

ପତ୍ରରେ ଲେଖିଥିଲୁଛି ଏକା ଦେହଶାସ୍ତ୍ରକୁ
ବିଷମରେ ପୁରୁଣ ଶବନ ପୂଜା ହୋମାଦରେ
ପରାମ୍ବଦ ବୃକ୍ଷଗୁ ପଣ୍ଡିତ ଜୀପୁରିର ଓ ନେତବୀ-
ତାଦରେ ରଖିଥିଲୁଛି ଏବଂ ଏକ ଦପା ଥୁଏଟର
ଦଳ ଓ ଏହଦିଆ ସରକମ୍ ଦଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦର
ସେମାନଙ୍କ ଦୂରୀ କ୍ରିତ୍ତାବ ଏବଂ ବାଯେଷ୍ଟୋପ
ଦେଖାଇବା ସହାୟେ ବୈହୀରକ ଅଲୋଚନରେ
ବନୋଦୟ ଦେଇଅଛୁ ଓ ଗହିରେ ପଞ୍ଚାବଳ
ମଧ୍ୟ ଘରୁଅଛୁ । ସୁଗରରେ ପୁଜାପାଳନ ଓ
ସେମାନଙ୍କର ଓ ଦେଶର ମଙ୍ଗଳ ସାଧକନମନ୍ତ୍ରେ
ପ୍ରଥମେ କିମେ ଧର୍ମାଧିବଦରେ ଯହିବାକୁ ଦେବ
ଏତାକୁ ଅବଶ୍ୟତ । ସେଥିରୁ ପୂଜା ହୋମାଦ
ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ ଦରଦା ଓ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ପଠକ ଓ
ଶ୍ରୀବନ୍ଦାର ଧର୍ମଜ୍ଞଙ୍କ ଚମାଗତ ଦୁର୍ଵିଜ୍ଞପତା ସମ-
ପ୍ରକର ବିଶେଷତଃ ଜୀବାକର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରଣ
ରଜାକୁର୍ଜପରେ ବହୁଲେନକର ମଙ୍ଗଳମଙ୍ଗଳ
ନିର୍ଭର ହରେ । ସବାଦା ଧର୍ମନ୍ତରୁଷାନ୍ତାର ଯେ
ବ୍ୟକ୍ତି ଅମ୍ବୋଦ ଓ ଆହୁପତ୍ରମରେ ଯେ ପର-
ମାରତେ ଅକ୍ଷୟ ଦେବ ସେ ପରିମାରରେ ସେ
ନିଜର ଓ ଜନପାଧାରର ମରଳ ହରିବାକୁ
ସମ୍ରଥ ଦେବ । ଅକରଜା ଧର୍ମନ୍ତରୁଷାନ୍ତରେ ଓ
ତଦାନୁଷ୍ଠାନିକ ପାହତ ଓ ସଙ୍ଗୀତ ଚର୍ଚାରେ
ସହିବାତ ଦେବା ଅବଶ୍ୟ ପୁରୁଷ ବିଷୟ ଅଟେ ।
ଧନ୍ୟବାଦର ସାହାଯୀ ଓ ଦସ୍ତାବ ଦିନା ଏ
ସକଳର ଉନ୍ନତ ଓ ପ୍ରସ୍ତର ଅଥମନ୍ତ୍ର ବିଶେଷତଃ
ଅଜକାରି ଶ୍ରେଷ୍ଠଲୋକଙ୍କର ଅନ୍ତରେ ସମାଜର
ଧର୍ମ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗୀତାଦି ବିଦ୍ୟାର ଦିବ୍ୟ ଅବତତ
ଦେଉଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଯେଉଁମାକେ ସେ ସମ-
ପ୍ରକର ଉକ୍ତାର ଓ ଉନ୍ନତିବକାଶେ ଶହ ବରନ୍ତି
ସେମାଦେ କୃତଜ୍ଞତାର ପାଇଁ ଅଟେ । ମାତ୍ର ଏକ
ପୂଜା ହୋମାଦି କାର୍ଯ୍ୟପଦାରେ ଶତାବ୍ଦ ପଣ୍ଡିତ
ପ୍ରତିଶାଳର କରବା କମା ଥୁଏବେଦିବାର ପଣ୍ଡିତ
ଚିତ୍ତଦ୍ୟାର ଉନ୍ନତ ଲୋକଙ୍କା ପ୍ରଥମ ପତ୍ର ଦୁଇତା
ଗର୍ହରେ କ୍ଷେତ୍ର ପାନ୍ତି ବା ଅନନ୍ତଲଭ କରି ଅଧିକ
କରୁ ହୁଏଗାହିଁ । ସେହି ଶତାବ୍ଦ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ
ଧର୍ମଶାହଦ ଓ ସଙ୍ଗୀତର ଅଲୋଚନା ପ୍ରକ୍ରିୟା
ଓ କ୍ଷୋଦାତରେ ନିଯନ୍ତ୍ର ଦରବା ଏବଂ ସେବ-
ନିକ କାର୍ଯ୍ୟପର ସବବା ଦୃଷ୍ଟିରେ କାହାର
ଫଳ ଦେଖି ଉତ୍ସାହ ଦେବାର ବନ୍ଦଗ୍ରାହେରେ
ଅଲୋଚନା ପ୍ରାୟୀ ମଙ୍ଗଳ ଦେବ । ଏବେଳାଏ
ପଣ୍ଡିତର ଅର୍ଦ୍ଧାପ ଯେବେ ଶତାବ୍ଦ ପ୍ରାୟେ
ରହ ଜନପାଧାରଙ୍କୁ ଦିଦ୍ୟାତିରୀ ଓ ଧର୍ମଭୂତ
ଦେଶ ଦେବେ ମେବେ ଦେବେ ମେବେ ମଙ୍ଗଳ ଦେବ
ଅଧାୟୁଷରେ ଦୃଢ଼ା ଯାଉଅଛୁ । ଏ ବିଷୟ
ଉତ୍ସମର୍ଗୁଷେ ତନ୍ମା ଦରବାରର ଶତା ଓ
ତାହାକର ସମସ୍ତ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଅନୁ-
ବେଶ ଦେଇଅଛୁ ।

କରିବ ସର୍ଦେଶୁଳର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶିଥମ୍ବନେ ମର ଅପ୍ରେର ମାରେ ପଣ୍ଡାରେ ଉଭୟଟି ହୋଇଥିଲା । ସଥା—	
ପ୍ରଥମ ବିଜ୍ଞାନ	
ବାମୋଦିବ ଚନ୍ଦ୍ରପାତା	ନରେନ୍ଦ୍ରବିହିର ବୋଷ
ଅରୁଣରତ୍ନ ରସ୍ତା	ଦ୍ୱାମତିକ ବ୍ୟାଦରୀ
ମହାଦ ମୁଦ୍ରିତାଳୀ	ସୁମଳକାଳୀର ବେଶ
ଦେଖିବରତରଣ ପାଶସ୍ଵର	ପୃଷ୍ଠାତର ବସ୍ତି
ଯଥବାସର ବିଦ୍ୟାର	ପାନ୍ଦିକାହାତ୍ର ବଦି
ଗୋପନିତର ବର	ବଳ, କରନ୍ତାଧ ବାତେ
ଶିବଲାଲସ୍ଵର ନଳୀ	ଫେରାବାତ୍ର ମନ୍ଦର୍ମୟ
ଦ୍ୱିତୀୟ ପଣ୍ଡାର	
ଦେବସୂର ବଢ଼ି	ବୃଦ୍ଧମନ୍ତି ମହାତ୍ମା
ଭୁବନେଶ୍ୱର ବୋଷ	ଚନ୍ଦ୍ରଭୂତନ ବୋଷ
ଲାଲମନି ବିଦ୍ୟା	କର୍ମବ୍ୟାକ ମଦ ଛା
ଜନପଦକର୍ତ୍ତାମହାପାତା	ଦ୍ୱାମତିକ ବର
ମହାକୋତ୍ତର ତତ୍ତ୍ଵବିଜ୍ଞାନ	ବସ୍ତିଦ୍ୱାବୀ ବାଲପୁର
ମହେକିଶ୍ଵରନ ଚନ୍ଦ୍ରପାତା	ନରେନ୍ଦ୍ରମାଧ୍ୟ ବରତ
ଯନ୍ତ୍ରପାଥ କାର୍ତ୍ତ୍ଯା	ଦ୍ୱାମତିକ ବସ୍ତି
ପରତରକ ବାଟିବୀ	ପରେଶମାଧ ତତ୍ତ୍ଵବିଜ୍ଞାନ
ଦୁର୍ଘୀରମାର ମର୍ଗେନ୍ତା	ଦ୍ୱାବାଥରସ ଗୋଟିଏ
	ଦେବନାର ମିଶା ।
ତୃତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ	
ପଦ୍ମତରମ ନଳାଳ(୧)	ପଦ୍ମତରମ ମହାତ୍ମା (୧)
ବିଜ୍ଞାନର ମହାତ୍ମା	ଭୁମେତକ, ବାପ
ବିମାଧର ପାଶସ୍ଵର	ନରେନ୍ଦ୍ରକାଳ ମିଶା
	ପରମନି ଦାସ ।
ପୁଣ୍ୟ-ମତ ଯାତ୍ରା ।	
ଗର୍ବ ମଙ୍ଗଳବାର ଶେଷ ସହିରେ ପହଞ୍ଚିବିଜେ ରେଣ୍ଟ ଚଳନ ମାସ ଗା ୨୨ ରେଖ ଦୂରବାର ସୁନ୍ଦେଖାଦୟ ପୂର୍ବରୁ ୦ କୁରମାରେ ବଜମଣ୍ଡପରେ ସମାପ୍ତି ହେଲେ । ଅଧ୍ୟାତ୍ମି ଦୈନିକମାତ୍ର ପରେ ହୃଦୟ ଆୟ୍ୟାତୀରେ ଯାନେସବ ବିଶ୍ୱ ସମ୍ମାଦତ ହୋଇଥିଲ । ପ୍ରଭୁମାତରର ଦ୍ୱାରୀ ଦେଖ ତାରଣାନ୍ତେ ଯାଇ ଏ ୧୨ ଅରେ ଶେରତ୍ତୀ ଭାଗ ଦୋର ଯାତ୍ରିମାତର ସକାଳେ ସାହାର ମେଲ ଦର୍ଶକ ଅରମ୍ଭ ହେଲ । ମନର ସୁଲପ ପାଶସ୍ଵରେ କଣ୍ଠାପର୍ଦ୍ଦ୍ଵାରା ଯାତ୍ରିମାନେ ଥଳାଧରେ ଦର୍ଶକ ବରିଥିଲେ ସନ୍ଧାପରେ ଯାନ ମର୍ମି ଅବଶ୍ୱର ବରି ବସି ପ୍ରାୟ ଏ ୧୧୫ ସମୟେ ଅନବମର ପିଣ୍ଡରେ ବସନ୍ତମାତର ଦୁର୍ଗନ୍ତେ ଆଜିଜୁଦର ପରିଚୂପ ପଞ୍ଚପ୍ରାପନାତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଲାଭ ସମାହତ ଦୋରସ୍ଥିତ ଅନ୍ତରାଳର ଦର୍ଶକ ଏ ଦର୍ଶି ଯାତ୍ରୀ ସମ୍ମା ଅବେଳ ଉତ୍ତର ଥିଲ । ପ୍ରାୟ ଯାତ୍ରାଦଳାର ବଜାରୀ ଯାତ୍ରିପତ୍ର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦିଦେଶୀ ଯାତ୍ରୀ ପ୍ରାୟ ଦ ଥିଲେ । ହଇକେତୀ ଏବଂ ଉତ୍ତଳୀୟ ଦର୍ଶକ ସମେତ ମୋଟ ଯାତ୍ରୀ ୧୩୫୦ ଦଳାରୁ ଅଧିକ ଦ ଥିଲେ ।	

ଅବେଳ ଲକ୍ଷ୍ମୀଦାତ୍ରସ ଶାର ପଡ଼ିଥିଲୁ ।
ପୃଷ୍ଠିମ ପୂର୍ବରୁ ଅସିଥିବା ଯାହିମାକେ ଆମାର
ରଥୟାସାଧର୍ଯ୍ୟରୁ ଲଗନ୍ତୁ ଚଙ୍ଗାଟକା ଦଢ଼ିରେ
ଏବ ଦେବଳ ଗାନ୍ଧୀ ଯାହା ଦର୍ଶନାର୍ଥୀ ଯାହିମାନ
ଦେଇଲ ଜଗପତି ହୁଏ ଏହ ଥାର ଦଢ଼ାରେ
କହିଥିଲୁ । ଶ୍ରୀ ଗବ ଅଛି ।

ଭାବିତର ପଦ୍ମା

ମାନ୍ଦୁଳ ପ୍ରାଦେଶକ ସମ୍ବନ୍ଧର ଅଧିବେଶକ
ଚକ୍ରମାର ଗା ଏ ରଜରେ ହଣ୍ଡି ଲାଗେ
ବସିଥିଲା । ତହିଁରେ ଶ୍ରୀମତୀ ପି, ଅର, ସନ୍ଦର
ଆର୍ଯ୍ୟ ମହାଶୟ ସମ୍ପଦର ଅପର ପ୍ରଦରଶ କର-
ଥିଲେ । ସର୍ବାତ୍ମା ମହାଶୟଙ୍କ ବନ୍ଧୁମା ଥଣ୍ଡାବ
ସୂନ୍ଦର ଏବଂ ସାରାପରି ଥିଲା । ସେ ବହିଲେ
ବୈଧ ଉତ୍ସାହରେ ସମ୍ବେଦ ଅନୋଳନବ୍ୟାପ
ଭାବରବର୍ଷର ଅବଧି ସମ୍ମାନପର ଉତ୍ସତ ଓ
ସେମାନଙ୍କର ଘନକୌଣସି ଅଧିକାର ଏବଂ
ସ୍ଵାଧୀନପାଇବା ପ୍ରକର୍ତ୍ତର ହୋଇପାରେ । ଅନ୍ୟ-
ବୌଣସି ଜୟାୟ ନିରପଦିନର ଦ୍ୱୟା ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧିତ
ବସିଲା ସ୍ଵାକ୍ଷର, ପ୍ରବାଦ ଏବଂ ଶିକ୍ଷାର ଉପ-
ଦ୍ୱାରୀ ନୁହେ । ଅମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସମାର୍ଗରେ
ନେବାହାରର ବିଧାତାଙ୍କ ବର୍ତ୍ତିକ ମଂବଳକାଳ
ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ
ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ଠିଥିବେବାର
ବାସତାରଙ୍କୁ ଏବଂ ପରାପରପ୍ରତି ବିଶ୍ଵାସ, ସବାନ୍-
ଭୁବ ଏବଂ ଉତ୍ସାର ମୀମାଂସାର ବଶବତ୍ତା
ହୋଇ ଅମ୍ବମାନଙ୍କେ ଅପରାଧର ସମ୍ମଦ୍ୟିକ
ବା ଜ୍ଞାନପତି ବିଦ୍ୱେଷ ଓ ବଳଦ ପନ୍ଥବୀରା
କରିବି । ଅନ୍ୟର ସମ୍ମଦ୍ୟିକରାରରେ
ଭିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଦେଖାଇ ସହଯିତା ଏବଂ ସ୍ଵାର୍ଥପରାମରି
ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତର ମୟ ଦେବା ଉପରି
ଅତ୍ୟଥ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ଏବଂ ପୃଥିବୀର ପୃଥିବୀ
ବିଜ୍ଞାବପ୍ରାଚୀରେ ଶୁଳ୍କଶ୍ରୀ ପଡ଼ିବହିବ ।—
ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ପାଠକମାତରଙ୍କ ଏ କାନ୍ଦିତକ
ଅନ୍ଧାରକ ଭରିବାକାରଙ୍ଗ ଅକ୍ଷରେ କରୁ-
ଥିବୁ । ଭାବରବର ଲୋକମାନଙ୍କ ଜାତ, ଧର୍ମ
ଏବଂ ଭାଷାରେ ଅବଧି ଶ୍ରେଣୀରେ ବିବତ୍ତି ।
ଏହି ଅବଧି ଶ୍ରେଣୀମଧ୍ୟରେ ମେଳ ସଂସାଧନ
କରିବା ସାମାଜିକ କଥା କରିବ । ଯେଉଁ ଜାତ ବ,
ସମ୍ମଦ୍ୟ ବନ୍ଧୁକାଳ ମେଠିଏ ମରଣୋଧର କର-
ଅଧିକ୍ରମ ଆହାରୁ ସେ ଭାବ ଛାଇବାକୁ
ଦେଲେ ଅନେବିଷାଧ ସାଧକା ଏବଂ ବ୍ୟାନ
ସ୍ଵାକ୍ଷରର ପ୍ରତ୍ୟେତବି । ସୂରବଂ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି
ତହିଁରେ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଦେବ ଗାହାର ଉତ୍ସାହର
ଧାରନ ବରବା ଅବଧି । କୁର୍ବାପ୍ରିଯ ବଜ
ଦେଲେ ଚାଲ୍ପ ମଧ୍ୟର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହାରି

ମଧ୍ୟ ଦିନା ଅଧିକା ମଧ୍ୟରେ ବଳ ଉଚ୍ଚିବାସଦଳ
ହୋଇ କାଣାରେ । ସେତେବେଳେ ଭାରତର
ଦିଲ୍ଲିଜାତ ପରିଷର ବିଦେସୀଭାବରେ ପ୍ରଣୋ
ଦିବ ଦୋର ଅଧିକାନ୍ଧରେ ଦରାଇବା କର
ମରୁଭୂମିରେ ଚାହେନେଲେ ଡଂବଜଳାଳ
ଶ୍ଵର ନିର୍ଦ୍ଦେଶମତେ ମଧ୍ୟପୂରୁଷେ ଅମ୍ବାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ମହିତ ଦେଲେ ଏବଂ ଧର୍ମପ୍ରାଣ
ଭାବିତବାରୀ ଗାନ୍ଧାର୍ମ ଏବଂ ଜ୍ଞାନମର୍ତ୍ତର ଅଧୀ-
ତରେ ଠାକୁ ହେଉଥିବାର ଦେଖି ଏକାବେଳକେ
ଧର୍ମମନ୍ତ୍ରୀୟ ଉତ୍ସାହରୁ (toleration)
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କରେ । ସେହି ଉତ୍ସାହରୁ ପକାଇରେ
ଦେମନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ଭାରତର ନିକର
ଜଳାଳ ଏବଂ ଭାରତୀୟାଧିକାର ଦେଉଥାରୁ ତାହା
ପକ୍ଷୀଲବାଙ୍କି ମାତ୍ରକେ ବୁଝାଇବେ । ଏକବାର
ତାହା ଜ୍ଞାନ ଫୋର କାଣାରେ ଏବଂ ସମସ୍ତକୁ
ଜ୍ଞାନାପାତ୍ର ଏବଂ ବହୁଧିକ ବିଜନମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ
ସେହି ଉତ୍ସାହରୁ ଅବଳମ୍ବନରେ ଦେମନ୍ତ
ସୁନ୍ଦରପୂରୁଷେ ଏବଂ ସହଜରେ ଏକବାର ସାଧିତ
ହୋଇ ଥାରେ ନକ୍ଷେତ୍ରର ନିରବିଧ ପ୍ରତି ସେହି
ମାତ୍ରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଭାବିଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ହୃଦୟଜାମ
ଦର ପାଇବେ । ସେହି ଉତ୍ସାହରୁ ସକାଶେ
ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣପ୍ରେସର ପ୍ରୟୋଜନ ଦାରୀ ସାର୍ଥକୁଣ୍ଡଳୀ
ମୌତର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଦେସୀଭାବ ମନରେ ପ୍ରାକ-
ଶାବ୍ଦୀଏବଂ ସେହି ବିଦେସୀଭାବ କରୁ ପର ଶାତାବ୍ଦୀ-
ବା ଜୀବ ହୋଇ ତାହାକୁ ଅଧିକ ଉତ୍ସେଜିତ
ହରେ । ଅମ୍ବାନାକେ ଭାରତୀ କରୁ ଦେଖ
ମୌତେ ଏହି କଥାପୁତ୍ରକ ସ୍ଵରଗ ରଖି ଏକବାର
ସାଧନପୂର୍ବକ ପ୍ରତିବେଶିର ଉନ୍ନତ ସଙ୍ଗେ
ଅପଣାର ଉନ୍ନତ ମୌତାରେ ପପୁର
ହେବେ ।

—〇*〇—

ଗାଲିରେ ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ମାତ୍ରମୟ ଗାଳକେବଧିଏଇବୁ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ଵନାପତ୍ର-
ଚିପ୍ରା ଗତ ତା ଏ ଉଗରେ ସ୍ବମାତ୍ରେଦରେ
ସିଙ୍ଗମ ଦୋଷଥିଲା । କିପ୍ରାକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ବିଭିନ୍ନ
ଉଦ୍‌ଘର୍ଷମଧ୍ୟରେ ସେବନୀ ସନ୍ଧ୍ୟାସମୟରେ ହେ-
ତୀର ଉପେକ୍ଷାରକରୁ ସାହୁବ୍ୟସମାଲୋକନୀ ସନ୍ତୁର
ସୋତୁମ ବାର୍ତ୍ତକ ସବୁ ଦୋଷଥିଲା । ପ୍ରାମୟ-
ପତ୍ରିକା ଗଢ଼ିଲା ପବନିକା ଏହି ଅଖବେଶନର
ପଠନ ଦେବା ବାର୍ତ୍ତକ ଉପେକ୍ଷାରୁ ଯାତା ସଙ୍କଳନ
କର ଦରାଇଛନ୍ତି ତାହା ଏଠାରେ ପ୍ରଥାଶ କଲୁ
ଛିଆ— ଏବଂ ସଭାର ଅଖବେଶନ ଧୂମରଙ୍ଗୋଟି
ଦୋଷଥିଲା । ପ୍ରତୋଦ ଅଖବେଶନରେ ସର୍ବ୍ୟମା-
ଳକ ଉପସ୍ଥାନ ଦାବଦାର ପତିଷ ଥିଲା । ଶେଜ,
ମାତ, ଜାତ, ସମାଜ ଉଦ୍‌ଦିକ ପ୍ରଦାତି ବିଭିନ୍ନ ଶର-
ଣୀୟ ବିଷୟର ପବନ ଚିନ୍ମୟାଳ ଲେଖିବାକାଳୀ

ଦ୍ୱାରା ଅଲେଖିତ ହୋଇଥିଲା । ହୃଦୟାଳେ
ଗଜା ସେ ସମୟରେ ଗାଲରେରୁ ଚକ୍ରବରେ
ନମନ ପରିଷାରାକୁ ଏହି ଅଧିବେଶନର ସମ୍ବନ୍ଧର
ନିମାଗନତ୍ତାର ଗାହାକୁ ସନ୍ଧାନର କରିଯାଏ-
ଥିଲା । ଗାଲରେର ବର୍ତ୍ତମାନ ଗଜା ଏହି ସର୍ବ
ପ୍ରାପ୍ତ ବନ୍ଧୁମେ । ଗାହାକୁ ବମ୍ବସ ବଞ୍ଚି
ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଏବଂ ସର୍ବାର ବମ୍ବସ କ ୨୦ ର୍ଥିରେ
ଦୋଷଅଛି । ଏଥିରୁ ଦେଖାଗାଏ ଯେ ବିଶେଷ-
ତତ୍ତ୍ଵ ବିଶେଷ ବୟସରେ ଏ ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତ ତତ୍ତ୍ଵ
ଅଛିନ୍ତି ଓ ଗାହାକୁ ଅନୁଭୂତିରେ ଏହା
ଏବେଳାକ ସୃଜନକାରେ ମୁଲି ଆସିଛି । ଏବଂ
ବର୍ଷରେ ୪୦ ଅଧିବେଶନ ଓ ପ୍ରତିଅଧିବେଶନର
ଦାରହାର ଉତ୍ସବାଳୀ ୨୫ ହେବା ଅବଶ୍ୟ ଦିନ
ପ୍ରୀତିବର ଏବଂ ଏଥିରୁ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ଲୋକଙ୍କର
ସର୍ବପ୍ରତି ପ୍ରତିରୁ ଅନୁରୋଧ ପରିପ୍ରେସ ମିଳିଥିଲା ।
ତେଣାରେ ଅଳେକର ସର୍ବ ଅଛି ମାତ୍ର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ
ସର୍ବ କମାଗନ ଅଲେକରା କର ଆସୁଥିଲା ।
ବାଲ୍ୟାବସ୍ଥା ମର ହୋଇଥିଲା । ଅଲେକମାତ୍ରାର
ଯାହା ପ୍ରିଯ ହୋଇଥିଲୁ ବାର୍ଷିକ୍ୟରେ ଗାହ
ଫଳାଇବାର ଏଣିହି ଥାରିଖି । ସବଳ ଉନ୍ନତିର
ମୂଳ ଶିକ୍ଷା ଓ ତହିଁ ଉପରେ ଦେଇବ ସାମାଜିକ ଓ
ଆର୍ଥିକ ସବଳ ତୃତୀୟ ନିର୍ଭର କରେ । କେବଳ
୩୦ ପଢ଼ି ସର୍ବରେ ପ୍ରବନ୍ଧ ଧାର ବା ବନ୍ଧୁର
କର ନିଷ୍ଠିତ ହେବାର ନୁହେ । ଏସମୟ ଅବଶ୍ୟକ
ମାତ୍ର ତହିଁ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ
ଉପସ୍ଥିତି ଶିଖିବାକୁ କୃଷିଶିକ୍ଷା, ବାରିଳ୍ୟ
ବ୍ୟବସାୟର ପ୍ରସାର, ଅଳ୍ୟତା ଓ ମାଦକାର
ବିଳାସିତା ଦୟତି, ସାମାଜିକ ଅବସ୍ଥାର ବାଲୋ
ତିର ସମ୍ବାଦ, ଧର୍ମ ପ୍ରଭୁର ମର୍ଯ୍ୟାଦି ଅଳେକ
ହୃଦୟର ତାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି ଯହିଁରେ ସର୍ବ ମନୋ
ଯୋଗୀ ଦୋଷ ତହିଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ପାରିବେ
ଯୋଗୀବନ୍ଧୁଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସଦ୍ୟୋଗକେ
ବଳା ସାଧାରଣ ପ୍ରକାଶନକୁର ମଙ୍ଗଳାତ୍ମେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକାରଣ ସର୍ବ ନିଷାର ଅଛିନ୍ତି
ସର୍ବ ଗାହାକୁ ସଂଗମନ୍ତ ଦେବେ ଓ ତତ୍ତ୍ଵର
ସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ନିଜେ ଯହାବାବ
ଦେବେ । ଦରସା କରୁଁ ଏଣିହି କାର୍ଯ୍ୟରମାତ୍ର
ସର୍ବର ଗତି ଦେବ ।

ମାନାବର ମଧ୍ୟଦୂର ଦାସ ଓ ଉତ୍ତଳସର
ଓଡ଼ିଆ ସମେତର ବା ଉତ୍ତଳସର
ବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟାଗ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମାନା-
ବର ମଧ୍ୟଦୂର ଦାସଙ୍କର ଖଣ୍ଡିଏ ଯୁଗମାତ୍ର
କର ପ୍ରାଦୂର ଅଧିକାରେ ଅମ୍ବେମାକେ ପ୍ରକାଶ
ଦରିଥିଛି । ବହୁରେ ସେ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଠନ ଓ ସେ
ଉତ୍ତଳ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ବନ୍ଧର
ବାର୍ଯ୍ୟ ଚଲାଇଥିବା ପ୍ରକାଶେ ଉତ୍ତଳସର
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗାବାକର ବୃଦ୍ଧ ବୟସ ଏବଂ ମନ୍ଦ
ସାପ୍ତିର ଅପରି ପ୍ରକାଶ କରି ନ ପାଇବାମୟୁ-
ରେ ବୁଲି ମାରିଥିଲୁଣ୍ଠନ ଯେଉଁ ଅଧିବେଶନରେ
ଦେଇବକଣ ସମ୍ବନ୍ଧର ଦ୍ୟାଗ କରିବା ପ୍ରକାଶ
କରି ଦେଉଥିଲା ସେହି ଅଧିବେଶନରେ
ସରାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗାବାକୁ ସମ୍ବନ୍ଧର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବୋଲି ପ୍ରକାଶ ଦରିଥିଲୁଣ୍ଠନ । ଅଯି ନ୍ୟାତା
ପ୍ରକାଶର ଏହି କାରଣ ସେ ଦର୍ଶନ ଅଛିଲୁଣ୍ଠନ
ବୋଲି ପ୍ରକାଶ ଦରିଥିଲୁଣ୍ଠନ । ଅଯି ନ୍ୟାତା
ସେହି ଅଧିବେଶନରେ ମେ ସମ୍ବନ୍ଧରୁପ
ପୂର୍ବଲା ଓ 'ଦୈଖନ୍ୟ' ପ୍ରକାଶ କରିବାର
କେମ୍ବୁରେ ବିଶଳ ଦେଲେ ଏବଂ ମନେ କଲେ
ସେ ଜୟମର୍ତ୍ତ ଶୁଣିବା ରକ୍ଷାପାତାଣ ଶିଖୁ ଅନୁ-
ବେଶ ଉପରେ ଆର ବରୁ ଅବଶୀଳ ସାହା ବ
ବୃଦ୍ଧ ଓ ଦୂରାବ୍ୟାବପରିଗଣି ଗାବାକର ତାହିଁ ।
ସୁରି ସେହି ସରାରେ ଯେଉଁର ଅସାଧାରଣ ଭାଷ
ଓ ଭାବରଙ୍ଗି ପ୍ରଦର୍ଶିତ ଦୋଷଥିଲା ତହିଁ ସବାଧେ
ଦେଇ ଶେଷ ପ୍ରକାଶ ଦରିବାର ମଧ୍ୟ ସେ ଶୁଣି
ନାହାନ୍ତି । ପରିଶେଷରେ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଠନ ଯେ
ଉତ୍ତଳସର ଏହିଏକୁ ଯେପରି ମନରି
ଭାର୍ଯ୍ୟ କର ଅସୁମ୍ଭବ ସେପର ଥିଲେ
ସେ ପଦ ଦ୍ୟାଗ କର କି ଅନ୍ତେ । ଅମ୍ବେମାକେ
ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଠନ ସେ ଦାସ ମଧ୍ୟଦୂର ସରାର ଦୁଇ
ଦେଖାଇବାକୁ ଯାଇ କିଜେ କେବେବେ ଦୁଇରେ
ପଢିଅଛିଲୁଣ୍ଠନ । ଯେଉଁ ଅଧିବେଶନରେ ବର୍ତ୍ତା
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଣିଷ୍ଟ ବାକ୍ୟ ଓ ଅଭିନ୍ଦୁ ଭାବ ବର୍ତ୍ତୁ
ଦେଖାଇଥିଲେ ସେ ଅଧିବେଶନ ଦେଇବିବ
ସମ୍ବନ୍ଧର ଉତ୍ସାର ବିବୁଦ୍ଧିମନ୍ତ୍ରର ଦୋଷ
ସରର ନୟମାବଳୀର ସଂଶୋଧନ ସବାଧେ
ଦୋଷଥିଲା । ସେ ଅଧିବେଶନର ନିର୍ଦ୍ଦରଶ
ଦେଇବି ପରାକ୍ରମ ମନ୍ତ୍ର ଓ ଅଧିକାରେ
ସେମାକେ ଉତ୍ସାର ଦେଇବିବୋଲ୍ମହି ବହି ବାହାର
କଲେ । ସୁରି ବୁଢ଼ା ସମୟରେ ପ୍ରଥମେ
ଯେଉଁ ସରା ଅଣିଷ୍ଟ ଭାଷା ବ୍ୟବହାର କର
ସରାର ବାହା ଦେଖାଇ ଦେବାମାହେ ଦୁଇଶିତ
ଦେଇ ଦୋଷ ସ୍ଥିତାର କଲା । ଯେଉଁମାନେ
ସେ ସମୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧର ଅଦେଶ ଓ ଉତ୍ସାର
ଦେଶକୁ ଅଗ୍ରା କର ଅଣିଷ୍ଟ ଭାବ ବରିଥିଲେ
ସେମାକେ ପରାକ୍ରମ ସରାରେ ଦୁଇଶିତ ପ୍ରମାଣ କଲା

କଲେସ୍ତା ଅଧିକେ ତାଦାରୀରେ ଦୋଷ
ସ୍ଥିତାର ବରନାର ସ୍ଵର୍ଗାତ୍ମକ । ସୁତରଂ ଏକା-
ବେଳେ ସମ୍ପଦକୁ ନ ମାନିବାର ବୋଲିଯାଇ
ନ ପାରେ । ସମ୍ଭାବ ହିବେଣ୍ଟ ଅଶା ପୂର୍ବପ୍ରାୟ
ରହିଥିଲା । ସବ୍ୟଦିଷ୍ଟ ବିକଳେଜର ସମ୍ଭାବୀତି
ସାମ୍ନ୍ଦରୀଯତ ଭାବରେ ଗଢ଼ିବାର ଚେତ୍ପା ବନ.
ଥିଲେ ଏହି ସେ ଚେତ୍ପା ସଫଳ କି ଦେବାରେ
ସେମାନେ ଘର ଗଲେ ବହୁଗାର୍ଦ୍ଦ ସମ୍ଭାବ ବିଗନ୍ତ
ଯିବାର ବୋଲିଯିବ କି ? ସବୁ ସମ୍ଭାବରେ
ଦେବେଇ ମହନ୍ତିର ଗଟେ ଓ ସମୟରେ ଘର୍ଜି-
ଯାଏ । ସେ ଗର୍ବିତର ବିଷେ ତାହାର ଦ୍ୱାମ ।
ଆଜି ତାର ଲୋକଙ୍କର ବିଶ୍ଵର ବ୍ୟବହାର
ସେମନ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ ଦୂରେ ଦେମନ୍ତ ନ ଥିଲା ଓ
ଏମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କଞ୍ଚକର ବୋଲି ଦାସ-
ମହାଶୟ ଯାହା କହିଥେଇଲା ତାହା ଯଥାର୍ଥ
ଅବେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅଧିକାର ଲୋକ ଆଜ
ଅବାକରେ ଗୁରୁତବର ଦେଖି ତାଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ
ସତାଶେ ବରଂ ଅପମାନ ସହ ଦେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗ
ଆର ସହିଷ୍ଣୁତା ଦେବା ଶୈୟସୁର, ଅରଣ୍ୟ
ଦେବା ଅପ୍ରପନ୍ତ ପରନ୍ତ ପାର୍ଥକାଙ୍କର ଶେଷର
କି ବରବା ଓ ବନ୍ଧୁଭାବରେ ଅପଣା ମଧ୍ୟରେ
ମିଥି ରହିବାଦିଷ୍ୟରେ ଦାସ ମହାଶୟ ଯେଉଁ
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲା ତାହା ସମ୍ମାନଙ୍କ
ସରଗ ରଖିବାତାରଙ୍ଗ ଅମ୍ବେମାନେ ଏବାକୁ
ଅନୁରୋଧ କରୁଁ । ପରଶାମରେ ଧର୍ମଜୟ
ଅବଶ୍ୟ ହେବ ।

ଉଚ୍ଛବ୍ଧିକାର ଦୋଷ ।

କଲିତତାର ହୁତବାଗୀ ‘ବଜଳାର ଶିଶ୍ଵାପଦିତ’
ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଲେଖିଥିଲୁ ଯେ “ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ
ଜୟମରେ ଭାବରେ ବସିବିଦ୍ୟାଲୟମାନ ଶିଶ୍ଵା-
ଦାନୀ ଚର୍ଚୁଅଛି ତାହା ଏ ଦେଇ ଓ ଜାତିର
ଉପମୋତ୍ତମ ହେବ । ଏହି ଶିଶ୍ଵା ପ୍ରଭାବରେ
ଜ୍ଞାନୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀରୂପା ଦେଉଥିବା, ଅସ୍ତ୍ର ଅପେକ୍ଷା
ବ୍ୟସ ଅଧିକ ଦେଇଥିବା
ଦୁଷ୍ଟିଗାତର ତ କର ବିକାଶର ପରମାଣ ବଢାଇ
ଦେଉଥିବା । ଏ ଶିଶ୍ଵାରେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ସତରଙ୍ଗ
ଦୟାକରାତି ଓ ସମ୍ମା ହୋଇ ପାରୁଛାହିଁ ।
ଦେହତ୍ରେ ଓ ପରାଧୀନ ବଜଳାଗାରୁ ଏମନ୍ତ ଶିଶ୍ଵ,
ଦେବାର କୁନ୍ଦେ ସର୍ହିରେ ତାହାର ସମ୍ମାନ
ଦିତିତ ଯାଏ ଏବଂ ଅବସ୍ଥା ଲାଭ ଭବେ ତାହିଁ ।
ଯେ ଯାହା କହୁ ବଜଳାଲୀ ପ୍ରଧାନଟି ପେଟର
ଦାୟରେ ଇଂଗଳା ପଡ଼େ । ଯେତେବେଳେ
ଇଂଗଳା ପଡ଼ିଲେ ଗୁଳନ ସନ୍ତୁଷ୍ଟିଲ ସେହି ସମ-
ସ୍ଥିର ବଜଳାଲୀ ଇଂଗଳା ପଡ଼ିବାର ଅରମ୍ଭ
ହରେ । ଏବେ ଇଂଗଳା ପଡ଼ି ସମସ୍ତେ ମୁହଁର

ପାଇଲାଗାନ୍ତି ମାତ୍ର ଅଛି ତହୁ ଶିଖିବାର ଲାଗୁ
ବୋଲି ବଜାଇପିଲା ଘଂସିବା ପଢ଼ୁଥିବୁ
ଫଳଟି ଅମ୍ବାତକ ପନ୍ଧରେ ଦିନବିଶବ୍ଦିଣୀ
ଅର୍ଥବଜା ଦିବାଖ ଏହା ଜୀବନିର୍ବାଚି, ଚରବସ୍ତୁଷୀ ଓ
ପରମୋତ୍ତମ ମଙ୍ଗଳ ନିର୍ଦ୍ଦିତ କୁଦେ । ବାସ୍ତବରେ
ଏହି ସେ ଏମ୍, ଓ ବି, ଏ, ସର୍ବତ୍ର ଏମ୍,
ଦୁଲୁଅଶ୍ରୁ ଏମାକେ ଦିନବାର ଓ ପରବାଳ ବିକ୍ରି
ଦୁଇନି ଲାଗୁ । ଏମାତେ ବିଲାସପିଣ୍ଡା ଦେବଳ
ଚକ୍ର ପନ୍ଧରେ ଦ୍ୟୁମ୍ଯ ଓ କୌଣସିମତେ ପଞ୍ଜାଳ
ହୋତ୍ର ବାରାର ଅର୍ଥେପାର୍ବତ ଦରବାହ ଏମାକୁ
କର ଦିଲା । ଏମାନଙ୍କର ଅସୁମ୍ରିଯାଦା, ଜାତି-
ମର୍ଯ୍ୟାଦା, ବା ଧର୍ମମର୍ଯ୍ୟାଦା କୌଣସି ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ବୋଧ କାହିଁ । ଅଛୁ ଏକମାତ୍ର ଟକାର ପର୍ଯ୍ୟାଦା,
ଚକ୍ରା ପାଇଲେ ଏକା ଏମାନଙ୍କର ଚର୍ଚିବର୍ଗ
ଲବ ହୁଏ ”

ସହଯୋଗୀ ହୁବାରୀ ବଜାଳିଙ୍କ ଲୟେ ଦର
ଉଷରଲିର୍ବିର ମନ୍ତ୍ରରୀ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଟ । ମାତ୍ର
ତପ୍ତାକର ଦେଖିବେ ଗାହା ତେବେ ଗଥା ଶାର-
ଜୟ ସମସ୍ତ ନାତପ୍ରତି ଗରଇ । ବିଶେଷ ଏକବି
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଦଶର ଶିକ୍ଷାପ୍ରାୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାତ୍ରେ
ବହିଧ ବ୍ୟବସାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରଥିଲୁଣ୍ଟ । ମାତ୍ର
ବଜାଳା ଓ ଉତ୍ତରାରେ ସରତାରୀ ବୁନ୍ଦର ତୋଳା-
ଗୁଡ଼ ଓ ଡାମ୍ଭରୀ ପ୍ରଧାନ ଦୋହରାତ୍ମକ । କହି
ବିଷ୍ଣୁ ସାଧ କେଇ ମନ୍ତ୍ରିଲୟତ୍ତ ଦିଗଳୁ ସକ୍ରି
ଅଧିକଲେବ ମାତ୍ର ନାହାନ୍ତି । କହାର ଯେ
ଉତ୍ତରାର ଉତ୍ତରିଶିତ ଦଳ ଅବସ୍ଥ ଦୂଷିମେୟ ଓ
ବୁନ୍ଦରର ବଜାର ନିଗାତ୍ର ବେଳ ଦେଇଥାଏହି,
ତୋଳଗୁରେ ପୂର୍ବପର ଅୟନ ଦେଇବେହେ
ସମ୍ବବତୀ ଅନ୍ୟାୟ ଉପାୟ ଅଶେଷା ଭଲ
ଦେଖାଯିବାଦେବୁ ଅଠେକ ଲୋକ ଗହିବ
ଅଚୂଷ୍ଟ ଦେଉଥିଲୁଣ୍ଟ । ମାତ୍ର ଏବେବେଲେ
ସୁଧା ଏହି ଓ କାଳଗା ବ୍ୟବସାୟ ଯେଥର
ଦେବାର ଶୁଣାଯାଇଥିଲୁ ଗାହା ବଜାର ଶୋଭ-
ନୟ ଓ ଉତ୍ତରଶେଷାର ଅମ୍ରତ୍ୟାଦା ଭଲ ଅଭି
ବତ୍ର ଦୂରେ । ବିଦ୍ଵାନ୍‌ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥୋଗର୍ଭକଳୁ
ସମାଜ ମନେ କରି ଶାକୋନ୍ଦିବ୍ରାତ ସରମଧି
ପରମାର୍ଥ ଲବ ଦରିବ । ସେବେ ଗାହା ଓ
କେଳ, ସାମାଜିକ ଅର୍ଥ ସବାଣେ ସତରହଟା ଓ
ଅସୁର୍ଯ୍ୟାଦାର କୃତିଦେଲ ଦେବେ ସେ ଉତ୍ତ-
ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟାଥ ଦେଲା ଗହିବ ? କେବା ଅଜୀବ
ବଢ଼ିବଥା କୁବେ ସାମାଜିକଲେବ ଗାହା କରୁ-
ଅଛି ଓ ବିଳବିଶାରେ ଗାହା ବ୍ୟାଥ ଅଥବା
ଅଭାରଣ ସହ୍ୟ କର ପରପାର ପତି ଯାଇଥିର,
ବିଦ୍ଵାନ୍‌ବ୍ୟକ୍ତି ଅଠେକୁ ସଜ୍ଜରୁ ଓ ଧର୍ମର
ଶୈଷ୍ଟ ମରି ସହୃଦୟକ ଅଜୀବ ଏବଂ ଗହିବ
ସତ୍ତବ୍ୟକ୍ଷାର ନିଜର ଓ ଜନସରାଜର ଯେହବତେ

ପାଇଁବିତ ମଙ୍ଗଳ ସାଧକ ଦର୍ଶକ । ତାହା କି
ହେଲେ ଉପର ଓ ବିହାରୀ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଦ
କି ରହିଲ ?

—四〇四—

ବସନ୍ତବାଲ୍ୟ ପଦ୍ମଶାର ଫଳ ।

କଲିବଳ ବିସ୍ତରିତାଙ୍କର ଦି, ଏ ଓ
ଉପର ମିଠାହୁ ଦିନ ପ୍ରବେଶିବା ଏହାରିନ
ପଶ୍ଚାତ୍ ପଳ ଏଥର ନଥାଷ୍ଟମୟରେ କଲିବଳ
ଗେଛେଟରେ ବାହାରିଥିଲା । ତେଣାରେ ଶାପ
ଦର୍ଶକବା ଶର୍ମିତର ନାମ ପ୍ରବାଣ କଲାଥିଲା ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ମନ୍ଦିର ସଙ୍ଗେ ଏହା ଖର୍ଚ୍ଚ ଫଳ
ଦେଖାଇ ଦେଖାଉଥିଲା । କଲିବଳ ବିସ୍ତରିତାଙ୍କ-
ର ଭିନ୍ନ ପଶ୍ଚାତ୍ ହେବେଶି ଦେଇଥିଲେ
ଦୂର୍ଗାମାତ୍ରମେ ଜାଣିକ ଧରିବାହେତୁ ତୁଳ
ମାତ୍ରା ସମ୍ମାନ ଦେଲାନାହିଁ ।

୧. ୮. ୫୭. ଏବଂ ପେ

ବୀ, ଏ, ରେ ମତକର୍ଷ ୨୭୦ ପାଇ ଦିଲ୍-
ଖୁବେ । ଏ ବର୍ଷ ଥକରରେ ୨୨ ଟ ପାଇରେ
୩୭୭ ମାତ୍ର ୪୯୨ ଶହ ପାଇ କରିଥିଲୁଣ୍ଠି ।
ବୀ, ଏବେ, ସିରେ ଗର ବର୍ଷ କେବଳ ୧୯ ପାଇ
ଦିଲ୍ଲିଖକାନ୍ତରେ ଏ ବର୍ଷ ଅନ୍ତରେ ୫୭ ଏବଂ
ପାଇରେ ୫୫ ମାତ୍ର ୨୯ ଶହ ସମ୍ମ ଦେଇ-
ଥିଲୁଣ୍ଠି । ଉଚ୍ଚୟ ଆଜାର ପର ମନକଣ୍ଠାପେଣା
ଜିତିମ ହୋଇଥିଲା । ଯାହି ଦୂର ଆଜାର ମୋଟ
୫୦୨ ଥିଲେ । ଦୂର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ପୃଷ୍ଠାନ୍ତରୀ-
ନୁହାରେ ୧୨୫୩ଶହ ପାଇ କରିଥିଲେ । ମୁହିତ
ନୟମରେ ବହର ଅଟେ ପାଇ କରିବା ମନ
ନୁହି । ଏଠାରେ ରେହେଜଣା ବିଲେଜର
ଗର ବର୍ଷ ବୀ, ଏ ଷୟମା ଦେଇଥିବା ୧୯ ଶହ-
ମଧ୍ୟରେ ଛା ଏ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ଏଥର
ଛ ୮୮ ଏ ମଧ୍ୟରୁ ଛ ୮ ଏ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଅନ୍ତରେ ୨ଙ୍କଣ ସଫଳ ଓ ପଦ୍ମାବ ଉଚ୍ଚୟ
ବର୍ଷର ଦାରାର ଫାଁଦୁପାୟୀପାକ ସ୍ଥଳେହେଲେ
ପଞ୍ଚାମୀରେ ଦିନର ହୋଇଥିଲା । ବୀ, ଏବେ ସିରେ
ଏ ତିଲେଜର ବେହି ଶହର ବାମ କାହିଁ ।

ଭାଷାର ମିଶ୍ରଏଟ ।

ଏ ପସନ୍ଦାର ମଧ୍ୟ ଅର୍ଦ୍ଦ ସାହିତ୍ୟ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର
ଦୂର ଶାଖା ଗତ କଷ୍ଟ ମୁଣ୍ଡ ପାଇଁ କରିଥିଲେ ।
ଏଥର ଅର୍ଦ୍ଦ ପାଖରେ ୫ମ ଶେଣୀରେ ୨୩,
୨୪ରେ ୫୫ ଓ ଚାଲୁବୁରେ ୨୪ ମାତ୍ର ୧୦୦
ଓ ବିଜ୍ଞାନ ଶାଖାର ୨୫ ଶେଣୀରେ ୧୧,
୨୪ ରେ ୨୭ ଓ ଚାଲୁବୁରେ ୧୫ ମାତ୍ର ୧୨
ଯାହା ପାଇଁ କରାଯାଇଛନ୍ତି । ଉଦୟ ଶାଖାର ମୋଟ
୨୬୮ ମାତ୍ର କରାଯାଇଛନ୍ତି ।

ଏଠା ରେବେନ୍ସା କଲେଜର ମହିର୍
ପଶୁଧା ଦେଉଥିବା ୩୫ ମଧ୍ୟରୁ ୨୯ ଜାତି ବା

ଏବେଳା ଶର୍ପେ ଦରୁଥୁଲେ । ଏଥି ତାଙ୍କ ପଞ୍ଚମ
ପଞ୍ଚମ ଜ କଣ ବ୍ୟା ବିଜ୍ଞାନରେ ଜ ୨୩ ଏ
ମଧ୍ୟ କଟ ଏ ଓ ଅର୍ଦ୍ଦରେ ଜ ୨୫ ମଧ୍ୟ
ଜ ୨୬ର ପାଇଁ କରାଯାଇଛନ୍ତି । ଏକଷ୍ଟ ଧରନକୁ
୨୦ ପାଇଁ ଦରୁଥୁଗାର ପଳ ସନ୍ତୋଷଜନକ
ହୋଇଥାଏ ।

ପ୍ରକଟିକ । ।

କେବଳ ଏ ପରିମାଣରେ ୨୮୫୦ ଲକ୍ଷ ପାଇ
କମ୍ପ୍ୟୁଟର । ଏଥର ୨୮୩୦ ଲକ୍ଷ କମ୍ପ୍ୟୁଟର
ସେ ବେଳାତକ ମଧ୍ୟରେ ୯୮ ଲୋକଙ୍କେ
୨୫୦୦ ଗ୍ୟରେ ୮୫୫ ଟଙ୍କରେ ୧୧୫୩୩ ଲକ୍ଷ
ପାଇଥାଏନ୍ତି । ୧୮ ଲୋକଙ୍କେ ସବାତେଣା ଅଧିକ
ଲକ୍ଷ ପାଇ କମଳା ଶ୍ରୀଚତୁର ମାତ୍ର ମୋଟ ପଳି
ସେହି ହୋଇଗାହଁ ।

ତେଣାର ଉଚ୍ଚମୁକ୍ତ ସମ୍ମହ ପଦ ବର୍ଷ ଗ୍ରାମ
ଶତ ପଥିତାରୁ ପଠା ଯାଇଥିଲୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ୧୫୨ ଓ ସେଥିରୁଚରେ ୧୫ ଶୈରିରେ
ଏକ ପାଇ କରିଥିଲେ । ଏ ବର୍ଷ ପଥିତା ଦେଇ
ଥିବା ଜ ୧୫୯ ର ମଧ୍ୟରୁ ୧୫ ଶୈରିରେ
୨୩, ଯୁଗେ ୨୨ ଖେଳିରେ ଗାବ ଏ ୧୦୨ ଜନ୍ମ
ପାଇ କରିଥିଲା । ଏଥିରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
ମନ୍ତ୍ର ବର୍ଷରେ ଯୋଗ୍ଯ ପଳିଷ୍ଠାନ ତେଣ
ପାର ସମତା ପାଇ । ମାତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ଭାଣ ପଡ଼ିବ,
ଅବନ୍ତ୍ରୋତ୍ତମନକ ଅବେ । ଗୋଲିବା ବାହୁଦ୍ୟ
ଯେ ଦୂରନିଃକତି ଅନୁଷ୍ଠାରେ ପାଠ୍ୟବିଷୟ
ପଢ଼ିବାରୁ ଏଥର ହୋଇଗଲୁ । ଅଧିକ କୁଞ୍ଚିତ
ଭବିଷ୍ୟତରୁ ପଢ଼ କର ଦେବ । ତେଣାର
ଭବ୍ୟ ଦୁଇର ପଛ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦତ୍ତ ଦେଲ
ଯଥା—

ପ୍ରକାଶନ ମନ୍ତ୍ରିତ୍ୱରେ		ପାଇଁ ମୋଟ ଦର୍ଶକ	
		ମେତେବୀ	ପାଇଁ
ରେଃ ଚଲେଜ୍ସ୍‌ରୁ	୩୩	୧୫	୨୦
ପଟ୍ଟବ ମିଥକ	୧୨	୨	୫
ଶ୍ରୀଏଂକ ଏହାତେମୀ	୧୪	୮	୧୨
ଶାରକ ଭିକୋରାୟ	୧୨	୫	୮
ଯାଜ୍ୟର	୧	୧	୨
ହେଲ୍ପାପାତା	୮	୮	୨
ବୈଜ୍ଞାନିକ	୪	୩	୪
ସ୍କ୍ରିପ୍ଟ	୧୦	୭	୮
ପୋରଖୀ	୨	୨	୨
ବାରେଷ୍ଟର	୧୨	୫	୨
ବାରେଷ୍ଟର ମିଥକ	୧୦	୧	୨
ବୃଦ୍ଧି	୨	୪	୨
ମୟୁନ୍‌ବାଣୀ	୨	୩	୨
ଭାଷଣଚାରୀ	୩	୨	୩
ସମ୍ବଲପୁର	୩	୩	୨
କାମଗ୍ରା	୨	-	-
କାହାର ଛନ୍ଦ	୧	-	-

ଏଥରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ତେଣାର ସରବାଳ
ସୂଲମଧ୍ୟରେ ରେତେବେଳୀ କଲେଜିଏଟ ସୂଲ ଏବଂ
ସାକାଶ ନା ବେତରକାଳୀ ସୂଲମଧ୍ୟରେ କରିବ
ପାଞ୍ଚମୋହନ ଏକାଡେମୀ ଗରନ୍ଟର୍ ଏବଂ
ମଧ୍ୟ ସମ୍ବର୍ଷ ଦୋଷଅଛନ୍ତି । ଅତ୍ୟାବ୍ୟ ସୂଲ
ମଧ୍ୟେ ଉଦ୍‌ଘର୍ଷ ଦେଖାଇ ଥିଲାନ୍ତି ଏବଂ ୧୯
ଶ୍ରେଣୀରେ ଅଧିକାଂଶ ପାଠ କରିବା ଯାଦାକ
ଏବର୍ବର ଅଛିକବ ଓ ସୁଖଭର ଦାରୀ ଥିଲେ ।
ତହିଁରେ ମହିଳା ସୂଲ ଭାଷୀ ଦୋଷଅଛନ୍ତି କରିବିଲେ
ଦୁଃଖର ବୈଯୁ ମେ ଏବା କାମଶ୍ଵରିନ ସମ୍ପର୍କି-
ରୁପେ ଦାଖି ଯାଇଥିବା । ତେଣା ଗତିଲାଗମଧ୍ୟରେ
ଗୋଟିଏ ଦୂରତ ଭାଲୀ ବାମଶ୍ଵରିପାଇ ଏବା ଭାଣା
ଅଟେ । ଉଚ୍ଚବ୍ରତ କରୁ ଏବା ଭାଲାବର ଦିଶେଷ
ଦୁଷ୍ଟି ଅକର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବ । ଗତର୍ବର୍ଷ ତେଣାର
ଜଣେ ଶତି ପାଇ କରିବାକାଳୀ । ଏବର୍ବ ସେ ଶୁଣ
ମନ୍ୟ ପଡ଼ିଥିଲୁ ।

R — — —

ରଜଦୋବ ଧିବାରଣ ।

ଗତ ମାର୍ଗମାଟ ପା ୧୯ ଉଷରେ ଝରଇ
ମବଣ୍ଡିମେଘ ଘଜଦେବ ନିବାରଣସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଏହି ଦାର୍ଶି ପଢି ସ୍ଥାନୀୟ ମବଣ୍ଡିମେଘ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ
ବେଶିଅଛନ୍ତି । ବଜାଲଟ ମହୋଦୟକ ବିବେ-
ଚନାରେ ମବଣ୍ଡିମେଘଙ୍କପ୍ରତି ବିଦେଶୀଭାବ
ନିଃସନ୍ଦେହରୂପେ ଭାବରେ ବେବେବ୍ସାରେ
ବିଦ୍ୟମାର ଅଛୁ ମନ୍ତ୍ର ଚୌଣ୍ଡି ସ୍ଥାନରେ ଅଖତ
ଲୋତବ ମନରେ ଏ ଝାବ ପୋତି ହୋଇବାହିଁ
ଅଧିକାଂଶ ପ୍ରଳାଭେ ଏହା ଫିଲିଟ ନିଖବିହଳେ-
ନିକ ମଧ୍ୟରେ ସୀମାବକ ଅଛୁ । ମବଣ୍ଡିମେଘ
ଅଭିରଳ ଶିଥ ବା ଅଗ୍ନାରାଜମୂଳକ ଅଭିନ
କରିବାକୁ ଏହା ହୋଇଗାହିଁ ଏବ ଏଥୁର
ଭାବ ଚୌଣ୍ଡି ପଣେଷ ଗୁହାବର୍ତ୍ତପରେ ସଂପ୍ରା-
ପିତ କ ହୋଇ ସଥାବଦ୍ୟାତ୍ମକ ଅୟବନ୍ୟବ୍ୟାପାର
ଉଷରେ ରଖିବ ହୋଇଥାନ୍ତି ମାତ୍ର ସେଇ-
ମାନେ ଏଥୁରେ ଲିପି ଅନ୍ତର୍ଭୀ ସେମାନେ
ସାମାଜିକ କାଳୀ ସେଇ ଜ୍ଞାନୀୟଙ୍କ ଉତ୍ସେଚନ
କରିବାକୁ ଅବସର । ସମାଜକୁ ଦୂରପ୍ରେଣୀରେ
ଦିକ୍କ ଦବସ ଯଥାରେ ପ୍ରଥମ, ସେଇମାନେ
ସ୍ଵାୟତ୍ତଶାବଦର ପ୍ରାଣୀ ହୋଇ କଞ୍ଚୁଷତ ସୁଦ୍ଧା
ଦାଧା ସେଇ ବଜାଲଟିର ମୁଲୋଧାରକ ବରନ୍ତି
ଏବ ଦ୍ଵିତୀୟ, ସେଇମାନେ ସ୍ଥିରଦେଶୀର୍ବାନ
କାରଣ ମୟୁରୋପୀୟ ବା ତେଣୀକୁଳେହଳ
ଉଷରେ କଳ ପ୍ରଥାଶ କରନ୍ତି । ପ୍ରଥମନଳ
ନଳପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନ ଥାଇ ଗୋପ-
ନରେ ହିତା ଏବ ଅଗ୍ନାରାଜ ବାନ୍ଧିପ୍ରତି
ସହାଯୁଦ୍ଧ ଦେଖାଇ ବଜାନେବିତ ଅପରାଧ
ଦମନ କରିବାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୀ । ଦ୍ଵିତୀୟ ଦଳ ଅଧ-
ିକାଂଶ ଦଳ ବା କର୍ମକଳର ପଢି ମୋ ମଳ

କଲେନ ଅନୁଦତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାନ୍ତିକାମ୍ଯବତ ଥିଲୁ
ବଜାଳା, ପୂର୍ବବଜାଳା ଓ ବୋମ୍ପରରେ ଦ୍ଵିତୀୟ
ଶୈଳୀର ସକଦୋଷ ଥିଲା । ସମ୍ମଗ୍ନଦେଶ
ଏବଂ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଅଧିକରେ ସମାନଙ୍କର ହେଲା ନ
ଥିଲେକେ ସେ ଅଧିକରେ ବିଷତମ୍ବକୁ ପ୍ରାକ ଅଛି
ବ ଯନ୍ତ୍ରପ୍ରତି ଜାନ୍ମଦୃଷ୍ଟି ଉତ୍ତିବାବୁ ଦେବ । ସମ୍ମଗ୍ନ
ବଡ଼ଲଙ୍କ ମଦୋଦୟ ବସାପ ବରନ୍ତି ଯେ ଭାବ-
ଦରେ ନାମଜାପାଦର ଭାବ ଓପର ବିଷପୁରେ
ଅଞ୍ଜଳା ଓ ଅଧିକାପବୁ ଏହା ଉତ୍ତିତ ଦୋଷାତ୍ମକ
ନାମଜାପାଦକର ବିଶେଷୀ ଲୋଭମାନମଧ୍ୟରେ
ଦେବେଶି ଶାମକପ୍ରତି ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୱେଷରବ
ଜାଗରତ ଅଛି ଏବଂ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଅଧାର
ଚର୍କ ଏବଂ ପରିପାଦ କଥାରେ ବିମ୍ବନ ହୁଅନ୍ତି ।
ଶେମାତକ ଥମରେ ବହିର ବିଷପୁର ପ୍ରଭୃତି
କଥା ପ୍ରତିଶିଖ ହୁଏଗାହଁ । ସେଇର ଏହି ନିଦାନ
ପ୍ରଭୃତି ଦେଇର ଆସନବିରୁଦ୍ଧ ସମସ୍ତ ଶାଶ୍ଵତ
ଚହିର ପ୍ରତିହାର ବିଧାତ ଦୋଷାତ୍ମକ ।
ଦେବେଶ ସରକାରୀ କର୍ମବ୍ୟକ୍ତି ପରିପାଦ ଲେଖା,
ମୋଦେନମାର ବିଷ୍ଣୁ ଅଧିକା ଭଦ୍ରତାକାରୀ
ଶେଷ ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ଦେବାର ମଠେ
ଦିନରୁ ମାତ୍ର ନାମଶ୍ରାଦରେ ସେ ମର୍ବିମେଶର
ବାର୍ଯ୍ୟକରୁ ଦେଇ ଅମିଆ ବାହ୍ୟାକ ବୀବହୂର
ଦେଉଅଛି ସେ ସମସ୍ତ ଦୂର ଦେବା ବର୍ତ୍ତମାନ
ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାକ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଣେ ।
କିନ୍ତୁ ରାଜପ୍ରାପ୍ତ କର୍ମବ୍ୟକ୍ତି ଏହା ବିଜ୍ଞାନୀହ
ନିବାରଣକରିବାକୁ ସମ୍ରତ ଦେବେ କାହଁ ।
ଜାଗତପରେ ସକପ୍ରଧାତ ଦୟାକୁ ରହିବ ମାତ୍ର
ଦିଦ୍ରୋକ ନିବାରଣକରିବାକୁ ସମସ୍ତ ବିପ୍ରଗର
ବର୍ତ୍ତମାନକେ ସମାଜରୁକେ ବାୟ୍ଦୀ ଥରନ୍ତି ଏବଂ
ବଡ଼ଲଙ୍କ ମଦୋଦୟ ବିଷସ କରନ୍ତି ସେ
ସେମାନେ ଅଧିକରିବ ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତିକରେ କାର୍ଯ୍ୟ
ଦେବେ । ସମସ୍ତ ବିଭାଗମରୁ ଶଶାଦିପ୍ରକାଶର
ଲେଖବର ସଜନ୍ମୋଦ ନିବାରଣ ବିଷପୁରେ
ବିଷେଷ ସୁନ୍ଦର ଅଛି । ସେମାନେ ସହାନୁଭୂତି-
ସୂଚିକ ଦ୍ୱାରାବାର୍ତ୍ତ ଏବଂ ସହସ୍ରବନରେ ସଫଳ-
ନାହିଁ ଦରେ ଏବଂ ଶର୍ମମାନଙ୍କୁ ସବାରରେ
ଚଳାଇବାପ୍ରକାଶ ଭାଷା ଦୟିତ ଥିବା ବିଷସ
ଶିକ୍ଷତ ଓ ଥାପକମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖମାନରେ ଚଳମାନ
ଦେଲା କିମରେ ଅନେକବ ଉପକାର ଦେବ ।
ବଜାନ୍ତ୍ରୋଦ ସୂଚିକ ଶଶାଦିବାରୁ ଦେବର
ବିରତ ଦେବା ସଂଅଞ୍ଚ ନୂତନ । ଅପରି-
କର ଓ ଅନୁରୂପୀ ସୂଚିକାରବର ଯତ
ପଢ଼ିବାର କୁଳ ଗାନ୍ଧ ଉପରେ କଣ୍ଠ ଅଛି
ଏବଂ ଶର୍ମମାନକର ଦୂରି ସର୍ଥାର୍ଥ ଦିବରୁ
ଫେରିବାର ଗୁରୁ ଦୟିତ ଗାନ୍ଧର ଉପରେ ।
ନିବାରଣ ଏବଂ ଲେଖବାର ବିଜ୍ଞାନ ପଢ଼ିବାକୁବ
ଅନେକ ଉତ୍ସର୍ଗ କାବ ଉଦୟ ହୁଏ । ପାଞ୍ଚଶିର

ସହାନୁ ଦେବେ । ପିଲମାନଙ୍କଠାରେ ଧର୍ମ ସ୍ଵପ୍ନ କମାନକର ଅସଥାର୍ଥୀଙ୍କେ ପଜନ୍ତ୍ରୋତ୍ତରୁଷେ ଅର୍ଥ ତଥାକୁର ବିଶେଷ ଅନନ୍ତ ବସଟିର ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ଧର୍ମ ଉପରେ ବନ୍ଦ ନୈବିଦିକରଣ ବାସାନାର ବନ୍ଦଦ ପ୍ରତି ଜଳ ବର୍ମଣ୍ଯରିମାତେ ଦୃଷ୍ଟି ଅବର୍ଥନ ହତିଲେ । ଧର୍ମଦାରୀ ସ୍ବାଧୀନଗୁରୁରେ ଚଳାଇଥାଇରଣ ଯାହାକୁ ଅଖାର ଦିଅସାଇଥିଲୁ ସେମାନେ ତହିଁର ଅପରିବଦାଇ ପରବାର ଦୟିତ୍ତ ଭୁଲି ଭଣିବେ । ଡଂରଜଣାସଙ୍କର ପ୍ରକୃତସବୁ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ଯେ ବଜବିବେ ସ ଜାଗ ହୋଇଥାଏ ତହିଁରେ ମନ୍ଦିର ବନ୍ଦି । ସେ ବଦ୍ରେଷ୍ଵରାଜ ବନ୍ଦୁଦୂର ବିସ୍ତର ହେଉଥାଏ । ନାଗ୍ୟଗୁରୁ ଘେରଣତାର ଅନେକ ଲୋକ ଗୁରୁରେ ଅଭିଜନକାଣ୍ଡୁ ଲୁଗ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଅଖଳନାନ୍ତ ଲୋକ ଅଦ୍ୟାପି ବଜଦକ୍ଷ ଆଜ ପରବାର କର୍ମଗୁରୀଙ୍କ ପଞ୍ଜେ ଯୋଗଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା ବଜକା ଏବଂ ମାତ୍ରାଜରେ ବଜବିବେ ସ ଦମଳ ପରବାରରଣ ସତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଶ୍ରୀପ୍ରାତରେ ଏହା ହେବା ବାହ୍ୟମୟ । ଭାରାୟ ଲୋକଙ୍କର ଉଷକାର୍ଣ୍ଣେ ଡଂରଜଣାସଙ୍କ ସଂରକ୍ଷିତ ହେବା ବାହ୍ୟମୟ ଏବଂ ତହିଁର ମନ୍ଦିର ଦୃଷ୍ଟି ପରବାର ବିଷୟକ ସମସ୍ତ ଚେଷ୍ଟା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ନିରାକର ହେବା ବିଧେୟ । ଏଥୁ ସକାଶେ ବଡ଼ଙ୍କର ମହୋଦୟ ସମସ୍ତ ବଜକଳ୍ପ ଶିଖୁଲୋକମାନଙ୍କର ସହାୟତାର ଅପେକ୍ଷା ହେଲା । —ବଡ଼ଙ୍କର ଉପରେକୁ ତଥା ଗୁଡ଼ିକ ବିଭିନ୍ନ ବୃକ୍ଷଗଣ ବୃକ୍ଷଗାର୍ଥ ପ୍ରଦାତା କରୁଥାଏ । ଦଳନମାର ସେ ଲାକୁ ଦୂରେ ଗାୟା ପାଇସର ସୁଦେଶ ଶାସତକର୍ତ୍ତା ଅବଶ୍ୟ ବୃଦ୍ଧିଅନ୍ତରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ବଜାନ୍ତି ଅଶା କର୍ତ୍ତ୍ତୁ ସରବାର କମାଣ୍ଡରିମଠେ ରଥା ଦିପଲୋକେ ଉଭୟମରୁଷେ ଏ କଥାଗୁଡ଼କ ଅଲୋଚନା ଦର କାର୍ଯ୍ୟକାରକ ହେବେ । ବଜକା ମାତ୍ରାବର ଶୈଳିଲାମ ମହୋଦୟ ଏହା ପଢି ପାଇ ବଦନ୍ତୁସାମ୍ଭି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରରଣ ଫଳିବଗା ଗଲେଟରେ ଅବେଶ ପରୁ କରିଥାଏନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାନ୍ତିକ ସମ୍ବାଦ

ଲେଖକ ଗ୍ରନ୍ଥକଟି ।

ସମ୍ବଲପୁରର ଅନ୍ତିମ ତୋ କରନ୍ତିର ବାହୁ ଖେଳିଲାଥ
ଦାତ ସେହି କରିବ ଏହିଦ୍ଵରା ପରିବିରତାର ନିୟମ ହେଲେ
ବାହୁ ଦୂରତା କିମ୍ବା ଉଚିତ ଏବଂ ପରିବିରତା କରିବାର
ମାନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ସୁରକ୍ଷାକୁ ହୋଇ ଦେବନ୍ତାପତ୍ର ଧାରାର ଦେବର
ପଦ୍ମ ନିୟମ ହେଲେ ।

ଦେଶ ବିଭାଗ ସକ ଲୋ କାଳକ୍ଷେତ୍ର କାରୁ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବାସ ଓ କାରୁ ହିଂକୁଷ ପାୟକ ବିଶ୍ଵାସ ସମ୍ବନ୍ଧ

ପ୍ରକାଶକ

ପର୍ବତୀରବଳ ମାତାମତ ନିମନ୍ତେ ଥିଲେ-
ମାତେ ଦାସୀ ନୋହୁଁ ।

To The Editor of No. 468 Utkal Dipika,
Dated Cuttack the 18th June 1910.
Sir

Sir, With reference to letter signed by "Truth" in your issue of the 11-6-10, regarding non-observance of the mourning day of his late Majesty King Edward VII by the Settlement Department, I am directed by the Settlement Officer to inform you that Government orders were received on 18-5-10 and circulars were prepared and issued to the Assistant Settlement Officers in charge of the various camps on the same day. It is possible that in a few cases the circulars may not have been received in time,

I have &c.
Brahmananda Das
Assistant Settlement Officer
At Head quarters.

To The Editor of the Utkal Djpika
Sir,

From personal experience or otherwise some people own peculiar ideas about the connection between one incident and another, and do not hesitate sometimes to ascribe motives even for official action. Such ideas may not often be sound, but unfortunately coincidences carry convictions to the ordinary mind, which are not easily shaken.

Lately a criminal charge came for trial before the second officer at Jajpur, who is generally believed to be a conscientious man. The S. D. O. was present at the trials for some time, as does not happen in any other case. The case excited unusual interest, and must have been carefully gone through by the trying Magistrate. It was initiated at the instance of the S. D. O. The trial ended in an acquittal which met with universal approbation.

The accused happened to be the son of a gentleman of considerable substance, who is said to have refused to contribute as handsomely as desired to the Exhibition Fund. When Zemindars have not paid off debts incurred for paying Government revenue, and rayets their arrears of rent and their paddy and money loans incurred during and in consequence of the previous two or three years of scarcity in this sub-division, - still such impecunious persons poured out their scanty purses (for their love of the exhibition!). Verily men like this miserly or recalcitrant wealthy father require some lesson to be taught. Otherwise how can big affairs like *Jajnas* of yore be thought of or managed?

For instance, this exhibition was started on an estimate of costing Rs. 2500 to 3000 only. It grew enor-

ously in proportions. Actual collections in cash and kind—acknowledged and unacknowledged—have however amounted to above Rs. 12000 as believed in well-informed quarters. But are collections in the mofussil and disbursements yet terminated? Indeed if true accounts of all receipts and disbursements were published or made open to public inspection, as they in all fairness ought to be, every one could see what a goodly number of people here and even from far off places in Bengal have had their shares in the distribution of this fund so dearly collected, and none but admire the potentialities and energies of a single soul, and so indispensable.

But to resume, people of a certain mental constitution try to explain in their own way how people while groaning under pressure yet forbear from complaining (to those who can relieve), but feign cheerful faces—a phenomenon otherwise mysterious. Such a belief whether right or wrong is equally undesirable.

"Full well they laughed with counterfeit glee :

"At all his jokes for many a joke
had he?"
21-6-1910

Observer—

ପ୍ରାଚୀକାର ଓ ନିବେଦନ

ମହାଶୟ !

ସତ୍ୟବାଦୀ ସୁନ୍ଦରିକାଳର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ
କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥାନ । ସାରୀମୋହାଲକ୍ଷ ଅସ୍ତ୍ରାଳକ୍ଷେତ୍ର
ଏହା ଏହି ପ୍ରକାର ସରଚି ବିହିତ । ମଧ୍ୟକାଳ
ଦେଲେ ସୁଦ୍ଧା ସଦର ଉତ୍ସବାଳ ଅକ୍ଷାଂଶୁକ ପରା
ମାଗରେ ଏଠାରେ ସମସ୍ତ ଅଛି । ଏହା କେଜିଲୁ
ପାଣ୍ଡର ରେଳୁଭ୍ରାତା ଗୋଟିଏ ଖେଳିବା
ମରେ ଶୋଇଶାକା, ଡାକ୍ତରଗାଳା, ଧର୍ମଧାରା
ତାକୁପର ଓ ଚେଲିଶାପ ଅପେକ୍ଷା ଅଛି । ଗୋପା
ଲଚିବର ମନ୍ଦିରଥିବାରୁ ପ୍ରଥମ ସବେଳା ପର
ଦେଖି ଆବେଦନ ଲେବିବର ସଗଗମ ହୋଇ
ଆଏ । ଏଠାର ପ୍ରାଚୀରିତ ଦୃଷ୍ଟି ଅଭିରମିତ୍ର
ତେଜପାନମ୍ବରେ ଏହା ଏହି କହାଣୀରେ ଅଧିକ

ଭେଦାନ୍ତରେ ଏହା ଏକ ମହାପ୍ରକାଶ ପରିବାର
ଉଜ୍ଜଳ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସଂଗ୍ରହର ବସ୍ତୁଟି ବ୍ରାହ୍ମିଣଶାସ
ତମାନ ଏହା ଚର୍ଚାଗର୍ଭରେ ଅବତ୍ଥିତ । ସୁଖ
ଦିଅ ଏ ସ୍ମୃତିର ମଦରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ୍ ଦନ୍ତକୁଳର
ବର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ । ଏତେହିକଷାବ୍ୟ ଏଠାରେ ବିଦ୍ୟାମାର୍
ମାର ବୌଦ୍ଧଯ ସୁଧ୍ୟବସ୍ତୁ ତ ଥିଲା । ଏ ସ୍ମୃତି
ଯେହର ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ଏକାନ୍ତ ସ୍ମୂଲ ହେଲେ
ମଧ୍ୟ ସହଚରେ ଡଳକ; ଚନ୍ଦ୍ର ବାହାର ସେଥିରେ
ଦୁଷ୍ଟ ତ ଥିବାରୁ ଘେଣିବମାନ ଉତ୍ତରାଧିମେଳ
ବିଦ୍ୟାଲୟ ଅଭିରୀତିପ୍ରକରେ ବନ୍ଧୁଦଳ ହେଲା
ପରି ରହିଥିଲା । ସମ୍ଭାବ କେବେବେଳେ
ତେଜ୍ଜ୍ଵଳରେ ଗୋଟିଏ ଝାଁବଜ ବିଦ୍ୟାଲୟ ପ୍ରପତ୍ତ
ହୋଇଥାଏ । ଅଂମାର ହେଲା ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟ

କରୁଥିଲୁ । ଏହି ଅଳ୍ପ ସମୟମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟାଳୟର
ଶବ୍ଦବଳୀ ୮୫ ଜଣ; ଅଣା ଦୂରପାଠ ଏ ଅବଶ୍ୟକ
ଏହି ସର ଦୋଷିତ । କିମ୍ବା କାନ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କୌଣସି ପାଦାୟି ନିବନ୍ଧାର୍ହ । ବିଦ୍ୟାଳୟର
ବର୍ତ୍ତମାନ ଚାୟ ମାସିକ ୮୫୫ ଟଙ୍କା ଦେବଳଳ
ପାଧାରବଳତାରୁ ମାସିକ କୁନ୍ତା ଓ ଶ୍ଵରଦତ୍ତ
ଦେବଗତ୍ତରୁ କରୁଥିଲୁ । ବିନ୍ଦୁ ଶବ୍ଦବଳ୍ଲ ଦେବତା
ବାରାହାର ମଧ୍ୟର ଟ ୫୫ ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ଦୂର-
କାନ୍ଧ । ସୁର ନିମନ୍ତ୍ରେ ଗୋଟିଏ ସରହ ଦୂରତ୍ତ
ଶୁଦ୍ଧତା ଶକ୍ତାବାସ କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ଏଥି
ସଂଲଗ୍ନ ସମ୍ମୂହଟେଇ ନିମନ୍ତ୍ରେ ମଧ୍ୟ ଦୂରକ ବୃଦ୍ଧ
ଦୋଷିତାରୁ । ଏହି ସୁର ନିର୍ମିତରେ ଏହାର୍ଥୀକୁ
ଟ ୧୩୦୫ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟୟ ଦୋଷିତାରୁ; ବିନ୍ଦୁ
ଅନ୍ତରେ ଦେବତାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକି ବାବିଥିଲୁ ।
ଅନ୍ତରେ ଅଭିଷେକ ୩୦୦ ଟଙ୍କା ଅବଶ୍ୟକ । ଗ୍ରୀବା-
ବିତାଶ ପରେ ଏହି କୁନ୍ତା ସୁରରେ କୁନ୍ତା କାମ୍ଯ
ଅରମ୍ଭ ଦେବାର ପ୍ରିୟ ଦୋଷିତାରୁ ।

ସେଇଁ ସଦାଶୟ ବନ୍ଧୁମାକେ ଅନୁପ୍ରତି
ପ୍ରତାଶକର ଏହି ବିଦ୍ୟାଲୟ ନିର୍ମାଣମନ୍ତ୍ରେ
ଅର୍ଥ ବାବ ଉଚ୍ଚତାକୁ ଅମ୍ବେମାକେ ସେମାତର
ନିର୍ମାଣରେ ଚିରବନ୍ଧୀ ।

ଗୁର୍ନା ଦାତାମାନଙ୍କ ତାମ ଓ ଦାତର ପରିମାଣରେ ଦିଅଗଲା ।

ଶ୍ରୀ ଦିହାର ତୋ	ଟ ୧୦
ଶ୍ରୀ ଗୋପିନାଥ ଦାସ ଦା ଏ ସବୁଦେଖୁଣ୍ଡିକାଳିକଟର	ଟ ୫
ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦିର ପାତୀ ପାତୀ ସମା ବିଦ୍ୟାତା	ଟ ୫
ଶ୍ରୀ ନରଚଂଦ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସିଦ୍ଧେଶ୍ୱର	ଟ ୫
ଶ୍ରୀ ପାଲ ମୋହନ ଦାସ, ବାଲେଶ୍ୱର	ଟ ୫
କିମେବ କିମ୍ବେସ ସୁଦର	ଟ ୫
ଶ୍ରୀ ପରୀର୍ଥ ପାତ୍ରସ୍ଵର ଉତ୍ସବିତ୍ତ	ଟ ୨୦
ସାମାଜିକ ମନ୍ଦିର ମନ୍ଦିରକାଳ, ବିଜ୍ଞାନ	ଟ ୫
ଶ୍ରୀ ପରାମିତ ମନ୍ଦିରପାତ୍ର	ଟ ୫
ତରଫେରୁ ଶ୍ରୀ ସଧ୍ୟମ ଦାସ, କମିଶାର	ଟ ୫
	ଦିଲାଇକୁର ଟ ୧୦୦
ଶ୍ରୀ ଗୋପନନ୍ଦ ଦାସ କି ଏଇ	ଟ ୫
ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟବାଜା ଗୋପିନାଥ ଦେବ	ଟ ୧୦୦
ବିଜ୍ଞାନ ବାହମାତା ସାମ୍ବ	ଟ ୫
ଶ୍ରୀ ଗୋପିନାଥ ମିଶ୍ର, ସୁତ୍ର	ଟ ୧୦
ଶ୍ରୀ ନାନଦିନ ବୁଦ୍ଧପାତ୍ର, କଷ୍ଟୁର ଟ ୫୦ ଦାଳ	ଟ ୫୦
ଶ୍ରୀ ନହେନ ନାଥ ଦରା, ବିଜ୍ଞାନ, ଶୁରୁ	ଟ ୫
ଶ୍ରୀ ଦୟାତ୍ମକ ମିଶ୍ର, ସମସ୍ତସ୍ଵର	ଟ ୫
ଶ୍ରୀ କାଶ୍ୟବନ ମହାପାଠ କଷ୍ଟୁର	ଟ ୫
ଶ୍ରୀ ସବ୍ରତାନ୍ତା ଯେବକର ରିହାର, ସତ୍ୟକାରୀ	ଟ ୫୦
ଶ୍ରୀ ହାର୍ଦିକ ମିଶ୍ର, କିରାକାନ୍ତର ଟ ୫ କାଳ	ଟ ୫
ଶ୍ରୀ ଗୋକୁଳ ତୋର, ସତ୍ୟକବି ଟ ୫୫ ଦାଳ	ଟ ୫୫
ଶ୍ରୀ ମର୍ଦନ କାନ୍ତୁ, ମହାବିଲୀ	ଟ ୫
ଶ୍ରୀ ପାତ୍ରାଧିକ ଦାସ ଶ୍ରୀମଦବିଜ୍ଞାନ ଟ ୫୦ ଦାଳ	ଟ ୫
ଶ୍ରୀ ଦିମବିନ୍ଦୁ ସଙ୍ଗୀ ରମେଶ	ଟ ୫
ଶ୍ରୀ ଅନନ୍ତ ଦାସ, ଶ୍ରୀମଦବିଜ୍ଞାନ, ସୁମି ଟ ୨ ଦାଳ	ଟ ୨
ଶ୍ରୀ ନାନ୍ଦୁ ମହାପାଠ, ବରତାମନତ୍ରୁପୁର ଟ ୫ ଦାଳ ଟ ୦	ଟ ୦
ଶ୍ରୀ ସାଧତବେଳ ମହାପାଠ, ଦ, ଏଇ ସବୁ	ଟ ୫୦
ଶ୍ରୀ ମଧ୍ୟମାତ୍ରା, ମହାକଳ, ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ	ଟ ୧୦

ଏ ପରେଇ ଯି, ସମସ୍ତରୁ	୫
ଗୀ ଦେବତା କାହାରୁ	୫
ଏ ମହାଦେଵ କାହା, କବ୍ୟର ଟ କାହା	୫ ୧୦
ଏ ହରଦମ କାହା, ସତ୍ୟକାଳ	୫ ୧୨
ସମସ୍ତ ମହାଜନମାନେ ଶ୍ରୀମତିଶୂନ୍ୟ	୫ ୧୫
ମନ୍ଦିରରୁ ମୁଁ ମହିତ, ସୁଖ	୫ ୧୬
ଶ୍ରୀ ମାର୍ଗୀ ଦର୍ଶକ, ସତ୍ୟକାଳ ଟ ୩ କାହା	୫ ୧୮
ଏ କବିକୃତିକାରୀ, ଶ୍ରୀମତିଶୂନ୍ୟ	୫ ୧୯
ଏ ପ୍ରୋକ୍ତାକାରୀ ଶାଶ୍ଵତ, କୁଷମଣ୍ଡଳୀ	୫ ୨୦
ସରତମତିଶୂନ୍ୟ କାହାର ମହାଜନମାନେ	୫ ୨୫
ମହାମଦେଵାଧ୍ୟ ସତ୍ୟର ସଦିକି ମିଶ୍ର	୫ ୨୯
ଏହା କଢା ଯେଉଁମାନେ ୨ ଟଙ୍କାରୁ ଭାରା ଦେଇଅଛନ୍ତି ପରିବାରେ ସ୍ରୀନାରାବଦୟଶୂନ୍ୟ ସେମାତକ କାମ ପ୍ରକାଶ କରିବାରୁ ଅଶ୍ଵମ ହୋଇ ସେମାକଙ୍କ ନିବର୍ତ୍ତରେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲୁବୁ । ଏହା କଢା ଯେଉଁ ମହାଶୟମାଠେ ଦାକ ଅଜୀବାର ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେମାକଙ୍କ କାମ ଓ ଅଜୀବିତ ଦାକର ପରିମାଣ କଲେ ଦରଗତି । ବିନାଟ ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ଦାକାମାନେ ଅଜୀବିତ ଦାନ ଅକର୍ତ୍ତବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କର ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହଣ କରିବାଦେବେ ।	୫
୧୦ାମ୍ବନ୍ଦି ବାନ	ଅଜୀବିତ ଦାନ
ଏ ଦେବମ ମାରବାତୀ	କଟକ ଟ ୫୦୦
ଏହିକେ ଏକପଦ	ଟ ୨୫
ବସିଥାଏ ପାୟକ	ଟ ୨୫
ଏ ପାତକ ପାତାପଦ	ଟ ୧୦
ଏହିମ ଶ୍ରୀମତିଶୂନ୍ୟ	ଟ ୨୫
ବଧମୟ ବାନମ୍ବରୋ	ଟ ୧
ବାଣିଜୀବ ମହାପାତ୍ର	ଟ ୨୫
ବେଳେତ ନାଥ ମିଶ୍ର	ଟ ୨
ବଧମାନ ମହାତ୍ର, ବରଦ ସୁନ୍ଦର	ଟ ୨୫
ଚକରର କିନ୍ତୁ	ଟ ୨
କରିବାର ମହାପାତ୍ର ବିଶେଷର କରିବାର ଟ ୩	୫
କରିବାର ଟୋ କି, ଏ ସତର ବାନମ୍ବରୋ ଟ ୨	୫
ମନ୍ଦର ମେହର ପାତାପଦ	ଟ ୧
କରାଗାଳ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଦରକ କି, ଏଇ କଟକ ଟ ୧୦	୫
ମନ୍ଦରର ମହାପାତ୍ର	ଟ ୨
ବୋଧାନ ଟୋ	ଟ ୨୫
କରିବାର ଦାସ, ମୋକ୍ଷାଳ	ଟ ୨
କରିବାର ମିଶ୍ର	ଟ ୨
କରିବାର ଏ ଦରଗତର କରିବାରର ଟ ୩	୫
ଅତ୍ୟକ୍ତା ଟ ୧୦୦ ଶ୍ରୀମତିଶୂନ୍ୟ ଅମ୍ବମାନ ପାଦଅର୍ତ୍ତ । କୃତ ମିଶ୍ରର ଅବଧିଷ୍ଠ ବ୍ୟାସ ଧାର ଦେଇ ଯଦେତୁ । ଦେଖନ୍ତେଷ୍ଟିଷ୍ଟି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସତ୍ୟକାଳ ଶୂନ୍ୟ ବଳିମାତକ ନିବର୍ତ୍ତରେ ଅମ୍ବମାନକରି ଏହି ସହନ୍ତ୍ରୀକରିବାରେ ଯଥୋତ୍ତର ସାଦାଯା କରିବ ନିମନ୍ତେ ଦେଇଯୋତ୍ତ ନିବେଦନ କରୁଥିଲୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ କାମ କ୍ରମବିବନ୍ଧୁ ରହସ୍ୟମାନମ୍ବର ବାନକୁରେ ପ୍ରକାଶର ମୁଖ୍ୟ କରିବୁ ।	୫
ଏ ଗୋପବନ୍ଦ ଦାସ ଥିଲାହାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବଦିଶାଳୟ ସତ୍ୟକାଳ	୫

ନୀଳାମୀ ଇଣ୍ଡିଆର

କୁଟକ ମୁଖାମ ଦ୍ଵିତୀୟ ଦୂରସଂପର୍କ ଅବାଳବ
କ ୨୧୫ ମର ଓ: ଜାତ୍ରା ସନ ୧୯୯୦ ମସିବା
ମୁନ୍ଦେ ସେହି ମର୍ଯ୍ୟାନାମ କାହାର ଗାଁ ଓ:
(ବ)

ଭବାସ ପାତ ଖେର ପ୍ରଭକାସ ଦେ:
ପାତର ପାତର କେହିଲୀ ଖେମେର କେ!

ଅଦୟ ରାତର ପୁରାଧର ନମ୍ବ ଲଖି
ସମ୍ମିଳନ ରା ୧୯୮୧୦ ମସିହା ଦିବା
ଏ ୨୩ ବାମୟେ ପ୍ରାଣ ମତେ କିଳମ ହେବ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର କାହାର

୧। ସଃ ପୁଃ ସାମେଘୁର ଓ ସଃ । ମୂ । କଟକ

ରନ୍ଧାରା । ପ୍ର । ସୁରେଷର ନ ୩୦୯୯ ମର
ତ । ରକ୍ତ । ମୌ । ବଡ଼ଖଣୀର ଜମିଦାରଙ୍କ ଗହିର
ସିଲିଆଗା ରମା କଣ୍ଠୀ । ଅଗେ ରକ୍ତ ଜମିଦାର ୫
ଗହିରେ ଥିବା ନିଜ ଘୋଟ ୫ ନିଜଗୁଣ ଅଛ
ବନ୍ଦର ଅଛୁ ନଳମ ଦେବ ଥ । ମୂଳ ୩ ୩୦୯୯
୧ । ଦିନ ୧ । ମୁହଁ ୬ । ମୁହଁ ୭ । ମୁହଁ ୮ । ମୁହଁ ୯

୨ । ତକ୍ଷ. ସ. ଧ. ଓ ସଃ ରାଜତା ଶକ୍ତିରେ
୩ । ସହିତ ଏ ଅନ୍ୟ ମର ବିବରଣ୍ୟରେ

ପ୍ରାତି ମନ୍ଦିରର କଣ୍ଠରେ ମୁହଁ ପାଇଲା ଏହାର
ମୂର୍ଖର ଅନ୍ଧରେ । ଗୋ । କରୁଥିଲା ଜମଦାଳକ
ବହିର ସଦର ଜମା ଟ ୯୯ କା ମଧ୍ୟରୁ ପଢ଼-
ବାଦର । ବି । ଟ ୦ ୧୮୮ ର ଜମା ଟ ୨୫
ଅଟେ ଉଚ୍ଚ ଜମଦାଳ ଓ ବହିରେ ଥିବା ନିଜ
ଯୋଗ ଓ ନିଜରୂପ ଆହା ବନ୍ଦର ଥିଲା ଅଃ ମୁଁ
ଟ ୨୨ କା ।

* । ପ୍ର । ଅସୁରେଶ୍ଵର ନ ୩୦୫ ମୂର ତ,
ଭୁଲୁ ହେବ । ବ । ମୌ । ବଡ଼ଖିର ଜମିଦାରୀ
କ ବହଁ ର ଦୋରବସ୍ତ୍ର ସଃ ଜମା ଟ । ୫/୧
ଅଟେ ଭୁଲୁ ଜମିଦାରୀ ଓ ଗରୁଧଙ୍କାନ୍ତୁ ନିଳା
ଯୋଗ ନିଜଗୁଣ ସହିତ ବନ୍ଦବ ଥିଲୁ ଆସି ମୂଲ୍ୟ
୫୨୯ ଲି ।

୪ । ପ୍ର । ଏକବ । ମୌ । ବଜାରିର ଶାରଜ
। ଦା । ମୌ । ତାତର ପାଚଣୀ ପ୍ରକାଶ କାମ
ଦରଦରଷ୍ଟରେ ସୁବା । ଲୀ । ବାନ୍ଧାଗ୍ରି ଏ ୯
୨୦୩ ଲୁ ଜମା ଟ ୧୩୨୮ ଅଟେ ଉକ୍ତ ତତ୍ତ୍ଵିକାନ୍ତିରେ
ବହୁରେ ସୁବା କାର୍ତ୍ତିତ ଓଗେର ଦୂର୍ବାଦ ସହିତ
ବନ୍ଧକ ଅଛି ଅକମାଳିକ ମଳ୍ଲି ଟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା

୧୯୫ ମୂର ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ସନ ୧୯୫୦ ମମୀହା
କରନ୍ତି । ମୁଁ ସବାର୍ତ୍ତବେଷ ଜଳ ସାହେବଙ୍କ
ଆହାରକ ।

ଶ୍ରୀ ପାତ୍ରପୁଣ୍ୟପ୍ରସାଦ ମାହାନ୍ତି । ସା । ଦଇ ଗେଲ-
ଙ୍କାବଜାର । ସ । କଟକ ବାରା ଉତ୍ତରିବାର

(୭୩୫)

୬ ଉଦେମାଟ ମହାନ୍ତି । ସା । ଗୋବା ଓ
୧୦ ଯେଣିନ ମହାନ୍ତି ସ୍ଵପ୍ନ ଓ " ବଳସ୍ତର

ମହାନ୍ତି କାବାଲଗର ଚକ୍ରରେ ମାଗା ଓ ଅଭି-
ଭବବ ମଦଳାଦେଇ । ସା । କୁମା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ-
ପୁର । ପ୍ର । ଦେଖଣ୍ଟା । ପ୍ରକାଶ :ଦେଃ

ବାହର ପାଇବା କର ତିଳାଟିଗେର ଟଙ୍କା
ଅଦ୍ୟମୁନୀମନ୍ତ୍ରେ ପ୍ରତିବାଦମାନଙ୍କର ଦଖଲ ନିମ୍ନ-
ଲିଖିତ ସଂଖ୍ୟାମାନ ସଠ ୫୫୦ ମଧ୍ୟରେ
ସୁଲଭମାନ ତା ୧୫ ରଙ୍ଗ ଦିବା ଦ୍ୟାୟା ସମୟେ
ପ୍ରକାଶମାନ ନିଲମ୍ବ ହେବ ।

୯ : ସବୁ ଓ ସବୁ । ମୁଁ କଳନ୍ତିଷିଂହପୁର
ନିଲକ୍ଷଣ । ପ୍ରା । ଦେଖୋ କି ୨୮୯ ମରତଃ
ଦୁଇ । ଦୌ । ଦେଖାରେ ଥୁବା କି ୧ ମର
ପ୍ରତିକାହିର ଗୋପଦଶିଳ ଦେଖି । ଲ । କାମଶତି
୧୦—୨୩ ଟଃ ନନ୍ଦିବ ଚହିର ଅଦ୍ୟକଳମ
କି ୧୨ ଅଟେ । ଉକ୍ତ ଜମି ଓ ଗହିରୁଧରେ
ଥୁବା ଧୂରଥ କାଠର କି ୨ ଅଗ୍ର ଓ କାହିଁ
ରୁଧରୁଧର କି ୨ ଅଗ୍ର ଓ ପରହିତ ଓ କବାଟ
ଚଉକାଠ ସହିତ ନିଲମ ହେବ ଅନୁମାନିତ ଦୂଳ୍ମ
କି ୧୫ ଟଃ ।

୨୦୯୫ ପାଇଁ ଏହି କଣ୍ଠରେ ପରିଚୟ ଦେଖିଲାମ । କିମ୍ବା ଏହି କଣ୍ଠରେ ପରିଚୟ ଦେଖିଲାମ ।

— ୪୫ —

ଅନନ୍ତରୀକ୍ଷଣ ପଦ୍ଧାରୀ
ଅନନ୍ତରୀକ୍ଷଣ ସା । ନରେନ୍ଦ୍ରପଥ । ପ୍ର ।
ଶୁଭନାଥ ବାବୁ ଉତ୍ତିବାର
(ବଜାର)

ଲେବନାକଳ ସାହୁ ଓଡ଼ିଶା । ସା । ଶିଳାଲେ
। ପ୍ର । ବାଲୁଦୟେ ପ୍ରତିବା ଦେଖ ମାତେ
ଏ ମୋଜବମାରେ ଡକ୍ଟର ୧୦୨୭/୨ ପାଇ
ଆଦୟ ସକାଶେ ଦେଖ ମନ୍ଦବ୍ରତ ଗଲ ପରିଷିର
ସମ୍ମର ସନ ୧୯୦ ମସିବା ସୁଲଭମସ ତା ୧୦
ଉପେ ନିଜମ ଦେବ । *

ଦେବଳ ଏ ଦସ୍ତାରେ କେଣ୍ଟିଲମେବ ଖୋଚ ।

 ଏହି ଘନ ଦେବିବାକୁ ଅଛି
 ଧରଇ, ଶେଳମୁଖ ଝରି
 ବିପୁଳ, ସେବେଷ ଦେଖ-
 ସନ୍ତୁ, ମଜଦୁର, ଆର୍ଦ୍ରକାଳ
 ସ୍ଵାୟତ୍ତ, ତିକ ସମୟ ରଖନ୍ତି
 ଥିଲେ ତମ ଦେବଳ ଲଗ୍ନ
 ଦସ୍ତା ଗଲେ, ୩୯୯ ସନ୍ଧାପ ଗେରିବେ,
 ନିକେଲ ଦେବସ; ଦେବଳ ଓ ଲକେଟ ସବ ମୂଳ
 ର ୧୯ ବା ମାତ୍ର ତାତମାତାର ଟ ୦ ୫ ମାତ୍ର ।

ମଣିକ ହତ୍ୟାର କଳ ।

ଅଛି ଅଛି ପରିଶ୍ରମରେ ତୁ କିମ୍ବା ସମ୍ମାନରେ
ଏହି କଳ୍ପନା ଦୂରାକ୍ଷର ମଧ୍ୟରେ ବାହାରେ
ଏହାକୁ ଧରନାର ଗୋଟିଏ ଦେଖେଲ ଥିଲା;
ନାହିଁ ଦୂରରେ ଜଳାର ଦେଖେଲ ଗୁରୁତବରେ
ପ୍ରବଳ ଦେଇରେ କଳ ଦୂରେ ତୁ ଦୂରାକ୍ଷର
ସହ ମହି ବାହାରେ । ଯୁଲୀ ଟ ଧା ଓ ମାସିନ
ର ଠ ମାତି । ଯଦି କେହି କାହାରେ ତୁମ୍ଭୁ
ଏହିତର ଜଳାର କରିବେ ତାହାରେଲେ ମେ
ମାରୁ କାଳ ତୁ କରିବାର ଗୋଟିଏ ସମ୍ଭବ
ବିଚା ଦୂରରେ ଦୂରାକ୍ଷର ମାରିବେ ।

Address :—
S. C. Gupta & Co.,
General Order Suppliers
2-1 ~~Hamiduzzar~~ Street
P. O. ~~Venabazar~~ Calcutta.

Wanted for Mission High School 4th master Rs. 25 per month; Mohamedan undergraduate qualified to teach Persian preferred. Apply Headmaster immediately.

W. W. Henderson
Headmaster

ଉକ୍ତଙ୍କ ପୀପିକା ।

BIRTHDAY HONOURS.

We are very glad the Government has been pleased to confer on the Maharaja of Mayurbhanj the title of "Hereditary Maharaja" and on the Raja of Kanika the title of "Raja" as a personal distinction. The recipients of these honours long enjoyed these titles although the Government has been rather slow to recognise them. The people of Orissa are accustomed to call the person who occupies the guddee of Mayurbhanj a Maharaja and the proprietor of Kanika a Raja, and they will continue to do so, no matter whether they are officially so recognised or not. Our ancestors called them by these titles—we have been doing so and no doubt our progeny will do the same. The

title of Raja should have come to Kanika long ago. It gives us immense pleasure to notice that the young Raja of Kanika is now deeply engaged in qualifying himself for the Bar and we trust that in fullness of time he will be called to the Bar and will come out to India as a Raja Barrister. The Maharaja of Mayurbhanj has also been out on a tour round the world and when he comes back, he will surely bring with him stored information regarding the administration of various states, the educational, industrial and agricultural improvements that are sorely needed in this country. Both are men of light and leading. Orissa expects much from them. We offer our sincere congratulations and pray for their long life, success in their undertaking and safe return home.

RAGHUNATHPUR CANAL CROSSING.

We have been hearing loud complaints regarding the serious—almost dangerous inconvenience caused to public traffic by the withdrawal or absence of ferry boat provided by the Irrigation Department for crossing the Taldanda Canal at Raghurathpore since upward of a month or the re-opening of the canal after the last annual repairs. To day we publish below a letter which we have received on the subject. It is very strange that a matter of such vital public importance has taken so long to attract the attention of the local authorities concerned. We earnestly request the Government and the Superintending Engineer, Orissa Circle to take early steps for the removal of this crying grievance.

“Sir, There is a Ferry-boat at Raghunathpur ghat in Taldanda canal in the Cuttack district every year for the thorough-fare of the villagers. But this year no Ferry-boat has yet been provided by the Government, and the people have been put to much inconvenience for thorough-fare. Some years ago a bridge was proposed to be constructed over the canal in the said ghat as it is one of the most important ghats; but far from it, even a Ferry-boat has not yet been sanctioned this year. The people of Sirlow, Raghpur, Padmapur, Raghunathpur and some other villages have constantly to cross the canal for their respective businesses; now they are in great difficulty for want of a bridge or a Ferry-boat. I hope that the attention of the higher authority will be drawn into the matter, and a bridge will soon be constructed, or at least a Ferry-boat will kindly be supplied to remove the great inconvenience of the public.

Yours truly,
Shashibhusan Nag,
Sirlow-Navagram,
26-6-1910

ମାନ୍ୟର ବଜେଦର ଗପକୁ ଛୁଟିଲା ଅନ୍ତରେ
ଶ୍ରୀଶେଖରଙ୍କ ଶ୍ରୀମତେ ବରୁ ମନୁଆଳେ ହେବାକୁ
ଧ୍ୱନିକର କିମ୍ବାଶିଥିଲା ତରିକେ ମେନ୍ଦର
ଦେଖି ବରାଥାଣ୍ଟି ।

—8※8—

କଣ୍ଠଦେଶର ଦେବତାଙ୍କାର୍ଜ ବନ୍ଧୁତା
ଦେଇଛନ୍ତି ଓ କରିବ, ନାଲେଗିରୁ ଓ ସୁଖ
ଏହି ଉଚି କିଳାର କୌଣସିତାରେ ବନ୍ଧର ପାଇଁ
ଛନ୍ତି ଅତ୍ୟ କୌଣସିପ୍ରକାର ଦେଶମତ ବନ୍ଧୁ
ଦେବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧର କିଳାର ବନ୍ଧାପା
ଦେବତା ଅଂଶରେ ଦେବ ।

ତଳିଟ ସା ୧୯୫୦ ଧାରାରେ ବଞ୍ଚିପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ବଲେନ୍ଦୁନ୍ଦର ରହିବାର ଛାତ୍ର ପଣୋ-
ପଲେଷଟର ବନ୍ଦ ଦେବାର ଗାଲିତା ମତ ସ୍ଵାଧୀନର
କଲିବକା ଗେଜେଟରେ ଥାଇଯାଉଥିଲା । ନର୍ତ୍ତର
ଅଧେ ଖୋଲ ଦୋଷମାର୍ଗରୁ । ଅସନ୍ତ୍ରାମାପ
ତାଙ୍କ ରଖରେ ୧୦ ରେବଲେପାକିଟିକ
ଦୂର୍ଗାତା ଛୁଟି ଗା । ରଖ ଅକ୍ଷ୍ୱାତରଠାରୁ
ଗା । ଏବଂ ବବମରପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତ ୨୪ ଲ ହେବା

ବିରାକିଦ୍ୟାଳସୂର୍ଯ୍ୟ ଅଇଲାର ବିଧନ ଅନୁଷ୍ଠାନେ
ତୋ ରେବନସା କଲେଜର ଦ୍ଵାରା ବିଧାତ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର
ମୁଦ୍ରଣରେ ପ୍ରକାଶିତ ସବୁ ମାତ୍ରର ବିଜେ-
କର ନିୟମିତ କରାଯାଇଛି।

ଓଡ଼ିଶା ଭାଷାର କଟିକର, ସମ୍ମାନ
ରେବନମା ପଲେକର ପ୍ରକଷତିତ ସକଳାଙ୍ଗ
ପରାପର ଓ ସେହେଠାର ନାହିଁ ଉଠେନ୍ଦୁତାନ୍ତ
ଦେଖି ଏମ, ଏ, ପ୍ରେପେର । ବାହୁ
ଯୋଗେନ୍ଦ୍ରନ୍ଦୁ ବନ୍ଦ ଏମ, ଏ, ପ୍ରୋପେର ।

ନର ତା ଏକ ଦ୍ୱାରରେ ଶେଷହେବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ-
ନରେ ଦେଖିଲ ଜୀବର ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତରରୁଗ
ଦିଲ, ଓ ଦେଲୁଗୀଶ୍ଵର ଛତା ଅଛୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ପ୍ରାକରେ ଅଳ୍ପାଧିକ ଦର୍ଶା ହୋଇଥିଲା । ଆଜବା
ସାନର ଏବ ବଜାସାନର ଦୁଇଯୁ ଦିର ଦର୍ଶା
ଦ୍ୱୟାଗ ପ୍ରବଳ ଥିଲ ମେଦରେ ସବାଧେଶ
ଅଧିକ ଯାଆ ଏକଦିନରେ ୨୫ଟଙ୍କ ଛଳ ତାକ
ଥିଲା । ଥନବାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରମାନ ମଧ୍ୟରେ ମୋଖରେ
ଦ୍ୱୟାଗ ପାଠନାରେ ମା ମାତ୍ର ଦୁଇଟାବାରେ
ପ୍ରାୟ ୨୦ୟ ଏବ କଟକରେ ୨୫ ମାତ୍ର କର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇଥିଲା ।

—०—
ଗର ଗା ଟେ ରଖିରେ ଶେଷ ହେବା ସ୍ପ୍ରା-
ଦରେ ସମସ୍ତ ଛାଇକରେ ଫେଲେଇ ଘେମରେ
୨୦୫୦ ମୁଲୁ କୋଳସ୍ଥିଲ ଯେ ବହୁ ମଧ୍ୟରେ

ପ୍ରକାଶର ଅଳ୍ପ ସକାମେଣା ଅଧିକ ସଥା ୫୫୩
ଥିଲା ୨୯ ବିମେର ଦୃଷ୍ଟି ଓ ବଜାପୁରାଗା
ପ୍ରଫେଣ୍ଡରେ ଏକପରି ଅଧିକ ଥିଲା । ମାତ୍ର
ସବଳ ପ୍ରଦେଶରେ ପୂର୍ବପ୍ରାଦୁରୀ ଭାଣ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଅଧିକ ମଧ୍ୟରେ ଏକା ପୂର୍ବବିକ୍ରି ଦୂର-
ଅଳ୍ପ ଚିଲରେ ୨୭୯ ମୁଲୁ ହୋଇଥିଲା ଏ
ପ୍ରଦେଶରେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବେଗ କି ଥିଲା । ପୂର୍ବ
ପ୍ରାଦୁର ମୋଟ ମୁହଁ ୫୫୫୩ ଥିଲା । ସୁରଖ୍ୟ
ଅଳ୍ପ ଭାଣ ପାଇଅଛି ।

ପାଦେହର ଲିଲାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ପୁରୁଷଙ୍କ ପ୍ରାମର ଶୟକ ଉପେନ୍ଦ୍ର ପାଥ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜିମ୍ବିଦାର
ମହାଶୟକ ଘରଠାରେ ଗତ କୋଣ୍ଠାମାସ ତା-
ଙ୍କ ପଥରେ ଏକ ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧ କେନ୍ଦ୍ର ହୋଇ-
ଥିଲା । ତହିଁଲେ ପଣ୍ଡିତ ଏ ସୁଲ୍ତ ଦ୍ଵିତୀଯବର-
ବହୁଶ୍ରୀ ବେଦବିଦ୍ୟାରତ୍ତ ମହାଶୟ ଅର୍ଦ୍ଧାର୍ଥର
ଅନୁଭବଶବ୍ଦ ଦରଖାଲା । ସେଠାରେ ଉଚ୍ଚଶ
ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଉପବାସ ପ୍ରକାଶ କରିଥାନ୍ତି । କୋଣ୍ଠାମାସ
ତା ଏକ ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବନ, ହୋଇଥିଲା ସେ-
ଠାରେ କିମ୍ବା ତାପ୍ତିଶ୍ଵର ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧ ଦର-
ଖାନ୍ତି । ଏ ସ୍ଥାନମାକବରେ ସୁଶେଷତମାତେ
ଉପବାସ ଦେବା ସମ୍ମରେ ବୌଦ୍ଧବି ଅପଦି
ବୁଦ୍ଧକ ଥୁବା ଅନୁକର ଦଥା ।

ଏହି ଶୋମବାର ତତ୍ତ୍ଵର ଦୁଇଦଳ ଓଡ଼ି-
ଶାର ମାନସୀୟ କମିଶନର ସାଫେର ବାହାକ
ହୋଠରେ ଉଠେ ବାଲେସର ପୂର୍ବ ଓ ଅଧି-
ବ୍ୟକ୍ତିର ଉଲ୍ଲେଖନ ଏବଂ ସମ୍ବଲପୁରର ତେସୁଟି
କମିଶନର ସହିତ ଦେଇବ ବର୍ତ୍ତମାନେ ।
ପ୍ରଥମ ଦତ୍ତ ତେସୁଟି ଓ ସବ୍ରତେସୁଟି ପଦପ୍ରାପ୍ତୀ
ବାହୁବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ପଢ଼ିଥିଲ ଏବଂ ଉପସ୍ଥିତ ପ୍ରାର୍ଥି-
ମାତ୍ରକୁ ଦର୍ଶକ ହେଉ ସେମାନଙ୍କର ଘୋଷାତ,
ଓ ଅଭିଗ୍ରହୀ ଦୂଃଖ ଯାଇଥିଲ । ଫଳ ଯାହା
ଦେବ ହେବ ଜଣା ଯିବ । ମାତ୍ର ଆନନ୍ଦର
ବିଷୟ ଯେ ଛନ୍ଦ ବାଧମାନକେ କାହିଁ ବିଶ୍ଵର
ପ୍ରତି ଯୋଗ୍ୟତା ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ମାତ୍ର ମନୋକର
ବର୍ତ୍ତମାନେ । ଭରମା ଦୁଇର ଉତ୍ତିଷ୍ଠନର ଓ
ରବର୍ତ୍ତିମେସା ସେହି ଉତ୍ତର କଣ୍ଠପଥ ଅକ-
ରମନ କରିବେ ।

ଅମ୍ବାତର ରୂପକୁ ଦ ଇହାରେ ବିଧ-
ରପକ ଶୟକୁ ସାରଦାରର ମିଳୁ ମହାପୟ-
ବ୍ୟାପକନୋଠରେ ଏକ ସମସ୍ତ ବିପରୀତ
ସବୁରେ ପ୍ରବାଣ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ଯେ ବଜାଲାର
ନେତୃତ୍ବରେ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରଦେଶବାଣୀରେ ଉପରେ

ସବୁ ସେମାନେ ଏହି ସାମାଜିକ ନିଜକରେ
କଙ୍ଗଳାର ଅଧିକାସିଙ୍କ ସହିତ ଅବଶ ଥାଇଲା ।
ଆସନ ଚାରୀ ଅଥବା ମିଛନିଟିଶାଳେଟିର ଅଭି-
ନିକ ଗାର୍ଥଦ୍ୱୟ ଦେବୁ ସମାଜ ବିହିନ୍ତି ଦେବ
ଯାହିଁ । ବରଂ ବହିନ୍ତି ଦେବାଦେବୁ ଅନେକବ୍ୟା-
ଦୃଷ୍ଟିଭାବ୍ୟରେ ଏହିରା ଅଧିକଗର ଦୃଷ୍ଟିଭାବ୍ୟ
ଧାରଣ କରିଥିଲୁ ।—କଥାରା ଟେକ୍ । ସବ
ଲେବେ ମିଳି ଉହବାକୁ ମହାନ୍ତିବେ ହେବେ
ଶାସନପଦକର, ଅନ୍ତର ଅଥବା ଥର୍ମ ନୀବ-
ଦାରର ପାର୍ଥଦ୍ୱୟ ତତ୍ତ୍ଵ ବ୍ୟକ୍ତିଗମ ସଂଚାର କ
ପାରେ । ମନ୍ଦିରଗା ଲାଗୁ ତେ ଉଦ୍‌ଦିତ ଅଭିନ୍ଦନ
ଅଗ୍ରପର ଦେବାଦୀରଙ୍ଗ ସମସ୍ତକର ଦୃଢ଼
ସଂକଳନ ଥିଲେ ସେ ଘେର୍ତ୍ତାରେ ଆଶ୍ରୁ
ହିନ୍ଦିହେଉଥାଏ ମହେତ ଯାହିଁ ।

ସମ୍ବାଦକର ମନ କହେସୁବ ସମ୍ବାଦ ଜଣାଇ
ବିବଳଶର ବିଜ୍ଞାପକ ଗଠପୂର୍ବ ଶୁଣିବାରେ ଅତି-
ରକ୍ତ ରଣ୍ଟିଥୀ ଘରେଟରେ ବାହୀ ରଥରୁ ଏବଂ
ଏଥିମଧ୍ୟରେ ବାଦା ସମସ୍ତେ ଅବଗତ ହୋଇଥା-
ଛି । ସମ୍ବାଦ ପ୍ରପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିକ ସଖୀ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବର୍ଣ୍ଣପେଶୀ ଉଚ୍ଚା ଦୃଢ଼େ ଏହି ବିଶେଷ ସାବ-
ଧାନଗା ସହିତ ବନ୍ଧୁ ହେବାର ଜଣାଯାଏ ।
ଓଡ଼ିଆରେ ହେବଳ ଜୀବ ସଥା ମୟୁରଭଙ୍ଗ
ବଜା ସୁରୁବାଦୁ କିମେ ମହାରଜା ଏବଂ କନକା
ବଜା ନିଜ ନିମନ୍ତେ ରଜା ପଦ ପାଇଥାଏନ୍ତି ।
ଏହି ସମ୍ବାଦ ଏମାବକ୍ତ ପରେ ନୂତନ ନୂତେ ।
ତବ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଏମାତେ ଏହିଏ ପୁରୁଷଙ୍କ
ବାଲକୁ ଭୋଗ ଦର ଆସୁଥାଏନ୍ତି ମାତ୍ର ବିଜ୍ଞାହାଳ
ଦେଲୁ ସରହାଣୀ ବାଗଚରେ ଲେଖା ଦେଉ ନ
ନୀଳ । ଏଣିକି ଅବାପେ କେବଣିବିବା । ସାହି
ଦେଉ ଏହି ସୁଦିନର ବିମନ୍ତେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ରଙ୍କ
ଧର୍ମବାଦ ଓ ମହାରଜା ଓ ରଜାକୁ ମଙ୍ଗଳ
ସମ୍ବାଦପ୍ରଦାତ ବରୁଥିବୁ । ଓଡ଼ିଶାରେ କୁତଳ
ଦୋଷ ହେବି ପଦ ପାଇଥିଲେ ଅଧିକ ଅବନ-
ପ୍ରଦ ଦେଇଥାନ୍ତା ।

ତେବେ କୁଳମାନ ରା ଏ ରଜରେ ଦସ୍ତିଗା
ଦେଖୁ ଅଧିକାର ହରଣାର୍ଥ 'ଚେଗୁଗୋଲୁ' ମାନବକ
ଜୀବାଜୁ ଲଗ୍ନକ ନଗରଠାରୁ ଟେମ୍ପ୍ ପାରେ
ଯାଏନ ଦିଲା । ଏ ଜୀବାଜୁ ଯାହିମାନେ ହେବେ
ଦିଷ୍ଟ ସହ୍ୟ ଦନ୍ତବାସତାପେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଯାଉଛି
ଅଛି ବୋଲିଶାର କ ପାରେ । ଏବମାନ ଜ୍ଞାନ
ପଂଥାବା ସମସ୍ତ ବାଖ ବିଦ୍ୱା ତାଙ୍କ ମନ୍ଦରୁ ଦୂର
ଦରିଅଛି । ସୁରେଣ୍ଟିପୁ ଶ୍ରୀରମାନକର ଏହାର
ଅତିମନ୍ୟ ଅଧ୍ୟବସାୟଦେବୁ ପେଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ
ଏବେଦର ଉତ୍ସବ ଲାଭ ହୁଅଥାର । ଦସ୍ତିଗା

ଦେଲ୍ଲିର ସେହେତୁର ଅବଶୀର ଦୋରାନ୍ତକୁ
ଦହିରେ ବନ୍ଧୀର୍ଣ୍ଣ ବରପା ବଗେ ଏବଂ ବାପର
ଅଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାତ୍ରର ଦେଖାଯାଇଥିଲୁ ।
ମାତ୍ର କାଳକିମେ କି ଫେର ଦେଲ୍ଲିଯାର କ
ପାରେ । ସେଠାରେ ବନ୍ଧୀର୍ଣ୍ଣ ବଚା ପଦବ,
ମାଲାରେ ଅଛନ୍ତି ଯୁକ୍ତାର ଦେଖାଯାଏ ଏବଂ
ସେଥିରୁ ବନ୍ଧୁର ଅନ୍ତରଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ ଦିଳିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ।
ଅନ୍ୟ ଉଛୁ ୮ ଦେଇ ବାସ୍ତ୍ଵ କା ଅହାର ବିଜ୍ଞାପ
ଏବଂ ଚାମଦିନ୍ଦୀର ଗେ ସମ୍ବନ୍ଧର ଉପର
ସାଧନ ଦେବ ଏଥିରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ପାଇଁ ।

— 8 —

ସମୟର ଦରେଖିଣାରେ ପାଠକାଁ ସେ
ପୋତୀର ସୁବନ୍ଧବର ଶୁଭ ହୃଦୟର ବ୍ୟାଙ୍ଗ
ଗତ ତା ୧୯୬୩ରେ ଅଛି ଅଭ୍ୟନ୍ତରେ
ନିର୍ବାହ ହୋଇଥାଏ । ରୋଷନାଳ, ଅଚସବାଲ,
ବାଜା, ନର୍ତ୍ତକିତ ପ୍ରଭାବ ଦରକାର ଓ ଦରି
ଦରକୁ ଆଶ୍ରାମଥିଲା ଏବଂ ଫ୍ଲ୍ର ପଢ଼ ପଢ଼ାବା
ପଢ଼କ ପ୍ରଭାବର ନଗରଟି ମଣ୍ଡିର ହୋଇଥିଲା ।
ଦେଖିବୁ ଏହାକଥିଲେବ ସମୟର ଶୋଭା ଅଭ୍ୟନ୍ତର
ବଢ଼ାଇଥିଲା । ଏହି ଶୁଭ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗଦେବୀ
ଦାରିଦ୍ର ଅମନ୍ତିତ ସଜଳବର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ବାମ
ଗାନ୍ଧୀର, ଶାଟଣା, ଓ ପଟ୍ଟକାର ସଜାମାତେ
ପରଳାର ସୁବନ୍ଧବ ଓ ପଞ୍ଚମୀ, ଉତ୍ତାଳିର
ଲାଲସାଦେବ, ସତ୍ତାରବଳାର ପଞ୍ଚମୀ ଏବଂ
ହେବେକ ଜୀବାର ପାରସ୍ପରବର୍ଗ ସହିତ ଶୁଭ
ମମକ ଦରିଥିଲେ । ଏମାକେ ଅଧିକାଂଶ ସମ୍ମର-
ପୁରାଗାନେ ଗଲେ । ସଜାମାକର ଦାଜ
ଘୋଡ଼ା ଅସବା ଯତୀତ ତୋପ୍ପାଦରେ
ସମୟରେ ଶୁଭ ମହାର ହୋଇଥିଲା ଏବଂ
ଶାକା, ମାତି, ଘୋଡ଼ା, ପାଲିବ, ତୌତିପର
ମମକଟ ହୋଇଥିଲା ।

— 10 * 0 —

ଗନ୍ଧାମସୁରଦର୍ଶକ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡି ବି ମହାନ-
ଦୋପଦେଶକ ସାମନ୍ତ ଏ ସବୁପିରି ମିଶ୍ର
ଭାରିଥରୁ ଅନେକ ଅକୁଳଜାଗ ଦର ଉଛବ-
ିଦିଷିଲୁ ଉଚିତ ସଂସ୍କରଣକୁ ଖଣ୍ଡିବ ପାଇବ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲୁ । ସେହିଥିରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେଶ
ବିଦେଶରେ ପ୍ରକାଶନକୁ ଦେବନାଗିର ଅଗ-
ରରେ ଏକ ଭାଷାଗ୍ରହନମାତ୍ର ଉଛବିରାଷାରେ
ମୁଦ୍ରିତ ହେବେ ଉଛବିର ଗୌରବ ଦୃଢ଼ି
ଦେବ । ସେହି ସବୁ ସ୍ପୃତିତ ମୁଦ୍ରଣକାଣେ ୧୦
ଦଙ୍ଗାର ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ଥାଂଶୁପ୍ରତି ଦଶଟଙ୍କାର
ମୋହିଦ ଦଖାନୀ ପ୍ରକର୍ଷା ଦରିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତ
କର ଉଛବିର ସମାଧାରଣ ସମ୍ମତ ଏହି ଡଳ-
ବାଧାରବନ୍ଦର ମଧ୍ୟ ଲୋତଥିଲୁ । ଅମ୍ବେଗାଠେ
ମୁହଁ ଦରି ବିଶ୍ଵାସ ଲୋତବାପାଦ ଅପବିଷିତ

ସଂଶୁଦ୍ଧ ତେଜିଷା ସ୍ମୃତିମୟର ଗାଲିବା ପ୍ରକାର
ଦିନବା ଅବଶ୍ୟକ ହେଉଥିଲା । ଏଥରେ ଅଧିକ
କରି ପରିଚାର୍ଯ୍ୟ ଓ ବନ୍ଧୁ ଗଲାର ବିଦା ହୋଇଲା
ଏହି ପାର୍ଶ୍ଵର ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧା ବୋଲି ନ ଥାରେ ।
ଅଣା ହୃଦୟ ଗାଲିବା ହେଉଥି ଯାଦା ପ୍ରକାଶ
ହେଲେ ବନ୍ଧୁ ଦେବାର ଅନୁମାନ କେବଳ
ଶୌଭିକ ସାକ୍ଷୀ ଗାଦା ଛାଇନ ରେ ପ୍ରଦତ୍ତ
ହୋଇଥାରିବେ ଓ ଯାଦା ବିଜୟର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମାତ୍ର ବନ୍ଧୁରେ ଭିନ୍ନ ଜ୍ଞାନ କଲେ ନଥ୍ୟ
କଲି ବିଦା ଗାଦା ରହୁ ଆରକ୍ଷା କାହାଟ ।

-1-

ଧୂରଥରି ବିବାହ ଦେବା ସକଳ ଅଦ୍ୟତ
ଅନେକ ଜଙ୍ଗଲିକ ବିବାହ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିରାଶୁକ୍ର ।
ଶେଷବାରସୁରର ହେଠେକ ଜଙ୍ଗଲ ଜାତକ
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥା ଅଛି ଯେ ବିଦେଶଦେବାର ସମ୍ମାନ
ପ୍ରତିର ବେଳେ ତଥ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲ ମଧ୍ୟରେ ପଳାଇ-
ଯାଏ । ତର ପାହା ଧରେ ଗୋଡ଼ାର ହାତୁ
ଧର ଥରି ବିନାହ ହୁଏ । ଅସାମ ଗବୃତ୍ତିମେଘଙ୍କ
ଦର୍ତ୍ତିତ ପ୍ରତାପିତ ପ୍ରକ୍ରିତର ଗାରେମାନଙ୍କ ବିଷ-
ସୁରେ ରେଣୁଆରୁ ଯେ ପାହର ତର ପଳାଇ-
ଯାଏ ଏବଂ ଦେଖ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲରୁ ଯାଇ ପାହ
ଗୋଟିଲୁଣ୍ଠି ବିବାହ ହୁଏ । ଗାରେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ମାତା ଅନୁକ୍ରମେଧିକ୍ଷି ପ୍ରେସଦେବାର
ନିୟମ ଅଛି । ମାତାର ସଙ୍ଗରୁ ଖିଅ ପାଦ ଏବଂ
ଉଥିଅନ୍ତିମଦରତ ପ୍ରସ୍ତାବ ହୁଏ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ତର ହୃଦୟ ପଳାଇ ଶିବାର ବିଷ ଅଛି ।
ଦେଖ୍ୟ ଦୂରାର ଯାହା ଧର ଥିଲେରେ ବିବାହ
ଦେବା । ଥରେ ଏହାର ସହିତିଲ ସେ ଦର୍ଶନାଇ-
ବିବ ମାତା ଦେଖ୍ୟ ପାହ ଜୋଜିବାରୁ ଲ ଯାଇ
ଅଣ୍ଟି ସୁରସୁରୁ ବିବାହ ଦେଲା । ଏ ସ୍ଵରେ ବର
ଶବ୍ଦପରିଣାମ ପାଇବା ପାଇବା ହାତ କଲ ।
ଦେଖ୍ୟ ଶୋଚି ତ ପାଞ୍ଜ ଅଣ୍ଟବା ବରରୁ ପରମ
ତ ହର ଅବ୍ୟକ୍ତ ବିବାହ ଦେବାରୁ ବବରୁ
ଶବ୍ଦପରିଣାମ ଦେବାରୁ ପଢ଼ିଲ । ଶାଶ୍ଵିମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ସୁକା ମାତା ଅନୁକ୍ରମେ ସଙ୍ଗର ଭୋଗ
ଦେବାର ନିୟମ ଅଛି ଏବଂ ଏହାଜିମନିକର
ଗାରେକାରୁ ଅଥବା ଅଟେ । କେବାହିପାଞ୍ଚରେ
ଶୀ ଏହି ବରଶବ୍ଦପରିଣାମ ବିଷାରୁ ଏବଂ ସମସ୍ତ
ସବ୍ଦପରିଣାମରେ ଏହି ପ୍ରତାପାଳକ ଦେଉଥାରୁ
ଦେବାର ଅମ୍ବେମାନରେ ବିଦ୍ୟାର ଗୌରବ ଦ୍ଵାରା
ଶୀମାଦକ୍ଷି ମୁଣ୍ଡ ଦର ସେମନ୍ତ ଅପେ ହେ
ଅଧିକାର ପଳାଇ କାଲୁ ବିନାହର ଦୂଷାର
ଦରିଅନ୍ତି ଫେମନ୍ତ ହାତେ ପଳ ରୈ-
ଦୁରୁଥାର ।

ବାଲେରୁ ସମାଦିବାହୁର ଯୋଗପଦି-
ସ୍ତ୍ରୀରେ ହେଉଣ୍ଟ ଯେ ଧାରନଗରର ସ୍ଥିତି
ଏବଂକଟେକୁ ମୌଳିକ ଅସରପଦ ନ ସେଠା-
ରୁ ସୁରକ୍ଷା ଦିବଳ ଦେବାର ଶ୍ରୀ ବାହାକୁ ସମ୍ମାନ-
ପଦତ ଦିବାସୁ ଦେବା ଓ ବାହାକୁଠାରେ ଦେବ
ଓ ଅବର ପ୍ରକାଶ ଦରାହାରଣ ଜାର ତା ୨୦୦-
ଖ ସମ୍ବାଧସ୍ଥାରେ ଶେଠାର ହନ୍ତୁ ଓ ମୁଖ୍ୟ-
ମାନ୍ୟମାନେ ମିଥି ଏହି ବନ୍ଦୁ ସମ୍ମାନ ଅନୁଷ୍ଠାନ
କରିଥିଲେ । ହନ୍ତୁ ମୁଖ୍ୟମାନ ଅବାଳ ଦୃକ୍
ପ୍ରାୟ ୨୦୦ ଜରା ଉତ୍ସବ ଥିଲେ । ସବରତ-
ଶୈଳେ ମହାଶୟକୁ ସୁରକ୍ଷାତା ଦିବଳ ଅଭିଭାବ-
ପ୍ରଭାବକ ସୁରକ୍ଷିତ ତର ତେଣୁ ଓ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ-
ପାର ବାହାର ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମି-
ରତନାମାନ ପାଠ କରିଥିଲେ ଏହି ସ୍ଥିରପଦ-
ମାନେ ସୁରକ୍ଷରେ ବେହରାବର ସଞ୍ଚାର ଘାତ
କରିଥିଲେ । ମରୁଭୂମି ମହାଶୟ ଯାନ୍ତେଛିତ
ବିନ୍ଦୁପୃଷ୍ଠର ଦୃତତା ପ୍ରକାଶ ଓ ପିଲମାଳାକୁ
ଦିବା ଓ ସଦାଗ୍ରର ଶିଖାର ଉତ୍ସବେଶ ଦେଇ
ସତ୍ରୁଲୋତୁମରେ ବିଜୟପୁରୁଷଙ୍କ କଲେ । ଏହି
ଦେଇବ ଲେଖିଥାଏନ୍ତି ମରୁଭୂମି ମହାଶୟ
ନିରଣେଶ୍ୱର, ବର୍ତ୍ତବ୍ୟପରାଯନା, ବିହ୍ଵାଶାହ-
ମ, ଅମାୟିକିଗା, ପଣ୍ଡପାତାରା ପ୍ରଭାବ ବୁଝ-
ନ୍ତାର ହନ୍ତୁ ସମ୍ମାନ ସମସ୍ତବର ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରଦ୍ଧାରୀ
ପାତ୍ର ଦୋଷାଥେଣ୍ଟି । ସେହିମାନେ ମନିଚ ଦ୍ୱାରା
ଯେ ବନ୍ଦୁ କୃତର ବିଷୟରେ ତାଙ୍କୁପୁରାନ ଏ
ପ୍ରଦେଶରେ କର୍ତ୍ତାନ ଅଛି ସେମାନେ ଅପରା
ତ୍ରମ ବୃତ୍ତିଶର୍ମ ।

—•*•—

‘କର୍ମଯୋଗିତା’ ନାମର ପଦିକାର ସଙ୍କଳନର
ମନ୍ଦିରକାଳ ଯୋଗ ନାମରେ ଦୟାବିଧ ଅଲ-
କର ୧୫ କ ଦଶ ଅଭିଯୋଗରେ ଯେଉଁ
ମୋହଦିତା ଅଗର ଦୋଷଥିଲ ତାହା ନିଷ୍ଠି
ଦୋଷଯାଦର୍ଥୀ ବିଶୁଦ୍ଧତା ପ୍ରକାନ ପ୍ରସିଦ୍ଧ
ନିଷି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସ୍ଵର୍ଗକ ଦୋଷଦୋଷୀ ଅସମି
ପ୍ରକାମାଗମ ଦଶାକ୍ଷି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ମାଜି-
ଷ୍ଟ୍ରେଟ ମଦୋଦୟ ସମ୍ବରେ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡି ସେ
ସରକାରଙ୍କ ନାନୀ ଶାକ୍ତ୍ସମ୍ବବେ ସ୍କଲି ସଙ୍ଗତ-
ରୂପେ ସମ ଲୋଚନା କରେ ଦାରୁ ନାହିଁ ମାତ୍ର
ଯେ ସମୟରେ ଦେଖରେ ଅଣାନ୍ତି ବିଶୁଦ୍ଧମାତ୍ର
ହେବିବେଳେ ବକ୍ରମୀମେଷତ୍ତପ୍ରତି ଅସାଧୁତା
ଅଷ୍ଟଗତରେ ଏବ ନାରୀଷ୍ୱରାକ ଅବେଶ କଲେ
ଅବଶ୍ୟା ଲେବକର ମତ ପାଇନି । ଯେଉଁ
ପ୍ରବକ୍ଷ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଭିଯୋଗ ଅଗର ଦୋଷଥିଲ
ପାଠ କରେ ତାହା ବକ୍ରମୀମେଷତ୍ତ ତାର୍ଯ୍ୟର
କିରପେଶ ବା ସ୍କଲି ହଜାର ସମାଲୋଚନା ଓ
ଆମ ଦେବି ପଦ୍ମାର ବକ୍ରମୀମେଷତ୍ତପ୍ରତି

ଅପ୍ରକାଶର, ଅମାଧୂରା, ପଣ୍ଡାତର ଏବଂ ମାର,
ଶବ୍ଦଗାନ ଥେବେଳ କବିତାରଥକୁ ଏହି ବିବେ-
ଚନାରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ମନେ ଦୟା ଉଚ୍ଛବେକ୍ଷ
ରୂପ ବଣ୍ଣ ବିଧାନ କଲେ । ଅସମି ଧର୍ମରୁ ଜାତୀ
ପ୍ରବନ୍ଧର ରାଜ ସେ ରୂପି ବାହୁବି ଦେବୁ ହୋଣା
ବା ଥୁଗାର ଅପରି କବିତାରେଥିଲ ମାତ୍ର ହିନ୍ଦି
ବୋଲି ପରିଜ୍ଞାପନ ସହ ସୁମର ବାନ୍ଧବାଦେବୁ
ପେଣର ଅଧିକ ଶୁଣାଯିବାର ଯୋଗ୍ୟ ନାହିଁ
ବୋଲି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ମଦୋଦୟ ପ୍ରବାପ ହଲେ
ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦାନବୋର୍ଦ୍ଦିନ ନିଜର ସମ୍ମାନ
ଅନ୍ତରେ ।

—*—

ଏ ଗମରୁଷ୍ଟିଶନ କାହିଁ ତେଣାରେ ଅପରିଚିତ
ନୁହେ । ଏହି ମିଶନର ପ୍ରଧାନ ମଠ କଲିବା
ଦାବଜ୍ଞା ନିବନ୍ଧ ଦେଲୁଗ୍ରାମରେ ଏ ଗମରୁଷ
ମଠ କାମରେ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଥିଲା । ଏହି ମଠର
ସେବକଦଳ ଅଧି ମାଜୁର ଅନ୍ତର ମର ଖୋଲ
ସମୟରେ ନବ୍ୟାଚିତ୍ତର ଦୟଦ୍ୱାରା ଆନନ୍ଦିତ
ଏବଂ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ମର ଦାରୁଣ ଘରଶେତରେ
ଦୟାପାଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତିବିରାଗିତିଶରେ
ସାହାଯ୍ୟ ଦରଖରେ । ଦୁଇବଳ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ
ଜର୍ତ୍ତା ପ୍ରକାଶିତ । ସେଠାରେ ଦରଦ୍ଵ ବ୍ୟକ୍ତି ନିରାକାର
ନିମନ୍ତ୍ରେ ଥିଲେ କୁଣ୍ଡଳ ବା ସହାରନ ମଠ ଅଛି
ମାତ୍ର ଅସନ୍ଧାୟ ସେମିକର ସେବାର କୌଣସି
ବନ୍ଦୋପସ୍ଥ ନ ହେଉଥିଲା ଏହି ଗମରୁଷ ମିଶନ
ଗୋଟିଏ ସେବାଶ୍ରମ ପ୍ରାପନ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହି
ଅଶ୍ରମରେ ବନ୍ଦବାଳେ ଡାମ ଏ ଶେମୀ ରହ
ତିରସିତ ଦେବାର ପ୍ରାପନ ଅଛି ଏବଂ ଏ ପ୍ରତିକା
ଅନ୍ତର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଉପରେ ପାଇଲାଯାଇବା ଏବଂ
ସେମାତକ ରହିବା ପ୍ରାନରେ ସେବା ରହିବା
ଅଧିକା ନିଦିଷ୍ଟ ମଥୁନ ଜାଗରୁକାରୁ ପଠା-
ଇବାର ବୀରପ୍ରା ଅଛି । ଗରବର୍ଷ ୧୯୭୯ ଅନ୍ତର
ମରେ ରହିଥିଲା ଅନ୍ତର ରହିବା ୨୫୫ ବର୍ଷ ତିବି-
ସ୍ତିପ ହୋଇଥିଲେ । ଅଶ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ଦେଇଲା ରୂପ
ଦାର ଦେଉଥିଲା ଏବଂ ଅଶ୍ରମର ସେବକମାନେ
ଦେବମନ୍ଦିର ବାର୍ଷିକ ବର୍ଷାକାରୀ ପାଠମାନେ
ଦୂରି ପାଇବେ । ଏତମାତ୍ର ସାଧାରଣ ଦାଳ ବା
ଭରାଦ୍ଵାରା ଏହି ଅଶ୍ରମର ବାର୍ଷିକ ପଢ଼ିଥିଲା
ଅତେବକ ଏହା ଯେ ଦାଳର ପରମାଣୁ ଏ କଥା
ବୋଲିବା ଅଧିକ । ସମ୍ମର ଏହି ଅଶ୍ରମ ସହାଯେ
ଜଣିଏ ଦାଳର ପ୍ରାର୍ଥନାପଦ ସେବା ସମ୍ବଲର
ପ୍ରେରିତି ଏ ଶାରୀ ପ୍ରକାରକବଳାରୁ ଥିଲା
ସବସାଧାରେ ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ କରୁଥିଲା ବିଭିନ୍ନରେ
ଯେ ଯାଦା ଦାଳ ଦେଇବେ ଦାଳ ଦେଲୁଗ୍ରାମ
ମଠ ଠିକାରେ ଦାଳକ ନିବର୍ତ୍ତ ଅନ୍ତରା
ଦୁଇମହିନେ ବଣିବଳ ଦାଳାରୁ ରୂପ ଠିକାରେ

ସେବାଶ୍ରମର ସେବକଙ୍କ ଲିକଟ୍ରୁ ପଠୀଙ୍ଗ
ଦେଇଁ ହତ୍ତ ସେବକ ସେବାରେ ଲାଗିବ ।

ନାହିଁ ମଙ୍ଗଳବାର ସତ ଲ ଧୀର୍ଘା ଦେବେ
ଏ ଦିନର ସଂକଷି ବିଦ୍ୟାଧରପୁର ସରବାର
କୃଷି ଶେଷରେ ବିଶ୍ୱାସୀୟ କୃଷି ବୈଚିର ବାଣିଜ
ଅଧିବେଶନ ହୋଇଥିଲା । କୃଷି ବିଶ୍ୱାସର ତେଣୁ
ତ୍ରାଯରେବୁର ଜୀ ସନ୍ତ ସିଦ୍ଧ ସାଦେହ ବଳିକା-
ପାରୁ ଅଧିଶ୍ୱରେ । କ୍ଷେତ୍ର ପାରେ ସାବେବା
ଦମିଶକର ସର୍ବାତ୍ମର ଅଧିକ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ
ତେଣାର କୁରିତିର ବଳେବୁର ଓ ସୁଲ ମନ୍ଦି-
ରେଣ୍ଟର ପ୍ରାୟ କ ୨୦ ଲ ସ୍ଥାନୀୟ ସନ୍ଧା ଏବଂ
ମେହ ପରିମାଣ ଶୋଭା ବାଟି ପ୍ରକାଶର
ପରିନଷତାର ପରିଚ ଉପରୁତ ଥିଲେ । କୃଷି
ବାର୍ଷାର ବିଶେଷ ଭିତ ହେବୁ ଏହି ବାଣିଜ
ଅଧିବେଶନ ଯର ପ୍ରକାମାନେ ଅଧିଧାର କଥିଲେ ।
ଶେଷ କୁଳ ଦେଖିବା ଉତ୍ସବ ସରର କାର୍ଯ୍ୟ-
ମୟ ହୋଇ ଗତ ବାର୍ଷିକ ଉପୋର୍ଚ୍ଛ ପାଠାନ୍ତେ
ସରବାର ବାଣିଜ ସହାୟ ଟ ୧୦୦୯ ଲା-
କୁ କୁରିତିର ବ୍ୟକ୍ତି କୃଷି ଉତ୍ସବରେକିରଣ
ଗସ୍ତର ଅନୁଷ୍ଠାନ ପରି ରତ୍ନାଦି ବିଷୟ ସ୍ଥିର
କେବି ସରର କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେଲା । ଅଣ୍ଟୁ
ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ବଥ ବାର୍ଷା ହେବୁ ଅଧିକାଂଶ ସବ୍ୟ
କୁଣ୍ଡ ଶୁଣି ପାଇଲେ ବାହି । ନର ବାଣିଜ
ଉପୋର୍ଚ୍ଛ କ୍ଷେତ୍ର ହୋଇ ନ ଆସିବା ଦେବୁ ଦେବକ
ପଢି ସହ୍ୟମାନେ ପାହା ଲାଗି ପାଇଲେ । ପ୍ରକାଶ
ପକାର ପ୍ରକାଶ ରଙ୍ଗର କ ଜାଣିବାଦେବୁ
କୁଣ୍ଡ ଶୁଣି ଆଇଲେ ଲାହି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ
ନର ଅରପର କୁଣ୍ଡର କୁହାମଳ କାହିଁ
ଦେବକ ୨୫୫ ଲେଖାବ ତତ୍ତ୍ଵ ଶଶ ଉତ୍ସବ
ପରି ପରି ପାଇ ଦେବକ ଦେଇ ବିଦ୍ୟା
ଦେଇଲାମେ । ସେମାନେ ଅଧିର୍ଷଣିତିରେ
ପାହା ଦେଖିଲେ ସେ ପ୍ରକାଶରେ ସେମାନଙ୍କ
ଅନ୍ତର ବଥା ବାର୍ଷାହାର ସେମାନଙ୍କ ମନ ଜାଣିବା
ଓ ସେମାନଙ୍କ ରମ ଭାବିବାର ତେଣୁ ହୋ-
ଥିଲେ ଅନେକ ଉପକାର ହୁଅଛା । ଅବେବକର
ଧାରଣା ଓ ଦେବକେଲେବ ସେଠାରେ ପ୍ରକାଶ
କୁରିବାର ଶଣିଆହିଁ ସେ ସରବାର ସେବକେ
କଳ କଳିବ ଅଭିବ କାହିଁ ଏବଂ ସରବାର
ବନ୍ଧୁଗ କେବା କରିବ କରୁଅନ୍ତର୍ଗ୍ରୁ ଗେଣୁ ସେ
ଦେବକେ କୃଷି କର ଦେଇଥିଲୁ । ଏ ସୁଯୋଗ
ଓ ସଙ୍ଗବ ପ୍ରକାର ବାହି ସେ ସେପରି କର
କୃଷି ଦିବିକ ୧.୫ ଧାରଣା ସେମାନଙ୍କ ମନକୁ
ପ୍ରାୟବା ଏବାନ୍ତ ଅଭିବା ।

ବଦଳେ ଅଞ୍ଚଳର କାହିଁଥିଲ ଏହି ବନ୍ଧୁତା
ପ୍ରାଣ ଥିଲେ । ସେଠାରେ ଅନେକବିଶ୍ଵାସ ଦୀପିଗା

ଦରବା ଏକ କାଉସୁରର ଜନ୍ମଦିନ ମହାଶୟ-
ମାକେ ବାପବଲାଗ୍ନୁ । ପ୍ରୟୁ ବ ୪୦ ଈ ଦେବ
ସରକାରୀ ସାହାଯ୍ୟପ୍ରତି ଏକ ଉତ୍ସାହାର ସୂଚ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଦୋଷ ସେମୁର ବୟସ ମଧ୍ୟକି ୮୮୮୮ କେ
ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ସାହାର ମାପର ବ ୧୯୯
ସାହାଯ୍ୟ ଦେଇଲାଗ୍ନୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ବ ୧୭୯କି
ବ୍ୟୁତର ମହାଶୟ ଗ୍ୟାଲ୍ ବଧାକାନ୍ତ ଘୟ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଦେଇ ସୂଚକୁ ଉତ୍ସାହାର ଉତ୍ୱ
ସୂଚକ ପ୍ରାପନ ଦେବାଦିନ ଅନେକ ଶବ୍ଦ ପଥରୀ-
ରେ ପାଶ କରାଇଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ସୂଚକରାର
ବ୍ୟୁତର ଓ ଜଳର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଉତ୍ୱ
ସୂଚକ ଉତ୍ସାହାର ପର ସନ୍ତୋଷ ଥିବାର
ବର୍ଣ୍ଣନ ବହରେ ଲେଖିଯ ପଥରୀରୁ । ଦୂଃଖର-
ସହିତ ଅବଶିଷ୍ଟ ଦେଲୁବ ବାଲେଇର ଜଳ
ବୋର୍ଡର ଭ୍ରମ୍ସ ତେଗ୍ୟାରମେନ ଗ୍ୟାଲ୍ ବଧାର
ରଖି ବାପ ମହାଶୟ ଦାଉସୁର ସୂଚକ ସରବାର
ସାହାଯ୍ୟ ବନ୍ଦବନ ଉତ୍ୱ ସାହାଯ୍ୟ ନଙ୍କା ଅଗବ-
ପତ୍ରରେ ଦେଇ ସେଠାରେ ଏକ ନୂଠି
ବ୍ୟୁତକୁଳର ସୂଚକ ବସିବାର ସ୍ଵରକର ବାନ୍ଧ-
ପୁର ସୂଚକ ସାହାଯ୍ୟ ଦନ କରିବାର ରାଶୋଟ
କରାଇଛନ୍ତି । ଗ୍ୟାଲ୍ ବଧାରର ବାରୁ ବାବେ-
ଘରର ଜଳେ ପ୍ରଦିଷ୍ଟ ଜନ୍ମଦିନ ଓ ଖାଦ୍ୟନବିଷୟ
ଅନ୍ତରୁ ସଦ ସେ ବାଉସୁରସୂଚକ ବୌଣାତି କଟି
ଦେଖିଥିଲେ ପେବେ ଉତ୍ୱ ସୁରର ସମ୍ମାଦିତ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ସାବଧାନ କରିଦେଇ ବିଶ୍ଵାଦିତ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ସେମେ ଦେଇ ଦୋଷାଥାରୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ବାଉସୁର ଜମିଦାର ପ୍ରଜା ଓ ସମସ୍ତଶ୍ରେଣୀର
ଲୋତ ଦିନ ବାଲେଗରଜିଲ୍ଲାର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଓ
ଡାକ୍ଟର କମିଶନର ସାଫେବ ମହେଦୟବଠାର
ବାଉସୁର ସୂଚକ ପ୍ରକାଶ ସେହିଠାରେ
ରଖାଯିବାନିମନ୍ତ୍ରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦରାଇଛନ୍ତି । ସାଫେବ
ମନେ ଦୟାକେ ଏ ବିଷୟରେ ଅବଶ୍ୟ ସୁବିଶ୍ଵର
ନାହିଁ ।

ପୁରୁଷୀ ଦର୍ଶନ କରୁ ଛି କୃତ
ଅଶ୍ଵମ୍ଭୁତ ଏହା ।

ବାକୁଡ଼ା ଟଙ୍କ ଅନ୍ଧର ଆକାଶର୍ଗତ ସା ଘର
ପ୍ରାମନେ ଏକ କୃତ୍ତିଷ ମୁହରେ ଛାମାସ ଦେଲୁ
ମୋଟିଏ ବାଳକ ଟଙ୍କ ହୋଇଥିଲା । ପିଲାଟ
ଦୁମ୍ପଣ୍ଡ ଦେବା ବନଠାରୁ ଗାହା ନିଜରେ
ଚୋଟିଏ ସର୍ପ ସଂଖ୍ୟା ଭହିଥିଲା । ଏବନଚ ଏହି
ସହିତ୍ ନିଜରେ ବଦାରେ ଧତାଇ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ
ମେ ସର୍ପ ପୁଣ୍ୟ ମୁହରୁ ଫେର ଅସିଲା । ସେହି-
ଦିନ ସମରେ କୃତ୍ତିଷକୁ ସଧୁରେ ସର୍ପ ଭହିଲା ତା
ରମ୍ପେ ଯେବେ ମତେ ମାତ୍ର ପଚାଇବ ଗେବେ

ବୁଦ୍ଧର ଦେଖିବାର କବିତା ପରିଚୟ ବୁଦ୍ଧର ଦେଖିବାର କବିତା
ଅନିଷ୍ଟ ହେବିଥିଲୁ ଯନ୍ତ୍ର ଦେବକ । ମେହିଥିଲୁ
ଠାରୁ ସେମାନେ ସର୍ବତ ବୌବିଶି ଅନିଷ୍ଟ କରିଲୁ
ଗାହି । ବାଳକ ବୁଦ୍ଧରେ ଫୋରିଥିଲେ ବା ତେଣୁ
ଥିଲେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବସ୍ତୁର କବି ଗାହା ମସ୍ତିତ
କଥରେ ଠିକ୍ ହୋଇଥାଏ । ବାଲକରୁ ଝରିଲେ
ଶୁଅଯାଇଁ ସର୍ବ ଏକଟଳେ ସ୍ତର ଦୋର ପଢି
ଆଏ । ବାଲକର ମାତା ଏକଦିନ ବାଲକରୁ
ସେଇ ନିବରତ୍ତୀ ହୌରେ କହୁ ବୁଦ୍ଧର ଗଲା
ପୃଷ୍ଠାରୁ ଶିଶୁର ପିତା ମଧ୍ୟ ମମଳ କଲା ଦୁଇ
ମାତା ପାପରେ ଥିଲା ଛତା ପିଟାର ଦେଖିଲା
ମେ ଗାହାମଧରେ ସର୍ବ ରହିଥିଲା । ତହିଁ କୁ ହାତ
ଦେବାରେ ସେ ସନଟ ଦ୍ରଜିଣ ମୁନକୁ ଅପିଲ ।
ଦ୍ରଜିଣ ମଧ୍ୟ ସର୍ବକୁ ଏକ ପାଦରେ ହୁଣ୍ଡ ହୁଇ
ଦିଲାଏଇ ଦେଇଥିଲେ ତାଦା ପାଦ ବର୍ଥିଲା ।
ଅଦ୍ୟାବିଧ ସର୍ବ ଗାହାର ବୌବିଶି ଅନିଷ୍ଟ କରି
ଗାହି । “ସବପେ ତ ମୁହଁ ବାହି” ଗୁଣତ୍ୟକ
ଏହି ବାହା ବ୍ୟଥି ଦେଇଲେ ରକ୍ଷା ।

ବନ୍ଦିମୁଦ୍ରା ବସାକ୍ଷର

ପ୍ରତାର ଦଶି ସୁଦୂର ଦସ୍ତାନ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ହଳଦିବା ବାଜାରୋର୍ବ ମୋଟିଏ
ଦିନର କଲିଦିବା ଉଚ୍ଚତାର ମୋରେ ଚର୍ଚାର୍ଥ
ଖଣ୍ଡର ୨୨୫ ପ୍ରଷାରେ ବାହାର ଥିଲା । ମୋବାର
ଦିନର ଦିନରଙ୍ଗ ଏହି ସେ ଦୂର ଗର ମୋଟିଏ
ନିମିରେ ଦକ୍ଷତାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦର ଦଶିଶ୍ଵର ପାଇ-
ଥିଲେ । ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ବକ୍ରାର ବାଦରୁ ଅଛ-
ାର ବିଷନର ଅଂଶର ଦକ୍ଷୟ କଲ ଓ ସେ
ଦଶି କି ପାଇବାରୁ ଅଳ୍ପଶ୍ଵର ନାମରେ ବାହା-
ଶହର ରାଜୁ ଜମିରେ ଇତିମାଲିଦଶର ପାଇବ
ଦାଇରେ ମୋତବମା ଦା ଏବ କଲା । ପ୍ରତିବାର
ଉଚ୍ଚ ଦଶିଶ୍ଵର ଦସ୍ତାନ୍ତର ଯୋଗୀ କି ଥୁବାର
ସବାବ ଦେବାରୁ ମୁକ୍ତିଧ ବାଦର ଦାଶ ତ୍ରୈ-
ମିଷ ଦରେ ମାତି ପରିବରେ ସର୍ବଜ ବାଦରୁ
ତକା ଦେବାରୁ ପରିବାର ଦାଇବୋର୍ଟରେ
ଅପର କଲ । ମାନ୍ୟବର ପ୍ରଧାନ ଦୟାରେ
ଓ ଦୟାରେ ତାପ ମନୋଦୟମାନେ ମର ମର-
ମାସତା ୨ ଦିନରେ ପରିଜଳକ ଘୟ ରହ ଦର
ବାଦର ଦାଶ ତ୍ରୈମିଷ ରହ ଅଛିନ୍ତି । ଦୟାରେ
ତମାନେ ଘୟରେ ୨୨୫ ମଥିଦାରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ରୟୁଗର ଦଶିଶ୍ଵର ଓ ଚାହା ଦସ୍ତାନ୍ତର
ଦେବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅରକ, ହାଜିକ ଓ ନନ୍ଦର
ଯନ୍ତ୍ରଦେବାଶାନ୍ତକ ସେବାକୁ ରହ ଅଛନ୍ତି
ସେ ସ୍ମୃତ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଳଗା ଦେବ ସେପ-
ର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାହାର ନିମିରେ ଅଧିକାର । ଏଣୁ
ଗୟରେ ଦଶିଶ୍ଵର ବାହାର ନିଜର (Per-

sonal) ସୁର ଅଟେ । ସୁରମାନ ତାବା ଦସ୍ତା-
କୁଳ ପୋଷା କହେ । କଣୀଏ ପଳାପୁର ଅର-
ଦର ପୂର୍ବ ଉତ୍ତରିତର ଦୟାକୁଳ ଚଠବାଳ
ଅଧିକାର ଓ ଖୁଲ୍ଲ ମାର ଏହି ଅରକରେ
ଦେବେଶୁରର ଦ୍ୱା ଶ୍ଵରାରୁ କର୍ତ୍ତରୁ ବ୍ୟକ୍ଷା-
ଏହି ସର ସ୍ଵରଗାନକର ସର ଏହି ବଢ଼ାଇ
ଦେବଅଧିକାର ବୋଧ ଦେବନହେ ଜମିଧାରଙ୍କ
ଅନୁମତି ଦିବା ବହୁଯ ନ ଦେବା ଯାଇଥିବେ
ସମୟ ପ୍ରଥା ପୂର୍ବରୁ ଦିଦ୍ୟମାନ ଝଲ ତାହା
ତାଏମ ରଖା ଯାଇଥାଇ । ଏମକୁ ସ୍ଵରେ ଦୟାକୁ-
ପତମତର ଦିନରେ ତତ୍ତ୍ଵ ଦିନ ଶ୍ଵର
ଦୋଲିବର ନ ଥାଇଁ ଏକ ଦୟାରପଦିମାନେ
ଶ୍ଵର କହୁ ଦେଇ ଶ୍ଵରର ଦ୍ୱା ଦୟାକୁଳ ଏ
ଦେବା ସଂଖ୍ୟା ଅପରି ଲାଭବାର ଛଢା ଥିଲା
ଲେତ ସମ୍ମ ଦିନ ଥାଇବ । ଅବଧି ରପୁର
ଦୟାକୁଳ ଦିନେ ତାହାର ସେ ଦିଦ୍ୟମୁରେ
ଅପରି କରିବାର ଅଧିକାର ଦାର୍ଢ ଏକ ଏ
ହିସ ଦିନରେ ପ୍ରତିକର ଅଛି । ଯେଉଁଠାରେ
ରୟକ ବଜଳିଥିବା କର୍ତ୍ତର ଦେଇଥୁବ ଯେଉଁଠାରେ
ସେ ତକ୍ତ ଜମି ନିଜମ ଦେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅପରି
ଦର ଏ ପରେ ମାତ୍ରକି ଜଳମ ଦୋଷଗଲ
ଦୟାକୁ ଜମିଦାର କଳାଙ୍ଗବଦିବାରୁ ଜମିରେ
ପ୍ରଦେଶ କରିବାକୁ କ ଫେର ବେ ଦଶଳ ଦର
ପାଇବାର ଅଧିକାର ଥାଇ । ଆମୁମାନଙ୍କ ଦିବେ-
ତଳରେ ପ୍ରକାଳ ଯେତ ଜମି ଦୟାକୁଳ ଦିନ-
ଗାନ୍ଧି ଶଧାକାର ଦେବା ଯେଉଁଠାରେ ଅଭିର୍ଭ
ମୂଳ । ଯେଉଁଠାର ଦେବା ନିଜମମର
ଦାରେ ପଞ୍ଚ ସଙ୍କଟାଙ୍ଗ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଯେଉଁଠାରେ ସେମ ଦିନର ଦିନଗତ କରି
କାହିଁ କାରିଶ ସେ ଜମି ନ ଉତ୍ତରାୟାବ ଲାଗୁ
ଦର ତାହାକୁ ବେ ଦଶଳ କରି ନ ଥାରେ,
ଆମୁମାନେ ଦରଯା କରୁ ବିଦୃରପଦିମାନ-
କୁଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୟ ପ୍ରକାଳର ଅନେକ ଦୂର୍ଦ୍ଧା
ମୋତନର ତାହାର୍ଥ କରିବ ।

ଚନ୍ଦ୍ରମାର୍ଗ ।

ବିଜ୍ଞାଗ ରୁପଳା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ‘ପାନ୍ଦ୍ରୋନିକଲ’
ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଯେ ଭାରତର ଯାନ୍ତରବିଭାଗ ଶାପ-
ଚର ବିଶେଷର ବ୍ୟାପାର ମହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା
ପଦବି ବାର୍ଷିକ ଅରେ । ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ବିଶେଷର
ଗଳ ସାହେବ ଦିନିଗାହୀର ଘୋର ସମ୍ବନ୍ଧିତ
ସ୍ଥରବିଭାଗ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଯେ ସ୍ଵରଗାଳରେ
ତଣେ ହିନ୍ଦୁରଳା ରଧୁ ବରବାର ଗାହାର
ମୋରୁଙ୍କ ଶୋତଳୀୟ ଶିର୍ଷି ଏହି ଶତ ଅବୟବ
ଦେଖି ଅଣ୍ଟନ୍ତ ହୃଦୟର ଦୋଷ କିମ୍ବା କଲେ
ଯେ ପ୍ରଗୋତ୍ତ ଲୋତର ମୂର୍ଖରେ ଗାହାର

ଅତ୍ୟନ୍ତ କୁମରମାନେ ସକାଳେ ଏହି ଶ୍ରୀ
ବାହୁଦା ବାହୁ ମନୀତେବ ଓ ନନ୍ଦବ ଦିଦେଶୀ
ରେ ଉପର୍ଯ୍ୟ ଚଢ଼ିବେ ଏହାରେ ପୁଞ୍ଜଗରେ
ବୁଲବା ସମସ୍ତରେ ପାଦା ହିଷ୍ପରେ ଚଢ଼ିବୁଲିବେ ।
ଏହି ଉପର୍ଯ୍ୟରୁ ପଦାର ଶ୍ରୀ ଗ୍ରାମବାସିଙ୍କ ସମ୍ମାନ
ର ହୋଇ ସଂଶୋଧା ପଦ ଦୂର ବାର ମୁଣ୍ଡ ଦେଇ
ଥିଲା ଏବି ଏ ନିୟମ ଦର୍ଶମରୂପେ ପ୍ରତିବାନ୍ଦି
ଦେଇଥିବାପରମପୂର୍ବେ ବର ବାହୁଦା ଉପର୍ଯ୍ୟରେ
ବୋଲି ଲେଖିବାର ପଞ୍ଜାକର ବାରର ହେତୁ
ଥିଲା । କାଳକାଲେ ଅବ୍ୟାକାଶ ଲୋହେ
ବାହୁଦା ବାଲ ବର ହୃଦୀ ଦାତତ୍ୱଦେହୁ ଦେବକ
ଧର୍ମରତ୍ନ ଅଭିପ୍ରାୟରେ କଥାକୁ ଥରୁ ମୁଲର
ଦତ୍ତା ବାହୁଦା ଅର୍ପଣ କରିଲେ । ସପଳରେ ଘର
ଶ୍ରୀ ପରବର୍ତ୍ତ ବର୍ତ୍ତମନ ବର ବାହୁଦା ଦେଖିବା
କଠିନ । ଅମେରାତା ଏ ବିଷୟପ୍ରତି ଧାରା
ଦାନକର କଷ୍ଟର କିନ୍ତୁ ଆରାଧନ କରିଷ୍ଟିଲା
ଶ୍ରୀ କିମ୍ବାର ଦୁର୍ଗାଯାତ୍ରି ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ଏବା
ଲୋକହିତକର ଥରୁ ଥରେ । ଗୁରେଷି ଶ୍ରୀ
ତୃତୀୟ ପାତା ଓ ଦେଖିବା ଦୁର୍ଗାଯାତ୍ରି କୋଳ ଦେ
ପରବାର ବ୍ୟାକ୍ରମେ କଥାମ ବରବାରୁ କମିଶାଯାଇ
ଲୋହେ ପାଦା କରିବାରୁ ବରବ ଦେଇଲେ ।
ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପୁଲରେ ସୁମେହତ ଦୟମତ୍ତା
ଏକାନ୍ତ ବାହୁଦାରୀ ଦାନ ଦେଇବେ ପାଳ ଲକ୍ଷ
ଦେବାଳ ଯଳମାନକୁ ବୁଝାଇଦେବାରୁ ଦୟା
ବାହୁଦା ଦାନ ଦେଖିବା ବରକ ଦେଇଅଛି
ସୁରି ଅନେକ ସ୍ତଳରେ ସୁମେହତ ଦୟମତ୍ତା
ଦାନ ପାଇଲେ ଦାନର ଫଳ ଦେଲାବେଳି କହି
ଦିଅଛି । ଶାସର ବାରପ୍ରା ଏବି ରହିର ଲକ୍ଷାର
ଲକ୍ଷକ ଦୟରୁ ଅକର୍ଷଣ ରଥୀ ଦିନଦ୍ରିତିହବ
ଦେହୁ ସୁମେହତର ପଦନ ସଙ୍କେ ଲୋକଙ୍କର
ଅବଶ୍ୟା ଅନୁଦତ ଦେଉଥିଲା । ଦେଶର ଅବଦ୍ୟ
ବା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି କରିବାର
ଲେକେ ସେନ ରେକ ପ୍ରକାରରେ କାର୍ଯ୍ୟ ମାରୁ
ଅନ୍ତରୁ ଏବି ସୁମେହତ ଅପଣା ଶ୍ରୀରାମ ପାଇଲେ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଦୋଷ ଯାଇଥିଲା । କିମ୍ବାରାପକୁ ଅର
ଆ କରାଇବାରୁ ଯାଇ ଶୈଶବ ରହିର ପାଇଁ
ସାଧକ ଦୋଷରୁ । ଏହା କବିତାର ଅନ୍ୟା
ଜନକ ପୃତ୍ୟେ ପାଇବାମାତ୍ରରେ ପାଦା ବୁଝିପେ
ଯବେ ଏବି ଓ ଉପର୍ଯ୍ୟରେ ଏଥର ସୁକୁକା
ଦେବ ସ୍ଵାରର ମାଧ୍ୟକର ଏତା ଚନ୍ଦ୍ରାର ପରିପ୍ରେ
ପର୍ଯ୍ୟ କାମରେ ସେମେମୁହଁଏ କିମ୍ବାର ଶାପରେ
ବିଧବକ ହୋଇଥିଲୁ ରହିର ଉପରାରଗା ଦେଖି
ଲୋହେ ପାଦା ଦେମନ୍ତ ସହଜରେ ମର୍ଯ୍ୟାନା
ରହିର ଉପାୟ ଦେଲେ ତାମୋକାର ଦେବ
ଅମ୍ବାନକର ଦ୍ୱାର୍ହ ଧାରା । ଅନ୍ତରେ କାନ୍ତି
ଶାର ଉଚ୍ଚ କାରିର ହୁନ୍ମାନେ ଦୟାର ଅଶ୍ରୁ

ବାହୁନ୍ଦର କଳତ ଓ ବସନ୍ତ ଏତ୍ତାମ . ଏଥି
ବସନ୍ତଲେ ଅପେକ୍ଷା ଉପଚାର ହୃଦୟା ମାତ୍ର
ବସନ୍ତରାଶେ ବଠକର ନର ଉତ୍ସବେଶାରୁ
ସେମାତେ ପରିମେ ଅଧିକ ଅଗ୍ରିର ବାହୁନ୍ଦର
ବଳଦ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସମ୍ମିଳିତ ବନ୍ଦାମ-
ାତେ ବଳଦ କରି ଲାଭନ୍ତି ମାତ୍ର ଅଳନନ୍ତେ
ଦେଲା ବିଜନାତେରୁ ବଳ ପଣ୍ଡ ଦେଇଗାନ୍ତି ।
ରଥାଚ ସେବେ ଠତ୍ତୀବାନ୍ଧର ବଜାରମାତେ
ବଳଦ କରିଅଛନ୍ତି ତେବେ ପଣ୍ଡ ମନ୍ଦିର
କଳ ହୃଦୟ ଦୋଷାନ୍ତା । ବଳଦ କରିବା
ଏବଂ ପରିମେ ବଳଦର ବଳ ହାର୍ଯ୍ୟ ନବାବ-
ନରବାବ ଶାସନିଧି ପ୍ରତିକଳି ଦେଲେ ଦୂଷେ-
ଶୁଣିର ଅଭିନ୍ୟାସ ହିତ ଏ ଫଳ ଲାଭ ଦେବାର
ଅଶ୍ଵାସ ।

ବିଜ୍ଞାନ

ଗନ୍ଧାରବାସୀମ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡ ହ ଲୁଗାର
ଦର ଦକ୍ଷିବାର ଝାବା ଦେଖାଇବ ତହିଁ
କାରିଙ୍ଗ କୁଳାର ଅର୍ପାବ । ଗହିଂଧାର ସଦ୍ୟୋଗୀ
ଏ ଦେଶର କୃଷକଗଣରୁ କଥାଶୁଷ କୁର୍ବିଚାର-
ବାକୁ ପରମର୍ଣ୍ଣ ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଡ । ଅମେମାନେ ଆ
ଏ ଦେଶରେ କଥାଶୁଷ ବୁକ୍ତ କାମକା କହୁଁ ।
ଧାରାଶ କିମାରିତ କୁର୍ବିଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ
ସେବନେବେଳେ ତହିଁ ଢୁଲୁ ଉଚ୍ଚ ରହଥିଲୁ
ଏବ ଦାକାତ୍ୟକେ ସହଦ୍ୱାନ୍ୟର ମୂଳ୍ୟ ନିର୍ଭର-
କରେ ଦେଶବେଳେ କଥାଶୁଷ ବୁକ୍ତ ଲୁଗା
ଶ୍ଵରୀ ଦେବାର ନିଷ୍ଠ୍ୟ ହୋଇଥାଇ କା ପାରେ ।
ବନ୍ଦାଚ ଜନପଦ ଲୁଗା ନିରାକ୍ରୁ ପ୍ରୟୋଜନ ଓ
ଦାହା ଉଷ୍ମନ କରିଥାବ ଏହାକୁ ବେଞ୍ଚା କରିବା
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ପୁଣେ ପ୍ରଫେର ବୁଗତ ଧାନମଙ୍ଗେ
କିଛି କଥାଶୁଷ କର ପରେ ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ ଲୁଗା
କୁରାର ଅସେ ନିବାଦ ଦେଇଥିଲା ଏବ କଳକା
ତଥା ଓ ଦୁରା ବକୁଥିଲା । ମହାନାଂ ଦିନଦିନିଲୁଗା
ସୁଲବ ଦରରେ ମାତ୍ରିବାରୁ କଥାଶୁଷସ-ଙ୍ଗ
କରୁର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରାୟ ଉଠିଯାଇଛନ୍ତି ଓ ଏହା
ଧାରାଶରେ ଯାହା ଲାଭଦତ୍ତିଥିଲୁ ରହିଲ
ଅବେଳାଏ ଲୁଗାବିଶାର ପାଖର ପାହିଛନ୍ତି ।
ରହି ଉପରେ ଅହାର ସର୍ବକାର ପବନରେ
ଲୁଗାର କରଇ ମଧ୍ୟ ଅବସ୍ଥାର ପଥର ବଢ଼ିଥିଲୁ
ମଧ୍ୟକଲେବ ବଢ଼ିଲେବର ମଳ ବଳିଲେ
ପଦେଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବା କରିବାକୁ ହୁଏ । ଅଜ-
ଗାଲିର ଅଧିକା ଲୁଗାଗରତ ତାର ମୋଟିଏ
ଉଦ୍ବାଦରଣ । ମୋର ପତି ମୁଖେତି କହଇ ଓ
ରହି ଉପରେ ଲୁଗା, ମୋତ, ମୋକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପିନ୍ଧ ସର୍ବଦେବା ମନ ନୁହେ । ମାତ୍ର ମେତ୍ର
ମହାବ ବୁରତବାସିମାନେ କଣ୍ଠ ଉଷ୍ମକଣ୍ଠ ରହିଲୁ

ବୁଦ୍ଧା ଓ କୁଳା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଅନ୍ତର ସେମାନେ
ତକର ଫେର ସହ୍ୟତା ଦେଖାଇବା ବିଜ୍ଞାନକା
ଦ୍ୱାରା କି ? ଅପେ ଗୋବା ଦୂଆ ପରେ ବାହୀ,
ତର ଏହି ଯଂସଳ ଡାକବିବିହାଟି ସବ୍ବତା
ମାତ୍ର ରଖିବା ଉପରିବା ଏ ବାଲର ଅଧିକ
ବୁଦ୍ଧବରତ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଠଣ୍ଡାଶ ବକ୍ରରବା
ଅବଶ୍ୟକ ହେଉଥିଛି । ମାତ୍ର ଦୂଆର ବିଷୟ
ସେ କଢ଼ିରବା ଫେରିବ ଆଜି ଦିନ, ନିର୍ଯ୍ୟାଷ
ଦ୍ୱାରା ଦେଇଥିଛି । ଅନେକ ଚଣ୍ଡାର ଧାରାରୀ
ବୋଇଥିଲୁ ସେ କଥାଗୁର୍ବରେ ଲାଭ କାହିଁ ଫେରୁ
ଫେରାନେ ବହିଁରୁ ବିରତ ହେଉଥିଲୁ । ମାତ୍ର
ବଦା ନିଶ୍ଚର ତୋଷ କୁଟିବ ଏଠା କୃତିକ ବୁଦ୍ଧର
ଦାତାବା । ଭଣ ଦୂରଜାତ, ଶେର ଓ ବଜା ।
ଆହାର ପୁଣ୍ଡ ଶେର ବହିଁର କୁଳା ଘର କୁନ୍ଦେ
ଓ ବହିଁରୁ ବେଳ ବଦା ସରୁମୁହା ଦୁଇବାହି ।
ବିଜ୍ଞାନ ବଦାର କୁଳା ଘର ଓ ଅଧିକ ଧ୍ୟାବଳ
ଓ ବହିଁରୁ ଦୂରୁମୁହା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦୁଇ ଦାତାର ଅଜି-
ବାହି ଅଧିକ ଅଦରଶୀଘ୍ର, ଲୁଗାବଳରେ ଏହି
ଦିଗ ଅଧିକ ନୈତିକ । ବହିଁରୁ ଅଧିକ କୁଳା ମେଲେ
ସୁପରି ବହିଁର ମୂଳ ଅଧିକ । ଏ ଅନ୍ତର
କୃତିମାନେ କର୍ତ୍ତମାନ କଜାଇବା କାହାର କାହିଁ
ସ୍ଵରୂପାତାଳର ପେଟକଥା ଉତ୍ସବ କର ଦିଲମୁଜ
ବା ପାଇ ଚାଟିତେ ପଢ଼ିଅଛନ୍ତି । ଧାରପରତ
ବିମେଯ ଆଲାଗର ବିଜ୍ଞାନୀୟ ବିଧାଗୁରୁ କଲେ
ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଅଧିକ ଲାଭ କରିବେ ।
ଅନେକଦିନରେ ମୋଟନୁଗାରେ ସମ୍ମନ୍ଦ୍ର ବହିଁରେ
ଶେର ବପାରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମ କାହିଁ । ରାଜାବନନ୍ଦ
ଅଶ୍ରେଷ୍ଟା ରତ୍ନଜାର ମାଟି ରଥା ପ୍ରସରଜ ଅଧିକ
ଉପସ୍ଥୋଗୀ । ଭଲମଣ୍ଡ ଥାନେ କୁଣ୍ଡବରାଗର
ପ୍ରକରିତବ୍ୟକ୍ତରେ ବଜ ଦିପାର ଝାଁବ କରି
ଯଥେଷ୍ଟ ଲାଭ ହେଲ ସନ୍ଦେହ ଲାହିଁ । ମାତ୍ର
ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ଓ ଆହାର ବଦା ମୂଳରଶାସନକେ
ଦୂରବାଟ ଥାଇବେ କି ? ସରହାର ବହିଁ
ଉଦେଶ୍ୟରେ କଜା ଜନନୀର ପ୍ରତିକି ଦୁର୍କିମାର
ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମ କର ପ୍ରାଦେଶିକ ଓ କଳ କୃତି
ସମିତମାନ ଗଠନ କରିଥିଲୁଛି ଏବା ସର୍ବମାନଙ୍କ
ଜାଣିବା ଦାରିଦ୍ର ପ୍ରଦିକାତମରେ ଗୋଟିଏ
ଦେଖାଇ କୁଣ୍ଡ ସ୍ଵରୂପକାଳୟ ସ୍ଥାପନ କରି ପ୍ରତିତି,
ଓ ସାମନ୍ଦ୍ରିତପତିତିବାଦ ଯୋଗାଇ ଅଛନ୍ତି । କେହି
ଶ୍ରୀମତୀଭାବପୁନର ସେ ସମସ୍ତ ଥାଠ ଏବା
ଅବଶ୍ୟକେତୁରେ ବହିଁର ପଳ ବା ଦେଖିଲାମେ
ଅନ୍ତରକାଳର ଅବିପତିବା ଓ ଦରିଦ୍ରା ଦୂର
ଦେବାର ଅବ୍ୟ ଭଲ ଜୟାମ୍ଭୁ କାହିଁ । କାର୍ଯ୍ୟ
କୟାରେ କମିଶାକୁ ଉତ୍ସମେଷ ଦେବା କମଳ
ସେତୁମାନେ ବିରକ୍ତ ବା ଏହାଶ୍ରମରେ ଏବା
ପୁନାର ଅପରି ସେମାନେ ସମାବସତ ପୁନିର୍ମାଣ

ପଦ୍ମାଧର ଉପଦେଶ କୁଣ୍ଡ ପାର୍ଶ୍ଵ ତୁଳବାକ୍ଷ
ସମର୍ଥ ହେବେ ତୁ ଅଚ୍ଛବ ତଥା କା ଅବ୍ୟ-
ନିଧ ପଦ୍ମାଲମ୍ବନ ଦୃଶ୍ୟ ଜ୍ଞାପ ବନ୍ଦ୍ୟରେ
ଜଳା ଉତ୍ତରାତ୍ମ ପ୍ରଭୁତ୍ବ ଏକନ୍ତୁ ସାହାଯ୍ୟ-
କରବାକାରୀ ଅମ୍ବାତେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହରୁ
ଅଛୁ । କେହା ଗଜଜାଗେନା ଏଥରେ
ମନୋଯୋଗୀ ସ୍ଵକାଳ ଅମ୍ବାତେ ଶୁଣିଅଛୁ
ମାତ୍ର ଅମେକଙ୍କୁ ଥଥିବ ଦେବାର ଅମ୍ବାତେ
ଅଣ୍ଟା କରୁ ।

—〇*〇—

ରାମୀ ସମ୍ବଲ ।

ଗତ ହନ୍ଦୁପ୍ରାକ ସବରେ ଗ୍ରସତ ଏହୁ
ସୁନ୍ଦରମହାସ୍ୟ ଜାଗରଣରେ ଗ୍ରାମ୍ୟପିଛି-
ପଥରେ ଗୋଟିଏ ଚନ୍ଦ୍ରଶିଳ ପ୍ରଭକ ରେଖି-
ଅଛନ୍ତି । ଭାବରଦର୍ଶ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାସରେ
ସୁରାଳକୁ ଗ୍ରାମ୍ୟମନ୍ତର ଅଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାସ-
ରେ ବଢାଇ, ଦମାଇ, ଭଣ୍ଡାଇ, ଧୋଇ ମନ୍ଦାଇ
ଅଣ୍ଟା ଅଛନ୍ତି ସେ ସେମାତେ ଗ୍ରାମବାସିଙ୍କ ରହି-
ଦୂରୁଷ କାର୍ଯ୍ୟ ଦରଗାରୁ ବାଧ । ପ୍ରତ୍ୟେକ
ପ୍ରାମର ଲକ୍ଷେତ୍ର ଜାଗପ୍ରଧାରୀଙ୍କ ମେତା ଅଛନ୍ତି
ସେ ସେମାନେ ପାହାଏଇ ସୁରୂ କରି ଗ୍ରାମର
ଅନ୍ତର୍ମାଳକ ନିହାଇ କରନ୍ତି । ମେତା ସୁର୍ବିଷ
ଲୋକ ବହୁଅଳ୍ପି ସେ ହରିଜନରେ ପଞ୍ଜେତୁ
ଗ୍ରାମର ସୁରାଳକରେ ବିଶ୍ଵବା ଗ୍ରାମ୍ୟମନ୍ତରର
ନିର ବର୍ତ୍ତମାନକୁ କ୍ଷୟ ଦେଇଯାଇଛନ୍ତି ।
ସନ୍ଦର୍ଭ ଓ ସେପରି ନିଧରେ ଜମିଦାର ଓ
ଧୋଇ ନିର୍ମାଣ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଏମାନଙ୍କର
ସେମାନା ଗ୍ରାମମାନଙ୍କରେ ନାନା କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ
କରେ ନାହିଁ କୋମାର ଓ ମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାୟ
ସେତୁଠାରେ ତାର ଉତ୍ସାହ ବସୁପରାଞ୍ଚ
ବନୋବସ୍ତୁ ଦୋଷାତ୍ମକ ଜୀବରେ ସରକାରଙ୍କ
ପଞ୍ଚରୁ ବୌନ୍ଦି ଗ୍ରାମ୍ୟ ବର୍ମିଜୁଶ ଅନ୍ତର୍ମାଳକ
ରୂପୀ ସମାଜ ହେଉ ସଂଗ୍ରହୀୟ ମେଲ ରହିବାର
ଦେଖାଯାଏ ଗାହିଁ । ଏବେ ଜମାହବି ଓ ଦୂର୍ବା-
ଳକୁ ବିଟିବାରେ ଆହୟ ଦେବା ଏବଂ କରି-
ମାକ ପମ୍ବବି ସନ୍ଧି ଦେବାଦେବୁ ଗ୍ରାମମାନ
କର ଫେମନ୍ତ ଗ୍ରାମ ହାତି । ଅମେରାବେ ଏ
ବିଷୟପର ପାଠକାରଙ୍କର ପଥ ଗ୍ରାମ୍ୟମେଖ
କର ଦିବ୍ୟଦୃଷ୍ଟି ଅବର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିଛି । ଶାସ୍ତ୍ର-
ବାସ୍ତ୍ର ମାତ୍ର ତଳାରବା ସମୟରେ ପ୍ରସାଦାନ
ମଂବଳ ଜବର୍ମିମେଖ ଗ୍ରାମ୍ୟଧାରା ମନ୍ଦିର
ଦେବକଳ, କିମାରବ ଥିବାର ପ୍ରଦର ଦେବାର
ଥାର ଦେଇଥିବାର । ଗ୍ରାମର ଲୋକଙ୍କରୁ

ସାଇବା କରୁତ ବନ୍ଦିଗା ।

ଗଚ ଅପ୍ରେଲ ମାସରେ ଶୁଦ୍ଧିତରେ
ହନ୍ତକୁଳା ଓ ବଜାକି କାଷ୍ଟକୁଳା ରେ ପେଇ

ପଦ୍ମର ପଲକ ଅଧିବେଶନ ହୋଇଥାଲା ଗହିରେ
ବୁଲିବା ଦାନଗୋର୍ବ ବୁଦ୍ଧିଯୁଦ୍ଧ ବନ୍ଦରବନ୍ଧ
ଶ୍ଵେତ ସାରଦାଚରଣ ମିଳ ମହୋଦୟ ବୋଟିଏ
ଶୁଭର ବୁଲିବା ବନ୍ଦିଥିଲେ । ଯାଠମାନଙ୍କ
ଅବସକ ନିମିତ୍ତ ଗହିରୁ ବୁଦ୍ଧବେଦାଂଶ କିମ୍ବାରେ
ଉତ୍ତର ଦଳ, ସଥା—

“ ଭଦ୍ୟାମେତତା ପୁଣ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ଉଷେଷ ମତୋଳବେଶ ଅବଧାର । ବେଦ-
ବେଦାଙ୍କ ଦର୍ଶକାତ ଅର୍ଥା ଭଦ୍ୟାରେ ଅମ୍ବମାନ-
ଙ୍କର ସମ୍ମାନ ପ୍ରବେଶ କର ଅବଧାର । ଅବେଦ
ପ୍ରବେଶରେ ବାସ୍ତଵିଗଲ ଜଳ ପଦସ୍ଥ ହେଲେବେ
ଭବା ଦୂରି ନିରି ସହି ସମ୍ମାନନ୍ଦବେଳେବେ
ଦେଖାବେ ଶୁଦ୍ଧତ୍ରେଣୀର ଅନ୍ତର୍ଗତ ବୋଲି ଓ
ତାର ଉଚାରଣରେ ଅବଧାରା ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।
ଦୂର ପ୍ରବୃତ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ସେମାନେ ଶୁଦ୍ଧ
ଦୂରାନ୍ତି । ଦେଖାନେ ଅର୍ଯ୍ୟବିଷ ସମ୍ମାନ ଦୂରାନ୍ତର
ଅନ୍ତର୍ଗତ । ନାଚ ଶ୍ରେଣୀ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ
ଉଚାରଣ ଅଧିକାର କର ରହିଥାଏନ୍ତି ମନ୍ଦ ବଢ଼ି
ଦୂରର ବିଷୟ ସେ ସେମାନେ ଥିଲେବେ
ପ୍ରବୃତ୍ତ ଶୁଦ୍ଧର ଅମ୍ବାର । ଜାଗୟ ଉଦୟର ଏବଂ
ପ୍ରତ୍ୟେବ ବାସ୍ତଵିର ଅସ୍ମେନର ନିରି ବେଦା
ଧାର ଅବଧାର । ଦେଖି ଗୁଡ଼ିବ କୁମାର
ତାସ୍ତବ୍ର ସମାଜର ଅଧିକାରୀମ ଏବଂ ବରୁଅଛି ।
ଅନ୍ତର୍ଗତି ଦିବାହର ଅଭ୍ୟାସ, ଦିବାତ ବାୟୁ,
ବରଦର୍ଶିର ଶୁଦ୍ଧବର, ସମୁଦର ଦୀପିକର
ଅଳକ ପରିବ ଅମେଦବ ବିଷୟରେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ
ମତୋମେଗ ଅବଧାର । ଶରଦବର୍ଷୀୟ ସମସ୍ତ
କାସ୍ତବ୍ର-ଏକବୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ପ୍ରବର୍ହ
ଦୂରି ବରାବର ଅସ୍ମେକବ ମଧ୍ୟ ନିରାକ୍ତ ଥିବ
ଥିବ । * * * * ଶାସ୍ତରକାମାନେ ବାସ୍ତବ-
ମାକଳ ପଦିଷ୍ୱ ବର୍ଣ୍ଣନାର ବରଥାନ୍ତି । କାସ୍ତବ୍ର
ଜାବର ମୂଳ ଯାହା ଦେଇ ଅସ୍ମେମାନେ ସମସ୍ତେ
ଏବଂ ଶ୍ରେଣୀପ୍ର ଏବଂ ଅମେମାନେ ସେ ପତରେ
ପରିଣ୍ଠିତ ଅଛି ପରିବର୍ତ୍ତ ପ୍ରବର୍ଷା ବର୍ଷା ସକାଣେ
ସମବେତ ରେଖା ବରାବର ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ନିରାକ୍ତ
ବର୍ତ୍ତବା । ମୂଳ ବର୍ଷରେ ବୌରୀପି ପ୍ରସ୍ତେତିତ
ଦାହି । ଦେଖି ଏ କଥା ନିଃସମେତ ବୋଲି
ସାଇ ଶାବେ ସେ ଅମେମାନେ ଦୂର, କୋଷ୍ଟ ।
ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ଶୁଦ୍ଧବର ତତ୍ତ୍ଵ ବାହି । ଅମ୍ବମାନ-
ଙ୍କର ସେ ଶାସ୍ତରେ ଅଧିକାର ଥୁଲ ସେ ବିଷ-
ସ୍ତବେ ବୌରୀପି ସମେତ ଲାହି । ସରଦବର୍ତ୍ତ
ଦିବାର ସାହେବ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ମୋହର ଓ ଦ୍ଵାର-
ଭୀଷ୍ୟ ବୋଲି ସୁନା ଅପରାପାବରେ ବହଥାନ୍ତି
ସେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବଜାଦେଶୀୟ ବାସ୍ତବିଗଲ ଅର୍ଯ୍ୟ
ସକ୍ରାତ । ଏ ଦିନରେପ୍ରସ୍ତ, ବି ପଦିମାହରଣ
ଥିଲ ବାସ୍ତବ ଚିତ୍ରପ୍ର ବେବର ସନ୍ତାନ

ସମସ୍ତେ ଏହି ବ୍ୟବସାୟ, ଅମ୍ବେରାକେ ପାହିଁବ
ଏହିତ ହୋଇ ନ ଥାରୁ ? ବଜାରେଣ୍ଡାୟ
ବ୍ୟବସ୍ଥାମ ମରା ଅଛି କିମ୍ବା ଶୁଦ୍ଧାପବାଦ
ଥିଲା । ସେ ଅପବାଦ ସହଜରେ ମୋତଳ
ହୋଇଗାଏ । ସେରାକେ ଅବେଳେ ଏବେ
ସଂସକ୍ଷଣ ଦୋଷାପାତ୍ର । ହିନ୍ଦୀର ସମ୍ମରଣ
ଆଖିର ଦେଲେ ସମସ୍ତ ଭ୍ରତବର୍ଣ୍ଣୀୟ କାୟପୁର
ସାମଳିକ ଏକବା ଅଛି ସହଜ ଦେବ । ହିନ୍ଦୀପୁର
ବ୍ୟବସାୟକେ ବର୍ଣ୍ଣାଣୀୟ ବ୍ୟବସାୟକିମ୍ବା
ଅଛିରକ୍ତରୁ ମନେ କରନ୍ତି । ବଜାରେଣ୍ଡାୟ
ବ୍ୟବସାୟକେ ଉପରାଧାରୀ ଦେଲେ ସେ ଭାବ
ପରେହିତ ହେବ ।

ଅନେବେ ମତେ ବରନ୍ତୁ ସେ ଲିପି ଓ କ୍ଷାଣର
ଦରିଦ୍ରଗା ସ୍ଵାରେ ସାମାଜିକ ବକତା ଅମ୍ବନ
ମାତ୍ର ଅମ୍ବନାବକ୍ତା ବର୍ଣ୍ଣିମାଳା ଏକଲିପିର
ଶାର୍ଥକା ବୁଝିବର ନୁହେ । ସେ ପାର୍ଥବ୍ୟ ସଂହିତେ
ନ ଆଏ ସେଥି ସହାଯେ ବିବେଚନ କଣ୍ଠେ
ମାତ୍ରକେ ଯହିବାକୁ ଦୋରଅଛନ୍ତି । ଅଣା କି କୁ
ସେ ଶାର୍ଥବ୍ୟ ଅଧିକାର ରହିବ କାହିଁ ।

ଭ୍ରାଷାର ପାଠ୍ୟକ୍ୟ ସୁରୂତର ବୋଧ ହୋଇ ଦେଇଲା
ପାରେ । ସାମୀ ଶୀର ଭ୍ରାଷା ପୁଣିବ ନାହିଁ, ଶୀ
ସାମୀର ଭ୍ରାଷା ପୁଣିବ ପାର୍ଶ୍ଵ ଏ କଥା ହିଚିବ
ସୁରୂତର ବୋଧ ହୋଇପାରେ ମାତ୍ର ସେ ଦିନ
ଅମେ ବଜୀୟ ସାହୁଗ୍ୟ ସମ୍ବଲିକଳରେ ଦେଖାଇ-
ଥିବୁଁ ଯେ ଭ୍ରାଷାର ପାଠ୍ୟ ଅବଧିତର । ଆଉ
ସହଦା ଦେଖାଯାଇଥିବୁ ହିନ୍ଦୁଶ୍ରୀମା ଓ ଗଙ୍ଗାଲୀ
ଶୀ ଅଛି ସହଜରେ ପରାଇବ ଭ୍ରାଷା ଶିଖିପରେ
ବିଶେଷତା ସକଳ ବହାନ୍ ଓ ବିରକ୍ତ ଘରର
ବାହିମାକଳର ପରାଇବ ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଧାନ ଭ୍ରାଷା
ଶିଖା କରିବା ପର୍ଦ୍ଦାନ । ଅମେମାକେ ପରାଇ
ଭ୍ରାଷା ଶିଖିବୁ ହିନ୍ଦୁ ଶିଖିବୁ ଗାହିଁ ଏ ବଥା ମରେ
ହେଲେ ଅମ୍ବମାକଳର ଅମ୍ବଗୁଦିର ଭିତ୍ତିକ
ଦେବା ଭିତ୍ତିକ ଅମେମାକେ ସମସ୍ତେ ଏକ ସନାତନ
ଧର୍ମକଳ୍ପି, ଏତିଦେଖିପୁ, ଏତିବଜାପାକାଧିକ,
ଅମ୍ବମାକଳର ପ୍ରାତିକ ସଂସ୍କୃତ ଭ୍ରାଷା ଏବଂ
ଅମେମାକେ ତ ଏତେ ଅଧିକାର୍ଯ୍ୟ ଯେ ଅମେ-
ମାକେ ଭ୍ରାଷାରେ ଏକ ହୋଇ ନ ଥାରୁଁ ?
ପାମାନିନ ବିଭିନ୍ନପାଇଁ ଅମେମାକେ ବାହିବ
ସମସ୍ତ ଭ୍ରାଷାଗରେ ପ୍ରେମାଲିଙ୍ଗକ ବରୁଁ ।

ଅମେରିକାରେ ଉପରୋକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥତ ନିଷ୍ଠାପି-
ତିରୁବେ ଅନୁଧ୍ୟାତ ବସନ୍ତାଚାରର ଏପ୍ରତୀ-
ଶ୍ରୀ ସମ୍ରତ ବାସ୍ତଵ ଓ ଦୟରମାତର୍କ ଅନୁରୋଧ
ବରୁଅଛୁ । ଏବତାର ଯତ ମହାକୁ ଓ ବହୁକୁ
ଦସ୍ତତ ଲହବା ଘେରି ଅନୁତ୍ତର ତେମନ୍ତ
ଅମନ୍ୟାତ୍ମକ ପରମ୍ୟକ ।

ଜ୍ଞାନପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ସଙ୍ଗ

ଏଥୁପୁକ ଉତ୍ସାହ ବିବରଣ ସମୟରେ ଓଡ଼ିଆରେ ଯେଉଁମାତ୍ରେ ଉତ୍ସାହ ପାଇଥିଲେ ଏବଂ
ମାତ୍ରକୁ ଦୟାର ସକଳ ତେଣୁ କାହାର
ଗତ ବୃଦ୍ଧିକାର ଓଡ଼ିଆର ବିଶେଷନର ସାହେବ
ସହାଳ ଅଠଗଣ୍ଡା ବେଳେ ଅପଣା ଚତେଶ୍ଵରେ
ଏହି ସବ୍ରା ବିରାମସେଇଁ । ସାହେବ ମନୋଦୟୁକ୍ତ
ଅନୁଭବ ମତେ ପ୍ରାୟ ବରଷାତ ଉତ୍ସବୀୟ ତେ
ଦେଖିଯି କର୍ମକୁଳ ଓ ଅନ୍ୟାକ୍ରମ ସମ୍ମାନ ବ୍ୟକ୍ତି
ମନ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ଜୀବଜଳର ବିଲେବିର ସ୍ଥଳ
ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରେକ୍ଷଣ, କଲେଜର ପ୍ରଦେଶପିଲ ପାଦସ୍ଥ
ସ୍କୁଲ ସାହେବ ଗଲା ବନବାସିବାସର, ଗଲା
କଲଗୁମୟର ଗୟ କାହାଦୂର ବାସୟଗତ୍ତ ନା-
ସ୍ଵର, ଗୟ ମଧୁସ୍ଫୁଦନ ଗଣ ବାହାଦୁର, ଗୟ ମଧୁସ୍ଫୁଦନ
ପଣ୍ଡିତ, ବାହୁ ଯେମେକୁ ଗାଥାବୟ ପ୍ରଦୂର ନୟ-
ସ୍ତ୍ରୀଗ ହୋଇଥିଲେ । ମାନ୍ୟକର ଓଡ଼ିଆ ବିଶେଷନର
ଆୟୁକ୍ତ ମାରେହୁସାନେବ ସଥା ସମୟରେ ସମ୍ମୁଦ୍ରରେ
ପ୍ରବେଶ କରି ସଙ୍ଗପତିର ଅସକ ପ୍ରଦାନ
ପୂର୍ବକ ପ୍ରଥମେ ଉତ୍ସାହ ସକଳ ବିବରଣ ସହାୟେ
ଏହି ସ୍ଥଳ୍ଦୁ ଦରବାର ହୋଇଥିବାର କହ
ପ୍ରବେଶ ଉତ୍ସାହସ୍ଥାପ ବ୍ୟକ୍ତି ସହାନ ପାଇଥିବାର
ବାରଣ ନିମ୍ନଲିଖିତରୁଷେ ଜଣାଇଲେ ସଥା—

ମହାମହୋପାଧ୍ୟୟ ପଣ୍ଡିତ ସଦାଶିଳକୃତ୍ତି—
ଏ ମହାଶୟ ପୁଣ୍ୟଜଳରେ ସଂସ୍କର ଶିଶ୍ଵା ବସ୍ତ୍ରା-
ଗରେ ଅଠେବ ପରିପ୍ରମ ତର ଅଛନ୍ତି ଓ
ବଜନ୍ଧୀର ପ୍ରଭବ ଉତ୍ତରା ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ରତ୍ନ
ଅଳେଖ ପୁରାତନ ସ୍ମୃତି ଓ ଅଧ୍ୟତ୍ମିକ ଗ୍ରନ୍ଥ ସଂ-
ଗ୍ରହ ଓ ସଂକଳନ ତର ବଜାଳା ଏଥାକିରିତ
ସୋଷାଇଲି ଦେଖି ଅଛନ୍ତି । ସଂସ୍କରରେ ଏହା
କିମ୍ବା ମୁଖ୍ୟର ଜୀବ ଥିଲୁ ମହାମହୋପାଧ୍ୟୟ
ପଣ୍ଡିତ ଦରପ୍ରାପଦ ଶାଶ୍ଵତ ଏମ୍, ଏ ସରତାର
ପଣ୍ଡିତ ଉତ୍ତରା ସଂସ୍କର ଶିଶ୍ଵାର ଅବସ୍ଥା ଅବ-
ସଜ୍ଜାକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯାଇଥିବା ସମୟରେ ଏ ମହା
ଶୟ ଜାହାଙ୍କୁ ଅଳେଖ ସାହୀମ୍ ଚରଣସ୍ତରେ ଏବଂ
ଏହାକ ପରମପରମଗେ ସରତାର ସାହୀମ୍ବରେ
ସୁଧାର ପ୍ରାପନ ସଂସ୍କର କେବଳ ସମ୍ବଦରେ
ଚୋଇମାତ୍ର ସ୍ପାରତ ହୋଇଥାଇ । ଶିଶ୍ଵାଦିଗ୍ନମ
ବଜାଳା ଏଥାକିରିତ ସୋଷାଇଟି ବିପେଶରଙ୍ଗ ଅଭଳ
ଫୌର୍ନ ଇଞ୍ଜିନିର୍ବିଷ୍ଟର ଅଧ୍ୟାପକ ମାର୍କିଟ୍
କେବଳ ସାତବର ଏହାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କିମ୍ବା
ଅନ୍ତରେଖ କରିଥିଲେ ।

କୟ ପୁଣ୍ଡବ ମୋଳିବ ବାହାରୁ—୧
ମହାଶୟ ସଳ ୫୦୨ ପାଇଲ, କର୍ତ୍ତା ସମ-
ସୂରେ ହେଜ ପଢ଼ା ସବତବତ ତମଗୁଣ
ଆଇ ଭଲ ବାର୍ଷୀ କରିଥିଲେ । ଯତେ

ସାକ୍ଷିରଙ୍କୁ ନଦଳ ହୋଇ ସେହି ସାହାମ୍ୟ
ଭାର୍ଯ୍ୟର ବର ପାଇ ବହୁମେ ଦିଃ-ଶତ କାର୍ଯ୍ୟ
ବସନ୍ତା ଦେଖାଇ ତଳ ବଲେବୁକ ମାରେଟ
ଓଡ଼ିଶା କମିଶବର ମେଉଣ୍ଡ ସାତବେଳୀନାଙ୍କର
ପ୍ରଥମୀ କର ବରଞ୍ଚିଲେ । ଏ ମହାମୟ ଜିଲ୍ଲେ
ଦିଃ-ଶତ ଯୋଗ-ଓ ସଂକଳ ନନ୍ଦାନାଳ୍ ଏବଂ
ଏ ବର୍ଣ୍ଣର ଯାତ୍ରାକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କାହାକୁ ହୁବ୍ରାମ
ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟରେ କତ୍ତ ସଫଳ ହୋଇଥାଏ
ସବୁଦିଲୁକରେ ତାଦାକର ଭ୍ରମ ପ୍ରକଟି ଅଛି ।

ରୟ ଅବଦଳର ଲୋକ ବାହାତୁର—
ନିରାସ୍ୟ ଅଗ୍ରତଳର୍ଦ୍ଵାରା ଦେଲା ଅଶ୍ରୁ ପାର୍ଯ୍ୟରେ
ଦିଶେଷ ଯୋଜନା ଓ ଗ୍ୟାଲ ଦେଖାଇ ଅସି
ଅଛନ୍ତି । ଏ ବରତର ମେତଳସ୍ଥଳ ଓ କନେ
ରେଳ ବାସପବଳର ସ୍ଥଳକାଳ ଏବଂ ଉତ୍ସବରେ
ସବ୍ରତା ମହିକୀର୍ଦ୍ଦ ଏବଂ ଏହାକୁ ମଙ୍ଗଳାହାତୁ
ଶୁଭାର ଦେଖାଯାଇ ଅଛି । ସେଇ ମାଧ୍ୟମେ ଏ
କବି ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ସେମାନେ
ଦିଶେଷ ସଂଖ୍ୟାର ଓ ଅଗର କରିଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରସ୍ତୁତ ପାଦମେ ପ୍ରାଣକୁଳ ପେନ୍— ଏ ମହାଶ୍ୟାମ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଧିମେ ସବ୍ ଟାଙ୍କା* ଖାଲରେ ଠେରିଥିର
ନିସ୍ତବ୍ଧ ଦେବାତ ଦୁଃଖଗୋତ୍ର କର୍ଣ୍ଣାସର ଚମିକରିବେ
ପ୍ରାର୍ଥଣ ନିୟମରତା ଦେଖାଇଥିଲେ । ପରେ ପଟ୍ଟା-
ମୁଣ୍ଡାର ତାଳର ଆଜା ନାଳମାଳ ନିର୍ମିଣ ଏବଂ
ତାଳଦୟା ଦେବାଲ ଓ ଗାନ୍ଧ ଦେବାଲ କେବା-
ଇର କଳକର ଉତ୍ସୁଳିଯୁଗ କାର୍ତ୍ତିମାନ ଏହାକିରଣ
ପ୍ରାଣ୍ସନୟ ଗରୁ ବିଧାକରି ସ୍ଵର୍ଗାଦିତ ଦୋଷ
ଥୁଲା । ପର ବନ୍ଦ ହେଲ କଳକର ସର
ବାତ ହୋଇ ଓମୁଦ୍ରର ବାକ ପାଇଅଛନ୍ତି ଓ
ଏକ ୧୫୨ ପାଇରେ ଅଭିରକ୍ଷଣ ତଥ୍ୟକ
ଲକ୍ଷ୍ମୀଶ୍ୱର ଦେ'ଇ ଥାଇନ୍ତି ।

ବୁଦ୍ଧିପଦ୍ଧତିରସାହେବ ଯଦୋଦୟ ଏହିପର
ପରିଷ୍ଠେ ଦେଇ ଦକ୍ଷିଣା ଶୈଖ ବଜରୁ ଉଚ୍ଚଭ-
ଲିଙ୍ଗର ନାଁମାନେ ଏହି ପରେ ଏହି ପାଦାଳୁ
ନିରାଶରୁ ଥିବ ସବନ୍ଦନେଇ ବିଦୟାୟ ଦେଇଲେ ଓ ସର୍ବ
ଦଙ୍ଗ ଦେଇ । ମହାମହିମାଧ୍ୟାୟ ଦିନା ଶରମ୍ଭରେ
ସରବରି ଶା ଶୋଷାକ ଜୀଳିଷ୍ଟରୂପ ପାଇଥିବେ ଓ
ଶୈଖ ଲିଟିତ ମଦାଶୟ ଶୁଣିଲୁ ପାଥପର ଟଳୁ
ଦେଇ ବଦ୍ଧିତ ସ୍ଵଳ୍ପ ଶୋଷାକ ଜୀଳିତ ପକ୍ଷ ଅଧିକ
ବାର ଦେଖିଲୁ । ଯେମୁଣ୍ଡିତନ ମହିଳା ବାବାଦୁଇବ
ପ୍ରାୟ ୩ ୪୫୦ କା ଦେଇ ଘତ ତେବେ ଖରିବ
ପାଇବାର ଶୁଣିଲୁ ମତି ଦେଖିବାରେ ଅସେଇ
ଗାହ । ଏହା ଆହେନମହୋଦୟ ସି କହୁରେ
କାହାର ଦେଇଥିଲେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା ।

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପରିଚୟ

କୃତ୍ସମ ପରେକର ପ୍ରସେଵ କାରୁ ସମୟକୁ ସବ୍ୟ ହଠକ ଦେଇନୀମା କରେଇବ । ଏହିକାରେ ଦେଇନୀମା କରେଇବ ପରେକର ପ୍ରସେଵ କାରୁ ସମୟକାଥା ବୋଲି କୃତ୍ସମ କରେଇବ ।

ପୂର୍ବ କେବୁ ସୁପରିଶ୍ରମେ ବାରୁ ଛବ୍ଯା ମଧ୍ୟାତାଳି
୧୯ ୧୯୧୦ ଅନ୍ତର ସହିତ "ସୁ ପ୍ରେତ୍ତବ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନୀ
କରିଲେ ।

୨୪ ପ୍ରକାଶ କବିତାର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କଣ କାହା କିମ୍ବା ସମ୍ବନ୍ଧ
ମିଳ ମାନ୍ୟମାନ୍ୟବନ୍ଦିର ମୁଖ୍ୟ ନିୟମ ଦେଇ
ଧରବାଢ଼ର ଏକାକିତିତ ହେଲେ ଓ ତାଙ୍କରେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଦାରୁଳେ ।

ହୁଏଇ ଏବଂ ମାନ୍ୟମୁଖରୁଷିତିରେ ଉପରାଶସ୍ତ୍ର
ନିର୍ମାଣ କାରୁ ହୁଏ ପ୍ରସାଦ ଦୋଷ ପ୍ରଗଠନ ମୁହଁନ୍ଦ୍ରିୟ
ବିଷ୍ଵର କହାଇ ଆମେବିରେ ଏହିତି ହେଲେ ।

ବାରୁ ବେଳବନ୍ଦୁକାବ ମହାମାତ୍ର ଓ କାରୁ ରମାକାନ୍ତ
ମହାମାତ୍ର ଦିନକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସକାରେ ପୂର୍ବମାନଙ୍କ ମାନକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅନୁଭୂତି
ଦେଇ ବାରୁକରିବିବର ଉତ୍ସବ ସାଧାରଣ ଦିନକର ବର୍ଷ
ଦେଇଲ ଓ ଫୋରମାର ନମ ବେଳମାରେ ଡାକିଲାରେ
ସାଧାରଣେବାର କର ଆଶରିଲ ।

ଦେଉଣସା କରେନର ନାୟକମିଶ୍ର ଓ ପବଳ ମୋହନ
ଦର ବିନ୍ଦୁର ଦୂର ପାଇଁପଥ ।

ମୁଣ୍ଡପିଠୀ ପରମାନନ୍ଦ ବି, ଏକ ଗ୍ରହିକାରୀଙ୍କୁ ଦୂର
ଗାସପତ୍ର

ବିଲେଖିତାର ସ୍ଥା	ବଧକୁଣ୍ଡ ମହାତ୍ର
ବୁଦ୍ଧାଗାସ ସମଗ୍ରୀ	ପଢ଼ିରଇ ବାଲାୟବ
ବୋଧାବସ୍ଥ ମିଶି	ବିଜ୍ଞାନର ପାର
ସଂ ଗା ୨୯ ଦିନ ରେଖେ ହେବା ସପ୍ରାକରନ କରିବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ୧୫ ଶ୍ରୀ, ବାରେଇବ ସେ ୧୫ ଶ୍ରୀ, ଅନ୍ତରୁ ସେ ୧୫ ଶ୍ରୀ, ଯୁଧୀ ସେ ୨୫ ଶ୍ରୀ, ଓ ସମବ୍ୟକ୍ତ ସେ ୨୫ ଶ୍ରୀ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତରେ କିମ୍ବାକ ବାରେ ସାକଳହତା, ଓ ତାଳିତର ସେ ୨୦ (ଓ ସରକ୍ଷି ଅନ୍ତରୁ ସେ ୫) ।	

୧୯୫ ପ୍ରତିଦିନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ "ଯଥା କହିବ ଏଣେ
ବାଲେଦର ୧. ୨୫, ଏଇମୁକ ୨. ୨୨, ସବୁ ୨. ୨୦ ଓ
ସମ୍ବନ୍ଧର ୨. ୨୨ ମହ ଏବଂ ବନ୍ଧୁଜାତମଧ୍ୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧର
ପାଇଲାଦରା ୨. ୨୮ ଓ ସବୁମୁଁ ବୋନ୍ଦୁକ
୨. ୨୨ ରା ।

ସହ ୫୫୦ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପାଇଁଲା ତା ୨୭ ରହିଲେ ହୋଇ
ଥିବା ଦିଲାଗୀୟ ଆଶ୍ରମକ ପରିଷାଳ ପଇ ।
ନମ୍ରତାର ବନ୍ଦିଜୀବୀ ୧୦୯ ପାର୍ଶ୍ଵରୀର ଅବଶିଷ୍ଟ ଦିଲେ
ରେ ଉତ୍ତାପ୍ତ ହୋଇପାଇଲା । ସଥା—

ବ୍ୟାପକ ଜୀବନଶୈଳୀ

ନୀ, ରେ, କର୍ମ	ତେଣୁ
ବାରୁ ବେଳୁଳିକଥ ସର	ଏକବି
ମୌଳିକ ନାୟକାଳି ହର	ଅଭିନ୍ନ
ବାରୁ ଦେମରୁମାଳ ମନବ	ତେଣୁ
ପରାଲିକଥ ସ୍ଵପ୍ନ	ଏକବି
ନୀ ଉଦ୍‌ବନ୍ଧୁର, ନୀ, ବେର	ଅଭିନ୍ନ
ବାରୁ ସ୍ଥାନରୁମାଳ ବେଳସ୍ତୁ	ତେଣୁ

୧. ବରେବୁବୁ ପାପ ଅଧିକାରୀ ... ଛତ୍ର
 ୨. ପୂରେବ ପାପ ବ୍ୟାନର୍ଥୀ ଠେଣ
 ୩. ଦେବ ମୃତ୍ୟୁ ପାପୀର ପାପ
 ନିମ୍ନଲିଖିତ ଦର୍ଶନମାତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ପାପ ବରେବ
 ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାମାର ପାର୍ଦ୍ଦର୍ଶିତ ଦିଅଯୁ ଅବଳିତ ରହିବ ।
 କାରୁ ଉତ୍ସବାର ମଢାଏନ୍ତି ... ପାପ ଏକାଦଶ
 ଓ ହଜାରାନ
 ୫. ବସନ୍ତପ୍ରସାଦ ପାହାୟକ ପାପ
 ୬. ଶିଷ୍ଟପ୍ରସାଦ ବିନ୍ଦୁ ପାପ ୩ ଟଙ୍କା
 ଠେଣ
 ୭. ଦୂର୍ଗାପ୍ରସାଦ ମିଶ୍ର ପାପ ୨ ବରାଜନ୍ତ୍ର
 ୮. ଶୈଖବହାନାଥ ମିଶ୍ର ହଜାରାନ
 ମୌଳିକ ଶୈଖବ ଠେବିତ ଦଇ ପାପ ୨ ବରା
 ରାଜ୍ୟ ଓ ହଜାରାନ
 କାରୁ ଦୂର୍ଗମାତ୍ରନ ପାହାୟକ ପାପ ୫
 ହେବାନ

ମୁଦ୍ରଣ କରିବାରେ ସମ୍ପଦ କରିବାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ

କାରୁ ଲିପବାକ ମହାପାତ
 „ ସର୍ବପ୍ରାସାଦ ନିଷ
 ମୋଇବ କୌଣ୍ଡଳ ଶ୍ରୀପାତ୍ର ଏହ
 କମ୍ଭର୍ଷତ କମ୍ଭର୍ଷବ ଗାସର୍ବତ ବିଷୟ ଅବଶ୍ୟ
 ଚଢିବ ଯଥା—

ସନ୍ଧେ ସମାବ୍ସୁଦ୍ଧି

୧ ସପ୍ତାବ୍ଦରେ ପଦିତ ଅକ୍ଷାଂଶ ମେଦାହଳାଟ କେବେ,
ବର୍ଣ୍ଣ ଚାରେଥିରୁ ମାତ୍ର ଜଳନ ପଦମଣି ଥିଲା । ଯା
ତାପ ପାଇଁ କି ଥିଲା ।

ମହାନ୍ତିର କାଠଗାତ ଏହି ସମ୍ପଦକୁ ଜାଣାଯାଇଛି ।

ଏ କରନ୍ତୁ ସାହୀ ରହ । ଶେଷତା ରହ୍ୟାଏ କିମ୍ବା
ପ୍ରସରିତ ହାତ ।

ଅକୁ ବର୍ଣ୍ଣ ସୋଇଲେ କୃତି ବାର୍ଷିକ ପରେଷ ସୁନ୍ଦର
ବୋଲିଏବା ।

ଏଠା ପେଟିଲା ସାହୁ ଏକ ବିଧାତୀ ମୁଖ୍ୟା ସାହୁ ରାଜୀ ବାବୁ
ଦେଇପଦ ପରିବାର ଠଥୀରୀ ଅଧ୍ୟୟତ୍ତରେ ଏକ କୁଷକାଳ
ତୋ ମାତ୍ର କାହାର କାହାରଙ୍କ ଶୋଷନ ଦ୍ୱାରାରେ
ମାତ୍ର ସାହୁରେଟିଏ ବାଲାଗୁଣ ।

ଏଠା ସୁତାଧାରୀ ପେବ ପାଇ ଅସାଇ ଅହମ ପାଇ
କୋର ଦେବି ଦେଇ ଜନେବେ ବାଲି ଦଳ ଦେବେ
ଦେବ ଦେବେକା ଅସାଧର ଗପ ପୂର୍ବକାର ଏତା ମାତ୍ର
ଶ୍ରୀ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପାଦେବ ର ମନୁଷ୍ୱର ମା ଏ ଦେବଦିଗ୍ନ
ମାଧ୍ୟମି ।

ପ୍ରସା ତେବୁନୀ ଦିଲିହାର ମାତ୍ରକ ଘୋଟା ବାହୁରେ
ଗୋଟ ତଳାଇସବା ଅଂଶ୍ଚର ଧ୍ୱନିଗତ ବର ବୁଦିହାର
ମୋ ମାତ୍ର ଶ୍ରୀ କୁମାର ଦିଲିହାର ମ୍ୟାନ୍ଦିକେ ଏହା
ଅନ୍ତବ୍ରତ ଗାନ୍ଧାରୀ ।

general information and will be open to inspection for them whom it may concern.

Jaipur
21-6-10

An Enquirer.

To The Editor of the Utkal Deepika

Sir,
It is very gratifying to note, in your last week's issue that two leading local gentlemen of village Behukud in Thana Salepur have brought to the notice of our popular District Magistrate, Mr. L. Birley, the demands of bribe made by the final Publication Kanungoo of the Orissa Revision Settlement in that village. We anxiously wait the result of the enquiry ordered to be made in the matter and the punishment meted out to the offender. It is not always the case that such instances of oppression are not brought to the notice of the proper authorities; but somehow or other, either through the grace of the Evidence Act or the rules of prestige of the Department, the offenders manage to go unpunished. The poor and ignorant people have therefore no other alternative than to regard them as "necessary evils" i.e., evils which are existent in the very nature of things and as such cannot but be silently and patiently tolerated.

Eye-the-bye I refer to the case of theft of Rs 500 from the custody of the Peskar of an Attestation camp at Barua near Jajpur. It is necessary to state here that the pay of Attestation : eskars is Rs 30 per month and the camps had been in existence from the beginning of November last, this season. It is a veritable mystery how the Peskar could have had Rs 500 in his possession. A police enquiry is said to have been made into the case. This must have reached the ears of the Settlement authorities, as inspeeting officers are seen to have been patroling the camps in these regions more often than usual.

Not to speak of the final Publication Kanungoes, the Draft publication Kanungoes here are in the habit of demanding and realising from 2 pice to 2 annas per khatian when they are deputed to publish the draft records in the village. In many places, we have seen publication of draft records in camps which seems to be a better method than that in the village. During the draft publication period, the poor tenants do not venture to stand up against the illegal demands of the Kanungoes, because those resisting the demands are sure to be put into trouble in respect of their lands situate in the adjoining villages attestation of which might have still been pending under the jurisdiction of the same camp. It is owing to causes like these, that complaints at the attestation stage scarcely reach the authorities. Another objectionable feature of the present Revision Settlement operations is the almost universal practice of the Assistant Settlement Officer camping in mufasi with their families. In the last settlement, officers were not so often allowed to have their families with them. In Jajpur we have 3 A. S. O's—all accompanied with their families. Cause of justice is likely to suffer and the others themselves are thereby put into awkward position as they cannot but be under petty obligations to the principal tenants or tehsildars of local zamindars for the thousand-and-one necessities of life requisite for a gentleman with his family in the mufasi.

One of the above A. S. O's is in the abominable habit of addressing the parties with the word "Sāū", be he a gentleman or otherwise. Krishna Charan Sahu, a teacher at the Jaipur H. E. School, had the misfortune to be so sweetly addressed lately. Krishna Babu served the officer with a

notice to take legal steps if an apology in black and white was not immediately offered. This brought the officer to his senses, though it is said he has not yet given up altogether that bad habit.

Let Orissa people drift to Hell,
Merilly merilly Ding-Dong Bell !!!

N Jajpur
21,6 10 } Truth

ମହାଶୟ !

ଅହୁ ସହର ସନ୍ଦର୍ଭବର୍ତ୍ତୀ ଶିଳସଂସ୍କରଣ
କାମକ ଗୋଟିଏ ତ୍ରାମ ଥିଲା । ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ତ୍ରାମରେ
ଅନେକ ଶ୍ରୀ ତମାର୍ଥ ନାଚକାର ଲେଖ-
ନାନାର ଅବାସ ଥିଲା । ଗତ ୨୪ ତାରିଖ
ଶୁକ୍ରବାର ଅପ୍ରଦ୍ଵୀ * ଦକ୍ଷିଣ ସମୟରେ ଏହି
ତ୍ରାମରେ ନାଚକାର ଶତିମାନଙ୍କ ନିମ୍ନେ
ଗୋଟିଏ ଦିଦ୍ୟାଳୟ ଶୋଲ ଯାଇଥାର । ଏଠାର
୨୩ ମିନିଟ୍‌ରେ ୧୦୫୦ ମେଟ୍‌ର୍ ଦେଖାଯାଇଲା

ତ, ସ, ପଦେହୟ ପଣ୍ଡାକ ଷେଠାରେ ଫିରଇ
ମାତ ଆଜ ଉଚ୍ଚ କାନ୍ଦେରେ ଯୋଗଦାନ କର
ଏହି ପ୍ରାନ୍ତର ଅଳକୁଣ୍ଡ ବର୍ତ୍ତମାନେ । ତ, ସ,
ମନ୍ଦାହୟର ଧରୀ ମିଶ୍ରମ ମୋବଲେ
ମନୋହୟ ବ୍ୟାହ ମେଟିଏ କରୀଥିଲ ନିର୍ମତ
ହୋଇଥ ଖେଳିଥିଲେ । ଏହିପର ମିତନାଥ-
ପାଲଙ୍କୀ ଅଧିକର୍ଷ କରୁ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପିତ
ହେଲା । ପୂର୍ବୋହର୍ଷିତ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓଷ୍ଠ ମେଦେର
ବିଦ୍ୟାଳୟ ନାମରେ ଅଛିହଳ ହେଲା । ଓଷ୍ଠ
ମେଦେରକର ସୁଯୋଗ୍ୟପୂର୍ବ ଆମୋଦବ
ମେଦେର ଜଣେ ମହାଜନ ଅଟନ୍ତି । ସେ ନିଜ

ମେଦେଇ ଜଣନ ପରାମର୍ଶ ପଠନ୍ତି ଏହି ଜଣ
ପିଗାଇର କାମରେ ବିଦ୍ୟାଲୟ ସ୍ଥାପନ କିଷ୍ଟଯୁକ୍ତ
ବିଶେଷ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିବାରୁ ଧର୍ଯ୍ୟକାଦର
ପାତ୍ର ଅବ୍ଦି । ଦେଶର ଉତ୍ସତିଥ ସମସ୍ତ
ଜୀବନ ଲୋକମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷାଦ୍ୱିଷତରେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତମାନ
ବୁଝେ ନିର୍ଭର କରେ । ହେଉଥ ସମସ୍ତ ଜୀବ
ଶିଖିତ କି ଦେଲେ ଉତ୍ସତିଥ ଧରା ବିତ୍ତମଳା
ମାତ୍ର । ଧର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଭାବାଦରଣ ଅନୁମଳ କରି
ବାହୁଣ୍ଡାଦି ଛତ ଜାଇଯାରୁ ଅଗ୍ରମ୍ କରି
ଚନ୍ଦ୍ରଲବ ମନ୍ଦିରର ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ ପଞ୍ଚିକ ହେବା
ନିମନ୍ତେ ବିଶେଷ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।
ମେହନ ମେଦେଇ ସେପତ ସହାର୍ଦ୍ଦିତର ନିୟମକୁ
ହୋଇଥାଇଲୁ ସେଥିରେ କୃତକ ଯୀ ଦେଲେ
ପରେ ମାରିଲାଇର ଅନିନ୍ତାର ମାର୍ଗରୂ ଅନୁମଳ
କରିବେ ଏହାହି ଏକନ୍ତ ବାହୁଣ୍ଡାଦି । ଇହିର
ବାହୁଣ୍ଡର ଅବଶ୍ୟକ ମଙ୍ଗଳ ବଧାର କରିବେ ।

୨୩୭.୧୦ } ଅପଣଙ୍କର
ମସିଷର } ଏ ପରୀକ୍ଷା ଦାସ

ମଜ୍ଜପାତ୍ର

ପ୍ରାଚୀରୁ ଗୋଟିଏକିବାଟି ଦର୍ଶନ	୫୯
ଅଜଳ ପତ୍ରା	୫୧
କୁତୁରବନ ଲେଖା	୫୧
କୁରୁକୁର ମାଧ୍ୟମ	୫୧

ଶ୍ରୀ କାନ୍ତି	ମେଣଦିବ ବିହାରୀ	ପଦ୍ମଦୟ	୫୫
“	ବର୍ଷାନିଧି ପ୍ରଥାଳି	ପଦ୍ମଦୟ	୫୫
“	ମଧ୍ୟଦିଵ ମିଶ୍ର	ପଦ୍ମଦୟ	୫୫
“	ବିହାର ମହାପାତ୍ର	ବାପୁଦେବଙ୍କ	୫୫
“	ଗୋପିନାଥ କରଣୀ	କୁମରପାତ୍ର	୫୫
“	ପତ୍ନୀ । ୧।	ପଦ୍ମଦୟ	୫୫
“	ବୋଦନ ହିଂଦୀ	ଦିଲ୍ଲିପଦ୍ମଦୟ	୫୫
“	ପଥମୁଦର କଳ	ଛିମୋଳ	୫୫
“	ନାରୀପଦକ ମେତ୍ର	କାରିତାନା	୫୫
“	ଯେବନାଥପ୍ରଥାବଦ ପାତ୍ର	ଅଳ୍ପଦୟ	୫୫
“	ପ୍ରଦେଶ ସାହୁ	ବନ୍ଦେନ୍ଦ୍ର	୫୫
“	ପାତ୍ମାଦିଵ ହତ	ସଜ୍ଜଦୟ	୫୫
“	ଗୋପିନାଥ ମି	ସତ୍ୟକାରୀ	୫୫
“	ପେନାରାଥ ମ୍ବ ପାତ୍ର	ପଦ୍ମଦୟ	୫୫

ବିଜ୍ଞାପନ

ଏ ନିର୍ମଳ ଦାସ କାମକ ଜାତେକ ଉଚ୍ଛି-
ଲିଯ ସାଧୁ 'ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଶଶ୍ଵତ ଲାଟ' ର ଜଳ
ଭାବ ମୋତପନିମନ୍ତ୍ରେ ଉତ୍ସାହାର ସୁଷ୍ଠରାଖ
କଳନ ଦରବା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଥୁମେ କୃଷ୍ଣ ନର
ନିଜ ବାସ୍ତଵରେ ଫୁଁ୧୫୦ ର ଖର୍ବ ଫୁଁ୧୫୦ ଟ-
ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଫୁଁ୦ ର ଗଞ୍ଜର ର୍ପଣ୍ୟକୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
କରଅଛନ୍ତି । ପଞ୍ଚମନ୍ତ୍ର ଟକାରୁ କମ ବୟସରେ
ଉଚ୍ଚ ସୁଷ୍ଠରୀ ସମ୍ମର୍ତ୍ତି ଦେବାର ଅପୟନ ଗଢ଼-
ହେଲୁ ଉଚ୍ଚ ଦାସ ମହାଶୟ ନିମ୍ନାଳିତ ଗଣ୍ୟ
ମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଝନା ପ୍ରଦରଶ ଭାର ଦେଇ
ସକର୍ମାଧାରୀଙ୍କରେ ରଖା ପ୍ରାର୍ଥୀ, ପଚାଦନ
ଅପ୍ରକାଶିତ ନିଜ । କର୍ତ୍ତବ୍ୟାକୁଷାରେ ଦିନ୍ଦ୍ର
ନିମ୍ନାଳିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାତ୍ରକ ମଧ୍ୟରୁ ସେ ହୌଶପି
ବ୍ୟକ୍ତିର ନିକଟଳ ଝନା ପ୍ରେରଣ କର ଉଚ୍ଛ-
ଳରେ ଅନ୍ୟଭାବରେ ସ୍ବାଧନ ଦରବା ଦେଇନ୍ତି ।

ପୂର୍ବାହୁ { ବଶମ୍ଭୁ
ତା ୨୨ ପଇମାଦେ ଏଣ କ୍ରିଃମାତ୍ରନ ଦେବ
ଜୀବ ସବ ୧୯୨୦ ଧର୍ମପ୍ରଦୟିନୀ ସବୁ
ସମ୍ମାନକ ।

୯ ଶ୍ରୀପୁନ୍ତ କ୍ରମା ପଦ୍ମବାହ ଶରଗନ୍ଧୀ । ସା ।
ବାଜିବାହାର କଟକ ୨ ଶ୍ରୀପୁନ୍ତ ଶ୍ରୀପୁନ୍ତ ଗୋପାଳ-
ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଦେଶ । ସା । ସାବେବଗାହ ବଜାର
କଟକ ୩ ଶ୍ରୀପୁନ୍ତ ବାହୁ ଗୌତ୍ମପଣ୍ଡର ସୟ-
ଦା । ଦରଦା ବଜାର କଟକ ୪ ଶ୍ରୀପୁନ୍ତ ବାହୁ
ସୂତ୍ରମ ଚରଣ ବାୟୁବା । ସା । ଉମାବନ୍ଦନପଥାରୀ
କଟକ ୫ ଶ୍ରୀପୁନ୍ତ ବାହୁ ଶଶିଲୁଷ୍ମଣ ଧୟ । ସା
ମାହିଦ ସ ବଜାର କଟକ ୨ ଶ୍ରୀପୁନ୍ତ ସବବରଦ-
ପାର ଆକର୍ଷଣ ମେଣ୍ଟ । ସା । ଶଶୁଆଳ ହୋଇ ଥି-
ଲେ ନେଇବା କି । ସ୍ଵର୍ଗ

ଧ୍ୱରନୀଶ୍ଵରବାମୁ ବର୍ଷରେ
ମସ୍ତୁରାଣୀ ଦ୍ଵିନଦେବ ଉର୍ବରେ
ନିବେଦିତ ହୃଦ ମନୁରମେଜକେ
ଦୋଷବୋଧନାକର୍ତ୍ତ୍ଵରେ । ୧

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଏବନ୍ଦୀର ସକାଶାଧାରଣକୁ ଜଣାଇ ଦିଅ
ସାରାଥୁବ ଯେ ଅମ୍ବେ ଗା ୨୦୩୦୮ ରଗରେ
ପ୍ରଥିଷ୍ଠାନ୍ତି । ଗ୍ରୀ ପ୍ରଥିଷ୍ଠାନ୍ତି । ଗା । ଦୃଧଙ୍ଗ
। ପ୍ର । ବନ୍ଦଳ । ତା ଥୁବ ବାହିମାର୍କ୍ଟେ ଯେବେର
ସାହି ଯାଇବୁ ପୁଣ୍ୟ ଅନୁ ଯାହାରାବାର
ପମ୍ବାନ୍ତି ପଦବିର ଓହାରିଛନ୍ତି ନିଜମାର୍ପିତରେ
ରଖି ତହିଁ ରାତିର ଝର୍ଣ୍ଣ ରଖାଇ ରାତିରାବା
ପତାରେ କରସି ନିମନ୍ତେ ଦେଖି ଦେଇଥିଲୁ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ଗାହାକୁ ବାହୀନାରାପରେ ଅମ୍ବ
ମନରେ ଦେବେବ ବିଷୟ ସନ୍ଦେହ ହେବାରୁ
ଗାହାକୁ ଉତ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟରୁ ରହିବ ବନ୍ଦୁ । ଗାହା-
କୁ ଅମ୍ବ ବନ୍ଦଳ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ପକ୍ଷ ରଖାଇ-
ରେ ଦ୍ୱାରା ଦେଖିବାର କମାନା କହି, ଆକୁର
ମଧ୍ୟ ଉପରେକୁ ପଥ୍ସାନ୍ତିକୁ ନିଜାର ଦିଆଇ
ଅଛୁ ଯେ ଯେ ଦେଖିନେଇଥିବା ଅନ୍ତିଥିର
କାମାକୁ ରହ ଜାଣ ଅନ୍ତର ଯେ କି ତାଙ୍କ
ପକ୍ଷ ରହିବୁଥାନ୍ତିରୁ ଗାହା ଗାହାକୁ ଦୂରିବ
ଗାହାକୁ ଗାହା ମନ୍ଦମାର ଶେଷସ୍ଥକା ଜନା,
ଝର୍ଣ୍ଣର ହସିର ଶତମାନ ଅନୁ ନିକଟ ବନ୍ଦୁ
ଅମ୍ବ ଉପର ଗାହା ବାହା ମନ୍ଦେନାଥ ଦର୍ଶି । ଗା ।
କୁଣ୍ଡରବେଦୀ ସାହି ଯାଇଲ ପୁଣ୍ୟକୁ ନିକଟରେ
୧୯୫ ଓ ମଧ୍ୟରେ ବୁଝାର ଦେଇ ଅମ୍ବମନରୁ
ସନ୍ଦେହ ମୋତର କରିବାବେ ।

ଶ୍ରୀଜୀରଥୀ ଏତିଥିର । ପ୍ର । ଗୋପି-
ନାଥ ଏତିଥିର ମାତା ମହାପାତ୍ର । ଗା ।
ଦୂରତ୍ୱୀ ସାହି । ପୁଣ୍ୟ ।

୧୦୩୦୮୦୧୦

ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା ।

ମତ ଗା ୨୫ ରଖରେ ଶେଷଦେବା ସପ୍ତ-
ଦରେ ସମୟ ଭାବରରେ ପେନେମ ରେଗରେ
୧୯୫ ମୁରୁ ହୋଇଥିଲା ଯେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପଞ୍ଚ-
ଦର ଅଛି ସବାପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଯଥା ୨୦୩ ଥିଲା
ଏବି ବୋମାର ଓ ଦୃଢ଼ାରେ ଏକଣତର ଅଧିକ
ସମ୍ଭାବନା ମାତ୍ରାରେ ପୂର୍ବପ୍ରାଦୁରୁ
ଦେଖାଇଥିଲା । ପୂର୍ବପ୍ରାଦୁରୁ ମୋଟ ମୁରୁ
୧୯୫ ଥିଲା ମୁରୁର ଉଗା ପଢ଼ିଥିଲା ।

ବିଶ୍ଵନ ନିରାର ଗୋଟିଏ ବୁଝାମା ବଲାଦର
ଅକ୍ଷସ୍ପାଦ୍ର ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଦେଖୁଥିବି
ପକ୍ଷଶାଳା ପ୍ରାପନାର୍ଥ ୨୦୦୦୦ ପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍
ପ୍ରାୟ ମାତ୍ରେ ବିନିଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦାତ କରିଥିଲା ।

ବଲାଦର ଲେବେ ଯେମନ୍ତ ଧନ ଦେମନ୍ତ ଧନର
ସଦରିବାର କର ଜାଣନ୍ତି । ଅମ୍ବମାନର
ଦେଖିବ ଧନମାନେ ଏହା ଅନୁକୂଳ କରେ
ଶିଶୁ ଭବିତ ସର୍ବତ୍ର ସର୍ବତ୍ର ଦେଖିବ ଦୂରଧା
ମୋତର ଦେବ ।

ଦେଖାଇଲାରେ ମତ ଜୁନମାର ଗା ୨୫ ରଖରେ
ଜମ୍ବିଦାର କାହିଁ ଯୋମେନ୍ଦ୍ରନାଥ ବନ୍ଦରିବିନ
ଆମ ବୁଝରେ ଅବରେଷ ବାପିମା ମହନା-
ମାନଙ୍କର ମେଟିଏ ସମ୍ବଲମ ହୋଇଥିଲା
ଅବେଳ ଦେଖିଯୁ ଏବି ପୁରୁଷପୀଯ ବୁଝ ମହନା
ଏ ସମ୍ବଲମରେ ବମଦେବ ହୋଇଥିଲେ
ସେଠା କରେକଟର ବୋଥାମ ସାହେବଙ୍କ ମେନ୍
ସମୟର ସଙ୍ଗେ ସମ୍ବଲମରେ ଲିଲାମିଶାକର ପ୍ରିଯ
ସମ୍ବର୍କ କରିବା କରି ପୁଣି ବନ୍ଦୁ । ଦେଖାଯୁ
ମହନାମରେ ରଂଜଳ ରମଣୀକର ସହାଳ ।
ପରେ ଦେଖିବ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ହୋଇଥିଲେ । ରଂଜଳ
ରମଣୀମାନେ ଏପରି ପ୍ରିଯ ମନରେ ଦେଖାଯୁ
ରମଣୀମାନକୁ ସଙ୍ଗେ ଲିଲାମିଶା କଲେ ଏଠା
ରମଣୀମାନକର ଅବସ୍ଥା ପରିପ୍ରକାଶ ଓ ଦେଖିବ
ତମର ପମେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ପୁନାର ପର୍ଗ୍ରାହି କଲେଇବ ଶିଶୁବାସ ନିର୍ମା-
ନ୍ତର କରିବର ଗାହାଦେବ ସର୍ବ ଦଶବିଂକଳ
ମହାଶୟ ଟ ୨୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦାତ ଦେଇଥିଲା ।
ତନ୍ଦର ରଖ୍ୟର ସେଇ ଶିଶୁମାନେ ଲେଖିଥିଲେ
ସେମାନକୁ ଏହା ଶିଶୁବାସରେ ଅଗ୍ର ପ୍ରାପ-
ଦିଅର୍ଥିବ ଏବି ଜ ୨ ଟଙ୍କା ଶାତ ଦିବା ଶାତରେ
ରହି ପାଇବେ । ଏହା ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟ ଅବେଳ
ଦତ୍ତାରଟିକା ଉଚିତିକା ଭାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବ,
ରାଜାମାନେବକର ଏ ଦାତ ସେ ପ୍ରଶନ୍ତ ଏହା
ବୋଲିଗ ଅଧିକ । ଶିଶୁବାସ ବାସ୍ତବ-
ସାଧ ଏବି ସେମନ୍ତ ବ୍ୟସ୍ତାଧ ତେମନ୍ତ ଲାଭକର
ବାରର ଶିଶୁମାନେ ଶିଶୁବାସ ହେବ ସିନା ବହ-
ସାତକୁ କାମ ସହୃଦୟରେ ପେଟ ପିଲେଶ୍ରୋଦା-
ନ୍ତର ବରିବ ବର୍ଷାର ବ୍ୟସ୍ତରେ କରିବେ । ପ୍ରଶନ୍ତ
ସୁତ୍ରର ବ୍ୟସ୍ତରେ କରିବେ । ପ୍ରଶନ୍ତ ହୋଇ ପାଇବେ,
ସୁତ୍ରର ଶିଶୁର୍ଥ ଦାନ ଦାନାପି ବ୍ୟସ୍ତ ନୁହେ ।
ଇଂଲଣ୍ଡର ବଜାର ଧନକୁ ଦେଖିବ ଦାନାପି
କରି ଦେବାର ଦେଖାଯାଏ ଏବି ସେମନ୍ତ
ବ୍ୟସ୍ତ ଦାନ କରିବି ମହାଧୂର୍ବର ପଣ୍ଡିତମାନେ
ଦିଦ୍ୟାଳୁପୁରୁଷବାବର ଦେଖିବ ମୁଖୋଦୁଲ କରୁ-
ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବ ଦେଇବ ଧନମାନେ ଏଥିର ଅନୁ-
କୁରଣ୍ତ ଦରବେ ତ ?

ଗତ ଗା ୨୫ ରଖର କଲିବାର ପିଲାରେ
ବଜାଲାର ମାନ୍ୟବର ଲେଣ୍ଡନାର ଗବର୍ନ୍ମିନ୍ଦର ବିଭା-
ଗୁରୁ ଦେଖିବା ଦେଇଥିଲା । କୁଣ୍ଡ ହୋଇ ପାଇବେ,
ସୁତ୍ରର ଶିଶୁର୍ଥ ଦାନ ଦାନାପି ବ୍ୟସ୍ତରେ
କରିବ ଦେବାର ଦେଖାଯାଏ ଏବି ସେମନ୍ତ
ବ୍ୟସ୍ତ ଦାନ କରିବି ମହାଧୂର୍ବର ପଣ୍ଡିତମାନେ
ଦିଦ୍ୟାଳୁପୁରୁଷବାବର ଦେଖିବ ମୁଖୋଦୁଲ କରୁ-
ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବ ଦେଇବ ଧନମାନେ ଏଥିର ଅନୁ-
କୁରଣ୍ତ ଦରବେ ତ ?

ଗତ ଗା ୨୫ ରଖର କଲିବାର ପିଲାରେ
ବଜାଲାର ମାନ୍ୟବର ଲେଣ୍ଡନାର ଗବର୍ନ୍ମିନ୍ଦର ବିଭା-
ଗୁରୁ ଦେଖିବା ଦେଇଥିଲା । କୁଣ୍ଡ ହୋଇ ପାଇବେ,
ସୁତ୍ରର ଶିଶୁର୍ଥ ଦାନ ଦାନାପି ବ୍ୟସ୍ତରେ
କରିବ ଦେବାର ଦେଖାଯାଏ ଏବି ସେମନ୍ତ
ବ୍ୟସ୍ତ ଦାନ କରିବି ମହାଧୂର୍ବର ପଣ୍ଡିତମାନେ
ଦିଦ୍ୟାଳୁପୁରୁଷବାବର ଦେଖିବ ମୁଖୋଦୁଲ କରୁ-
ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବ ଦେଇବ ଧନମାନେ ଏଥିର ଅନୁ-
କୁରଣ୍ତ ଦରବେ ତ ?

ତେବୋଗାଳରୁ କଣେ ଦେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି ଏ
ଗପମାସରେ ଗୌରବ ଘଟା ଦେବାଗାଳକୁ
ବହୁବଳରେ ଶୁଭ୍ରମନ୍ତ କରିବାରେ ପାଦାକର
ସମ୍ମାନାର୍ଥ ପାଦା ଅଛୁଟକ ମଧ୍ୟରେ ଦୂରସଂ
ପାଠବାରୁଚିତ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଥମମନ୍ତ୍ର ମନ୍ତ୍ର-
ପକ୍ଷର ବାହୁଦ୍ଵାରା ତେଜିପଦ୍ମବର ଅଭିନ୍ୟାନେ
ଅସ୍ପତାବନଧାରେ ଦେଖିଗାର ନ ଥିଲ । ଯୁବରୀ
ଶିରି ବାହୁଦ୍ଵାରା କଣ୍ଠରେ ନିମାନ୍ତମନ୍ୟାସର
ଅଭିନ୍ୟା ଦେଖି ଅଧାନକ ଅନ୍ଦର ଲାଗି ଦିଲେ ।
ତେଜିପଦ୍ମ କଟାଇବର ଅନେକପ୍ରଳୟରେ ବାହକା-
ଭକ୍ତି ଦେବାର ଶୁଣିଥିଲୁଛି ଓ ଦେବରକ
ଦେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ସେ ଦୂର ଦୂରୀ ବଡ଼
ଚମକ୍ଷାର ଦୋଷଥିଲା । କଣ୍ଠର କଳ୍ୟରେ
ତୁମ୍ଭାଦ କିମ୍ବା ଦେପର ଦୂରୀ ଓ ହଞ୍ଚାର୍ଟର
କିମ୍ବାଦା ଦେଖିଲୁଛି କଲିବଗାରେ ଦେଖିଥିଲା
ଅଭିନ୍ୟାରୁ ଉତ୍ତା କି ଥିଲ । ଅନୁଷ୍ଠାନକରେ
ଦିଲିଲେ ସେ ସେଠି ରହିଥିଲୁଛି ଶ୍ରୀମତୀ
ଦ୍ଵାରବାଗାଥ ସରବାର ଗୟନାହାତ୍ତର ପ୍ରାନୀୟ
ଅମଳ ପ୍ରଭୁର କହୁଳେବଢ଼ୁ ଦେବ ଏହି
ଅଭିନ୍ୟା ଦଳ ସୃଜି କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ସେ ସମୟ
କୁଣ୍ଡଳାରୀ କହିଲେ ଅଭିନ୍ତି ଦେବତାଙ୍କ ।
ରେଖାଦ କଣେ ସମ୍ମାନ ତେଜିପଦ୍ମ ବନ୍ଦୁ ସର୍ଥାର୍ଥ
ସରଗାସ ଏବଂ ଦିଦିର ଦୂରସଂନାନ୍ । ତେଣୁ
ସେ ସରଳମନକରେ ତହଥିଲୁଛନ୍ତି ବିଷେତ୍ତିଦିନ
ଗତଜାତୀୟମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ସୁଶିଳିତ ବଜୀୟ
ଦ୍ଵାରବର ମହିଦିଷ୍ଟାରଙ୍ଗୀ ନିଷ୍ଠା କରିଦେଲ
ସୁଧାନ୍ତରବରେ ତହିନ ଅନୁଶୀଳନ ଓ ପର-
ବୁନ୍ଦିନ କରିବାକୁ ସରମ ଦେବେ ସେ ଦିନ
ଗତଜାତ ଉତ୍ତଳ ଉତ୍ତମର ପ୍ରଭୁର ସାମାଜି
ବୋଲିଯବ । ସର୍ବତ୍ର ସେ ଦିନ ଅସିବ ୧”
ସେତୁମାତ୍ରେ ଏକବି ଦକ୍ଷବାଦ ଦୋଷର କର
ସୁଦେଶର ମନ୍ତ୍ରାର୍ଥ ମନ୍ତ୍ରବର ସବୁ ଲେଜନ୍ତି
ସେମାତ୍ରେ ପ୍ରଭୁର ସୁନେତହିଟେଣୀ ପରମେସର
ଏପରି ଲେଜନ୍ତର ସଂଖ୍ୟା ବୁଦ୍ଧି କରିଲୁ ।

- 0 * 0 -

ବନିକାର ବଜା ମାଳାବର ସରେନ୍ଦ୍ରବାବ
ସୁଧ ବଞ୍ଚ ଦେବ ଲିଲାରୁ ମହ ତାଣ୍ଡ ରଖଇ
ପଠାଇଥିବା ଏହିରୁ ଅବ୍ୟାପ୍ତ ଅଭିନ ସହିତ ଅନ୍ଧ-
ଗତ ଦେଲୁଁ ଯେ ଓଣାର ସୁଷତନ ବନ୍ଦୁ
ପ୍ରାଚୀଶ୍ଵରଶିଥ ଏସତ୍ତ୍ଵ ରେବନ୍ଦ୍ରା ସାହେବ
ମହୋଦୟ ସୁଗ୍ରୀ ପଣ୍ଡରରେ ଛଲଗରେ କାଷ
କରୁଥିଲା । ବନା ମହୋଦୟ ଅଳ୍ପଦିକ ତଙ୍କେ
ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସରାତ ବନକାରେ ସାହେବ
ମହୋଦୟ ତାଙ୍କର ସମ୍ବାଦ ସୁରତନ ବନ୍ଦୁ ଶ୍ରୀ
ପଂଚତ ଦ୍ୱାଳେତଙ୍କ ମାତ୍ର ରଖି ସେମାନଙ୍କ
ବିଶ୍ୱ ସଙ୍ଗେ ଏହି ପଣ୍ଡରାକ ସମ୍ବାଦକର ତଥା

ମୟ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ହେଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କର ବିଶେଷ
ବାର୍ଦ୍ଦିତ ଅବସ୍ଥା ଦେଲେହେ ଯେ ବାର୍ଯ୍ୟ ଦର-
ବାରେ ଦୟାର ଅନ୍ଧରୁ । ତାଙ୍କ ସଂକଳନ ବନ୍ଦ କର୍ଣ୍ଣ
କର ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅତ୍ୟଧି ଉତ୍ତଳ ଏବଂ ଉତ୍ତଳ-
ନାମକ ପ୍ରତି ଦ୍ୱୀପ ସହାନୁଭୂତି ଅମଲ ରଖିଗାର
ଦେଖି ବଜା ମନ୍ଦିରାଦୟ ବିଶେଷ ଧୂଳି ଦେଖିଥିଲୁ
ଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ନାମରେ କଲେଜ ବାବାହନ୍ଦୀଲୟ
ଭଗ୍ୟାଦି ସେ ସମସ୍ତ ଶୁଭବୃତ୍ତକ ପ୍ରାଣିର ହୋଇ-
ଅଛି କହିଲ ଉତ୍ସବ ଜାଣିବାକାରୀର ବାପଙ୍କରବ
ପ୍ରତାପ କରିଥିଲେ । — ସାହେବ ମନ୍ଦିରାଦୟ
ଏବେ ଅଧିକ ତାଳ ଉତ୍ତଳରୁ ବିକ୍ରି ହୋଇ
ମାତୃଭୂମିରେ ଅଧିକାନ୍ତେବର୍ଗ ମେଲରେ
ବାସ ଦର ସବା ଯେ ଅମ୍ବମାକ୍କଳ ଓ ଅମ୍ବମାକ.
କର ଅନେକା ଉତ୍ତଳମାକ୍କଳ ରୁଲ ତାହାରୁ
ଏଥୁବଳ ଅତି ସୁନ୍ଦର ବିଶୟ ବହୋଇପରେ ?
ଏହା ମହାତ୍ମା ଉଦ୍‌ବିଭାବର ପରିମୟକ ଏବଂ
ଏହିପରି ଉତ୍ତଳଭାବ ଏବଂ ସହଦେହୁତ ହେଉ
ଅଜି ଲଂଘନମାନକର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୁରୁଷଙ୍କର
ଏହାକୁ ଉତ୍ସବ କରିଥିଲୁ । ଯେ ମନ୍ଦିରରେ
ଏହା ସଦୟ ଭାବରେ ଅମ୍ବମାକ୍କଳ ଏଗେବାଳ
ରୁଲ କାହାରୁ ତାଙ୍କର ଗୁଣ-ଗାନ୍ଧି ଦରନାକୁ
ଅରସର ପାଇ ଅମ୍ବମାକ୍କଳ ଅଧିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପାଠକମ୍ବାଲ୍ ତାଙ୍କର ଉତ୍ସବାଦ
ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇ ଧରି ହୋଇଥିଲି । ଉତ୍ସବ କରିଲୁ
ସେ ଅନ୍ତରୁ ପାର୍ଵତୀର କଥା ଅମ୍ବମାକ୍କଳ ହଜାର
ବାଟା କରିଲୁ । ଏବଂ ଅମ୍ବମାକ୍କଳ ତାଙ୍କର ଉତ୍ସବ
କରିବ ସମ୍ବଲରେ ରଖି ଉତ୍ସବ ଅତିରି ଅପ୍ରମର
ଦେବାକୁ ଅଭିଭବ ଦେଖା ଦରି ।

ମହାଶୂନ୍ୟ ମହାବିଜ୍ଞାନ ସୁବସିଦ୍ଧି ବିବାଦ
କିମ୍ବା ମହା ସମାବେଶରେ ସଙ୍ଗ୍ରହ ହୋଇଥାଏ;
ଅଛୁ । ଏ ବିବାଦରୁ ମାନାଚର ମବସ୍ତିର ମହୋ
ଦୟ ଅପଣା ହୁଏ ଓ ବନ୍ଦଯାକ ସହି ମହାଶୂନ୍ୟ
ବଳରୁ ଶୁଭଗମନ ବର୍ତ୍ତମାନ । ଅକ୍ଷାର୍ଥ
ଅନେକ ବଡ଼ୀ ସାହେବ ଓ ମେମାନେ ନିମ୍ନ-
ଦିଗ ହୋଇ ଥିଲୁଥିଲେ । ଏତ ଚାକମାସ
ତା ଟେ ରଖ ଦିଲ ବିବାହ କିମ୍ବୁ ସମାହିତ
ହେଲା । ତହିଁ ଧୂମଦିତ ସୁବସିଦ୍ଧିର ଉପଳ-
ସୃଦ୍ଧ କିମ୍ବା ଦୋଷଥିଲା । ବାହୁମାଣେ ବୈଦିକ-
ନୟରେ ସାଥାବହୁତ କିମ୍ବା ସଙ୍ଗ୍ରହ କଲେ ।
ଉଦୟ କିମ୍ବାରେ ଦେଇ ଦିକ ମହିମାତ ଅନ୍ତରୁବାଦର
ଦୋଷ ସମାପନ ଝାଗର ବଦୁଲୋକ ଓ ମହିଳା
ମାତ୍ରକ କମିତି ସଂରକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା । ଉପଳ-
ସୃଦ୍ଧ କିମ୍ବାର ମୋଟିଏ ମହିର ଅନ୍ତରୁବାଦରୁ
ଦେଇ ଯାଏ ଯେ ବ୍ରତିରୁଥା ନେଇ ଥାଠ କରିବା
ଓ ଥାଠ ସାମାଧାନେ ବିବାହ ହୋଇବାରାଣ

ପ୍ରତ୍ୟୁଷ ହେଉଥିଲା । ଉପରୁ ସେହିରେ
ଗା ୨୭ ରାଜଧନୀ ଉପରୟୁକ୍ତ ଓ ବେଦ ଶାଠ
ଓ ଶାଠ ସମାପନାକୁ ବିବାହର ପ୍ରତ୍ୟେ
ବେଦମନ୍ଦରେ ସନ୍ତ୍ରୀତରେ ଅନୁରୂପ ବ୍ୟା
ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ସମ୍ମାନରେ ଏବଂ ପରିଚାଳନା
ଓ ପରିମେତରର ସାଥରେ ତଥ ତଥୀ ପରିଚାଳନ
ତାହା ଉତ୍ସବପୂର୍ବ ବିବାହକ୍ଷେତ୍ର ହେଲା ।
ସମଜର ଏ ଅଧ୍ୟୋଗର ତେବେ ଦୂର ଦେବ
ଦୂରବାନ ଜାଗର୍ଣ୍ଣି । ସେବେ ବେଦଧାତ୍ମରେ
ଶକ୍ତି କହିଲା, ସେବେ ଶାଠ ସରକାଯାଏ ବିବାହ
ଦେବାଳୁ ଅନ୍ଧାରୀ ଭରତ ଅଧିମାଳ ତେବେ
ଦୂରା ପ୍ରତିକ୍ଷା କର ଉପଦାସାଧୁକ ଦେବାର
ପଣ୍ଡାଳକ ବପୁ ? ଏହିରୁଷ ଦାସ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟ-
ନିର୍ମାଣ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ମିତ ଅର୍ଥର ଅଗରକ ଦେବା
ମାତ୍ରାବର ଏବଂ ସେବା ଅନ୍ତମାତ୍ରରେ ଫରାର
ଦଳ ଅନଥ ମାତ୍ରାରେ ଉତ୍ସମ୍ମାନିତ ହେଲା ।

ଯେମନ୍ତ ସମୟ କଙ୍ଗ ହେମନ୍ତ ଓଡ଼ିଆ
ଜଳକଷ୍ଣ ମୋଟିଏ ପ୍ରଧାର କୁହରୀ । ସବରେ
ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଜଳଧାରୀ ଅବହନରେ
ଲେକଞ୍ଚର ବନ୍ଧୁର ସୀମା ଥାର୍ହି । ଅବେଳା
ଗ୍ରାମରେ ପ୍ରାଚୀନ ଜଳର ବନ୍ଧୁ ପୁଷ୍ପରାଜୀମାତ୍ର
ଥାର୍ହି ମାତ୍ର ସମ୍ଭାର ଅଭିନରେ ସେ ସମୟ ପରି
ଓ ଫଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଏହିପ୍ରଧାର ବ୍ୟକ୍ତିମାରର
ଅସେଇ ହୋଇଥାଏ । ସତି ହେତେ ଗ୍ରାମରେ
ଥିବା ପୁଷ୍ପରାଜୀ ଓ କୃତ୍ତିମ ଗାହି, ଲେକେ ବନ୍ଧୁ
ଦୂରକୁ ଜଳ ବୋହୁଥିରି ନିକାହ ଦ୍ୱାରାନ୍ତିରି । ପ୍ରଧାର
ବର୍ଣ୍ଣର ସମ୍ଭାର ନିମନ୍ତ୍ର ଗାହ ଭାଟ୍ ନିର୍ମିଳା-
ରାଷ୍ଟ୍ର ସଙ୍ଗେ ଜଳ ଯୋଗାଇବାର ଗ୍ୟବତ୍ରୀ ଦରି
ବାହାରର ସରକାର ବେଳେମେଷ ବସାଇରେ
ମାତ୍ର ଜଳକଷ୍ଣ ନିବାରଣର ବହିର ଉପାୟ
ଏହିଥିରୁ ଦେଲା କାହିଁ । ବଳବତ୍ତର ବିଜ୍ଞାପ
ଅମୃତବଜାର ପଢିବାର ସମ୍ଭାବ୍ୟ କଙ୍କ ମର୍ତ୍ତ୍ତି-
ମେଷକୁ ଏ ବିଷୟ ବୈଶିବାରେ ଅମୂଳକର
ଦୟାନାଳ ଶେଷିଗଟ ସର ବେଳର ବାହାଦୁର
ଜଳ ଯୋଗାଇବାର ବନ୍ଦୋଧ୍ୟ ଦରବାକରଣ
ଦିଗ୍ନାୟ କମେନ୍ଡିବାକର ନିକଟରୁ ଏହି
ସରବ୍ରାଇର ଅଦେଶ ୧୦ ମାତ୍ରରୁ ଏହି ଗହିରେ
ଦେଖାଇଥାଏ ଯେ ସର ୨୦୫୫ ଆବରେ
ମବ୍ରିମେସା ଅଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଜଳବୋର୍ତ୍ତ ବାର୍ଷିକ ଅନ୍ତରାଳ ୮ ୧୦୦୦୮୮
ମାନ୍ୟ ଜଳ ଯୋଗାଇବାରେ ଅବତ କରିବେ ।
ସେହି ବର୍ଷରୁ ଜଗ ୫୫ ବର୍ଷ ୨୫ରେ ହେଉଛି
ଜଳବୋର୍ତ୍ତ ଦେଇବେ କବା ଜଳବାନରେ ଅବତ
କରିଥାଏନ୍ତି ବର୍ଷର ଦେଖାବ ପ୍ରକାଶ କରିଗର୍ବ୍ୟ,
ମେଧ ଦେଖାଇଥାଏନ୍ତି ଯେ ସର୍ବାହର ଶକ୍ତି

ଶାହାବାଦ ପ୍ଲଟସ୍କୁର ଓ ମୁଣ୍ଡର ଏହି
ବେଳୋଟି ଚିଲ ମୋରରେ ନିର୍ବିଶ୍ଵ ଟଙ୍କା-
ଭାଷରେ ଅଧିକ ବିତ୍ତ ଅଭିନ କରିଥିଲୁଗନ୍ତୁ । ମାତ୍ର
ଅଧିକାର୍ୟ ଜିଲ୍ଲାର ମୋର ବାୟୁ ଅଛି । ବାର୍ଷିକ
ଟ ୫୦୦୦୯ ଲୋକ୍ଷେନ୍ ଏ ଟେଟ ର୍ଷରେ ଟ ୭୦୦୦୯
ଦେଇ ଦେବାପ୍ରକ୍ଳେ ଉତ୍ତରାବ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲାର
ବିତ୍ତ ସରବାର୍ୟ ଦେବାବମତେ ହୋଇଥିଲା ।
ବିତ୍ତ ଟ ୩୫୭୭୫୯ ବାରେଗରେ ଟ ୧୬୪୭୫୯
ସମ୍ବଲପୁର ଟ ୧୬୭୯୯ ଓ ସୁଲା ଟ ୩୫୮୭୦୯କା
ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର ଏଥରେ ଅଭିନ୍ତ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ
ଜିଲ୍ଲାବୋର୍ଡ ସମ୍ବଲପୁର ସାବଧାନ କର ଦେଇଥିଲୁଗନ୍ତୁ
ଯେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଦୃକ୍ଷୁଷେ ଦେବାବ ଦେଖାଯିବ
ଓ ଶାହାବାଦ କ୍ଷେତ୍ର ଦେବ କାହାର ସରବାର୍ୟ ଗ୍ରାମ
କିନ୍ତୁ ଦେବ । ଅଶା କୁଥର ଏଥରେ ଜିଲ୍ଲାବୋର୍ଡ
କ୍ଷେତ୍ର ଚର୍ଚା ଦେବା କିମ୍ବା ନିଷ୍ଠିତ ବାର୍ଷିକରେ
ପାଇନବରାର ଧରମର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଇ ଦୃଶ୍ୟର
ଦୃଶ୍ୟ ଅଛେ । ମୋର ମେମର ଓ ଭାଇବ-
ଚେଷ୍ଟାରମାତ୍ର ଅଧିକାଂଶ ଦେଶୀୟ ଲୋକ ଏବଂ
ଦେଶର ଅବସ୍ଥା ଜିରମରୁଷେ ଜାଣନ୍ତି । ଏଥରେ
ଯେବେ ଏପଥ ପ୍ରଧାନ ବାର୍ଷିକରେ ସ୍ଵରୂପର
କ୍ଷେତ୍ର ଦେବ ଚର୍ଚା ଅମେରାକେ ସ୍ରାଵନ୍ତ
ଶାଶ୍ଵତ ଦ୍ୟାତର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବୁ । କୋଣ ବିଷର
କହାଯାଇବ ? ବାର୍ଷିକ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି କିମ୍ବା
କିହିବ ଯେ ଯେଉଁମାକେ ଦେଶର ପ୍ରକଳିତ-
ସ୍ଵରୂପ ବୋର୍ଡର ମେମର ହୋଇଥିଲୁଗନ୍ତୁ ଓ ଗାନ୍ଧା
ମୋଟିଏ ଗୌରବର କଥା ମନେ ବରନ୍ତି ସେ-
ମାନ୍ୟର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କିନ କାହିଁ ଓ ଯାମଙ୍ଗେହାଙ୍କା
ଅବସ୍ଥା ଓ ଦ୍ୟାତର୍ଯ୍ୟ ସମାତ ରଖନ୍ତି କାହିଁ
ପ୍ରତିତରେ କୋମଣ୍ଟା ଓ ପରଦର୍ଶନ ଦିନା ସହ-
ଦୃଶ୍ୟ ଉପର ଦେବ ।

୪୩

ଗତ ସୋମବାର ଦ୍ୱାଦ୍ଶୀତିକ ଅପେକ୍ଷାରେ
ଯେଉଁବୁର ବଜୁଗୁପ୍ତ ବାହାରିଲା । ଏନପ୍ରମାଣିତ
ଠାରୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନବସ୍ଥା ତାଟି ମଧ୍ୟରୁ
କୌଣସି ଘୋଷ ବାହାରର ଅସ୍ତ୍ର କ ଥିଲା ।
ଅନୁମଦାପ୍ରସାଦାବି ଦେବେଦ୍ୟମାନ କେବଳ
ପଦ୍ମତ୍ରିଲୁ ସ୍ଵେଚ୍ଛାକୁ ଲାଗୁଥିଲା । ଏକାହଣୀଠାରୁ
ଶୀଘ୍ରବୁର ଖଣ୍ଡ, ଖଣ୍ଡ ଓ ଘରାଳି ପ୍ରସ୍ତର
ଶୀତଳୀ ସହା ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା
ପରେ ଗତ ଦୂରବାର ବନ୍ଦ ଘେଷେ ତାଟି ପିଙ୍ଗ-
ବାରୁ ପରଦିନ ଉତ୍ତା ଯାତା ବୁଝାବାର ପ୍ରାତଃ-
କାଳରୁ ଯାତିଆମେ କବ୍ୟୋବିତ ଦର୍ଶକ
ଦର୍ଶକରେ । ମନ୍ଦର ବାହାରେ ଅବୁଗୁପ୍ତମ୍
ନିରକ୍ଷରେ ଏବ ଭବରେ ବଢ଼ୁ ତଠର ବାଜା
ଓ ଅର୍ଦ୍ଦକିମାକିର ମଧ୍ୟରେ ଯାତିଆମକ ରାଶି

କମଳା ପ୍ରତିବାସବାଣୀ ସହିଷ୍ଣେଷ ସର୍ବକାଳ
ଅବଲମ୍ବନ ଦୋହରାଯିଲା । ମଧ୍ୟ ଏ ଏ ଥି
ପରେ ବର୍ଣ୍ଣକ ବନ ଦୋହରା ନେବେଶ୍ୱରଙ୍କ
ସବଳଧୂଷ ଉତ୍ତରା ଉଥରୁ ଅଞ୍ଜମାଳ ଅସିଥିଲା ।
ମାନ୍ଦ୍ରମ୍ଭମ ଓ ପଲାଶ ସାଦେହମାନେ ଉଚ୍ଚ-
ପ୍ରତି ଆଜି ଅପ୍ରବନ୍ଧ ଏ ଖାତାରେ ରଥଠଣ
ଆଜମ୍ବନ୍ଦୀର ସନ୍ଧା ପୃଷ୍ଠା ଉନ୍ନିରଥ ସିଂହ-
ପୁରରେ ଲଗିଲେ । ବରଯୌବନ ଦର୍ଶକ-
ସମୟରେ ଖର ବର୍ଷା କ ଥାର ଫେରାଇନ ବନ
ଧୂବାରୁ ପାନ ବକ୍ତ୍ର ସୁଗବରୁ ଦୋହରାଯିଲା ।

ତା ଗୁଣ ସ୍ଵର୍ଗକାର ଗୁଣଶ୍ଵର ଦିନ କଥ
ପ୍ରଭୃଷ୍ଟା ଓ ଖେଳତି ସ୍ଵେଚ୍ଛା ଧେଷ ହୋଇ
ଏ ୧୦ ଘା ସମୟେ ଠାରୁରମାନେ ପଦଶ୍ଵର
ଭଲେ ଦର ଏ ୨୨ ଘା ୦ ରେ ଉଥାରୁକ
ହେଲେ ଏବ ଏ ୨ ଘା ପରେ ଉଥ ଟାଙ୍କ
ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ଏ ୫ ଘା ସମୟରେ ଗୁଣଶ୍ଵର
ମନ୍ଦିରର ବିହଦ୍ବାରରେ ଜାଗିଲେ । ଏ ବର୍ଷରେଇ
ଗୋଟେ ସବୁକା ପାଠିଏ ବନାର ଯାହା
ହୋଇଥିଲେ ।

ପ୍ରାୟ ଅଠେକ ପୂର୍ବରୁ ରିଘ ସମସ୍ତ ବାନ୍ଧ
ଷେଷ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ହେବେବ ଦକ୍ଷ
କେବଳ ରଥପୀଠର ଚର୍ଚାଶର୍ଗ, କବ ଓ ଅଜ୍ଞା
ମାନେକର ତିନି ଏହି ଶର୍ତ୍ତା ଓ ମୃତ୍ତି ସ୍ଥାପନରେ
ଅଭିବାହିତ ହୋଇଥିଲା । ଉନିରଥ୍ସ ସିଂହବାରଙ୍ଗୁ
ମିବାଦୁଷରୁ ବିଶିଷ୍ଟ ବବନ, ଗୁମର, ପରାତା,
ଖର ଓ ପ୍ରଥମାନଙ୍କରେ ବିମସ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

୩୧୦ ଦିନ ପୂର୍ଣ୍ଣକର୍ତ୍ତା ପରେ ମେଘ ଶୁଷ୍ଟି-
ଯିବାରେ ସୋମବାର ହାତଶିଠାରୁ ବି ଗୁରୁ
ଯାଦି ସଂଖ୍ୟା ଦୂରି ଦୋଷଥିଲା । ଏହି ଦିନଠାରୁ
ନିଯମିତ ସମୟ ଛଢା ଶେଷଲ ଚାନ୍ଦ ଅସିଥିଲା ।
ପଞ୍ଚମାଯାତ୍ରୀ ଥରୁ ଏବ ଅଧିକାଂଶ ବଜାଲା,
ଯାଦି ଅସିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଅନେକ ଗର୍ବବ ଯାଦା
ଥିଲାବଳା, ମାଲକାପାତ୍ରସୁରଙ୍ଗ ବର୍ତ୍ତଗରସୁର-
ରେ ରହିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଯାଦିଦର ଅଥାତ ଲଜଙ୍ଗ-
ହାଉସମାନ ପ୍ରାୟ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଗଲା । ସାଧା-
ରଣ ବଳ୍ଗୁର ବଡ଼ା କଣସୁର ଦୂର ଉଚି ଟଙ୍କା
ହୋଇଥିଲା । ଯାଦି ଦୂରି ସଙ୍ଗେ ଦୂରା ମଧ୍ୟ
ବଢ଼ିଥିଲା । ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ ଓ ସିଂହଦ୍ଵାର ନିକଟପ୍ରେ
ପଢ଼ା ଘରମାନ ଟାଟ ଟଙ୍କା ବିମରେ ମିଳିବା
ଦିନ ହୋଇଥିଲା ।

ସତ୍ୟକିରଣ ।

ବଜୀୟ ସଜ୍ଜାରୁ ଅଇନାର ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟ
ଅନୁଧାରୀ ନାକାପ୍ରାଚରେ ବନୋଦଶ୍ଵ କାର୍ଯ୍ୟ
ଲକ୍ଷ ସତ୍ରିଷ୍ଟି ପୂରଣ ହେଉଅଛି । ସେହି
ପ୍ରାଚରେ ବ୍ୟୁତର ଦଶଲକ୍ଷର ବନ୍ଦୟ ଦରବାର
ଅଧିକାର ଲାଗୁ ହେତୁ ଶଶିହିନାର ଜାମ

ସର୍ବଲିପିରେ ପୂର୍ବ ଦେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ତ୍ତମାନ
କଲାହଳ ବାଯଦୋର୍ଚ୍ଛର ଏବଂ ମୋଦବନା
ନିଷକ୍ତ ଦୋଷାଶ୍ଵରଙ୍ଗୁ । ସେ ମୋଦବନାରେ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହାତିମର ଦେବାର ନାମ ସର୍ବଲି-
ପିରେ ପୂର୍ବ ଦେବାରୁ ଜମେଦାର ୨୦୨ ଦିନା-
ମତେ ତାଦା ବଟାଇବାହାରେ ମୋଦବନା
କଲେ । ଯେଉଁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହାତିମର ନିକଟରେ
ଏ ମୋଦବନା ଶତଳ ସେ ଉପର ଜମେରେ ଜମେ-
ଦାର ଖେଲ ପାଇବାର ଅନ୍ଧକାଶ ଥିବା
ଏବଂ ଖେଲଦାର ଅନ୍ଧକାର ପ୍ରବେଶକାରୀ
(tr·espasser) ଥିବାର ନିଷକ୍ତ ଦେବ ସର୍ବ-
ଲିପିରେ ଉକ୍ତ ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟମତେ ତମିଦାର ଆସ ଦରବ
ଧାରଣା ଓ ଖେଲଦାର ଅନ୍ଧକାର ପ୍ରବେଶକାରୀ
ବୋଲି ଦର୍ଜ ଦେବାର ଅବେଶ ହଲେ । କିନ୍ତୁ
ସାବେଦବ ନିକଟରେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଅଟେଲ ହୃଦୟରେ ସ୍ଵ-
ବାହାର ଦେଲୁ ଏବଂ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଏ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଧାନ
ବିଶ୍ଵରସ୍ତ ଓ ବିଶ୍ଵରସ୍ତ ଦାସ ମହୋଦୟମାତ୍ରେ
ଉକ୍ତ ନିଷକ୍ତ ଦାତାର କରାଇଛନ୍ତି । ବିଶ୍ଵ-
ଅଭିମାନେ ଅଧିକା ବୟସରେ କେବିଅଛନ୍ତି ଯେ
୨୦୨ ଦିନାର ଏଣ୍ ବି ପ୍ରକରଣରେ ବ୍ୟକ୍ତକା-
ରବ ବା ବ୍ୟକ୍ତକାରୀ (occupant or
occupier) ଏଣ୍ ଏଣ୍ ଦ୍ୱାରା ବସ୍ତେ-
ଧମା ଅନୁକରାର ମୋଟ ହୋଇ ଥର ପ୍ରଦରଶ
ମଧ୍ୟ ଯୋଗ ହୋଇଥିଲୁ । ହୃଦୟ ଭାବ୍ୟ ପଦ
ଯେଉଁଦ୍ଵାରା ବିଶେଷ କିଛି ପାର୍ଥଦ୍ୟ କି ଥିବାର
ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବଂ ଏହିରୁଷ ଅସାଧାରଣତବ୍ୟବର
ଲେଖାଦ୍ଵାରା ଏମନ୍ତ ଅଗ୍ରାବଣାଶ୍ଵର ଅନ୍ତର
କଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲୁ । ଆର ପ୍ରକରଣ ଏକାସଙ୍ଗେ
ଯୋଗ ଦେବାହାର ଉକ୍ତ ଦିନବ୍ୟ ସେହି ପ୍ରକରଣ
ସହାୟ ଦେଇଥିବାର ଜଣାଯାଏ
ତାଦାଦେବରେ ଖୁବାଦାରର ନାମ ଅଦୌ ସର୍ବ-
ଲିପିରେ ଲେଖାଯିବା ଉପର ନୁହେ । ସେ ସମ୍ବନ୍ଧ
କଲେ ତୌଣେ ଥପିଲ ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର
ଖୁବାଦାରର ନାମ ଲେଖାଯାଇ ତହିଁ ସଙ୍ଗେ
ସେ ଅନ୍ଧକାର ପ୍ରବେଶକାରୀ ଲେଖା କି ଗଲେ
ବିଦ୍ୟାବ୍ୟକ୍ତ ଅନ୍ତର ହେବ । ଏହି ଘୟକୁ
ପାଠମାତ୍ରେ ଦେଖିବେ ଯେ ଜମିଦାରର ବିଦ୍ୟା
ମଞ୍ଚରେ ଯେ ସବୁ ରୟଶ ଜମି ଖୁବାଦାର
ଅଛୁ ସେଥିର ଖୁବାଦାରର ନାମ ସର୍ବଲିପିର
୨୦ ବା କେଷିଥିଲୁ ଗଲେ ଯେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ଦାତିମାତ୍ରେ ଲେଖି ଦେଉଥିଲୁ ତାଦା ଭାବ
ଅଟେ । ପ୍ରକାଶର ଅନ୍ତର ୨୦୨ ଖାତ ମହେ-
ଦରାଦ୍ୟ ଦାତିମ ଦେବଳ ଦଶହାଶ୍ଵ ରକ୍ଷ୍ୟ
ଦେଖିବାର ଅଧିକ ହୋଇଥିଲୁ ମାତ୍ର ତାଦା ଆବ
ଧାରଣ ଗାହି । ରହିଲସବୁ ଏବଂ ବାରେଯର
ଜାଗଯଶ୍ଵ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଲର ଅଧିକି କପି-

ଥୁଲେ ମାତ୍ର ତାରରେକୁର ସାଦେବପ୍ରୟୋଗ୍ୟକୁ
ପାଦକଥା ହାତି ଦେଇ ଦଶମ ସରେ କାମପୂର୍ବର
ତତ୍ତ୍ଵବାର ପଦିତ ହେଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦାରୁତୋଷ
କଜିର ସବୁ ପରିଷାର ହର ଦେଲା । ଏ କଜିର
ଦଳକଥା ଉତ୍ତରକାଳ ବୋଟ ୫୫ ତତ୍ତ୍ଵମର ୮୯
ପୃଷ୍ଠାରେ ପାଇଅଛି ଦେଇଅଛି । ଯେତେବେଳେ
ପ୍ରକାଶରୁ ଥରମରେ ଚିନିମାରର ତମାମଞ୍ଜଣରେ
ରସଗ ଯୋଗ ଦିତ୍ୟ ଦୋଇ ନ ଥାରେ ଗେବେ-
ଦେଲେ ଅନ୍ତରଦାର ଜିନିମାର ମଞ୍ଜୁର କି ଦେବା
ପ୍ରୟୋଗ୍ୟ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଦାତମ ବା କୌଣସିଠାରେ
ଠିଆ ଦୋଇ ନ ଆରେ । ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଦାତମ
ସାହା ଏବଂ ଦୁଇଁ ପାଇଲେ ଗାହଁ ଏହା ଅମ୍ବ-
ମାକଙ୍କର ବଧାର ଦୋଖ । ବୋଲା ବାହୁଲ୍ୟ ଉପ-
ବେଳୁ ଅର ପ୍ରକରଣ ବ୍ୟବଧାର ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ
ଅରେ ।

R
ଏଠା ରେବନସା କବେଜରେ ଉଚ୍ଚ ବିଜ୍ଞାନ-
ଶିଖାର ଲିଙ୍ଗୋବସ୍ତୁ କି ଥିବାରୁ ପରିମାନକି
ପରେ ବିଷେଷ ଅସୁଧା ଦେଖାଇ । ବି, ଏ,
ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଜ୍ଞାନ ପଢ଼ିବାର ବନ୍ଦେ ବସ୍ତୁ
ବରବାହାରେ ଉତ୍ତଳସର୍ବ ପକ୍ଷରୁ ବାରୁ ଦେଲୁ
ଶକାଥ ହେ ଓ ବରୁ ଚାନ୍ଦୁକର ଦାସକ ସହିତ
ସର୍ବର ସଂକାରକ ୧୯୮୩ ମେସିହା ଅଗଷ୍ଟ ମାସ-
ରେ ଚାନ୍ଦୁକିର ଶୈଳିବିଜ୍ଞାନର ଡାଇରେକ୍ଟୁର
ସହିତ ମହେଦୟ ଏବଂ ରକ୍ତ ଶୁଭମନନ
ବରସବାରୁ ବଳ ନିକଟରୁ ପ୍ରତିନିଧି ସର୍ବତ୍ର
ଯାଇ ଏ ବିଷୟ ଜାଗାମୟିଲେ । ମହାନ୍ତିରା
ଡାଇରେକ୍ଟୁର ମହେଦୟ ପ୍ରକାଶ ଦିଲେ ଯେ
ବେବଳ ସ୍ଵାକାରୀରୁ ଏହି ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇ-
ପାରୁ କାହିଁ ମାତ୍ର କଲେଜ ବଲ୍ଲଗ୍ରସ୍ତୁଲ କିମ୍ବେଳୁ
ଅବସତ୍ତ୍ଵ ସ୍ଵାକିରାନ୍ତିରାରୁ ମେତାରୁ ସ୍ଵର୍ଗଟି
ଉଠିଯାଇ ରଖିରମେତିଏହରେ ବିଜ୍ଞାନ ପଢ଼ିଥିବା
ପରିମାନେ ସମ୍ଭାବରେ ଉତ୍ତିଷ୍ଠି ହେଲାବେଳରୁ
ବୁଝିବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ବି, ଏ, ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଜ୍ଞାନ
ପଢ଼ିବାର ବନ୍ଦେ ବସ୍ତୁ ହୋଇଥିବ । ଏଥିର
ସରକାରଙ୍କ ଅର୍ଥର ଅବସ୍ଥା ମନ ହୋଇରାଠିବୁ
ହେବୁ ସ୍ଵର୍ଗର ଏର୍ଯ୍ୟାନ୍ତି ନିର୍ମିତ ଦୋଷ କହିଛା
ଏବେ ସେତୁମାତ୍ରେ ଉତ୍ସର୍ଜିତିଏହି ପଦ୍ମମା
ଦେବାତାରେ ବିଜ୍ଞାନ କେଇଥିଲେ ବାକି ମଧ୍ୟରୁ
କି ୨୦ ଶହ ପଦ ବିଦ୍ୟବ୍ୟାଳସ୍ତର ପରିଷାରେ
ଉତ୍ସର୍ଜିତ ହୋଇ କି ୮ ଏ ଉତ୍ତିଷ୍ଠି ହୋଇ-
ଅର୍ଯ୍ୟ । ଏମାନେ ଅର୍ଥ ଏଠାରେ ବି, ଏ,
ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼ି ପାଇବେ କାହିଁ । ଉତ୍ତଳସର୍ବର
ମନ କୁଳମାସ କି ୨ ରଖଇ ଅଧିବେଶନରେ
ଏ ବିଷୟର ଅନେକନା ଦୋଷ ବି, ଏ, ଶ୍ରେଣୀ
ଓ ଅନ୍ୟନ ପାଶା ଖୋଲିବାହାରେ ମଧ୍ୟରେମେହିଲା

ଲେଖାୟିବାସବାଣେ ପ୍ରସ୍ତାବ ଧର୍ଯ୍ୟ ଦେଲୁ
ଏବ ତଦନ୍ତସ୍ଥାରେ ଗର୍ଭମେଷ୍ଟକୁ ପଥ ପଠା-
ସାଇଅଛୁ । ବହୁ ଉତ୍ତର ଆସି ନାହିଁ ।
ଏବେ ତମେଜର ଶତଃତୀ ବଢ଼ିଅଛୁ । ଅମାମୀ
ପଣ୍ଡାରେ ଏମାନଙ୍କର ଦଶ ବର୍ତ୍ତମାନ-
ଫର ଦେବ । ଏହା ଦେଶପତ୍ରେ ଅଞ୍ଚଳ ଶୋ-
ଚନୀୟ । ରେବନ୍ଦ୍ସା ତମେଜ ତୁଳାରେ ଏହା
ମନ୍ତ୍ର ପରେଇ । ପ୍ରାତଃ୍କୁରଣୀୟ ରାତରି
ବୁଝ ରେବନ୍ଦ୍ସା ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାସ-
ନରେ ଅବୁନ୍ଧ ହୋଇ ପ୍ରାତଃ୍କୁରଣୀୟ ଦୁରପୂର
ମୟୁରଭଙ୍ଗର ମହାରଜା ମହେଦୟ ଥିଲେ
ତଙ୍କା ଦାନ କର ଏହା ଦଲେଜ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବର-
ଥିଲେ । ସେହି ସବୁ ଖାତ୍ର ଅନୁଦରଣ କର
ସହ କର୍ତ୍ତମାନର ମୟୁରଭଙ୍ଗର ମହାରଜା ଏହା
ଅଛେ ରଜା ମହାରଜାମାତ୍ରେ ବାଦାରନ୍ତେ
ତେବେ ତୁଳାର ଏ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଥିଲୁ ଅସ୍ତରିତ
ଏହା ପାରନ୍ତା ଥାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ରଜା ମହାରଜା-
ମାନଙ୍କର ଅବ୍ୟ ଅବେଳା ଦାର୍ଯ୍ୟ ଥାଇଁ । ତଥାପି
ଏ ଦାକ ଦେଶର ଅବଶ୍ୟ ଦୁଷ୍ଟିରେ ନିରାକ୍ରୁ
ଅବଶ୍ୟକ୍ୟ ହୋଇ ପଡ଼ିଥାଇଁ । ଗର୍ଭମେଷ୍ଟକ
ଅର୍ଥିକ ଅବଶ୍ୟ ମନ ହୋଇ ନ ସ୍ଥଳେ ସେମା-
ନକ୍ରର ସାହୀଯାର ପ୍ରୟୋଜନ ଦୁଷ୍ଟିରେ କାହାରୁ
କାହାର ଯେବେବେଳେ ତାହା ବିଷାକ୍ତ ତେବେ-
ବେଳେ ଦେଶର ଧନ ରେବେ ବାଦାରକୁ ଓ
ବାଦାରରେ ଉତ୍ସାହ କବ ? ସମ୍ପୁ ଦାମଠାରୁ
ଶିଶୀବାକ ଅବ ମହିତାର୍ଯ୍ୟ "ଏବ ତଳେଜା-
ର ତିରୀ ସାହୀଯାର୍ଥ ଦାନ ଏହାବେଳରେ
ମନଦୀୟ ଦେଶମେବନ୍ତର ଉପହାର କର-
ନାରୁ ମହିତମାତ ଅଟେ । ଜଣେ କ ଦେଉ
ତଥାକୁଣ୍ଡରେ ଦେଶଜଣ ଧନ ବାଦାରପତ୍ର
ବୋତିଏ କି ପଞ୍ଚାଶିକାର ଟଙ୍କା ଗର୍ଭମେଷ୍ଟକ
ବାଦରେ ଦେଇ ଅନ୍ତର୍ଗରେ ଦାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ-
ଦିବ । ଅକେବଦନ ହେଲା ଦଲେଜ କୁ ଲେବେ
ଦୁଲିଯାର ଅନ୍ତର୍ଗରେ ଏବ କର୍ତ୍ତମାନ ରେଳ ପତ୍ର-
ବାକୁ ଅମ୍ବେମାତେ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟି ଥିବ-
ାର କର ଗୃହବ ପ୍ରାୟ ଅନ୍ତର୍ଗର ବର୍ଷିଲୁ । ଦଲେ
ଦୟତ୍ସ୍ତୁ ଦର ନିରି ଯେଉଁଶ୍ଵାନ ନିର୍ମାନାରାହି
ଦାନ ସମକଳ ହେବାରଣ ଟଙ୍କା ମଞ୍ଜୁର
ଦୋଧୁରବାକୁ ଏବର୍ଷ ସମକଳ ହୋଇ ରହିବ
କାହା ଗୁହନିରୀ ଶେଷଦେବାକୁ ଥିଲୁହି
ଦୂରବର୍ଷ ପ୍ରୟୋଜନ । ଭଲକ ସର୍ବ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରାୟ ବା ରାତିଗର ନିର୍ମାନପଦକ କବ ଗ୍ରେ-
ନୀର ବନ୍ଧାନ ତିରୀର ଦନୋବପ୍ର ଦରବା-
ରାନ ଗର୍ଭମେଷ୍ଟକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦରଥାରୁ ଏବ
ପ୍ରତିତେନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ତଳେଜରେ ଏହା
ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥିବାର ହଣ୍ଡାରଥାରି ।

ବିବେକଦ୍ୱାରା ନିବଟରେ ସଥେଷ୍ଠ ସ୍ଵତଂ ସ୍ଵତଃକୁ
ଅପ୍ରାୟୀ ଘରହାର ଶିଳ୍ପାର୍ଥୀ ଚଲାଇବାରେ
ବିହମାନ ଅସୁଧା ଦାହୀ, ଏହିଷୟ ମଧ୍ୟ ସର୍ବ-
ବବର୍ତ୍ତମେଷକ ଆଗସାରକୁ ଅଣିଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ଭେ-
ମାତେ ଉତ୍ସା କରୁଁ ଗବର୍ତ୍ତମେଷ ଦଖିଛିରେ
ଏହା ସେବା କରିବୋ । ଏଠା ବିବେକର ଅଞ୍ଜଳ
ଅମୂଳକର ଶ୍ରଦ୍ଧାଗ୍ରହନ ସା ସାହେବ ମହେନ୍ଦ୍ର-
ରମ୍ୟ ଏହାକୁ ସମର୍ଥତା କଲେ ତାର୍ଯ୍ୟ ସିଦ୍ଧିଷ୍ଠେ
ବାଧା ଦାଇ କାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବୂଦ୍ଧ ।

ବଲିକବା ଗେଜେଟ୍ ।

ବାଲେରୁ କିମ୍ବା ସତର ଦବେର ଯେବେଳେ
ମାହିଞ୍ଚିଟ କାରୁ ଉପିକାଳ ଦେବ କାର୍ତ୍ତିର ରହୁଣ
ମନ୍ତର ହେଉ ।

ଦିନରେତେ ସାହୁଟିଥାଏ ସଜ୍ଜକମାରେ ସଲ ୧୯୬୦
ପତ୍ରେଲ ତା ୧୯୬୨ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୮ ଦିନରେ, କିମ୍ବା
ଏଣି କିମ୍ବା ପେଡ଼ି ଦିନମ ପାଇଲେ ।

ବାରୁ ଅକ୍ଷର ନ ହାତ୍ର
” ଶା ବନ୍ଦିଲୁ ଘୋଷ
” କେତୀଥିବା ସମ୍ପଦ
ମିଳିଗେବନ୍ଦିର ପେଜ
ନେଇ ଫେରିମାନ୍ତ ପଦକର ଦେଇ ଦେଲେ ।

ପତ ତା ସ୍ଵର୍ଗରେ ସେଇହାକା ସମ୍ଭାବ୍ୟ ନୁହିଲୁ
ଦେଇଥିବ ଦିନକରେ ସେଥାଏ, ବାଲେଇରୁରେ ସେଥାଏ
ମନ୍ଦିରରେ ସେ ଆଖି ଶୁଣିବେ— ସେଥାଏ ଓ ପତ
ପାଦ ମଧ୍ୟରେ ସଙ୍କଳିତ ବାମପାଦ, ପାନନ୍ଦିତା ଓ ପାଦ
ପାଦରେ ସେ ଯେ ଏ ପଦମ୍ଭାଷଣ ପାଦମ୍ଭାଷଣ ପାଦମ୍ଭାଷଣ

ପେହି ସ୍ବାଧୀନ ଦ୍ୱାରା ପରିମାଣ କରିବାରେ ଯେତେବେଳେ ଏହାର ବିଷୟରେ ଆଜିମାତ୍ର ଏକ ଅନୁଭବ ହେଲା ଏହାର ବିଷୟରେ ଆଜିମାତ୍ର ଏକ ଅନୁଭବ ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶ ସମ୍ବାଦ

ବାଂଗୋକ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରେ ଏହିମୁ ବନ୍ଦିଷ୍ଠ । ଅନ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା ଓ ଏହି ଦେଶକାରୁ କଷାୟରେ ସ୍ଵଦେଶର
ପେନସନ ପ୍ରମାଣାରୁ ବାରାନାଥ ସ୍ବର୍ଗ ଗଠିତ
ହେବାର କରିବେଗାକି ଦୟାକାରୀ ଏହିତାମାର ବଚ୍ଛବା ।
ଏହି ମହିଦେବ ବନ୍ଦିଷ୍ଠଙ୍କ ଏଠାରୁଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେଖାଇବା କାର୍ତ୍ତି-
ବ୍ୟାତର୍ଥିତ ଦିନ ମଧ୍ୟ ଶର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ ଦେଖିବାର କୁଠିଷ
ଦୟାକାରୀ । ମହୁବଳିକର ତାନାର ଦୟାସ ଶ୍ରୀ ॥ ୨୦
ଶାରିଷା ।

ବେଳିପୁର କ୍ରାନ୍ତିକାରୀ ବଜାରାକୁ ପାଇଁ “ଦିଲାର
ଅଭିର ବାଦୀ ପାଇଁ କଥାବ ଦିଲ ପାଇଁର । ଏହିକ
ଶାଖା ହୋଇରିଲୁଗା ଓ ସମ୍ମାନୀୟ

ଦ୍ୟକ୍ଷିମାତେ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସହାନ୍ତ୍ରଭୂତହାର
ଅମୁମାତଙ୍କ ଅଧ୍ୟା ଯୁଗ ରଥରେ ।

ପଦ୍ମତ
କଟକ । ୧୯୧୯୦ ଗୋପାଳଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ ପଞ୍ଚାଦିକ
ରତ୍ନାଥ ଗୋପାଳଙ୍କୁ ।

ଶ୍ରୀ କଣିକାର ସାହେବଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟକ୍ତ
ଅନୁବାଦ ଏହି ।

“ କଳିତମାସ ତା ।” ତଥା ସକାଳେ ଅମ୍ବୁ
ପ୍ରାମାୟ ଗୋରାଶଣୀ ସଙ୍ଗ ସଂଭାଗୁ ମୋଖାଲା
ପରଦର୍ଶକ କଲୁଁ, ସଙ୍ଗାଦତ ଓ ତେବେବ
ସଦ୍ୟ ଅମ୍ବୁ ଗୋଧାଳାର ସମୟ ଥିଲୁଇ
ଦେଆଇଥିଲେ, ଶୁଦ୍ଧି ପରାଯାର ଘରଛନ୍ତି
ସୁବାର ଅମ୍ବେ ଦେଖିଲୁଁ ଓ ଗୋଧାଳାର
ଚାହାପାଣୁଁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିପାରେ । ମୋଖାଲାର
ଦର୍ଶିକାମାନେ ଉତ୍ତମବୁଝେ ଓ ସହସରତାରେ
ମୋଖାଲାର ଗରୁ ଦେଉଥିବାର ଫଳ ଉପରି ।
ମାତ୍ର ପ୍ରଫାପ ଥିଲେ । ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନକର
ଅନ୍ତର ଓ ଦୃଢ଼ ଜୀବମାନଙ୍କର ତମ୍ଭେ ମୋତକ
ତୁରବାଗର୍ତ୍ତ ଦିଶେଷ ହାତ କରିଯାଉଥିବାରୁ
ଏଥୁବୁ ପଟେବ ଜୀବକଳ୍ପ କାଳିକର ଅନ୍ତି-
ମତ ସହାରିତର ଓ ସାହାର୍ଯ୍ୟ ଏକାକି ରାତ୍ରିମୟ ।

ମୁଖ୍ୟ ସେ, ଏତ, ର ଜାରେଟ
ଏହାଟିଂ କମିଶନର ।

ପୂଜ୍ୟପ୍ରତି ।	
ଶବ୍ଦାରୁ ଯେ, ଏପି, ମାସକ	କରନବା
ଚିତ୍ତରୁ ମେହାତି	ଦେଖନବ
ଅର୍ଥରୁ ମହାତି	ବୁଦ୍ଧିଗ୍ରହଣେଇଲୁଗର
ବୃଦ୍ଧରୁପାଦ ଚାରୀଶର	ଏକବରାଦ
କରାନ୍ତିର	ମଧ୍ୟଗୁର
ଶବ୍ଦାରୁ ସମାନ ମଦାରେ	ପରି
ପ୍ରେସିଡେନ୍ସ କଲାକାର	କାଳବସନ୍ତ ଦେଖନବ
ଶବ୍ଦାରୁ ଅର୍ଥ ଦାସ	କରନବା

ବିଜ୍ଞାପନ ।
ନିଅ ନିଅ ସରଗଲ ପଡ଼ି ଦେଖ ମଜା
ହୋଇ ଯାଏ ।

(୧)	ବରାନ ପାଇ	୮୦୯
(୨)	ଶୁଦ୍ଧିକଣ୍ଠାଳୀ	୮୦୯
(୩)	ରୂହି ମା	୮୦୯
(୪)	କଷେତ୍ରିଆଙ୍କ	୮୦୯
(୫)	ବିଧବାର ସ୍ଥାମୀପ୍ରାପ୍ତି	୮୦୯
(୬)	ବୋନ୍ଦୁ ଗୋ	୮୦୯
(୭)	ମଧ୍ୟମଳଙ୍ଗ ବିଜେତା	୮୦୯
(୮)	ମଧ୍ୟମଳଙ୍ଗ ମିଳକ	୮୦୯
(୯)	ଅମଲ୍ୟଧଳ	୮୦୯
(୧୦)	ରମ୍ପନ୍ତ୍ର ବିରହଣୀ	୮୦୯
(୧୧)	ବିରହଣୀ	୮୦୯

ଗଲୁ ଓ ପଦ୍ମୀ, ଅଛି ସୁନ୍ଦର ଖାସି ତେଣୁ
ଶ୍ରୀମା ରାଷ୍ଟ୍ରା ହୋଇବ ରହସ୍ୟ ପ୍ରକଟିକରେ
ଫୁଲୁଁ । ଏହି ବନ୍ଦିରେ ବହି ଶେଷ ନ ଦର ଶତ
ଶାରୁକ ଚାହୁଁ ।

ପ୍ରାଚୀ ସ୍କ୍ରିବ୍ସ ଲଟକ ପ୍ରଦିତ୍ତମାନ

ବିଜ୍ଞାପନ

ଏ ପ୍ରକଳ୍ପ ଦର କବିରତ୍ନ ।
ଅନୁପ୍ରେସ୍ଟା । ଅମୃତେଶ୍ୱର ଜୀବନାଳୟ
ନ୍ତି ଧ୍ୱନିକାର ବିତ୍ତ ।

୪ ମଦନାଳ୍ଲ ମୋଦକ ।

ଏହା ସେବକ କଲେ ସ୍ଵର୍ଗାଳୟ, ଧୂକଦୀନ, ସମ୍ପଦାତା
ଏ ମନ୍ଦିର, ଅନ୍ତାସରେ ସ୍ଵର୍ଗଲଳ, ଯତା ଅବ୍ଦା
ବନ ମାତ୍ରର ଶୋଷିଛେବା, ବୋା ସଂଖ୍ୟା କି ହେବା
ଗେଠରେ ବୁଝୁ ହେବା, କଣ୍ଠର ଜ୍ଞାନି ହାତ ହେବା
କିମ୍ବା ବ୍ୟଥା ହେବା, ମୁଣ୍ଡ ଦୂରବିଶ, ଏକ ଦୂରମ
ଲେ ମନେଷ ପୁଣି ବୋଧ ହେବା ଏରମ୍ଭ ଏକାଶ
ରୂପ, ଏକାଶରେକ ଉଚ୍ଚମ ରଙ୍ଗ ହେବା, ମୁଖ୍ୟ ମନେଷର
କୁ ଏହା ବିଲିଲ ପଦବିଦ୍ଵା ଶୀଘ୍ରବ୍ୟବେ ଏହାକ
ବାପକୁଶଳରେ କର୍ଣ୍ଣପାତା ହେବା, ବୟାହର୍ମାଣେ ଫଳ
ଦୂର, କ୍ଷେତ୍ର ଅନ୍ତର ଢାଇ ବମୀ ହେବା, କୁର
ଆତବା, ଏକବା ଆତବା ହେବା, କିମ୍ବା ଇତ୍ତି ବନ୍ଦିକୁ
ଯା ଛେତରବା, ସର୍ବା ସହି ଗାଦା, ସର୍ବାର୍ଥ ତବତ
ଦୂରା, ବାସୁଦନିକ ଘେଠରେ ଦରଜ ହେବା, ବ୍ୟାମ ବେଶ
ମନ୍ଦିର, ପୁରୁଷ କୋଷ ହେବା, ଶୀଘ୍ର ଅବସଥ ହୁଏ ।
ବେ ୧ ରମେଟ ଦ୍ୱା କବମାଧ୍ୟ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ।

ନୀଳାମୀ ଇଣ୍ଡିଆର ।

କ ୫୫୭ ମର ଉଛିଲାଇ ସବ ୫୫୦ ମି
ଶୀ ମହନ୍ତି ରୁଧାବନ୍ଧର ଦାସ । ସା । କୁସଂଖପୁର
ଚଳକଦାସ ମଠ । ପ୍ର । ବାଣମାତ୍ର ସନ୍ଦର୍ଭ
କଟକ ଗାୟ ତିଃ

(ବକାମ)

୧ । ବଣି ଜୟକ ୨ । ପରୁ ଲାୟତ । ସା
ଦରଷ୍ଟୁର । ୩ । ବାଲୁକିଷ ପ୍ରତିବାରୀ ଦେ
ଉଚ୍ଚ ମୋହବମାର ଜରତିକୀ ଓରେ
ଗଙ୍ଗା ଅଦାୟ ନିମନ୍ତେ ଦେଶଦାରମାନଙ୍କର
ନମୁଲିଖିତ ବନ୍ଧୁ ସଙ୍ଗର ସତ ୯୯୦ ମସିଦା
ସୁଲାନ ମାସ ତା ୧୫ ରଙ୍ଗେ ଦିବା ଏ ୮ ଥା
ସମୟେ କଟିବ । ମୁଁ ମୁହସନଙ୍କ ଅଦା-
ମହରେ ଉଲ୍ଲମ୍ବ ହେବ ।

ପୁଲାଶଷ୍ଟେଶବ ଓ ସବ୍ରେକେଷ୍ଟୁର ଜଗ-
ତୁମ୍ବିଦୟୁତି । ପ୍ରୀ । ଗଲୁହସ ନ ୮୨ ମୁର
ଦର୍ଜକ । ମୌଁ । ଦର୍ଶପ୍ରୟୁକ୍ତ ଉତ୍ତବାରେସ୍ଥଳା
ପ୍ରୁଣିବାଦିମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠଦେଶୀ ସ୍ଥିତିବାଦି
ପାଦ ନ ୯ ମୁର ପ୍ରୁଣିବାଦି ନାମର ୧୫—୨୨
ଡାକୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମମା ପଥକର ସହିତ ଚ ୨୫/୧୫
ମଧ୍ୟରୁ ୧୨—୧୨ କୁ ମଥୋଟିଜମା ପଥକର
ସହିତ ଚ ୨୫/୧୫୮ ।

ଦୟାତ୍ମକ ମର ସରେତାରେ ସନ ୫୫୦୭ ସାଲ
୦ ଏଥାର ମର ଡାକ୍ତରାଙ୍ଗ ସନ ୫୫୦ ମଧ୍ୟକାଳୀ
ଏ ବାଲକୁଣ୍ଡ ପୁଣ୍ଡ । ସା । ଦାକ୍ତପୁର । ପ୍ର ।
ସହାଯ ରାଷ୍ଟ୍ର ଉତ୍ତରପାତ୍ର

৮৭৯

୯ ବୈଷ୍ଣବ ବନ୍ଧଳ ୫ ୦ ୨ ସନ୍ତି ବନ୍ଧଳ
ସାବାଲଗ କ ୩ ପଦର ବନ୍ଧଳ ବାବାରମ ୫
୪ ଚନ୍ଦ୍ରପଦ ବନ୍ଧଳ ନାବାରମ ଘୁମମାତେ ଥାମ
ବନ୍ଧଳ । ମୁ । ୫ ଉତ୍ତର ନାବାଲଗର ବନ୍ଧଳୀ
ଖୁଜୁତା ଅଭିଭାବ ଖୁଜୁତା ମାଦାପିଜ ମହିନ
ବନ୍ଧଳ ୫ କ ୫ ମକ୍କି ବେରୋ ସ୍ଥି ଦାମ ବନ୍ଧଳ
। ମୁ । ୬ କ ୨ ମନ୍ତ୍ରବେରୋ ସ୍ଥି ବୈଷ୍ଣବ ବନ୍ଧଳ
ମନ୍ତ୍ରକୁର ଜୀବିତ । ସା । ଶୁଦ୍ଧରଧନ୍ତା । ପ୍ର ।
ଅସରେଇଲ ପ୍ରତିବାଦୀ ଦେଖ

ଦୂରାଳିଶ୍ଚିତ ନେମର ଡକ୍ଟରାଖ ମୋହବ-
ମାରେ ଏ ଗଣ୍ଡଧ୍ୟାମ୍ବଦ୍ୟ ସହାରେ ଗଲାଲିଶ୍ଚିତ
ସମ୍ମରିମାନ ବନ୍ଦ ଥିବାରୁ ସନ ୧୯୨୦ ମସିବା
ଜନ୍ମମାମ ଏ ଏକ ରଙ୍ଗେ ନିଲାମ ହେବ ।

୧ । କରକଳା ଅନ୍ତର୍ଗତ ସ୍ଥଳର ଶ୍ଵେଷତ
ଓ ସରରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ । ମୁଁ ସାଲେସ୍‌ର ନାମବା-
ଧିକ । ପ୍ର । ଅସ୍ବରେଖର ନଂ ୧୯୦୨ ମର ଉତ୍ତର
ରୂପ୍ତ । ତା । ମୋହାଳିପୁର । ମୌ । ବଣିପଡ଼ା
ରକବାରେ ଥିବା ପ୍ରତିବାନ୍ ପାହ ନାହିଁ ମର
ସିତ୍ତିଲ ଯାଦା ବି ୨୯ ମର ପ୍ରତିବାଦା ଓ
ଚାଲାକ ମର ପ୍ରତିବାଦାକ ପିତା କାମର
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଏୟ—୨୦୦୪ ରୁ ଜମା କେଣ୍ଟୀର
ମଧ୍ୟରୁ ଏୟ—୨୦୦୫ ତଃ ରୁ ମଆଟ ଜମା
ଚାଲାକ ଥିଲେ ଉକ୍ତ ଜମି ବନ୍ଦକ ଥିବାରୁ
ନାଲମ ହେବ ଉତ୍ତର ଆୟ ଟେଙ୍କା ଟେଙ୍କା

୨ । ଦିଗନ ଜଳ ସୁଲାପ ଷ୍ଟେସନ ଓ
୫ ସବରେଳେଞ୍ଜର ସାରେପୁର । ପ୍ରା ଅସୁରେଯର
ନ ୧୦୭୨ ମର ତଡ଼କିରୁଣ୍ଟ । ଗା । ବୃକ୍ଷୟର
ମୌ । ଶୂନ୍ୟରଙ୍ଗା ରହିବାରେ ଥିବା ଏ
ଦାମୋଦର ଠାକୁରଙ୍କ ଦେବେତ୍ରୀର ବାହେନି
ନ ୧୫୫୫ ମର ଘଃ । ଗା । ୨୯ ମର ପ୍ରତି-
ବାଜା ୫ ଗାନ୍ଧାର ମର ପ୍ରତିବାଦିମାନଙ୍କ ପିତା
କର ସ୍ଥିତିବାନ ରୟଗା ଏୟେ—୨୯ ତଃ କୁ
ଜମା ଚ ୨୩୪ ମଧ୍ୟରୁ ବିଜ୍ଞା ବାଦ ଏୟେ—୨୪୨
ତଃ କୁ ମଥେଠ ଜମା ଚ ୨୩୪/୨ ରଜକ ଥିବାରୁ
କିମ୍ବା ଦେବ ରହିର ଆମ ଗା ଚ ୨୦୯ ନା ।

NOTICE.

NOTICE.
Is hereby given that Babu Tarini Charan Sur and Hemchandra Sur having purchased 140 logs of Sal timber has failed to take delivery of 47 logs paying price &c. due by them. These 47 logs bearing numbers 94 to 140 will be re sold by auction on Sunday the 31st July 1910 at 8 a.m. on the bank of the Mahanuddy near Jobra Workshop at the risk of the said Babus Tarini Charan Sur and Hemchandra Sur. Purchasers will have to pay the price of their bid then and there and remove the timbers as early as practicable.

14-7-10 Ramji Lal
ଏବେଳାନ ସକଷାଧା ରଣନ୍ତୁ ଜଣାଇ ଦଥ
ଉଚ୍ଛବେ ଯେ କାରୁ ଶାରୀ ଚରଣ ସର ଖୁବ୍
ଦେମଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ ମୋ ୧୫୦ ଟା ଶାଳ
ମୁଣ୍ଡପିଥ ବାଠ ହିୟ ଦର ବହମନ୍ଦବୁ
ମାତ୍ରଟା ବାଠ ମୁଖ ଅଛ ଓ ଦେଇ ଉଠାଇ
ଦର କ ପରିବାରୁ ସେମାନଙ୍କର ଦୟାପିଲାଗେ
କୁ ମୋ ୪୭ ଟା ବାଠ କ ସହିରେ ୧୫୦
କାରୁ ୧୫୦ ମୁଖ ଦିଅଶାରଶତ ନିଳମ ହାର
୧୫୦ ମସିଦା ଜୁଲାଇ ମାସ ତା ୩୬ ରଜ
ଦିବାର ପଥାଳ ଏ ୮ ଟା ସମୟର
ଯାନର କରଣାଳା ନିରାଟ ମହାନଦୀ କରନେ
ନ ବହିୟ ଦେବ । କେବାମାତେ ମୁହଁ କେବୁ
କୁଣ୍ଡାତ ବାଲେ ବହନେ ଓ ସେତେ ଶାରୀ
କରି ବାଠାକ ଉଠାଇ ଦେବେ ।

ପଠିବା } ଗମକ ଲାଇ
୧୯୭୫୧୨୦ }

ଛକ୍ତ ଦୟାକା ।

ରତ ତା ? ରାଜ୍ୟରେ ଶେଷଦେବା ସପ୍ତାଦରେ
ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହରେ ଫେଲେବ ସେମରେ ୨୯୯
ମୁଣ୍ଡ ବୋନ୍‌ଥିଲୁ ଯେ କର୍ତ୍ତାମନ୍ଦରେ ପଞ୍ଚାବର
ଅଛି ଧର୍ମାପଦ୍ମ ଅଖିଳ ସଥା କାଗ୍ର ଥିଲ ଏବଂ
ବୋନ୍‌ମାର ଓ ମୃତ୍ୟୁରେ ଏକାଶୀର ଅଖିଳ ଥିଲ,
ଯକୁ ସପ୍ତାଦର ମୋଟ ମୁଲୁ ୧୩୫ ଥିଲ ।

ଶୋଇଲେଗସର ତରିଜ୍ଜବ ଖରସ୍ତୁ ୫
ସତ୍ତାନ୍ତରକାଳୀ ପୋଲିଟିକଲ୍ ପ୍ରେସ୍ ବା ଦେଶୀୟ
ପତ୍ର ଦେଲେ ୧୯୮୩ ମସିବେ ଗୋଟିଏ ଅଣ୍ଟି
ପର ଅର୍ଥାବ ଥିଲା । ଏ ଦୂର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କେ
କାହିଁ ଧାସନ କାର୍ଯ୍ୟକାଳୀ ଓ କାହା କାହା

ବୈଦେହିକମାନଙ୍କ ବାହଳକ ବ୍ୟକସାୟର ଅସୁ-
ଦିଖ ପୋକୁ ଅସେବର ଅସୁରରେ ଦେଉଥିଗରୁ
କର୍ତ୍ତୃକଷମ ତଥା ଜଣ ଏବାରେ ସେମାନେ ଏହା
ମହୁର ତରକାରୁ ମତ ଗା ୧ ରକ୍ତ ଲାଲରେ
ପୋକୁ ଅସେ ଜାଣ ଦେ ଇଅଛି ।

ଏଠା କୁଞ୍ଜପରହୂର ମଛଦ ଯେଉଁ ଜାଲ
ମୋନାକରା ମୁନିରଙ୍ଗ କାମରେ ଅଗର କରି-
ଥିଲେ ତହୁଁର ଦୌରା କହୁର ଗତ ପନବାର
ମେଷ ଦେଲା । ଆପେକ୍ଷମାନେ ଅସମିକ
ଗୋଣୀ ଥିବାର ବ୍ୟକ୍ତ ବଳେ ଏବଂ ଗତ
ମଙ୍ଗଳବାର ଶ୍ରୀକୃତ୍ତ ଜଳଶାହେବ ମହୋଦୟ
ଅସମିକ କି ୪ ର୍ଷ ସକାଶେ କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଶ୍ରୀରେଣ୍ମାହିଲ ଚକ୍ରବିଲଦ ରର
ଅକ୍ଷୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ଦେଇଥିବାରୁ ଉପର୍ମା-
ନେ ଦବନ୍ତି ଦେବାର ଅଦେଶ କରିଥିଲୁକୁ ।
ଏ ଚକ୍ରବିଲଦାର ଅନୁଭବ ବଳେ ବରଣୀୟ
ହୋଇ ବନିଶ୍ଚରରେ ଅଧିଳ କରି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇ-
ଥିଲା । ପୁଣି ବିପଦରେ ପଡ଼ିଲେ ।

ଗତ ଦୁଃଖବାର ସନ୍ଧା ସମୟରେ ଏଠା
ସୁନୟକ କୁରବ ବାହ୍ୟରିବ ଉତ୍ସବ ସମାପ୍ନେତ୍ର
ସଫରରେ ସମ୍ମନ ଦୋରିଥାରୁ । ପେହି କୁରବ
ସତକାଳୀ ସ୍ଵରୂପର ବାବୁ ଜାଗନ୍ନାଥ ବଷ୍ଟନ୍ତର
ପୁଣ ଓ କଳ୍ପନାର ବିବାହ ଚନ୍ଦ୍ରଚର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟରେ
ସମାହିତ ଦୋରିଥିବାରୁ ସେ କୁରବ ମେମ୍ର ଓ
ବାହାରର ଅନେକ ଦୁଲ୍ଲେଖକୁ ଅବାର୍ଥ ନିମ-
ଦ୍ରଶ୍ୟ କରିଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ଜ ୨୦ ଶ ଦୁଲ୍ଲେଖକ
ଏକତ୍ର କୁରବ ଦଲ ବୁଦରେ ଘେଇବ କରିବାର
ଦୁଶ୍ୟ ଚମହାର ହୋଇଥିଲା । ହନ୍ଦୁ, ମୁଖରମାନ,
ଖାନ୍ଦିଯାନ ଏବଂ ସୁରେଣ୍ଟ୍ ସହେବ ମଧ୍ୟ ଘେଇ-
ନରେ ଯୋଗଦାନ କରିଥିଲେ । ସେଠାରେ
ପରାମର୍ଶ ଘୋରାଦର୍ଢର ସେହି ପ୍ରୋତ୍ସହ ପ୍ରବାହିତ
ଦୋରିଥିଲା ବାହା ସଙ୍ଗିତ ନ ଦୋର ପ୍ରାୟ ଦେଲେ
କୁତ୍ର ଅନନ୍ତର ବିଷୟ ଦେବ ।

ସାଜୁଷ୍ଟର ଲକ୍ଷେତ୍ର ପହ ପ୍ରେରକଳ
ଏହିରୁ ଅବଶ୍ୱ ଦେଲୁଁ ଯେ ଯାଜୁଷ୍ଟର
ତୁରଜାତା ଏକ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଗୁରୀ ଥକେବ
ଦିନର ବାବୀ ପତ୍ରରୁ । ପ୍ରାକାନ୍ତରେ ମୁଖ୍ୟର
ଅଳ୍ପ ଏକ ପ୍ରେରତ ପତ୍ରରୁ ଜାଗାଏ ଯେ
ସେଠା ସୃଷ୍ଟି ଚୋଇ ମୁଦ୍ରିମାଣ କୋଇ ରହ-
ଅଛି । ଅମେମାନେ ଏ ବସନ୍ତ ଦର୍ଢିଷ୍ଟର
ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଟିରେ ଅଛି ପ୍ରାର୍ଥନା ଦର୍ଖାରୁଁ କେ
ବାବୀ ପତ୍ରରୁ ଗୁରୀ ପାତ୍ର ଅଦ୍ୟ ଦେବାର
ବାହ୍ୟ ହସ୍ତାକ୍ତି । ଯାଜୁଷ୍ଟର ପରି ଗାଥ

ପ୍ରାଚରେ ବୟସ ରଣ୍ଜି ନ ସୁକା ଦେଖାଯେ
ଅଗୀବ କଲଦିର ବସ୍ତୁ । ବୃଦ୍ଧ ପ୍ରଦଶନ ଉଚ୍ଛ-
ଵଶେ ଅହାୟ ଦୋଷମୁକ୍ତା ମୁକ୍ତରେ ପାତ-
ତାମାଶା ରୂପ ସମ୍ପଦ ଥିଲାଦରେ ଏହା ଟଙ୍କା
ବ୍ୟସ କର ଗାହ ଶେଷାର୍ଥ ବସ୍ତିତ ଦୋଷ
ସୁଲେ ହେବେ ଅନନ୍ତନନ୍ଦ ଓ ବର୍ଣ୍ଣାଏବର
କେଉଥିଲା ।

କଳବ ମାସ ଶା ଏ ରମର ସମ୍ମଲପୁର ହିତେ
ଷିଣି ବାମଶ୍ରୀ ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଗର ମାଟି କୁଳେସନ
ପଥମାରେ ଦୂରଜଣ ପ୍ରତି ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଗନ୍ଧାରୁ
ଜଣେ ଉତ୍ତରୀତି ହୋଇଥିବାର ଦେଖି ଅମ୍ବମାନ-
ବର ସମାଲୋଚନା ପ୍ରସ୍ତାବରେ ବାମଶ୍ରୀରୁ
କେହ ଉତ୍ତରୀତି ହୋଇ ନ ଥିବାର ଯାହା ଲେଖି
ଥିଲୁ ତାହା ପ୍ରମାଦୁକସାବାର ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ।
ବାମଶ୍ରୀ ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଜଣେ ଯଦି ଉତ୍ତରୀତି
ହୋଇଥିବାର ସହଯୋଗିଙ୍କଠାରୁ ଅବଗରହୋଇ
ଥିଲୁ ଅମ୍ବମାନେ ଅଗ୍ରନ୍ତ ଅନନ୍ତ ଦେଲୁ ।
ଅମ୍ବମାନେ ସହାନ୍ତ୍ରିକରଣରେ ବାମଶ୍ରୀର ଉନ୍ନତି
ଓ ଗ୍ରାହକିର କାମନା କରୁ ଏବ ସେହିହେବୁ
ସେଠା ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ କେହ ଉତ୍ତରୀତି ହୋଇ
ନ ଥିବ ଦେଖି ସଜ୍ଜବଗଣ ଦୁଃଖିଗ ହୋଇଥିଲୁ ।
ସହଯୋଗୀ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ପ୍ରମ ଦୂର କରିବାରୁ
ଅମ୍ବମାନେ ଅନ୍ୟ ହୋଇଥିଲୁ । ସହଯୋଗୀ
ଉତ୍ତରୀତି ପ୍ରତି ନାମ ଓ ସେ କେଉଁ ଶ୍ରେଣୀରେ
ଉତ୍ତରୀତି ହୋଇଥିଲୁ ତାହା ପ୍ରକାଶ କଲେ ସମ-
ଧନ ଅନନ୍ତ ଦେହି ।

୧୯୦୩୨୦ ବର୍ଷର ମଜ୍ଜାର ଯୌଥ କାଳ-
କର ସମ୍ପର୍କିୟ ଗେର୍ଭ ଫଶର୍ କାହାରାପକ୍ଷ
ଦହୁଁରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଏକାଇନାରର ଫଶର୍
ଉଦ୍‌ଦତ୍ତ ହେଉ କାହିଁ । ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଗୋ ୩୫-
୩ ମୂଳର କୋଣ୍ଠାଳ ରେଜଞ୍ଚଲ ଦୋଷପ୍ରକାଶ
ମାତ୍ର ଗୋ ୧୫ ଟି କୋଣ୍ଠାଳ ପେଲ ଦୋଷ-
ପକ୍ଷ । ପେଲ ଦେଇଥିବା କୋଣ୍ଠାଳମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ଅଠେବିବେଳ କୋଣ୍ଠାଳ ନମ୍ବର ୨ ଟଙ୍କା ମୂଳ-
୪୩ ଦେଖାଯଥୁବେହେ ପ୍ରଭୃତରେ ମାୟ
୨୦୦୦୦ ଟଙ୍କାର ଅଧିକ ପଣ୍ଡର ବୋଣ୍ଠାଳ
ଦାତରେ ନ ଥିଲା । ଏହା କହି ପୋତମଧ୍ୟ
ଅଟେ । ବେଳୀମା ପେଲ ଦେବା କହି ନହୁର
ଦିଷ୍ଟି ଏବଂ ଗଢ଼ି ଅନେକ ଦ୍ୟାଳୀଲୋକେ
ଧର୍ମପାତ୍ର ହୁଅଗ୍ରାହି । ଏହିରୁଷ ପେଲ ଦେବାର
ହେବିରେ ଲୋକେ ଆହୁ ବୋଣ୍ଠାଳ ରେ । କୁ
ମନ ବିଭାଇବେ ନାହିଁ ସୁରଙ୍ଗ ଗର୍ଭିଣୀରୁ
ସ୍ଵର ହହେ ଡିନ ଦୋର ବିଶେଷ କର-
ବରା ଦେବା ବ ହୁଏଥି ।

ଭଣ୍ୟାତ ପାଣ୍ଡି ଗାରା ମହୋଦୟକ ଗରୁଡ଼ିଙ୍କ-
ସମଶୀଲ ୧୫ । ମହିଳାର ପ୍ରଥାତ୍ର ଦାନର
ପଳସ୍ତୁରୁଷ ଏହ୍ୟାନ୍ତି ଜ ୩୦ ଏ ସୁରକ୍ଷା ଦିବେ-
ପରୁ ପ୍ରେରଣ ଦୋର କହିମଧ୍ୟ ଜ ୧୯ ଏ
ପିଣ୍ଡ ଶେଷ ଚର ବ୍ୟବସ ସରେ ନିୟମିତ ଅଛନ୍ତି ।
ପେମାକଳମଧ୍ୟ ଜ ୧୨ ଏ ପାଇଁ ଏବଂ ଅବଦିଷ୍ଟ
ହିନ୍ଦ ଅଛନ୍ତି । ଜ ୨ ଏ ଭାରତର ଦିକଲିମ୍ବୁ
ଦୋର ବାଦମୀ କରୁଥିଲ୍ଲାଗ୍ରୁ ଏବଂ ଜ ୩ ଏ ମଞ୍ଜ
ନାୟକଙ୍କ ଶିଖରର କାରହନ୍ତି ଦିଲ୍ଲାରେ ଉଚ୍ଚ
ପଦ ପାଇଥିଲ୍ଲାଗ୍ରୁ । ତାକୁର ପତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ମନ ବିଦିତ
ବ୍ୟାକପୃଷ୍ଠରେ ତାତ୍ତ୍ଵା ପଢ଼ି ସବେଳା ଜିଦାଧ
ପାଇ ଜାଣାଯାଇରୁ ପଣସ ବନ୍ଦରୁଷ ପୁରେଷରେ
ଖାତି ଲଭିପାଇଲ୍ଲାଗ୍ରୁ । ବୈଦ୍ୟକର ଜଞ୍ଜିମାୟର-
ଙ୍କରେ ଜ ୨ ଏ ପଣ୍ଡିତ ଲାଭ ଦନ ଜଣେ
ପିତ୍ତସ୍ତବର୍ଣ୍ଣର ମୋଟିଏ ପ୍ରଥାବ କାରାଶାବାରେ
ମେବେଳର ଦୋରଥିଲ୍ଲାଗ୍ରୁ । ଜ ୨ ଏ ସରକାରୀ
ବୁଦ୍ଧା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜାନ୍ମିର ଓ ଦାରିଷ୍ଟ୍ରାତ୍ମା
କରୁଥିବାର ଜଣାଯାଏ । ଛିହାରମେଗୋ ତାତି
ମହୋଦୟକ ଧନ କୁ ଦେଇବ ଦେମନ୍ତ ଘରକି
ଦେଇଅଛି ଧନମାତ୍ରେ ୧୯୯ନ୍ତି ।

-80*-

ବରଗେହସ୍ଥ ଦଖରେଜାନେବେ ଆର୍ଦ୍ଧଜାଗା
ହେଉଥିବା ଦେଖି ସେ ଦଖରେ ଥୁବା ଜାଣାଶ୍ରୀ-
ମାକେ ଜୀବିତ ଯାଳ ବଢାଇ ଥିବା ବିଷୟ
ପ୍ରାଚ୍ୟରମାନେ ସ୍ଵିର ବଳରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସବ୍ୟ
ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦହ ଗ୍ରହବାର ବିସ୍ତର
ସ୍ଵରଗରେ ଦେଖାଯାଏ । ଜୀବତବର୍ଣ୍ଣ ଲୋକେ
ଦହ ବହୁ ସ୍ଵରଗାଳରୁ ବାଦବାର କରୁଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି ।
ବସା ଏବଂ ଘୋଲଦହ ଉତ୍ସଥ୍ୟକୁ ଉପରା-
ଇବ ଅଟେ । ଫଳତଃ ଦେଖାଯାଏ ଜାଣମା-
ନ୍ଦିବ ମଧ୍ୟରେ ଦୂରରେଣୀ ଅଛି । ଏକ ଶେଣୀର
ଜାଣାରୁ ମନୁଷ୍ୟ ଧସର ବନ୍ଦୁ ଏବଂ ଅକ୍ଷୟ
ଜାଣାରୁ ପର୍ବତୀପ୍ରାୟ ବ୍ୟବହାର ଦରନ୍ତି । ବିଜ୍ଞାନ-
ବଳରେ ସେହିମାତ୍ରେ ପ୍ରକୃତ ପରି ଦୃଷ୍ଟିବାକୁ
ସରମ ହୋଇଅଛିଲୁ ସେମାନେ ଗାହା ବ୍ୟବହାର
ପୂର୍ବକ ଅବ୍ୟ ମାନକୁ କହିଲେ ପ୍ରବର୍ଣ୍ଣିନ
ରଖନ୍ତି । ଏହା ଦହ ବାହିରେ ଦିର୍ବା, ଅଗ୍ନିର
ତାମନ ରତ୍ନାରାତ୍ରି ନାଚା ପ୍ରକାର ଅମ୍ବିଲ ପଦା-
ର୍ଥରେ ସେଉଁ ଜାଣାରୁ ଅଛି ଗାହା ଧସର
ଶୋଷକ ଥୁବାରୁ ଲୋକେ ଉତ୍ସମ୍ଭୁତ ପଦାର୍ଥ ବ୍ୟବ-
ହାର ଦରନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତହିଁରନେଇନିକିବ ଗହୁ
ବାଦାତବାରୁ ଲୋକେ ଉତ୍ସମ୍ଭୁତ ପଦାର୍ଥ ବ୍ୟବ-
ହାର ଦରି ସମ୍ମାନୁଷ୍ଠାନ ଆର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରେସ ଉପବାକୁ
ସମର୍ଥ ହେବେ ।

ବନେ ବସ୍ତୁ ମହିମାର ପ୍ରକାଶର ଅମଳର
ଦ ୧୦୭ ପା ମୋହକମାମାନ ବନ୍ଦର ସଦର
ମହିମାର ପଞ୍ଚରଥା ହୋଠି ତେବେ ରଘା
ରଲାର ଲବସୁର ହୋଠି ରେ ନାଶରି ହେବା
ମର୍ମରେ ବନ୍ଦୋଷ୍ଟର୍ଭା ଅଦେଶ ଦେଇ
ସୁବାର ଅବଗତ ଦେଲୁ । ଉତ୍ତରୀର ତେ ଜଳମହା
ସଂହୃଦୀ ଥିବା ମନାର ଏବେମନଙ୍କୁ ବନ୍ଦକ
ଦୂର ଦେବା ଦେବୁ ପଞ୍ଚରଥା ଠାରେ ଦେଖେ
ପା ମୋହକମାମାନ ଶୁଣାଇ ଦେବା ପ୍ରଧାର
କାରଣ ବୋଲି କଥିବ ହୁଏ । କଟକର
ମୁଦ୍ରପି ଏବ ବିଲାରସ ରତ୍ନାକି ମହିମାରେ
ଦ୍ଵାରା ଆଜା ପଲକାର ଲୋବନାମେ ଅପି
ସୁଛଳରେ ମେଲଦିନ କରୁଥିବାରୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ମନାର ହାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥରେ ଦୋର ନ ପରି-
ବାର ଦେବୁ ଅମେମାନେ ଦୁଃଖରାଳୁ ଗାହି ।
ପଞ୍ଚରଥା ଠାରେ ୧୨ ମାରଇ ଦୂର ଅଟେ ।
ସୁରଭା ଠାରୁ ପଞ୍ଚମାନ ତେବେ ମୁକ୍ତାର
ନେଇ ଲିବା ସେ ବିଶେଷ ଶତାର ବଥା ଏଥୁ-
ପେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଲାହି । ପଲଟି ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ମହିମାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରହାରର ଅଟେ
ଏବ ସେଠା ବିଶ୍ଵର ଦେବାମାନଦାନର
ବନ୍ଦୁଦୂରରେ ସୁବାରୁ ନିବରରେ ଦେବା ସୁଜ୍ଜି
ଦିକ୍ଷି ଦେଲା ଗାହି ।

ଉଦ୍‌ବ୍ରମ୍ଣ ଶିଶ୍ରା ଲାବ ଦରିବେ । ଧରବୋଇଅନ୍ଧବା
ଆବମିଳାକେ ପ୍ରାୟ ସବୁ ବହିତ ଉଦ୍‌ବ୍ରମ୍ଣ
ଗୋରୁ ପର ସହିରେ ଉଗ୍ରା ଦ୍ଵେଷରେ ଆଅନ୍ତି
ମାତ୍ର ଚାକର ଜୋବକର ବଲ୍ଲା ଉଦ୍‌ବ୍ରମ୍ଣକରେ
ଖାଲି ରହେ ନାହିଁ ।

ଜୀବିଲ ଏଷିନାଶ୍ୟ ଯେବାର ମଧ୍ୟରେ
ବିବାହ ହୁବାର ନିୟମ ଅଛି ସହଜ ଅଟେ ,
ଅମ୍ବ ଦେଖର ଗୋଟିକାର ମାତ୍ରକ ମଧ୍ୟରେ ପଣ୍ଡା-
ଏତ ବସାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବାର ନିୟମ ଅଛି
ପାତ୍ର ଆସିଯାଇବା ମଧ୍ୟରେ ସାମ୍ନୀ ପାହୁଣ୍ଡା ପାହୁଣ୍ଡା
ଧୀରୁ ଦେଇବ ଧୀ ପାହସଙ୍ଗେ ଅର ପାହୁଣ୍ଡା
ପାହୁଣ୍ଡା ମେଶାର ସ୍ଵାମୀ ବାତକୁ ଦିବ ଏବେ ସ୍ଵାମୀ
ବାତକୁ ପୋଷ ଦିଦେଇବ ବିବାହ ବନ୍ଦିକ ଛିନ୍ନ
କୁଣ୍ଡ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଜୀବିଲ ପାହୁଣ୍ଡା ଲେଖିବା
ବସାର କରାଯାଏ । ବିବାହ ଦିନର ଛିନ୍ନାଳାର
ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ଦେବାରୁ ଆସିବ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବେ
ଲେବ ଥାଏ ତାରୁ ୪° ଅର ବିବାହ ଦେବାର
ଦେଖାଯାଏ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାରୀ
ବରର ମାଲିକ ଏବଂ ସାଧାରଣଗତ ଜୀବିମାତ୍ରେ
ନିଜ ବାମ ବ୍ୟବହାର ତ କର ପାଇ ହିଥାର
କାମ ଦେଇ ପାହାର ବାପ ବୋଲି ଲେଖନ୍ତି ।
ଏ ଦେଖର ଅପେକ୍ଷା ସ୍ଵାକରେ ହିଥ ସୁଅର କାମ
ଥର ମା ବାପକୁ ଡାକନ୍ତି ପାତ୍ର ଜୀବିମାତ୍ରେ
ମଧ୍ୟରେ ସୁଅର ନାମ ବ୍ୟବହାର ଏକାବେଳକେ
ହୁଏ ନାହିଁ । ପାହକ ଧର୍ମର ମାୟକ ସର୍ପ । ପାହକ
ମଧ୍ୟରେ ଏମନ୍ତ ପ୍ରବାଦ ଥିଲୁ ଯେ ଗୋଟିଏ
ଦୃଢ଼ି ସର୍ପ ଅବେଳା ବୋଲି ଏବଂ ଜୀବକରୁ
ଆଇଗଲା । ଜୀବେ ଗ୍ରେ ସାହସ୍ରଦ୍ଵାର ମାତ୍ର,
ଉତ୍ସାହରେ ସେ ସାପକୁ ମାରିପାର ପାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
କରି ପାଇ ଖାଇଗଲ । ତାମଧ୍ୟରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଭୂଲରେ ରହିମଳ ଏବଂ ସେହାଶ୍ରେଷ୍ଠକୁ ଅନେକ
ସାଧ ବାହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିବାରପୁରି ଅନୁଭୂତି
ଦେବାରୁ ଜୀବିମାତ୍ରେ ସେହେବାଳ, ସାପକୁ ନର-
ବନ ଦେଇ . ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରଖିବେ ପେବେବାଳ
ସାଧ ପାକୁ ଅଶ୍ରୁୟା ଦେବ । ଏହ ବୁଦ୍ଧିର
ଦେବୁ ଅଚେତ ଦର୍ଶାବାଣ୍ୟ ଦେଖିଥିଲା ମାତ୍ର
କର୍ତ୍ତ୍ଵାତ ପାଦା ରହି ହୋଇଥିଲ । ବହୁ
ସଂଖ୍ୟାକ ଜୀବି ବର୍ତ୍ତମାନ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଶ୍ଵର ଧର୍ମ ଅବର
ଅଛନ୍ତି । ଏହା ଉତ୍ତରଣେଶୀର ହନ୍ଦମାତ୍ରେ କିମ୍ବ
ଶ୍ରେଣୀର ହନ୍ଦକୁ ଅନାଦିର ଦେବାର ଫଳ ।
ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଶ୍ଵର ମିଷଟିଶ୍ଵରମାତ୍ର ସହରେ ଉତ୍ତରଣେଶୀ
ଜୀବିମାତ୍ରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖା ପାଇ ମିଷଟି ଯାହା
ଦୟା ଧର୍ମ ଅତରଣ ଦେବାରୁ ସର୍ବମ ହୋଇଥ,
ଛନ୍ତି ଏହା ସାମାଜିକ କଥା ଦେବ ।

ପୁଷ୍ଟି ରଥଯାତ୍ରୀ ।

ଗନ ତା ୮ ରମ ଗ୍ରହଣିକୁ ଫଳ ଅପସର୍ବ
ଏ ୧ ସା ୩ରେ ଚନ୍ଦ୍ରରଥ ଗ୍ରହଣିକୁ ମନ୍ଦରୀ
ସବିରମ୍ପ ଦେବା ସମୟେ ଏକ ଅଣ୍ଠା ଶାନ୍ତିଷ୍ଟି
ଘୋର୍ମୁଖ ତାରୁଷଣୀ ଓ ଆଜନାଥଦେବଙ୍କ ରଥ
ସଥାନମେ ବସି ଥିଲେ ଏ ବଳଗଣ୍ଠି ନିକା-
ଟରେ ରହିଗଲେ । ପରଦିନ ତା ୯ ରମ ଶନି-
ବାର ସଦ୍ୟ ପୂର୍ବେ ପୂର୍ବାକୁ ଦୂରରଥ ଗୁଡ଼ିକୁ
ମନ୍ଦରରେ ଲାଗିବାରୁ ତା ୧୦ ରଥ ରହିବାର
ଦିବା ଏ ୧୦ ଶା ସମୟେ ପହଞ୍ଚିଦିଲେ କର
ତାରୁଷମାନ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଏ ୧୨ ଶା ୩ରେ ଆ-
ଗ୍ରହିଗ୍ରମନର ରହିବେଦାରେ ଅଧିକୁଣ୍ଡ ଦେଲେ
ଏ ଦିନ ରଥ ଉପରେ ଛେବଳ ସକାଳଧ୍ୟ
ଶେଷ ହୋଇ ଦୂରପ୍ରଦର ଧୃପଠାରୁ ସଥାପନ
ଅନ୍ତରେଣ ଅରମ୍ଭ ଦୋଷତ୍ୱାଳା । ଭନ୍ନରଥ ଗୁଡ଼ିକୁ
ମନ୍ଦରରେ ଲାଗିବାରୁ ଏବଳକ ବଳମ୍ବ ଦାଟିବାରେ
ଏ ବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିନ ସ୍ତର୍ଲେ ଦିନ କିମ୍ବା
ଦ୍ଵାରା ଦେଲା । ଗନ ଦୂରପ୍ରଦର ରଥକୁ ଅଞ୍ଚଳମାଳ
ଅଧିବା ପରେ ଦେବା ରଥର ଦରିଶମ୍ଭିର୍ଣ୍ଣ ଶେଷ
ହୋଇଅଛି ।

ସାହାର ପୂର୍ବେ ଓ ପରେ ପ୍ରତିକି ଦୃଷ୍ଟିଦୋଷ
ଦିନ ଶୁଭଦିନ ହେଲା ମେଳ ପ୍ରତି ଯାଇଥାରି,
ଶୁଣ୍ଡିବ ପୂର୍ବଦିନଠାରୁ ଖେଳବଠା ସାମାଜିକ-
ବୁଝେ ଅରଦୀ ହୋଇଥିଲା ତା ଏ ରିଖ ସବା ଏହି
ଘେଗରେ କି ୩୦ ଟଙ୍କା ଅକ୍ଷାତ୍ର ଏବଂ କି ୫ ଟଙ୍କା
ମୁହଁମଙ୍ଗରେ ପଢ଼ିବ ହୋଇଥିଲେ । ଏଣବି
ବେଗର ପ୍ରଭାବ ଉଚ୍ଚା ପତିଥାରି । ଖେଳବଠା
ସେଣୀ ବିହିନେବା ସକାଶେ ଏ କର୍ଷ କଲାଗତାରୁ
ନୁହନ ଧରଣ ମାତ୍ର ଅହିଥାରି ଯେ କଣେ ଲୋକ
ସହିତରେ ଠେଲିନେଇ ଯାଉଥାରି ଏବଂ ତଳ-
ପଲେ ରବରସମ୍ପତ୍ତି ଥିଗାରୁ ଗାଡ଼ୀ ନିଃଶବ୍ଦ ତେ
ପ୍ରିରାଗବେ ଶକ୍ତୁଥାରି ମାତ୍ର ଗାଡ଼ୀର ଦୁଇପାଖ
ଶୋଳ ସବାରୁ ସେଣୀ ଲୋହଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିପଥରେ
ପଡ଼ିଥାରି ।

ଶ୍ରୀ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଉନ୍ନତିର ଦିନ ମଧ୍ୟରେ
ଅଧିକାଂଶ ଯାତ୍ରୀ ବାହାର ଯାଇଥିଲୁଣ୍ଡି । ଏହି
କେବେଳିକ ସ୍ଵେଚ୍ଛାକରେ ବିଶେଷ ଉତ୍ତର
ଦୋଷବ୍ୱଳ । ଅବଶିଷ୍ଟ ଯାତ୍ରୀ ଗା ୨ ରାତ୍ରି
ମଙ୍ଗଳବାର ଯାତ୍ରା ଦେଖି ପ୍ରମ୍ଲାନ ନରଥିଲୁଣ୍ଡି ।
ମାତ୍ର ପଦିମା ଯାତ୍ରୀ କେବେଳି ଅସୁଅଛି ।

ବେଳାପତ୍ର ରଥସାନ୍ଦ୍ରା ।

ଏହି ପୂର୍ବ ଗୁରୁବାର ଶ୍ରୀ ଶା ବଳଦେବ ଜୀବ
ବର କେବୋପରି ଯାଏ ସଥାନିମୟମେ ସଙ୍ଗନ
ହୋଇ ଯାଇଅଛୁ ମାତ୍ର ଅପରଞ୍ଚ ଏ , ଟିକା
ସମୟରେ ଏହି ଅଶ୍ରୀ ଶାଶ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାରୁ ଦୂର

ଗତ ଯାହିଁସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ି ଉଣା ହୋଇଥିଲା ।
ପରଦିନ ଶୁକ୍ଳବାର ଗ୍ରାହଣିରୁ । ଏହିନ ପ୍ରାଚୀକା-
ଳକୁ ଘୋର ସ୍ଵର୍ଗି ଦେବାର ଦେଖି ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ
ଗ୍ରାମର ଦର୍ଶନାର୍ଥୀମାନେ ଶା ଜାତିକର ପଦ୍ଧତିବ-
ଜେ ଦର୍ଶନ ସୁଖର ମାୟ ପଦ୍ଧତିଖାନ କରିଥିଲେ
ତଥାପି ସବ୍ୟଃପମୟରେ ଶାତାନ୍ତରମାତ୍ରେ ଅକ-
ବସର ଶୁଦ୍ଧ ଦିନେ କରିବା ସମୟକୁ ପ୍ରାମାୟ
ସାହିରେ ଶ୍ରମନ୍ତରର ପ୍ରଶନ୍ତ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଓ ଦାଣ୍ଡ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଏହିନ ଶାତାନ୍ତରମାନଙ୍କ
ଅବେଳା ଯଜମାନ ଭୋଗ ନିବେଦିତ ଦ୍ୱାରା
ସେଥିଶେଷରୁ ଦେନିକ ମାତ୍ର ଶେଷ ଦେବାରେ
ସାମାନ୍ୟ ବିଳମ୍ବ ଏକିବା ଅନିକାର୍ଯ୍ୟ ଯାହାଦେଉ
ସନ୍ଧାର ବିଷର ପୂର୍ବେ ଶାଜିତିକ ଛେର ପଦ୍ଧତି
ସେବାଧିକାରୀ ବାରୁ ଶା ବଳସମ ଦୂରବର ଶୟ
ଶ୍ରମନ୍ତରରେ ପଦ୍ଧତିଲମାତ୍ରେ ଠାକୁର ମେନେଜରର
ବାରୁ ଶା ଅମିତାବରଣ ବୋଷ ପଦ୍ଧତିର ଉତ୍ସୋହ
କରେ । ଗହି ପ୍ରାୟ ଏହି ପ୍ରତିର ସଂଦା ଶାତାନ୍ତର-
ମାନେ ସୁହିତ ରଥେପର ବିଜେ ନଲେ
ଗୃହରଦିକ ରଥ ଗୁରିବ ବୋଲି ବଦ୍ଧୁଯାତ୍ରି ର
ସମାଜମ ହୋଇଥିଲା । ଏହିନ ଶରପାନ ଯୋଗୁ
ଦିନ ଏ ୧୦ ଟାତାରୁ କ୍ରମଣଃ ଯାହା ସମାଜମ
ହେବାକୁ ଲାଗିଲା ଏବ ଅପରହ୍ନ ଏ ୫ ଟିକ,
ସମୟେ ରଥ ଗୁରିଲାବେଳକୁ ପ୍ରଶନ୍ତ ରଥଦାୟ
ସାହିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବଗଲା । ଯାହିଁସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ
ପଦରସହସ୍ରକୁ ଉଣା ଦେବ ନହିଁ । ଅପରହ୍ନ
ଏ ୫ ଟିକା ସମୟରେ ରଥତଣା ଆରମ୍ଭ ଦେଲେ
ଏବ ପ୍ରାୟ ଦୂରଦୟାରେ ରଥ ଚକକ୍ରା ଲାଗିଲା ।
ଗୃହରଦିନ ରବିବର ସବ୍ୟଃପମୟରେ ଅଧରପଣ
ଭୋଗାନ୍ତେ ଶା ପରମାନେ ଶୁଣିରୁ ମନ୍ତରକୁ
ପିଲେବିଲେ ।

—8*○*8—

କାପୁଷ୍ଟେ ପଳକ ।

ଦାଳିଲୁଙ୍କର ଉତ୍ତରାଜ୍ୟା ନାମକ ଗ୍ରାମରେ ଏହା
ଆଶାଧିମାସର ପ୍ରଥମଭୂଷଣରେ ଅସ୍ତ୍ରୀୟ ବିଧୁ ଭୂଷଣ
ଦର୍ଶକ ଉଚ୍ଚଠାରେ ଗୋଟିଏ ଉପକଷ୍ଟ ବେଳ୍ପୁ
ହୋଇ ତ ଏ ବାୟସ୍ତ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟା ପ୍ରଦରଶ ବର୍ଣ୍ଣିତ
ଥିଲେ । ବଲକତାର ବିଶ୍ୱାଶ ହାତବାର୍ତ୍ତରେ
ଭୂତତ୍ତ୍ଵ ବିଶ୍ୱରପତି ଶାପକୁ ପାରଦାରରଙ୍ଗଟିକେ
ଦେବବର୍ମୀଙ୍କ ସରଠାରେ ସେହି ମାସ ତା ଏହା
ବରେ ସେତୁ କେବୁ ହୋଇଥିଲା ବହିରେ
ତ ଏ ବାୟସ୍ତ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟା ପ୍ରଦରଶ ବରିଅନ୍ତି ।
ସେହିକିମ୍ବା ସଂଶୋଦର ଜିଲ୍ଲା ମାଗର ମଦକଭୂମି
ବାସରପଡ଼ା ଗ୍ରାମଠାରେ ସେଠା ଜନିଦାରଙ୍କ
ବରେ ମହିତ ଉପକଷ୍ଟ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟମାଗେହ-
ରେ ସମ୍ମାନ ହୋଇଥିଲା । ସେହି ବେଳ୍ପୁରେ
ସମ୍ମାନ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟା ସଂଦରାରେ ତ ଏହା ବାୟସ୍ତ

ଉପକାଳ ପ୍ରତିକାଳ ଦରସନରେ । କୁଣ୍ଡଳୀ ମହାକୃଷ୍ଣ
ଦେଖିମେଷସ୍ଵରତାରେ ଦେବ ଶ୍ରୀ ମାତ୍ରାତ ଘର ମିଶି
ବର୍ମି ମହାଶୟକ ଘରଠାରେ ଏହି ଉପକମ୍ପତ
କେନ୍ଦ୍ର ହୋଇ ତା ୨୩ ଏ କାଷ୍ଟକୁଳୀ ଉପକମ୍ପତ
ଦିଅଯାଇଥୁଲା । ରତ୍ନମାଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଅଳ୍ପ
ଏହି ଉପକମ୍ପତ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଜା ୮୮ ଏ ଚାଷ୍ଟକୁ
ଉଦ୍ଧବ ପ୍ରତିକାଳ ଦରସନରେ । ବାଗାରପତାରେ
ଥର ଗୋଟିଏ ଉପକମ୍ପତକେନ୍ଦ୍ର ହୋଇଥିଲା
ଏହି ପେଠରେ ଜା ୮୮ ଏ ଚାଷ୍ଟକୁ ଉପକମ୍ପତ
ପ୍ରତିକାଳ ଦରସନରେ । ଏହି ଅଷ୍ଟାକ୍ଷମାସ ତା ୧୦୫-
ମରେ ପୋମସପୁରତାରେ ଅଠ୍ୟ ଏହି ଉପକ.
ନୟତକେନ୍ଦ୍ରରେ କା ୯୩ ଏ ଚାଷ୍ଟକୁ ଉପକମ୍ପତ
ଦିଅଯାଇଥୁଲା । ଉପକରଧ୍ୟାତ୍ମକ ଏ ସମସ୍ତ ଚାଷ୍ଟକୁ-
ମାନବର ତାମ ଧାର କଲାଗାର ସୁଭର୍ମାତ
ଅଳକବନାର ପରିହାରେ ଶ୍ରୀ କେନାଳାତ୍ମକ ।
ବଜାଳାର ବାସ୍ତଵମାତ୍ରେ ଏହିହି ପ୍ରତିକାଳ ପରିହାର
କେଜ ଦେଖାଇ ଉପକାଳ ପ୍ରତିକାଳରେ ପ୍ରତିକାଳ
ଦୋରଥରୁଣ୍ଟାଣି । ଅଗାମୀ ଲୋତସବ୍ରାନ୍ତ ବାର୍ଷିକ
ଅର୍ପନ ଦୋରଥବାରୁ ସମସ୍ତ ଚାଷ୍ଟକୁଳତତ୍ତ୍ଵର
ଦିପମାତ୍ର ପ୍ରତିକାଳରେ ଅଜନ୍ତୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମାନୀ ହେବା
ଦର୍ଶକଙ୍କ ସେନ୍ତ୍ର କି ଲୋତସବ୍ରାନ୍ତ ବାର୍ଷିକରେ
ବେଗବନ୍ଦିର ଥର ଲାଠ ସୁଦ୍ଧାଖଣା ନ ଆଏ ।
ଉଦ୍ଧବ ବାସ୍ତଵମାତ୍ରେ ନିଷେଷ ହୋଇ ନାହିଁ
ଯାଉଥରୁଣ୍ଟାଣି ବାହିବ ?

—*108*—

ଧୀର୍ଣ୍ଣା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗଲା ବାସନ୍ତୀଙ୍କ ଉଚ୍ଚା ।

ମାଜୁରଙ୍ଗଳ ପେନଥୁଲମଠାରେ ସୁଅଳ-
ପିକାଳ ସିଦ୍ଧିଚିର୍ତ୍ତୀର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବାନତାବିହା-
ଳଯୁର ପାରହୋଷିକ ବିତରଣ ଉପରକରେ
ଖାତକାମ୍ବା ଖାତ କାଷତ୍ତି ମହୋଦୟ ପେନ୍
ବକ୍ତୁଳ ବର୍ମାରେ ଗହଁରେ ଶାନ୍ତିର ସମ-
କରେ ବନ୍ଧୁମୂଳେ ଉଚ୍ଚି ବର୍ମାଦୟାରୁ ଗହଁର
ବୟବଧି ପାଠବମାତ୍ର ଉପହାର ଦେଉଥିବା
ଖାତ ମହୋଦୟ ପ୍ରକାଶ ବଲେ ସେ ସୁରକ୍ଷା-
ଲରେ ଶ୍ରବନବର୍ଷରେ ଶୀମକଳ କମିତି ଦୂର-
ମୋହି ମାର୍ଗ ଖୋଲ ଥିଲା । ଗୋଟିଏ ମାର୍ଗରେ
ଅଗ୍ରପର ଦୋର ସେବାନେ ପଛୀ ଓ ମାତାର
କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଇଥିଲା । ଶ୍ରବନବନ୍ଧୀ
ଲୋକର ଚରଣ ବାଣରେ ସୁତ ସେନଥିବା
ତଥରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କେଉଁଥିଲା । ସେହି ଅଧିର୍ଥ
ବର୍ତ୍ତମାନ ରକ୍ଷା ଦରବାସକାଷେ ବାନତାମାଳ-
କର ଶିକ୍ଷା ଶୀର୍ଷକଳ ଦ୍ୱୟରେ କ୍ଷେତ୍ର ଦେବା
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେମନ୍ତ ବ ଦହଣ୍ୟକୁ ବଢାଇ
ଅପରାଧ ଓ ଦେଶର କଲ୍ପନା ସାଧିତ ହେବ ।
ଶୀମକଳ ଉପରେ ଶ୍ରବନବର୍ଷ ଧର୍ମରକ୍ଷାର ଶ୍ରବ-
ନ୍ୟ ଅଛି । ସୁରୁତ୍ୟାକେ ଧର୍ମଶତ୍ରୁ ହୋଇ-

ପାରଶ୍ରମ ମାତ୍ର ସ୍ଥିମାନେ ଗାନ୍ଧବର ହେଲେ
ଭାବର ପଢ଼ି ଅବଧି-ମୂଳା ଭାବର ଧର୍ମ-
କଣ୍ଠା ଏବଂ ସ୍ଥିମାନେ ଭାବର କହିବା ଦେବାକୁ
ଯତୀ କହେ ଗାନ୍ଧବ ସାଙ୍ଗବ ପ୍ରେସ, ଦୟା
ଏବଂ ମୟୋ ସହିତ ଜ୍ଞାନ ଓ ବିଦେଶର ସମେତ
ଦରବା ପ୍ରୟେଜିନ୍‌ସ୍ଟ୍ରୀ ଦାରା ଗାନ୍ଧା ହେଲେ
ସେମାନେ ସ୍ଵମର ମହାପୁରୀମଣୀ ଓ ପୁରୁଷ
ପ୍ରତ୍ୱବ୍ଦ ମାତ୍ରା ହୋଇ ପରିବେ । ଗାନ୍ଧବ ବହା-
ମାତ୍ର ଦାରା ଦ୍ୱାରା ଦେବାପାତ୍ରେ ଉପ୍ରୟୁକ୍ତ
ପିତା ଶାରବା ଅବଧିକ କାରଣ ମୂର୍ଖମାତ୍ରା
ଅପଣା ଦୃଷ୍ଟିଦେବୀ କଲ ନ କର ମନ ଦର
ଚପିବୋ । ପୁରାକାଳରେ ମଜମାର ପଦବାରର
ମୟୁନ୍ଦୁ ପରିମଧରେ ଦେଖି କିମ୍ବିବାର ଅପେକ୍ଷା
ସୁଦିଧା ଥିଲା ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ସେ ପ୍ରଥା ଭାବି-
ଯାଉଥିବାରୁ ସେମାନେ ଅପଣା ଘରେ ଧର୍ମ
ଏବଂ ବରତରଣର ପିତା ପାଇ ଥାବୁଦାହାନ୍ତି ।
ସୁରକ୍ଷାକାଳରେ ସ୍ତି ଅପଣାର ଧୂମିର ମୃହଣୀ,
ପତିବ ଓ ସମ ଥିଲେ । ଗାନ୍ଧାହା ସଂରକ୍ଷଣ
ଦରବା ସହାରେ ସ୍ଥିତିଶା ପ୍ରଦେଶିକମୟ । ଅନ୍ୟ
ଗୋଟିଏ ମାର୍ଗରେ ଉତ୍ତାରରେତା ମହିଳାମାନେ
ଅପଣା ଜୀବକ ଉତ୍ସବଦିନରେ ଅର୍ପଣ ଦର
ଦେଖଇ ଦିନ୍ୟାଶରେ ନିରମା ଥିଲେ । ସ୍ତିଗାର
ପରିବହନ୍ତି, ସାଧିକି ପତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରାଣବାନା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାନ୍ଧବ ମହାନ୍ ଅବର୍ଣ୍ଣ । ସେମାନକି
ଛାଡ଼ା ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର ଭାବରମଣୀ ଭାବର ସର
ସ୍ତର୍ଣ୍ଣା ଉଚ୍ଚା କରିଥିଲୁ । ସ୍ଥିମାନେ ବିଦ୍ୟାବାହୀ
ସରତ୍ତି, ସ୍ଥିମାନେ ଜିବର୍ଧି ଏବଂ ଧରତ୍ତ ସ୍ତିନା
ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ସ୍ଥିମାନେ ସଧିର୍ଭିକ୍ଷା ଅନ୍ତର
ପୂର୍ଣ୍ଣା । ଶ୍ରୀ ପୁରୁଷମାନେ ଶ୍ରୀଗାନ୍ଧି ମୁଖେତିତ
ସମ୍ମାନ ଦରବାରେ ଏବଂ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରୀଲେଖମା-
ନ୍ଦ୍ରପତି ପମ୍ପିତ ସମ୍ମାନ ସହକାରେ ବନ୍ଦି-
ବାର ଦେଇ ପାହା ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାବରମାସ୍ତୁ
ପୁରୁଷରେ ପ୍ରବଳିତ ଦୋଷର ରବେ ପାହା
ଏଥରୁଥରେ ଅମ୍ବମାନକର ଅଧିକ କିନ୍ତୁ କହିବାର
ତାହା । ଫଳ ବାପ୍ରାଣୀ ରଂଜନ ମହିଳା ଏବଂ
ରଂଜନମାନେ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରଭ୍ୟାବେତୁ ପମ୍ପିତ
ପ୍ରଦର୍ଶନ କର ପୁରୁଷରେ ସମ୍ମର୍ଶ ସମବାଣାଳି
ଜୀବ ଦୋହରିଥିବାର ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ ଅମ୍ବମକେ ସମ୍ମର୍ଶ
କରେ ବିଦ୍ୟମାନ । ଅମ୍ବମାନେ ଦେଖିଲୁ ସେବେ
ତହିଁ ଅନ୍ତରରେ କତ ଶ୍ରୀମାନେ କମ୍ପନେ
ବାକ୍ୟରେ ସହାନ୍ତି ଦେହୁ କେବେ ଅମ୍ବ
ମାନଙ୍କ କେହ ଡକି ନ କରାଯାଇବେ କାହାରେ

ସବୁପାଖାରଣ ସତ୍ୟ ।

ପତ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ କେବେଳ ରୂପ ହୋଇ
ଥିଲା ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ଯେ ସମସ୍ତ ପରା

ବର୍ତ୍ତନ ପଟ୍ଟାଇଛି ତାହା ଠିକ୍ କର ଲେଖିବା
କାରଣ ବନୋବସ୍ତୁ ମିଥିଦ ପେଷ ହୋଇ କ
ଥିଲେଦେବେ ମର୍ଯ୍ୟାମେସବ ଏଷକୁ ସଂକଳନୋ-
ବସ୍ତୁର ହୃଦୀ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ବନୋବସ୍ତୁ ସେ
ବାକା ପ୍ରକାରର ଉଚ୍ଚୟ ଜନିଗାର ଓ ପ୍ରକାଳ
ଦରଦର ବୁଝାଇ ତାହା ଅମ୍ବେମାକେ ବାର-
ମାର ଦେଖଇ ଦେଇଥିଲା ଏହି ସମୀ ବନୋ-
ବସ୍ତୁର ସୃଜ୍ଞ ମଧ୍ୟରେ ସକାଳାରିର ବୋଲି
ଏହି ଦୂରକ ପ୍ରକାର ସବୁର ସୃଜ୍ଞ ହୋଇଥିଲା
ଏବି ତାହା ସର୍ବ ପ୍ରାୟ ସୁଖକର ବୋଲି ବନୋବସ୍ତୁ
ମହିମାରେ ଗୋଟାଏ ଉଚ୍ଛଳ । ଏ ସୁର୍ବିଗତ
ବନୋବସ୍ତୁ ସୃଜ୍ଞରେ କି ଥିଲା ଏବି ବିଷମି-
ହିତ ହରି ପ୍ରାୟ ଏ ଦ୍ଵିତୀୟ ଦୃଷ୍ଟିର ପରିଣାମ
ଦୟକର ହୋଇଥିଲା । ଆଜୁ ଦୂରକଳେ ଏଠା
ବରଳଙ୍ଗେଶ୍ୱରର ଜନିଦାର ସ୍ଥାନକାମୀ ଶ୍ରୀ ଯୁକ୍ତ
ସେଗେନ୍ଦ୍ରକାଥ ବସ୍ତୁ ମହିମା ଅହଣା ଜନିଦା-
ରେ ଅନେକ ଜମି ବନୋବସ୍ତୁ ଦାତମମାକେ
ସକାଳାରଣ କରିଦେବାକୁ ଅପରି କରିଥିଲେ ।
ଅମ୍ବେମାକେ ଏହିଏହିରେ ବନୋବସ୍ତୁ ମଦ
କୁମାର କୌଣସି ହେଇ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହୋଇଥିବା
ଦସ୍ତୁ ଶୁଣି ତାହିଁ ଏବି ଉତ୍ତଳଙ୍ଗ୍ରାହରେ
ତାଙ୍କର ଯେହିଁ ପ୍ରେରଣପଦ ଶ୍ରୀ ହୋଇଥିଲା
ନହିଁ ର କୌଣସି ଉତ୍ତର ବନୋବସ୍ତୁ ମଦକୁ
ମାରୁ ପ୍ରାଣିଟି ହୋଇ ନାହିଁ । ଯଦି ମଧ୍ୟରେ
ବରେବିତୁ କର୍ତ୍ତା ଅପଣା ପକ୍ଷ ସମର୍ଥକ ଏବି
ଅଭ୍ୟାସ ଜଣାଇବାରାରଣ ହେଉଥିବାର ରତ୍ନ
ଲେକବ ସଙ୍ଗେ ସାରାହୁ କରି ଉଚ୍ଚ ସକାଳା-
ରଣ ସହ ବ୍ରାହ୍ମଦାରୀ ସବୁ (right of ease
ment) ବୋଲି ପ୍ରାଣ ବିନ୍ଦୁକାର ଶୁଣିଲୁ
ଏ ଦିଷ୍ଟୁ ଅମମନ୍ଦବର ସବୁକୁର ଜମିଶଳର
ସାହେବ ମହୋଦୟକର ଦୃଷ୍ଟିଥିବାରେ କରିଥିଲା
ଏବି ଯୋଗେନ୍ଦ୍ର ବାହୁର କର୍ତ୍ତ୍ତୁରେଣ୍ଟିର ପକ୍ଷର
ଜଣାଯାଏ ସେ ସାହେବ ମନୋଦୟ କରିବା
ବନୋବସ୍ତୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଗୁହାର ପ୍ରକାଶ କରିବା
ତାଙ୍କର ହତିକାରୀଙ୍କ ସେ ତାଙ୍କ, ଅନିବ ତାଙ୍କ
ଗୋର ପ୍ରତିବର ଉପର ସେନାବାରାନ୍ତି
ସକାଳାରଣ ସରଳିଟି ପର୍ମିନ୍ଟ ସମସ୍ତ ତଥା
ଜଣାଇଥିଲା । ସେ ପଦ ଅଭ୍ୟକ୍ତ ଦାର୍ଢ ଓ
ଗର୍ଭରେ ଦୂର ବୁଦ୍ଧମୋହା ବାସେ କଥା ଥିଲେ
ତାଙ୍କ ଅନୁଭବ ମତେ ସ୍ତ୍ରୀକୁରେ ପ୍ରତାଙ୍ଗ
କଲୁ । ପଠକମାନେ ସେ ଏହି ଧର୍ମରୂପରେ
ମେ ସେ ମେ ସମକର୍ତ୍ତ୍ଵକୁ ନବ ବାକୁ କରି
ଅଛିଲୁ ଏବି ସକାଳାରଣ ଲିପି ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଆଗ୍ରହୀ ହେବାରଥିଲା । ଉତ୍ତମଧରେ
ଅତ୍ୟ ଦୂର ବୁଦ୍ଧମୋହାରକ ଜନି ଅନେକାହା

ରୁଷେ କନୋବନ୍ଦୁ ହାତର ସମ୍ବାଧାରଣ କରି
ଦେବାକୁ ସେମାତେ ଦେବାଜୀ ଅତିକରି
ଅଶ୍ୱ ଘେନ ଉଚ୍ଛ୍ଵେ ଲମ୍ବ ସମ୍ବାଧାରଣ କରି
ଥିବାର ସାମୟ ଉପରିକର କନୋବନ୍ଦୁ
ମହିଳାରେ ସବୁଲପି ବଂଶୋଧନାର୍ଥ ଥିବେବେ
କରୁଥିବାର ଅବଗତ ହୋଇଥିବୁ ଓ ବନୋ-
ବନ୍ଦୁ କର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥ ଆବଶ୍ୟକ କାହାକୁ ।
କନୋବନ୍ଦୁ ବର୍ଣ୍ଣ କିନେ ରେଖିନେଇମ୍ବା
ତରୁଣ୍ୟଗର ଚାକ୍ର ସଙ୍ଗିଚାପୁଣ୍ଯ ଥିବାରକୁ
ଉତ୍ତା ଅଗ୍ରାହୀ ଦେବା ବିଦ୍ୟ ଦେବ ଗାହୀ ।
ଯୋଗେନ୍ଦ୍ର ବରୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାଧାରଣ-
ଭାବରେ ଏ ସମ୍ବାଧାରଣ ଲିପିବିଳ ବିଚ୍ଛୁ-
ବରେ ଅଧିକ ଦୂର ଧୂମରାତର ପାତା ହୋଇ-
ଥିଲା । ଦୂରସା କରୁ ଓପାର ଲମ୍ବିବାର
ଗାହାକୁ ପଦ ପାଠ ଦୂର ଏକ ଯୋଗରେ
ଆଶାୟ ସହିତାର କହିଗ ଉତ୍ୟ ଅକଳମକ
ଦୂରବେ ଏକ ଅଗଣ୍ଡିତା କୋଳ ଗାହାକ
ନାୟସଙ୍କଟ କଥାରେ ଅକାଶ୍ଵା ଦୂରବେ ନାହିଁ
ଲମ୍ବିବାର ସବୁ ପାଇଁ ଲାଗୁଗ ଦେଉନ୍ତା । କୃତ
କିଅଣ ଗାତା ଅନର୍ଥ କିଅପରି ।

ସନ ୧୯୮୦ ମେରୀଟାଙ୍କ ହାତୁଳା ସବୁ ବିଜ୍ଞାପନକାରେ କନ୍ତୁରୀତି ଉପରିମାତ୍ର ଦୂରୀତି ଫୋର୍ମ ପାଇଁ ଥାଏ—

ଓঁ শ্রী পদ্মল পদ্মল কেৱল
ব্ৰহ্মৰ মে হেনী

। ୧୭୭୬ ସୂଚନା ପତ୍ର ୧୯୮୦ ମସିହା

ଲୁହ ଟିକ୍କାର ଦେଖି ମାତ୍ର ଦିନୀ ଗୋଟିଏ ପାଇଁ
ବଧିଲେ ବଳ ବୋଲିଲା ତେଣୁ ମାତ୍ର ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେଖି
କରେ ମାତ୍ର ଏ ବସନ୍ତର ପରିଷକ୍ଷଣ ।

ଅଠାଶର ବାରୁ ପାଇନ ମୋଟ ୫ ଦିନର ଠିକ୍ ହୁଏ
ବୋଲା ମୁଣିଷ କୁଳ ଦର୍ଶକ ଅଛି ବନନ୍ଦର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମାନ୍ଦିବାଳା
କରିବାର କୁଳକାରୀ ଯୋଗୀ ପୂଜା ପାଇନ୍ଦିବାର ବରା
ବସନ୍ତ ଦେଖିଲାର ୫୫୦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମ ମନ୍ଦିବାଳା
ମୁଣିଷ ଦେଖିଯାଇ ।

ପୁଣ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ପୁରୁଷ ବାଧ୍ୟିତ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନ ଏବଂ ଉଚ୍ଛଵୀ
ପୁରୁଷଙ୍କ ବାହିର୍ଭାବ ସହି ଦ୍ୱାରା ଶାତ୍ରା ଓ ସାଧାରଣେ
ଠାରୁ ପର୍ଯ୍ୟ ଦିଲା ଦେଖିଲେ ।

ବିଜ୍ଞାପ ବିତ୍ତିଷ୍ଟ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇ ଯେବେ ମନ୍ଦିର ଏହି
ଶାଖା ସମସ୍ତରେ ଉଚ୍ଚତାକୁ ପାଇମାନାଥଙ୍କ ଅଧିକାର ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଗୋଟିଏବଳା, କୋଣ ହୁବୁଡ଼ି ହେଠା ବାଣାରାମ ପାଇସନ୍ତ,
ପାଇମାନାଥ ପର୍ବତ ବାହୁ ହେଠା କିମ୍ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଏହି ଦେଖି ଓ ଆମେ ସଫଳ ହେଲାମ୍ଭାବୁରୁଷ ସେବା ମୁଣ୍ଡା ।
ତାଙ୍କାରି ଦ୍ୱାରା ବଦଳା ଭାର୍ତ୍ତାରି ଭାର୍ତ୍ତାରେ ଏହି
ପରେ ।

ସାପୁତ୍ରିକ ଚମ୍ପାଦ ।

ପଲ୍ଲବରା ଗେଟ୍‌କେନ୍

ତୋମା ଶାରୁ ଦେବତାକାପରିଷ ଏଥି ପ୍ରେତରେ ଓ ତେ
ମା ମୋଳି ଘେରୁ ତାରମୁଖ ପଡ଼ିଗମ ରେତରେ ବାହାର
ହେଲେ—

କୋମାଳାରୁ ପରସ୍ପରାତ୍ମବ କାରୁ ଦରେବୁଷ ମହି
ତ୍ରିମୁଣ୍ଡର, ଗାୟପିଲୁଣ୍ଡ ପଠ୍ୟ, ମିଳିର ତଳ, ଏ
ବାରୁ ଦାମ୍ଭର ଦ୍ୱାରା ଧୀର୍ଯ୍ୟ ମୁଣ୍ଡରୁଷ ବାରୁ ଥାଳ
ମୁଣ୍ଡର ବାହୁମନ ପିଷ୍ଟ କରିବ ରୂପ ଶବ୍ଦ ଗ୍ରେଡ଼, ତେ
ବାରୁ ଜୀବନରୁ, କହୁ ଓ ଲୋକର ବିଶ୍ଵବ ଦବ ଶେଷ,
ପିଷ୍ଟ କରେ ହୁଣ୍ଡରୁ ମହିନ ଲଭିଲ ।

ଦେବ ମା : ତେଣୁ ବଳକୁଣ୍ଡର ଗାଁ ଘନେତରଙ୍କ ହୁଏ
ପଥର ସମ୍ମାନ କିମ୍ବା ସମ୍ମାନ !

ମେଲାନ୍ୟ ଗାତ୍ର ସାହୁରଙ୍ଗ ଦେଇଲାମାତ୍ର କିମ୍ବା
କିମ୍ବାରେ କିମ୍ବାରେ କିମ୍ବାରେ କିମ୍ବାରେ

ପରିବାର ଏବଂ ଦେଶକାଳୀନ ସାହିତ୍ୟର ମହାନ୍ତର
ଦର୍ଶକ ବନ୍ଦରେ ସେ ୧୯୮୧, ଦାଳରେ ସେ ୧୯୮୩
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ପାତ୍ର, ସୁରଜରେ ୧୯୮୫ ଓ ବାଲକୁଳରେ
ସେ ୧୯୮୬ ଏବଂ ପଡ଼ିବାର ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବକାଳ କାମଟା, ଗାନ୍ଧି
ନୂହା ଓ ପାତ୍ରଚିରାଙ୍କ ସେ ୧୯୮୭ ଏବଂ ଉତ୍ସ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ମହାକାଵ୍ୟ ସେ ୧୯୮୯ ।

ବେଳ ପ୍ରାତିର ହଜିବ ସହିମାନ । ଥା କଟିଲ ୦.୫
କାଲେଇୟ ୦.୮%, ଯୁଗୀ ୧.୨%, ସୁର ୧.୨ ଟି ଯେ
କିମ୍ବା ୧.୫% ଯାଇ ଏହ ବନଶାତ ମାତ୍ରରେ ସଫୋର ବା
ଏହି ୦.୫ ଟି ସହ କମ ହଜାର ୩୦୦୦ ଟା

— 22 — said:

Digitized by srujanika@gmail.com

୧୦। ନବସରିକାରଙ୍କ ବିଶେ ପ୍ରେସ୍‌ ରେଗ ମାନ୍ୟ
ପରିଷଦୀ ।

ବାରି ହାତ ଦେବପାତ୍ର ।
କୁଳମନ୍ଦିର ଦେବପାତ୍ର ।

ପାତ୍ର ବିଜ୍ଞାନିକାଙ୍କୁ ଦିଲ୍ଲି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ଶାସ୍ତ୍ରିକ ବିଦ୍ୟାକେନ୍ଦ୍ରରେ ଯେତେବେଳେ ମହାଦେଶୀରୁ ହେବାର ପଦ ।

ଦେଇ ଗୋଟିଏ ନାହିଁ କରିବ ମୋତିବନାରେ ଏହି ଶୋ

ବାର ତେବେ ମାଃ ଏ ସଂଖୋଦିକ ବ୍ୟୁତରେ କ ୨୫ ଦିନ

୧୭ ପାଇଁ ।

10. *Leucosia* *leucostoma* *leucostoma* *leucostoma* *leucostoma*

କର୍ମିଙ୍କ ପଣ୍ଡତ ହେବେବଳ ମହାଦୟ ଏବଂ ସହିତ
ବ୍ୟସିନୀରାଜଙ୍କ ଉଠିବା ଅବସ୍ଥା ଦେବ ଶୀଘ୍ରଥବୁ
ସମୟର ତ୍ରୈଲ ଚିକାନ ପାଞ୍ଚାଶ୍ଵରୀ ୫୦୦ ଟଙ୍କାରେ
୩୦୦ରେର କମତି ଉପରେ ସେ ବରତେଜିଲାବି ୧୦୦୦
ତଳକୁ ଅଛେ ପାଇନଗ ଏବଂ ଅଧିକରେ ଅଧିକାଦ୍ୟ-
କ୍ଷମିତି ଅଛି ପଞ୍ଚବେ ଯେତେ ତୁମୋର ହେଉଗଲା,
ଯୁଦ୍ଧମାତ୍ର ହେଉ ବନ୍ଦପାଦମ୍ଭେ । ଉ ୨୨ ଏ ନିର୍ମାଣ-
ଦରଗ ଅଛନ୍ତି । ଅର୍ଥ ନ ଏ ଏବଂ କରିବାର କବିତିରେ
ହୋଇଥିବ । କିନ୍ତୁ ବିହାରପ୍ରତ୍ଯେତେ ସାରେ ନିର୍ମାଣ
ହୋଇ ବର୍ଷମାତ୍ର କୋଟିରାଜ ଯୋଗେ ଉତ୍ତରପଦେଶ
ଶିବାକ ଦୟାକା ବନ୍ଦୁଅଛନ୍ତି । ଏ ଅଧିକାଦ୍ୟର ପଣ୍ଡତ
ମାତ୍ର ।

ଅବମୀ ଚାର୍ଦ୍ଦିମାତ୍ର ହେବ କିଏ ଶାବ କି କିଛି
କିଛି ସର ବାହେର ଫେରିଲୁଗ ହେଲୁ ରଖାବେଳ
ସ୍ମେସ ହେଉଥାଏ ଅନ୍ଧବ ଜଗନ୍ନାୟ ସୁବଳ ଦର୍ଶମାନ
ହେବ ହଥ ବାହେର ଫେରିଲୁଗ ହେଉଥାଏ । ଏହି
ସ୍ଵର ଲିଖନ୍ତି ।

ବିସ୍ତର ସାହାରେତା ସମ୍ପଦକ ତୁମରେ ଶୁଣନ୍ତିରେ
ବାହୀର କରେନ୍ତିର ଉଦ୍‌ଦେଶ, ବିଶ୍ୱ ସାଂମାଜିକ ଜ୍ଞାନାଚ୍ଛି
ଯେ ଏହି ଜନମାଧ୍ୟାନ୍ତିର କେବଳ କେତେବେଳେ ଲୋଠାର
ମୁଦ୍ରିତ ବନ୍ଦପଦ୍ଧତି ।

କେତେ ବେଳେ ବାହୁଦିନ ଚନ୍ଦ୍ର ମାତ୍ର ବା ଏହି କଣ୍ଠରେ
ବେଳେ ପାଇଁଥାଏନ୍ତିରେ ଅଜଳ ହେବା ବିଷୟ ପ୍ରକଳ୍ପ
ମରା ପ୍ରଥମ ବର୍ଷମୁଢ଼ି ।

କେବଳ ତଥା ବନ୍ଦିମାନୀର ସହିତ ଯୁଦ୍ଧରେ
ଶାତ କରିବେ ବୃକ୍ଷପଦବୀ । ସମ୍ମୁଁ, କିମ୍ବା ଏହିପାଇଁ
ଅଛିବେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ସହିତ ବ୍ୟାକ କରିବା ।

ପ୍ରକାଶପତ୍ର । .

ପଞ୍ଚପ୍ରକଟ ନେମାନତ କିମାନ୍ତ ଅମ୍ବୁ
ଧଳ ଦାୟୀ ହୋଇ ।

A REAL WANT AND ITS' REMOVAL

To The Editor of the Utkal Dipika.

Sir,
Jajpur being a place of pilgrimage is of interest to all the Hindu population of India. It was once a seat of Sanskrit learning. Though a dead language Sanskrit holds the key to that ancient store the value of which as a peace-giving and soul-saving power is appreciated by all whose thoughts roam beyond this life. The last vestige of sanskrit learning has disappeared from Jajpur with the death of Pandit Lamodur Vidyabagish. Though the Brahmin element predominates here, there is no institution for imparting knowledge in sanskrit the only one of the kind started 4 or 5 years back through the exertions of a private gentleman of meagre means being in a struggling and tottering condition for want of funds.

Thanks to the beneficent exertions of local authorities, the Government has not done anything for its maintenance. But as to private enterprise, the people of Jaipur whose pockets are sounded and emptied in and out of season could have some consolation to see some portion at least of their money employed in this way. But alas! such a thought never, even by mistake, finds place among the many

freaks we have had of late. If the wishes of the people through their friends though outside the limited circle of mutual admirers were consulted in a matter like this, then without diverting the funds from the purpose for which they were collected from unwilling contributors a reasonable portion of the proceeds from a bonafied sale of the building materials of the Jaipur Exhibition Pandal-which were priced by D. P. W. men and others at Rs. 1000 - 1200-should be so utilized. But it is not too late yet if any favoured individual has taken possession of these materials for so inadequate a price as-as we learn-Rs 200 only, no matter whether it is true or not that some of these are being used in the erection of a structure adjoining the Government bungalow set apart as the S. D. O.'s quarters. The real value should be realized from the party benefitted, and made over or funded for the benefit of the Sanskrit fol.

If that be not done, some portion of the money realized from the public under various circumstances in the name of another institution, public or private interest in which will be gone with the transfer of one or two gentlemen sooner or later, should be appropriated for the benefit of the Sanskrit tol now dying from want of pecuniary help.

11-7-1910 } Yours humbly,
Humble suggestion.

ପ୍ରସ୍ତୁତ କଥା ବିଷୟରସାହିତ୍ୟର ବସନ୍ତରେଣ୍ଟ
ମହାଶୟ—

ଗତ ଚା ୨୦ ରୁକ୍ଷରେ ଅପରାଧ ସହିତ
ଆହାଏ କଲବେଳେ ଅଧିକ ଦୟାଧୂମର ଅମ୍ବା
ତାରୁ ଥିଲାଏ ଉପିମନ୍ଦରେ ତୁଣା ଜନି
ଦାରକୁର ସହୃଦୟ ଘଟିଛ ଦୁଃଖ ଶୁଣିବାକୁ
ତା ପଢିଥୁ ବନ୍ଦମୁଖରେ । ଗତ ଚନ୍ଦନପ୍ରୀ
ଥୁମୁଖରେ ଏବ ସବ ୯୫୦-୯୫୦ ସଲରେ
ଏବେ ଦେବାମନେ କ୍ଷୁମରେ ଜନିବାରକାରୀତାରୁ
ଯା ଯା ଦୃଳୀଯତରେ ଅଳାବାଦା ମନୀର ଉତ୍ତର-
ଦେଶ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାଜର ରହିଥିଲା । ସମ୍ମାନ
ଅଳାବାଦା ମନୀର ଜନିଦାରକର ସହିତେ ଯେ-
ଏହ ବେଥିମୋ ଗୁଣାତ୍ମକ ପଢିଥିଲୁ ଶାନ୍ତି ଉତ୍ତର
ପ୍ରକାର ନ ନିର୍ବିବେ ପ୍ରେମିତାରେ ବସୁନ୍ଦୟସାଧ
ଦେଖାଇମୋ ଦେବା ମନୁଷ୍ୟର ବାଧ୍ୟ ହେବେ ।
ପ୍ରୁଣା ଦୟାଧୂମ ପ୍ରାକରେ ଦୂର ରସତକର
ପାଇଦେଖିବା ଓ କମନ୍ଦେବପ୍ରୀ ରହିଥିଲୁ ଏହିର୍ଭାବୁ
ଦେଖାଇବ ହୁଏ ଯାମା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦୋଷରୁ
ଯାମା ଲେଉନା । ବିଦ୍ୟାମୁଖରେ ରକିତିବ ବାସାନ୍ତି
ଦୋଷ, ଦେଉଥିଲା । ଏହା ହିତକର ଅଟେ ।
ମୁଁ ଯେ ମାନ୍ଦ୍ରାମର ରକିତି ସମ୍ବାଦ ରହିଲୁ
ଦେଖାଇବ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଅନ୍ତର୍ମୁଖ ପେଟରମେଣ୍ଟ

ଅଧିକର ଓ ଗନ୍ଧ ବର୍ଣ୍ଣମାଳକ ପ୍ରକେ
ଶକୁ ମୋହିବ ଦିପଦ ଓ ତାଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତୁ-
ତବ ନିଷ୍ଠାଚନ୍ଦ୍ରମ ପ୍ରମବାଦିମତେ ମନେ
ବରନ୍ତି । ମୁଁ ଦେବେ ଶାମ ଦୂଲଥିଲୁ ସବୁ
ଠାର ଏହି ଶୁଭାଖ ଶ୍ରୀଅଞ୍ଜଳି ସଥା—
ଶୁଭାଖ-ବ୍ୟାପାରର ନିରାମିତ କାର୍ଯ୍ୟ ଶୁଭ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ-ଚକ୍ରର ବାଜର ରହିବା, ଅମ୍ବ,
ମଦୃଶେନ୍ଦ୍ର ଓ ଦାନୁତମୋଳୁ ଦୋହିବ ନର୍କା-
ଦିବ ନିରାମରେ ପଦଧା ଦେବା, ଓ ପରେ ଭୁଲ
ଲେଖା ଅଥବା ଯେ ଅଶାରେ ଦେଇଥିଲେ
ପାଦା ନ ଦେବା ଦେଇ ବ୍ୟାପ ଦେବା ଯେତ୍ର-
ମାନଙ୍କ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଦରଗାର ନାହାନ୍ତି ପେମାତବ
ବାଧାଦେହୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କର୍ମବ୍ୟକ୍ତିନିବଟିଲୁ
ଯାଇ ଥାରନ୍ତି ଥାହିଁ ଏବ ଅବେଳିପ୍ରକାରେ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କର୍ମବ୍ୟକ୍ତି କପନବନ୍ଧପର ହୃଥକ୍ରି
ଏହଥର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ମହିମା ଯେଉଁ ବନ୍ଦବ
ମୂର୍ଗ ପାଇବର ତାଙ୍କରକ ହୃଣ ନିବାରଣ-
ନିମନ୍ତେ ଅସିଥିବ ପେମାତବ ଶାତ୍ରାର ସବୁ
ଦୋହିଥିଲୁ । ରୟବଗାନେ କଥାକର ଫଳ ବହୁ
ନାଇବରେ ସହ ରହନ୍ତି ।

ବନ୍ଦେ କୃଷ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଏକଦିଗରେ ପକାଇ
ହିତଶାଖଳ ବିଷୟ ମନ୍ଦଦେଶୀକୁ ଅନ୍ୟଦିଗରେ
ଅବେଳା ଚନ୍ଦ୍ରଭାର ପ୍ରତିବି ଅନ୍ୟଦିଗରେ
ଅକଣ୍ଠ ବର୍ଷାକାଳର ଶିଥି ଆଗରେ ବା ଅନ୍ତରେ
ଧର୍ମ ବରିଧାର ଜନିତ ଖୋଲ ମରୁତରେ ସଦା
ଶବ୍ଦର ଜିମିତାରକର ଏକମାତ୍ର ରକ୍ଷାପୁଣ୍ୟ
ଆଜାବାଦ ଜମି ଥିଲେ ସହି ଲାଲ ମବର୍ତ୍ତମେଷ
ଦୟା ଉପି ସେମାନଙ୍କ ଗେ ବନ୍ଦେବପୁରେ
ପଢ଼ି ଦେଉଥିଲୁ । ମାତ୍ର ଅନ୍ତରେ ଦେଲା
ସେଉଁ ବନ୍ଦେବପୁର ଜିମିତାର ପ୍ରତିବ ହୋଇଥାଏ
ଓ ସହିରୁ ବହୁ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ଜିମିତାରକ
ହବଳୁ ଅବିଧି ଧାରା ଦେଖିଲେ
କୁଣ୍ଡପିବ ଯେ ତହିଁରେ ଗର୍ଭମାଳ ବହୁ-
ବ୍ୟାସର ମିଳାଇ ମଧ୍ୟରେ ସନା ମେମାନଙ୍କର
ଅଜଳ ଅଭିଭଳତ ରହିବ ନାହିଁ ବଜୀଏ ସତ
୧୦୯ ସଲିର ୧୯ ମର ସଂଶାଖନ ଅବରୁ-
ଦ୍ୟ ପ୍ରକାଶରୁ ଅନ୍ତରେ ଧା ୧୦୨ ରହେ
ସାମ ଦୋକଥ୍ୟା ୧ ପ୍ରକରଣ ଲଜେ ବନ୍ଦେ
ମର୍ମଶବ୍ଦ ଦାଗରେ ଏକ ବୟବର ଅଛି ପ୍ରଦାନ
ରଖି ଯେ କ୍ଷେତ୍ର ଦେଲାର ବର୍ତ୍ତମାନ
ଧର୍ମ ହୁଅ ଥିଲୁ ଦେବାମଣେ ଯେ ସମସ୍ତ
ମିର ଦୁଇ ୧୦୯ ସଂଶାଖରଙ୍ଗ ଜମି
ଥାରୁ ଏକପଞ୍ଚଦୟ ବ୍ୟବୋଧନ କରି ସକାପାତ୍ର-
ଶକ୍ତିପିତ୍ତୋଦୟିତା ମୁଖ୍ୟମାତ୍ରା ଯାହା,
ଲେ ତଦ୍ୟାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯେ ସଂଶାଖରଙ୍ଗର
ର୍ଥ ସମସ୍ତର ସଥା ସରାଜୀ ବାବ ପରି ଯେ

ତମି ଏହା ଗ୍ରାମବାସୀ କାହିଁ ବି ଗ୍ରାମ ଛାଡ଼ା ଅପର
ସମସ୍ତକୁ ବିଦେଶର ଦୟାବାର ଅଧିକାର ଅଛି ।
ପିତରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ଯେଉଁ ଅଧିକାର ସ୍ଵବାର
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ନିଜେ କାଣ୍ଠରେ ମାତ୍ର
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବର୍ଣ୍ଣଣା ଗାହା ସେମାନଙ୍କ ଦେଉ
ଅଛି । ଅଛି ଏବ ଏହି ବ୍ୟବହାର ସବୁ 'ସଂ-
ସାଧାରଣ' କହିଥିଲେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବର୍ଣ୍ଣଣାର
ସ୍ଵର୍ଗ ଅଟେ । ଅଳନ ଗତବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କାଣ୍ଠରେ
ପରିଚି ଟିକ୍ ବୋଲି ଦୀର୍ଘାର କରୁଥିବାପାଇଁ
ବର୍ଷମାନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବର୍ଣ୍ଣଣାକେ ଗାହା ଠିକ୍
ନୟବାର ବହନ୍ତି ଥିଲାଣ୍ଟି ସେ ଅତ୍ୱିତ ଜାଣନ୍ତି ଯେ
ହେଉଁ ବ୍ୟବହାର ସବୁ ରେଖାକୁ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଏହେ ବ୍ୟବ ବର୍ଣ୍ଣଣାର ଲେଖାଥିଲି ସମୟରେ
ଗାହା ବି ଧରି ସ୍ଵର୍ଗରେ ଗୋରି ୫ ଧୂଷିତ
ଛମିଶର ତହର ତହିତ କରି ସହି ବର୍ଣ୍ଣଣା
ସୃଷ୍ଟରେ ନିଷ୍ଠା ଲେଖା ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏଥିଲେ
ତଥା ଦେଉଅଛି ଯେ ଏହି ନୂଆ ବ୍ୟବହାର
ସହି ଦୂଷିତ ହେବେ ପର ଦେଲା ? ବ୍ୟବହାର
ସବୁ ଉତ୍ସବ ହେବାକୁ ଘୁମ ବ ୨୦ ରୁ ଦେଇ
ତାର ମାତ୍ର ଗତବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଶେଷ ହେବାର
ବ ୧୫ ରୁ ମୁକ୍ତା ହୋଇଥାହିଁ । ଅଳନରେ
ଗୋରଦେବା ନୂତନଧାର ତାକା ବିଦ୍ୟବଦ୍ଧ
ହେବାର ପୂର୍ବ ସମୟପ୍ରତି ଏହି ନ ଥାରେ ବ
ଗୋଟିଏ ନୂତନ ସବୁ ନାହିଁ ନ ଥାରେ ହେବେ
ହେଉଁ ଗାରଣ୍ଟି ଗାହା ଉଭାବ ହେବାର
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବର୍ଣ୍ଣଣା ଗଣନା ବରାହିନ୍ତି ?
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବର୍ଣ୍ଣଣା ଅବା ବହବେ ସେ ସେହି
ପ୍ରକରଣଟି ଅଳନରେ ପଂଯୋଗୁହେବୁ ପୂର୍ବେ
ଦ୍ୱାରବୋର୍ଦ୍ଦର ଅଳନର ମେଦିନୀର ବିର୍ମାରର
ବ୍ୟବହାର ସବୁ ବେଅନ ବୋଲି
ଦିକ୍ଷାନ୍ତି ହୋଇଥାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଯେ ସବୁ ପ୍ରକରେ
ସରକାର ଓ ମନୀଦାର ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇ
ଦେଇବେ ଜମି ଗୋପନ ଓ ଶୁଣାଳନିମନ୍ତ୍ରେ
ପୁଅର ବଜାଯାଇଥାନ୍ତି ଏବ ସହିରେ ପ୍ରକାଶ
ବର୍ତ୍ତକ ଏବ ପ୍ରକାର ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ସବାଧ
ବ୍ୟବହାର ସବୁ ଦର୍ଶକର ମନୀଦାରର ଗୁଣ
ବରୁବାର ଅଧିକାର ଦାଢି ନିର୍ଯ୍ୟାଇଥାନ୍ତି ତହିଁ
ପ୍ରତି ସେ ସ୍ଵର୍ଗ ଖାଇ ବାହି । ଅଛି ଏବ ସମୟର
ଅପରି ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବର୍ଣ୍ଣଣାକ ସପରିରେ
ଦେଉ ବାହି । ବ୍ୟବହାର ସବୁ ଲାପିଦକ୍ଷ ଭାବର
ପ୍ରଶାଳିପ୍ରତି ଦୂଷିତ କଲେ ଦେଖାଯାଏ
ସେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବର୍ଣ୍ଣଣା ନିଜେ ସ୍ଵିତାର
ବହନ୍ତି ଯେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଭାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ସବଧର
ଅଟେ ଓ ତହିଁରେ ବସ୍ତାରକ ଅଳନଦିଶିତ
ଦିବ ଅବଲମ୍ବନ ଦରୁବାର ବାହି ଅଛି ଏବକ
ଅନ୍ତିମ ସେଇମେହ ଅପିଷରମାନେ ଯାଦା-

କର ଗୁପ୍ତର ଶିଖା ଥିଲେ ଏହି ବୌଦ୍ଧମଧ୍ୟ ଏହି ଶ୍ଵାମରେ ତାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦବାର ସମୟ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ ଜୀବିତ ଗୋଟିବାର ସଥ୍ୟାଧିକ ଉତ୍ସମରୂପେ କିମ୍ବାହି ବନ୍ଦବାର ଶାର ଦିଅସାଇ ଅଛି ଓ ସେମାତେ ଜମିଦାରର ଅସାଧାରରେ ଅଧିକା ମନ୍ଦରୁ ବୁଝି ଏହି ବ୍ୟବହାର ସର୍ବସ୍ଥିତ ମୋହବମାନାକ କିମ୍ବାହି ବନ୍ଦ ଜମିଦାର ବିବୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଅଭିନବ ମନୋଷିପୁଣ୍ୟର ଦାୟିତ୍ବ ଲିପିବକ୍ଷ ବରୁଥିଲା । ସେମାକେ ଉତ୍ସମରୂପ ପ୍ରମାଣ କରେଲେ ଅଇନ୍‌ଦ୍ରିୟ ଏମନ୍ତ ଜଳିତ ମାନ୍ୟ ସର୍ବସ୍ଵ ଏବେଳ ବରୁଥିଲା ବ୍ୟାହିରେ ବିଖ୍ୟାତ ବ୍ୟବହାର ବୈଭବ ମଧ୍ୟରେ ସବ୍ୟବ ମନ୍ତ୍ର ଦେବ ଦେଖାଯାଏ । ଏ ବିଷୟରେ ଅନେକ ଉତ୍ସମରୁଣ ଅଛି ବୁଝି ବୁଝି ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଏଠାରେ ଲୋଖିଲୁ । ପ୍ରାଣ ବନ୍ଦବରସର । ଗା ଉତ୍ସମରାଧନ ବରୁଜ ନ ୨୨୬୫ମରେ ମହା-ଜଳନ୍ଦାତା ନାମରେ ମୋହିତ ଥିଲା । ମନ୍ତ୍ର ବନୋବସ୍ତୁରେ ଏହି ମୌତାରେ ୧୮.୩୭୯ ଏବର ଜମି ଗୋଟିର ଶୁଣାନ ବୋଲି ରଗା ଯାଇଥିଲା । ଦୁଆ ସାମ ବନୋବସ୍ତୁରେ ଅଧିକ ୧୯.୬୭୫ ଏତର ଜମି ଅନାବୀଏ ଦେବରୁ ଦରା ଦୋର ସବ୍ୟବାଧାରଣ ମାତ୍ରରେ ରଖାଯାଇ ଥିଲା । ଏତମି ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ୮.୩୬୦ ବନାଏତ ଏ ୦.୭୭୦ ପୁରୁଷାନୀ ଏ ୦.୩୫୫ ଲୟକ୍ଷ ପଡ଼ିଥିଲା ୦୦.୨୪୭ ପାଶିମାଦ୍ରାଶ୍ରେ ଏ ୦.୩୮୫ ପୁରୀ ପୁଣ୍ୟକ ଲେଖିଥିଲା । କୈପିଦ୍ଧ ବରେ ବନାଏତର ଗର୍ଭ ଉତ୍ସରେ ଜମିଦାରର ସର ନିର୍ମିଳ ର ମାତ୍ର ଜମି ସବ୍ୟବାଧାରଣ ରହିବାର ଲେଖାଥିଲା । ଏଥିରୁ ଯୁଦ୍ଧ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଜମିଦାର ଓ ସରବାର ମଧ୍ୟରେ ସେହି ବନୋବସ୍ତୁ ଲେଖାପତି ହୋଇ ଥିଲା ଓ ଯାହା ସ୍ଵନ୍ଦିଷ୍ଟରୁ ଉତ୍ସମର୍ଷ ମାନିବାର ମନ୍ତ୍ର ଦୋଷଥିଲା ତାହା ପ୍ରବଳଥିବା ପ୍ରତିକଷେ ବନୋବସ୍ତୁ କର୍ମବ୍ୟାହ ଜଣେ ଗଜୀପୁଣ୍ୟ ଉତ୍ସମରୁ ଦୋର ସେହି ଚାକ୍ରି ବାରଭାନ ନିଷ୍ଠ ବରୁଥିଲା । ଏଥିରୁ ଅନ୍ତର ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଜମିଦାରର ନିଜର ବିରିଷ ଓ ପୋଖରୀ ସବ୍ୟବାଧାରଣ ଶ୍ରେଣୀରୁ ଶକ୍ତିପାରନାହିଁ । ପୋଖରୀରେ ଜମିଦାରମାତ୍ର ଧରନାର ସର ଅଛି ମାତ୍ର ଜଳରେ ଅଧିକାର ସବ୍ୟବାଧାରର । ଜଳ ପୁଣିମନେ ଜମି କିମ୍ବା ଦରଳ କରିବ ବନୋବସ୍ତୁ ମର୍ମବ୍ୟାହ ଉତ୍ସମାଦାନୀ ପୁଣି ସେ ସଙ୍ଗରୁ ଗାହାର ନୁହେ ବୋଲି ଜମିଦାର ଜାତିଲ ଉତ୍ସରୁ ପୁଣିମାର ସେ ଘୋଖଣା ଝୋଲାଇବାରୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବ କି ? ଅତିରି ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଜମିଦାରର ଅନ୍ୟୋଧ୍ୟରୁ ବୁଝି ବୁଝି ଦିଅସାଇ ଅଛି ଓ ତାହାର ଦିଅ ବନୋବସ୍ତୁର ଚାକ୍ରିବଳ ଦେଉଥିଲା । ତାହା

ବର୍ଣ୍ଣରୂପର ଦସ୍ତଖତ ଓ କଲେ ଜମିବାର-
ମାକେ ଅପଣା ସର୍ବାଧ୍ୟସ୍ତ ଜମନ୍ତ୍ରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ବିଷୟକୁ ହେବାମା ମୋହିବାମା ବର୍ଣ୍ଣବାକୁ
କାଥ ହେବେ । ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ମହିଳା ଉପର୍ଯ୍ୟତ
ବିବାହମାକ ଶୁଣିବାକୁ ଯାଇ ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରଚା-
ମଧ୍ୟରେ କୃଥ ବିବାଦ କରାଇ ଦେଇଥିଲୁଛି ଏହି
ଦସ୍ତଖତ ଅବାଦଗୋପା ଜରି ବାଢ଼ିଦେଇ
ଜମିଦାରଙ୍କ ଦର ଜଣା କରୁଥିଲୁଛି । ଡାମଣ
ପ୍ରବାଦ ‘ଦେଇତା ଖେଳମନ ଉତ୍ତରୁ ଶହାର
ଦବାଟ ବନ୍ଦ ବରବା’ ଏହି ଶୁଣୁଥିଲୁ ଏହି
ମୌଜାର ହେବେ ଜମି ସକ୍ଷାପାଧାରନ ଶ୍ରେଣୀ-
ଭକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣବାକୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କର୍ମଧରମାତେ
ସମ ଦୋରଥିଲୁ ରହିର ଦେଖାକ ତରୁ-
ଅଲ୍ଲାନ୍ତ ଯେ ତତ୍ତ୍ଵ ଏହା ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟତ୍ତିକେ
ବୋଲି ଦେଖାଇପାରଦେବେ । ଏହି ସମସ୍ତ ମନ୍ଦିର
ଲେଖି ଏହି ଶାର୍ପଟ ଶେଷ ଦର ପ୍ରାର୍ଥନା ତରୁ-
ଅଛି ତ ଅପଣ ଏ ବିଷୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ମନୋଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏହି ଅବଧିକ
ବିବେତତା କଲେ ଜମିଦାରମାନଙ୍କ ସହିତ
ଏହି ବଲଠବରେ କରୁର ଦର ସମ୍ବ ହେଲେ
ଅପେକ୍ଷିରେ ନିଷ୍ଠି କରିଦେବେ ।

ବନ୍ଦକ
ସାହିତ୍ୟ } ବନ୍ଦମଦ
 ଏ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ରଚାର୍ଯ୍ୟ କୋଷ

ନିଳମୀରସ୍ତାହାର

ନେଟ୍ ମର

ଅର୍ଜୁନ ସହ୍ବ । ସା । ନାରଣୟର ପଠଣା ପ୍ରମିଗୋ ଆକା କେନ୍ଦ୍ରାପତ୍ରା ।

ବିଜ୍ଞାନ

୯ କୃପ ସାହୁ ୨ ଜଗନ୍ନାଥ ପଟ୍ଟଣା । ସାମାଜିକ ପରିବର୍ତ୍ତନା । ପ୍ର । ଉତ୍ତରଭୋଗ ଥାଳା କେନ୍ଦ୍ରାଧିକାରୀ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ମୋକଦମାରେ ହିଟ୍
ଦାରର ପାତ୍ରଣା । ୨୨୧ ୯/୫ ଅନ୍ୟ ସକାଳେ
ଦେଖଦାରର ନିମ୍ନଲିଖିତ ସମ୍ପଦ ସନ ୧୯୯୦
ମନୀହା କୁଳର ମାସ ତା ୫୫ ରାତ । ମୁା ସନ
୧୯୨୭ ସାଲ ଅଷ୍ଟାତ୍ର ମାସ ଦି ୩୧ ନ ଶୁକ୍ରବାର
ଦିବା ଏ ୨୨ ବା ସମୟରେ ନିଲମ୍ବ ହେବ ।

ବେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଧୂଲିଶ ଓ ସବରେଳଷ୍ଟୁର ଡଙ୍ଗ-
ବାର । ପ୍ରା ରମିଗୋ । ମୌ । ଜୁଣ ରହିବାରେ
ଥିବା ପ୍ରତିବାଦର ରୋଗଦଶର ରୀଏଗ ଏକ—
ଜମିକୁ ଅଦ୍ୟ ଜମା । ୮୩୭ ଅଟେ ଉତ୍ତର
ଜମିକୁ ବନୋକପ୍ରରେ ପ୍ରତିବାଦର ପିତା ଉଚାର
ପାହୁ ନାମରେ ଦାଏଇ ଦେଉଥିବ ତାକୁ ପ୍ରତି-
ବାଦ ରୋଗଦଶର କରୁଥିଲୁ ଉତ୍ତର ଜମି ଏ
ମୋକଦମାରେ ଅବଦାନିତି ନିଲମ ହେବ ଗର୍ଭର
ଅନମାନକ ମୁଲୁ । ୯୦୯ କା

ମୁଖ୍ୟ ଜ୍ଞାନିବାଚ କଳ

ଅଛି ଅଳ୍ପ ପରମାଣୁମରେ ଓ * ଦିନଟି ମଧ୍ୟରେ
ଏହି କଳାତ୍ମାର ଦୂରଗୁଡ଼ ମଙ୍ଗକ ବାହାରେ
ଏହାକୁ ଧରିବାର ଗୋଟିଏ ଦେଖେଇ ଥିଲା
କଳାଟି ଦୂରରେ ଷକାଳ ଦେଖେଇ ଘରିଲାମୋ
ପ୍ରବଳ ବେଶରେ କଳ ଦୂରେ ଓ ଦୂରଗୁଡ଼
ସବୁ ମଙ୍ଗକ ବାହାରେ । ମୁଣ୍ଡ ଟ ଧା ଓ ମାସ୍ତଳ
ଟାଙ୍କ ମାତ୍ର । ସବି ଚେହା ଗୋଟିଏ ଦୂରବ୍ୟ
ଏକଥିରେ ଜୟନ୍ତ କରିବେ ତାହାହେଲେ ସେ
ମଥାର ବାଳ ତତ୍ତ୍ଵ କରିବାର ଗୋଟିଏ ସନ୍ଦର୍ଭ
ଦିଗା ମୁଣ୍ଡରେ ଉପହାର ପାଇବେ ।

Address :—
S. C. Gupta & Co.
General Order Suppliers
2-I Shambazar Street
P. O. Bngbazar Calcutta

ଉକ୍ତିଲ ଦୀଘିକା ।

ଏହି ପାଇଁ ରାଜରେ ଯେଷ ଦେବା ସପ୍ତାଦରେ
କୁରାଗରେ ଯେଲେମ ବେଗରେ ୨୫ ମୁର
ଦୋରୁଥିଲ ଯେ ତହିଁମଧ୍ୟରେ ପଞ୍ଚାବର ଅଳ୍ପ
ସବାପେଣା ଅଧିକ ବା ୨୭ ବନ୍ଦେଇ ୧୫୦
ବଙ୍ଗ ୨୮ ବୃଦ୍ଧା ୨୯ ଓ ରଜପୂରାକା ୩୦ ଶିଲ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର ମୁର ୩୦ ରୁ ଜଣାଥିଲ ।
ପୂର୍ବସପ୍ତାଦର ମୋର ମୁର ୩୫୨ ଶିଲ । ଏ
ବେଗ କିମ୍ବେ ଦୁଇଲ ଦେବା ପୁଲରୁବିସ୍ୱ ।

-〇*〇-

ଏ ଦୟର ବାଲୁବଜାର ପ୍ରିୟନାଥ କୋଣ
ରଜ୍ଯ ଗୌଡ଼ା ବରବାହାରାମ କରଇ ଦିନିଷ୍ଠା
ପାଇଁଟିର ଦୟରେ ଏ ୦-୦୫୦ ଶହିମିଳ ଛନ୍ଦ
ସରବାର ଖ୍ୟାତ ନବବାର ବିଜ୍ଞାପନ ମର କଲା
ଦତ୍ତାମେଜେଟରେ ବାହାରିଥାନ୍ତି । ଏ ଜମିର
ଦରିଶରେ ବାଲୁବଜାର କିମାଗୌଡ଼ା ସତ୍ତବ ଏବଂ
ପଦିମ ଓ ଉତ୍ତରରେ ମୋଧୀନାଥ ସାହୁର ଘର
ହୋଇଥିବ ଏହି ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରିୟନାଥ ବାନ୍ଦା
ନନ୍ଦ ସମ୍ମରେ ଥିଲେ । ବୁଲରେ ପ୍ରିୟନାଥ ବନ୍ଦା
ହୋଇଥିଲା

ଏହି ତା ୧୯ ଉଗରେ ଫେର ଦେବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଭାରତରେ ଅନ୍ତର୍ଭକ୍ଷଣ ହୋଇଥିଲା । ଅରବିଧୀନର ଏବଂ କଞ୍ଚକାଳର

ଉଦୟର ବର୍ଣ୍ଣପ୍ରୋତ ଦୂରଳ ଥିଲା । ତେଣୁ
ବର୍ଣ୍ଣକାଳ ଅଭିମର୍ତ୍ତ୍ତୁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଳର ପର-
ମାର ଉଡ଼ିଥା, ସୁତ୍ରପ୍ରଦେଶ, ମଧ୍ୟଭାରତ, ମହାଶୂନ୍ୟ
ଓମାନାଳ ଦର୍ଶନରେ ପଥକର । ୧୦ ଉଚ୍ଚା ଥିଲା ।
ମାତ୍ର ସୁଜଗତ, ସିନ୍ଧୁ ଓ ଉତ୍ତର ପଷ୍ଠିମ ପ୍ରଦେଶ
ରେ ଅବକର । ୧୦ ଅଧିକ ଓ ଅଳକାଳୀ ପ୍ରଦେ-
ଶରେ ସମାନ ଥିଲା ।

କଲେବ ନଗରରେ ଗୋଟିଏ ଆକାଶଭିମନ୍ଦ
ଅନେକ ଉତ୍ତର ପଢ଼ିଥିବାହେତୁ ଜ * ଶ
ଅବେଳା ବାଲକବଳରେ ପଢ଼ିଥିଲୁ । ଅବା-
ଦିହାସ ବିଷ୍ଣୁଗ ପଣ୍ଡିତ ଅକୟାକ ମହୋଦୟ
ଚହରେ ଅବୋଦଶ କରିଥିଲେ । ସେ ମଧ୍ୟ ଭାଙ୍ଗ
ପାଇକଣବ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଣ ଦରାଇଥିଲୁ । ଅକା-
ଶବିମାରାଗୋପ୍ତା ପଣ୍ଡିତ ବିକେଟ ମହୋଦୟ ମଧ୍ୟ
ଅନେକ ଉତ୍ତର ପଢ଼ି ଉଦ୍‌ଦୟାଳୀ ସାଙ୍ଗ କରିଥ-
ିଲୁ । —ବାୟୁଦୟା ଉତ୍ତରରୂପେ ନ ଛାଣିଲେ
ଆଶବିମାକ ନ ଲୋଇବାର ବେଦରେ ଉତ୍ତର-
ଦେଶ ଥିଲୁ ।

—○*○—

ମତ କା ୧୬ ରଖିବୁ କା ୨୭ ରଖିଏଇଁ
ହେବେଦିବ ବର୍ଷା ଶୁତୀଯାଇ ଖର ଅବ୍ୟକ୍ତ ଟାଙ୍କ
ଦେବାରେ ଏଜଲାର ଅଠେବପ୍ରାଚୀରେ ବିଲମାକ
ସୁଖ ପାଇୟାଇ ବିଥଳଧାତର ବିପଦ ପାଇୟାଇ
ଥୁଲ ଓ ରହିପାଇଁ ସୁଖ ପଢ଼ା ଦୋଇଥୁଲ ,
ଶ୍ରୀରକ୍ଷଣ କୃତ୍ତାରେ ମତ ଶନିବାର ଅପରହ୍ନ୍ତରେ
ମେଘ କାହାର ସମ୍ମାପନେ ଏ କମରରେ ଏକ
ଅଗ୍ରା ଟାଙ୍କରୁଷି ଏକ ପରିଦିନ ସେହିପର ଦୁଷ୍ଟି
ହୋଇ ମେଦୁଆ ପାଇ ହେବାରେ ଲୋକଙ୍କର
ମନ ଥୟ ଧରିଥିଲା । କିଛିକାଳ ଏହିପର ହେଲେ
ବିଥଳଧାତ ବାହାମିହି ।

- 8 -

ବଲିବଳାରେ ଶେଟ ତିକ୍ତବାର୍ଷୀ ସମ୍ମନୀୟ
ସେହି ବୁଝାନୀ ପ୍ରାପ୍ତି ଦୋଷଥିଲ ତହିଁରେ
ପେନ୍ସିଲର ବାରଙ୍ଗାନା ପ୍ରାପ୍ତି ଦୋର ପେନ୍ସିଲର
ପ୍ରାପ୍ତି ଦେଉଥିଛି । ଏଠାର ଯେଉଁ ଦୃଳେକମାକେ ଉଚ୍ଚ ବୁଝାନୀର ଅଂଶ ଶାଶି ଥିଲେ
ସେମାନଙ୍କ ନିଜଗୁରୁ ଗୋ ୨ ୫ ଲେଖାଏ
ପେନ୍ସିଲ ଉପହାର ଥସିଥିଛି । ସେହି ପେନ୍ସିଲ
ଦେଖିବାକୁ ଯେମନ୍ତ ସନ୍ଧର ତେମନ୍ତ
ବ୍ୟବହାରେପଯୋଗୀ ଦୋଷଥିଛି ଏବଂ ତହିଁ
ଉପରେ ବଙ୍ଗଳା ଅକ୍ଷରରେ “ ଗାସିଲିଲ
ତଗ ” ବୋଲି ଘପ ମନ୍ଦ ଦୋଷଥିଛି । ଏଥର
ମୁଲ୍କ ଦେବେ ଅମ୍ବାକଳ୍ପ ଜଣା ଥାହିଁ । ସମ୍ବବନ୍ଧ ଅକ୍ଷ୍ୟ ପେନ୍ସିଲ ଥପେରା ପ୍ରାପ୍ତା ଦେବ ।
ନେବେ ଏହି ପେନ୍ସିଲ ବ୍ୟବହାର କଲେ

ପ୍ରଦେଶୀୟ ତ୍ରୁଟିକ ଉନ୍ନତି ସାଧକ ଦେବା-
ମୋହି ବଡ଼ ଅଜନ୍ମର ବିଷୟ ଦେବ ।

ଜଣେ କହୁ ଲେଖିଥାଏନ୍ତି କି ଧର୍ମଶାଳା-
ଠରେ ଗ୍ରାହିଣୀ ନାଥ ପାଇଁବେବାର ପାଟ ଜଣ,
ନାଥ ସତ୍ତଵ ନିତରେ ରହୁବାର କଥା ମାତ୍ର
ଇଜଗଦାର ସେଠାରୁ ଥୁବୁକୁ ଦୁଇ ମାରଇ
ଅନ୍ତରୁ ଭୁବନରେ ପାନମୌତା ଉପି ପାଇଁରୁ-
ପାଇଁ ବରୁଷଙ୍କିଲା । ଏଥରେ ପଥୁକାନିକର ଯିବା
ଅସିବାରେ ଗୁରୁ ମାରଇ ଦୂଲଣ ପଡ଼େ ଓ
ଅବେଳ ସମୟରେ ରେଇମାତ୍ର ଧରି ନ ପାରି
ଅଶେଷ ଅସୁଧା ଭୋଗ କରିବାକୁ ହୃଦ ଏହିର
ଇଜଗପଞ୍ଚାନିବିଷ୍ଟ ନୌକା ପାଇଁରେ ବାହି ।
ଅବ୍ୟଥ ନିଦାପାଠରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଅନ୍ତରୁ କୌତ୍ତା
ଥିଲା । ଅମ୍ବେମାନେ ଆଶା ଦର୍ଶନ କିଲବୋର୍ତ୍ତ-
ପଶ୍ଚର ଏଥର ଅନୁସକ୍ତାକ ହୋଇ ଉଚିତବା
ସ୍ଥାନରେ ଏବଂ ଉପୟୁକ୍ତ ପରିମାଣରେ ବୌକା
ପକାଇ ପଦା ପାଇ ତରିକା ବାରାଣ୍ଡାରକୁ
ସାବଧାନ ଓ ବିବ୍ୟାହ କିମ୍ବା ପ୍ରଦିବଧାନ କର-
ଯିବା ।

ତେଣୁଠି ଓ ସର୍ବତେଷ୍ଟା ପଦପ୍ରାର୍ଥୀ ବାରୁ-
ନାରେ ଜଳ ହାତମାନେକ ର ବିରୂ ଅଢ଼ିର
କ ଯାଇ ଘୋଗ୍ଯଗାପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବାର ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ରେଖିଥିଲୁଣ୍ଟ । ସେ ସମ୍ବରେ ସହଯୋଗୀ
ବଡ଼ଜାଗବାସିମା ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ସହି କାହିଁ
ହୋଇ ବହାର୍ଥକରୁ କ “ ବାସ୍ତବକ ଜାତିଭିରୁ
ଅଢ଼ିରୁ ନ ଯାଇ ପ୍ରାର୍ଥୀ ମନୋମାନ କରିବା ସକ-
ନାଦସମ୍ମତ ଅଟେ ବାରଣ ଶେଷାରେ ସେଇଁ
ମାନେ ସ୍ଥାଯୀ ଭାବରେ ବନ୍ଧୁଭାଲରୁ କାଷ କରି
ରହାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସ୍ଥା ଭାଇ ବୋଲି
ଜ୍ଞାନବର ଉଚିତ । ଅପାରା ମଧ୍ୟରେ ମନରେତେ
ଏହାର ଦେଶର ଭାବିତପଥରେ ବାଧା ଦେବା,
ସୁବିବେଚେବାର ଭାର୍ତ୍ତା ଦୁଦେ । ସହଯୋଗିକ ସହିତ
ଏକମର ହୋଇ ଅମ୍ବମାନେ ଅଧା ଦରୁଁ ଉତ୍ୱ-
ଶାର ବ୍ୟାପ୍ତବସ୍ତୁଳ କମିଶନର ଓ ମବ୍ରିମେଷ
ସେହି ଉଦ୍‌ବଳିବନ୍ଦନରୀ ହୋଇ ନ୍ୟାୟପୂର୍ବଜତ
ମତ ପ୍ରକାଶ କରିବେ । ” ଏଥୁରୁ ପାଠ୍ୟମାନେ
ଦେଖିବେ ଯେ ଉତ୍ୱଶାର ସ୍ଥାଯୀ ନିବାସୀ ଜାତ,
ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋଟାଏ ରେତଲାତ
ବାହାର କର ଚକ୍ରର ଏବଣ୍ଣେଣୀର ଅଟେନ୍ତ
ଲୋକ ଅଧିକା ସାର୍ଥ ଲୋକୁଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ
ଦିଷ୍ଟମ୍ ଦୂରରେ ପତାଇଲୁଣ୍ଟ ଏଥୁରେ ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ର
ଦିବା କୌଣସି ରଜ୍ୟପଳ କାହିଁ । ଦେଶରାମଙ୍କଳ-
କିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ଦୂର ପାତ୍ର ଦୂର ଦେବାର
ଅମ୍ବମାନେ କାମହା ଦରୁଁ ।

A COMPLAINT AGAINST THE BENGALIANS.

Under the head 'The Complaint,' our Contemporary 'The Star' published a portion of a letter received by her. The name of the writer does not appear, but it is clear from the context that he is a pleader of at least 22 or 23 years standing.

Our Contemporary formed a Court of Arbitration and called on the combatants or supposed combatants to submit their Statements and adduce evidence in support of their cause. No 'award' has yet been made, but the very able letter of the Honourable Mr. M. S. Das shows what value is to be attached to the so called complaint. We did not notice the complaint as our contemporary had charge of it, but since some of our correspondents have been addressing us on this subject we cannot pass over the matter unnoticed.

The above letter which our contemporary styles 'A complaint' was written with the object of giving vent to the wrongs or supposed wrongs which the children of Utkal (whom the writer calls 'Oriyas') think have been meted out to them by the Bengalees. It is not understood whether the writer means to include the domiciled classes in the term "Bengalees." He uses the word "here" in conjunction with the term "Bengalees," which may either mean the "Domiciled Bengalees" or residents of Bengal who are at present residing here.

"For some person or other," the writer considers the Editor of our Contemporary the fittest person to "study the question and to eliminate or eradicate the bad thing, if it exists" By "bad thing," the writer means the "mutual feelings" which he calls "undesirable" between "the Bengalees here and the Oriyas." The writer while invoking the aid of our Contemporary to deal with the question, has been pleased to remark that the "task" set down for him "is really a very easy one" requiring only a little "tact."

The writer of the Complaint next addressed himself to trace the cause of the "ill-feelings." In his opinion the children of the soil, the Oriyas, are not to blame, for it is not to their interest to create bad blood with their "elder brother," the Bengalees, since all the important offices, Civil, Revenue and Criminal are filled up by "Bengalees." Turning to the Bar, the writer observes that the majority of its members are "Bengalees." He then throws out an unhappy and we consider a most indiscreet insinuation against the Bengalee presiding officers and junior Bengalee pleaders, the latter being charged with "thinking" that they will enjoy "the good graces of the officers and the help of senior Bengalee pleaders" by "fomenting bad feeling or at least by giving the presiding officers and leading Bengalee

pleaders to understand that Oriyas hate Bengalees."

The writer seems to be exceedingly hard on the junior Bengalee pleaders and in his unguarded fury did not hesitate to say that "among the Bengalee junior members of the Bar there are many who had no respectable means of livelihood before and who have come here simply to eke out their existence by making money any how." [The italics are ours.] He finds the "bone of contention in the Bar and in Government employments" and he thinks the Cuttack Bar is overcrowded as there are now about 60 pleaders both Bengalees and Oriyas. The tenor of his letter goes to show that this ill-feeling is confined mostly to petty professional jealousies. As to the Government employments i.e. Deputy and Sub-Deputy Collectorships they are entirely in the gift of Government. No Bengalee in the true sense of the word is eligible and the complaint has no meaning unless the writer intends to shut out the domiciled classes from Government Service. We do not know whether the writer will be justified in holding up his hand against appointment of a qualified domiciled and whether by so doing he will really be serving his Country. We can safely say that, that is not the way in which a peacemaker and a tactful man should proceed. He is loud in his complaint that there are no sufficient number of graduates in Orissa and that none among the Oriyas has yet become a Civilian, a Surgeon (Civil), an Engineer, a Bar-at-law. But the question naturally suggests itself—"Who is responsible for this?" "Do the Bengalees hinder the children of the soil from attaining any of these positions?" If you strive hard, come out of the University in large numbers, occupy the Bar to its fullest strength, there will be hardly any room for a new comer. The writer seems to forget the very Elementary principles of those rules that govern Civilised Communities. If "Orissa" be for the 'Oriyas' and 'India' for the 'Indians,' we will certainly land in a very anomalous position. We will then have to call back our brethren who have been earning their bread elsewhere outside the country. Does not the writer know that lakhs of Utkalyas have been living outside Orissa and several of them have made fortunes with the wealth earned beyond limits of the land of their birth?

The writer may have personal dislike or grievances against a number of Bengalees who condemned Orissa and her people or would not like "potatoes" grown here or "fish" that live in Orissa waters - but is that a reason for running down a race? The writer should not have shut his eyes to the large capital sunk here by people of Bengal, to the large number of good people who worked and have still been working for the good of the

country—people who have a genuine love for Orissa. If there be Bengalees who slight Orissa, there are 'Oriyas' too who reciprocate the feeling towards Bengal and her sons. The writer says that this undesirable state of feelings is of recent growth—has in fact come into existence during the last 7 or 8 years. It appears from the tenor of his letter that the seat of this ill-feeling is to be found in the Bar Library. For ourselves, we see that the Oriyas and the Bengalees whether domiciled or not live in perfect amity, outside, in town. In the mofussil the domiciled Bengalees and their Oriya brethren live in perfect peace, sharing with each other the joys and sorrows of life. The few grass-hoppers which keep up the noise of party or race animosity have not yet penetrated the country. Even in the town itself instances are not wanting where the two races live as brothers. We have seen in Calcutta both Bengalee and Uriya graduates and under-graduates living in terms of close friendship. The two or three prize appointments every year and the few thousands earned by pleaders at the Bar are comparatively insignificant compared with the inordinate wealth that merchants and traders make annually. And who these merchants and traders are? Are they not mostly residents of places outside Orissa? Is there any means of shutting them out and even if we do devise means would it be to our benefit? We will revert to this in our future issue. Nothing grieved us more than to find the writer ascribing a selfish motive to Utkal's loyalty to Government. Whoever the writer may be he does not certainly voice the feeling of a large section of Utkalyas whose loyalty to Government is not on a sliding scale to be gauged proportionately with the number of appointments or favours conferred on them.

—
ଓଡ଼ିଆର ଭଲା ଜଳା ଗତ ମର ମାଧ୍ୟମ
ଜଳ ଓ ମୁଖ ବବରଣ । ଯଥୀ—

ଜଳ	ଜଳ	ମୁଖ
୧୫୨	୧୫୨	୨୨୫୭
୧୮୮	୧୮୮	୨୧୪୯
୪୨୨	୪୨୨	୨୫୨୯
୨୧୮	୨୧୮	୨୫୦୮

ଉପରିଲିଖିତ ମୁଖ ମଧ୍ୟରେ ଡରନ୍ଦରେ ୨୨
ଏବ ବାଲେଶ୍ୱରେ ୧୦ ଉତ୍କଳଠା ଏବ
ବାଲେଶ୍ୱରେ ୧୫ ବସନ୍ତପେଟରେ ବନ୍ଧୁମୁଖ ।
ଅବଶ୍ୟକ ଭଲାରେ ଏ ଭଲାରେ ପ୍ରାହୃଷ୍ଟ
ତ ମୁଖ । ସମ୍ମଧୁର ବାରହାର ମୁଖ ଅଳ୍ପାକା
ଜଳ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଖଲ ।

ବଜୀୟ ପାତଳମହାର ଦା (ଯରିଗେଷତ)
କୁଣ୍ଡଳ ସଂ ୧୨୭ ପାଇବ ॥ ଅଦିକ ଅନୁ-
ସାରେ ବଜଳା ଦେଖୁଣେଥ ବର୍ଣ୍ଣିବ ଚଢା
ଦୁଇଅଶ୍ରୁ କି ଓଣା ଦେବାଲସମନ୍ତିୟ ନିୟ-
ମାରଳା ନିର୍ଦ୍ଦେଖିଗରୁପେ ସଂଘୋଷତ ଦରିବେ
ମହା ସେହି ନିୟମାବଳୀର ଧା ଏ ପରେ ଅଛି
କି ଯେ ବୀର୍ତ୍ତି ବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଜଳବର ଦର୍ଶ-
ନ୍ତିସ୍ଥ ଦେବାରେ ସାହୀରୀ କରିବେ ସେମାନେ
ଦର୍ଶନସ୍ଥ ଲିଖିବ ମୋଟ ଜମିପ୍ରତି ପତବର
ମାତ୍ରର ଅନ୍ୟକ ସେମାକବର ନିଜର ଜନ୍ମିର
ଜଳବର ଶକ୍ତି ପାଇବେ ଅଥବା ସେହି ମୌଳି-
ର ଜଳବର ସେତେ ଟଙ୍କା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବ ତାହା
ପମ୍ପ ଅଧୟ ଦେଲାଉଶବୁ ବର୍ହିରୂପରେ
ପଢ଼ିବୁ ॥ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ଦଶୋଠରେ ଦଗଦ
ଆଇବେ ମାତ୍ର ପର୍ଵତାଳର ଦମ୍ଭଲୟର ସମତ-
ରେ ଦଗଦ ଟଙ୍କା ଉଥରିବ ତାହିଁ ଏହୁର ମର୍ମ
ଏହୁବ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେବଳ ପତବର ମ ॥ ଏ
ଜନ୍ମିର ଜଳବର ଶକ୍ତି ଦିଅଶାଉଥିଲା ମାତ୍ର
ଏଣିବ ସେହି ଜନ୍ମିର ଶକ୍ତି ଅଥବା ତଗଦ ପତବର
ମ ॥ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ଦେବାକୁ ଗର୍ଭମେଷ୍ଟ
ଇତା କରିଅଶ୍ରୁ । ନିୟମାବଳୀର ଏ ପ୍ରତାର
ସଂଶୋଧନରେ ବାହାରି ବହୁ ଦର୍ଶନର ଅବ-
ଧିକ ଦେଲେ ଗର୍ଭମେଷକୁ ଜାରି ପାରନ୍ତି ।

ବଲିଦଳା ଦାଇବୋଟର ବିଷ୍ଣୁପଦର ମାନ୍ୟ-
ବର ହୋମରୁକ ଓ ମାନାବର ଲୁହୁର୍ମୁଖ ମଦାଧ-
ସୃଜ ମିଷଳରେ କଟେବତଳ ଜଳକ ଅଦେଶ
ବିବୁଦ୍ଧରେ ପଡ଼ଇ ସଠ ୫୯୦ ସାଲର
୦ ୨୨୯୯ ମର ରୂପ ବିଶ୍ଵର ସମୟରେ ପ୍ରଥମ
ଅଦାଳତରେ ବାରେ, ହୋଲାଥୁବା ଡକ୍ଟରାଜୀ
ଦରଖାସ୍ତର ଗାରଣ ମାନ୍ୟବର ବିଷ୍ଣୁପଦ
ଲୁହୁର୍ମୁଖ ପ୍ରଦରେ । ସେ ମୋକଦମାରେ
ହାରଣ ବର୍ଣ୍ଣିଲବାସତାଷେ ବାରୁ ଦ୍ଵାରବାହାଥ
ଛେବର୍ଭାଣ ଓ ବାରୁ ସ୍ଵରେଷତନ୍ତ୍ର ଚକ୍ରବର୍ଭାଣ
ଉଜ୍ଜ୍ଵଳମାତ୍ର ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ପ୍ରଥମୋତ୍ତମ
ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ଦହିଲେ ଯେ ସୁରେଣବାରୁ ତେଣୁ
ତାଏନ୍ତି ସେ ନୟ ଦେଖି ଗାରଣ ବହିଦେବେ ।
ବିଷ୍ଣୁପଦକୁଳର ଅଦେଶ ପାଇ ସୁରେଣବାରୁ
ନୟ ଦେଖି ଗାରଣ ବହିଦେବେ ଏହି ବନ୍ଧୁର
ଦେବେବ ପ୍ରଧାନ ବନ୍ଧୁ ଅନ୍ତରୁବାଦ ତରି ବୁଝାଇ
ଦେବାରେ ବିଶ୍ଵରପ୍ରତି ଅବେଳ ସାନ୍ତ୍ରସ
ହୋଇଥିଲା । ଏହୁର ପାଠମାତ୍ର ଦେଖିବେ
ଯେ ସୁରେଣବାରୁ ତେଣାରେ ତେବାଳଙ୍ଗ ତରି
ହାରବୋଟରେ ତେବାଳଙ୍ଗ ବ୍ୟବସାୟ କରିବା
ଦେବୁ ତେଣିର ମାମଲାଘରେ ସୁଦିଧ ହୋଇ-
ଅଇ । ତେଣୁ ତାରିକା ତେବାଳଙ୍ଗ ହାରବୋଟରେ

ନୟକୁ ଦିବାରେ ଶେଷ୍ୟ ମୋରବଳଦ୍ଵର
ଶେଷ୍ୟ ଅଛି । ଶେଷ୍ୟ ଶେଷ୍ୟ ହେତୁ ବାଦଦୋ-
ଗରେ ବ୍ୟବସାୟ ଦିବାର ଦେଖିଲେ ଥମେ-
ମାତେ ବଜା ଅବଧି ଦେବେ ।

— * — *

ବାଉସୁରମୂଳର ସହିତ ସାହାର୍ଥ ବାରେ
ଏଇ ଜିଲ୍ଲାଗୋର୍କ ବନ୍ଦ ବିଷଦେଇଥିବା ବିଷୟରେ
ଅମେମାକେ ଯାହା ଲେଖିଥିଲୁଁ ବାଲେଷର
ସମ୍ବଦବାହିତା ଚହିଁର ପ୍ରକାଶ କର ରେଖି-
ଅଛନ୍ତି ଯେ ନୂତନ ସ୍ଵର ସ୍ବାଧୀକ ଅଥବା ହୌରିଷି
ସ୍ଵର ସାହାର୍ଥ ବର୍ତ୍ତନ କର ଅବ୍ୟ ସ୍ଵରକୁ
ପ୍ରଦାକ କରିବାମନ୍ତରେ ତେସ୍ତୀ ମନ୍ଦ୍ରେକୁର
ଓ ସଦ୍ୟମନ୍ଦ୍ରେକୁରମାନେ ସମ୍ବେଦିବା ବୋର୍ଡର
ଚେଷ୍ଟାରମାତ୍ର ବା ଭାଇଷମେଯାରମାତ୍ର କେହି
ନୁହନ୍ତି । ଯେଉଁ ଚେଷ୍ଟାରମାତ୍ର ବା ଭାଇଷମେ-
ଯାରମାନ ନିଜେ ତୁଲ କି ଦେଖି ପରିଦ୍ୱାରିରେ
ଗୋଲ ପିଅନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଏବଆ ଫୋର୍ମ ପାଇ ପାରେ
ମାତ୍ର ସାମନ୍ତରୀ ବଧାରିବଣ ଦ୍ୱାରା ପର ପରିତ୍ରମୀ
ଓ ପରିଦ୍ୱାରିବାରେ ଭାଇଷମେଯାରମାତ୍ରକୁ ତାହା
ଫୋରମାୟ କୁହେ । ସହଯୋଗିକ ଲେଖାରୁ ତଣ,
ଯାଏସେ ବଧାରିବଣ ବାରୁ ସ୍ଵଦ୍ଵାରି କିମ୍ବା ସ୍ଵାମୀ
ବଦକ୍ରି କି ବନ ତେସ୍ତୀ ବା ସଦ୍ୟମନ୍ଦ୍ରେକୁରକ
ବାରେ ଗୁଲାମ୍ଭାନ୍ତି । ଏହା ପ୍ରଭୃତି ହୋଇଥିଲେ
ଅମେମାନେ ଅବସ୍ଥା ହୁଅଥିବ ଦେହ୍ । ପଳକଟି
ବାଉସୁରମୂଳର ପଳ ଭଲ ଦେଇଥିବାର
ଅମେମାନେ ଲେଖିଥିଲୁଁ । ସେ ବିଷୟରେ କୁହ
ମାତ୍ର ପ୍ରତିବାଦ ହୋଇ ଚାହୁଁ । ସୁରବଂ ତେସ୍ତୀଟି
ବା ସବରକ୍ଷେତ୍ରର ରଖେରେ ବିପର ମନ
ମାନକ ଓ ମନ୍ଦିରମେଯାରକ ଉ ରଖୋଈ ଦେଲେ
ଓ ଦେବେ କେଉଁ ବିଷୟରେ ବିପର ସେହେ
ଚରକୁ ପାଦଧାନ ବର ଦିଅଯାଇଥିଲା ଏବ
ସୁଲର ଅକ୍ଷୟ ବିପର ମନ ଦେଲ ଏହା ସହ-
ଯୋଗୀ ସହକରେ ବଧାରିବଣ ବାରକ୍ଷତାରୁ
ଦୁଇ ସବସାଧାରିବଣକୁ ଜଣାଇଥିଲେ ଅମୁମାନ
ବର ମନ ମାନ୍ୟାର ଆକ୍ରମ କାରଣ ବଧାରିବଣ
ବାରୁ ତାକ୍ଷତାରୁ ଦୂରରେ କାହାନ୍ତି । ଅମେ-
ମାନେ ତିକାବିପ୍ରାରତ ପଞ୍ଚପାତ୍ର । ଦେଶରେ
ଯେତେ ସ୍ଵର ହୁଏ ଏବ ଯେତେ ସାହାର୍ଥ
ଦିଅଯାଏ ଗେତେ ଭଲ । ଏହା ପ୍ରାକର ଲେଖକ
ନିବର୍ତ୍ତ ସ୍ଵର ରୂପ ନେଇ ତାଙ୍କୁ ଦୂର୍ବଳ ବର
ଅଳ୍ପ ପ୍ରାକର ଅପରାଧିତ ନୂତନ ସ୍ଵରକୁ ସାହାର୍ଥ
ଦେବା ବା ସ୍ଵର ବିଷଦେବା ନ୍ୟାୟକୁମୋଦିତ
କୁହେ । ବାଉସୁରମୂଳ ଅବନନ୍ତ ଉତ୍ଥିଲେ
ତାହାକୁ ଭନ୍ଦର ବରବା ସେ ଏହାକୁ ଅମ୍ବନ
ଏପର ବିଷାର୍ଥ ସହନରେ ହେତୁକାହୁଁ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀବୁଦ୍ଧଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣ

ପଣ୍ଡିତମାସୁରଙ୍ଗ ଦୂରି ସମ୍ବଲରେ ମନ୍ତ୍ରମେଷ୍ଟକ
ଏହି ଅପ୍ରେର ମାସ ଗା ୨୯ ଉଗର ଅଦେଶ
ଉଚ୍ଛଳବାର୍ଷିକ ଏହି ସମ୍ବଲରେ ପ୍ରତାପକର ଅମ୍ବୀ-
ମାତେ ଅଜପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାବା ପ୍ରତାପ ଦରି ଦ୍ୱିବା-
ରୁ କଟାଏ ଦରିଅରନ୍ତି । ମନ୍ତ୍ରମେଷ୍ଟକରୁ ତୌଣସି
ମୀମାଂସା ଦୋରଥୁବାର ଅମ୍ବମାଦକୁ ଜଣା କ
ଥିଲା । ତାକୁ ଅଦେଶ ସମ୍ବଲମାର ସଙ୍ଗାଦକ ବାହୁ
ଗୋକୁଳାଳନ ତୌଥୁବକ ନିବଟକ ଅଧିଷ୍ଠବାରୁ
ସେ ତାବା ଅଲୋଚନାପୂର୍ବକ ବାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ
କରିବାବାରଣ ଏହି ଧନିବାର ସନ୍ଧାନପୂର୍ବକ
ଦେନ୍ତ୍ରମେତର ସନ୍ଧାନକୁ ଅହାତ ଦରିଥିଲେ
ମାତ୍ର କୁରିଳଣ ଏଥ୍ୟରୁ ଅଧିକ ନ ଅଧିକାଦେଶୁ
ଅଧିବେଶନ ହୋଇ ପାରିଲା ନାହିଁ । ମନ୍ତ୍ରମେ-
ଷ୍ଟକ ଅଦେଶ ଅପ୍ରେର ମାସ ଗା ୨୯ ଉଗରେ
ଦୋରଥୁବା ସ୍ଵଲେ ଗୋକୁଳାଳନ ବାହୁ ଅବଶ୍ୟା
ତାବା ସେହି ମାସମଧୁରେ ପାଇଥିଲେ । ଏହେ
କାଳ ତାବା ଲୁଗୁର ରଖିବା ଏହି ଚତୁର୍ବିର୍ତ୍ତି
କାର୍ଯ୍ୟବଧାରଣ କରିବାବାରଣ ସମ୍ଭାବ ତାବ-
ବାରଦେଶୁ ତାକୁ ଜଣାଥୁବ । ସେହି ମନ୍ତ୍ରମେ-
ଷ୍ଟକିରି ଦୂରି ଲଗଣାଦ ସମ୍ବଲରେ ସାଧାରଣ ସମ୍ଭ-
ବୋଲ ଯେଉଁ ଅଦେଶ ପରି ଦମ୍ପତ୍ତିର
ସାହେବଙ୍କବାବ ମନ୍ତ୍ରମେଷ୍ଟକ ପଠା ଯାଇ-
ଥିଲା ତହିଁର ସାଧରିବାରକି ମଧ୍ୟ ହମିଶନର
ସାହେବ ଉକ୍ତ ଅଦେଶ ତଣାର ନାହାନ୍ତି
ଏମନ୍ତ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣରେ ଅମ୍ବମାତେ ତାବା
ଜାଣିବୁଁ କଷର ? ସହଯୋଗୀ ଭ୍ରମିବାକ
ସେ ସେ ଗୋକୁଳାଳନ ବାହୁର ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ
ତାବା ପ୍ରତାପ କରିବାକୁ ସମ୍ଭାବିଲେ ମାତ୍ର ଅନୁ-
ଷ୍ଠାନ ଦର୍ଶକ ନାମ ପ୍ରତାପ କି ଦରେ ବାହୁକ ?
ସେ ଯାଦା ହେଉ ମନ୍ତ୍ରମେଷ୍ଟ ସେ ଡେଶ ଶୁଣ
ଅପ୍ରାପ୍ତ ଦେଲେ ଶିଶୁଦ୍ଵାପର ତାରରେକୁର
ରହାମନେ ଏହି ବା ଚତୋଧିକ ଦୂର ଉଚ୍ଛଳ-
ବାସି ଅର୍ଥତ୍ତଥ ଶିଶୁକୁ ଦେଲପାରିବାର ଅଦେଶ
ଦରିଅରନ୍ତ ତହିଁର ଅମ୍ବମାତେ ଦୃଦ୍ଧିତା
ସ୍ଥିତାର ଦୂରଥିରୁ । ମାତ୍ରାବର ମନ୍ତ୍ରକାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ଭାବୀ
କାର୍ଯ୍ୟ ଦୂରର କରିବାକୁ ସମ୍ଭାବ କି ଦେଲେ ମଧ୍ୟ
ଅର୍ଥତ୍ତଥ୍ୟକୁ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗର ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହାବେଳେ
ଉପେକ୍ଷା କରିଶାରିରେ ନାହିଁ । ମାତ୍ରାବର ସର
ବେଳର ବାହାରୁର ବଢ଼ି ଦୟାକୁ ଦିଗ୍ଭବଣ ଓ
ନିର୍ମାୟବାକୁ ଶାସନକାର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ଦେହ ତାହିଁ ମାତ୍ର
ଦୂର ଦେଇଲା ମନୁଷ୍ୟ ତାହିଁ । ସହଯୋଗୀଙ୍କ ଉଚ୍ଚକ୍ରି-
ଯକ ସହ ସବ୍ସାଧାରଣକର ମନ୍ତ୍ରରେ ସମୁଚ୍ଛି
ଦ୍ୱାରା ତାବା ଅମ୍ବମାଦକୁ ଶିରେଧାର୍ଯ୍ୟ ମାତ୍ର
ସହଯୋଗୀ ରହି ରଖିବେ ସେ ଗାନଦେବ,
ମନ୍ଦିର ଲେଖିବ ତାର୍ଯ୍ୟ ନଦେ । ତାବା ହେଉ

ମହେଶ୍ୱର ଅଦେଶ ପ୍ରତାଷ ବରସବାଦେବ
ଭକ୍ତିଗାୟାରୁ ଧ୍ୟାନାଦ୍ୱେଲ ଘାଠକମାତର
ଅବଳ ନିମ୍ନତ ତମେ ଉକାର କରୁ । ସଥାଃ

"The Lieutenant Governor has been pleased to decide that in the absence of eligible Uriya candidates, one or more of the special Engineering scholarships may, at the discretion of the Director of Public Instruction, be awarded to domiciled non-Uriya candidates. The Director of Public Instruction has been instructed to mend the rules framed by him accordingly"

Govt. Order No. 149 T. G.
Dated 21. 4. 10

ପୁରୀ ରଥସାହି

ଗତ ପା ୧୯ ରଖ ଶୁଭବାର ସନ୍ଧ୍ୟାଦର୍ଶକ
ହଜ ସକାଳୀ ସନ୍ଧ୍ୟାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସକରବାହିମାନେ
ଶୁଣ୍ଡର ମନ୍ଦିରରେ ରହ ଦର୍ଶନାବ କରସ୍ଥିଲେ
ବେଶ୍ୱରୀଙ୍କୁ ସନ୍ଧ୍ୟାବମ୍ବନ୍ଧୁ ସେଠାରେ ବଢ଼ି
ଉଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା । ପୂର୍ବଦଳରୁ ଦୂର ରଥର
ଦର୍ଶନମୂର୍ତ୍ତି ହୋଇଯାଉଥିବାରୁ ଅବଶ୍ୟକ
ଜୀବନାଥ ; ଦେବକ ରଥର ଦର୍ଶନମୂର୍ତ୍ତିବାରୀ
ଏହନ ଅପରହ୍ନରେ ଶେଷ ହେଲା । ପରଦିନ
ପା ୨୭ ରଖ ଶୁଭବାର ଦିବ ପା ୧୦ ଶୁ
ଷମରେ ତାରୁରମାନେ ବାହୁଡ଼ାବଜୟ କର
ମଧ୍ୟର ପା ୮ ଘାରେ ରଥାବୂର୍ତ୍ତି ହେଲେ ।
ବସ୍ତୁକଣ ବିଶ୍ଵାମୀରେ ବିଜନରଥରେ ଦଉଡ଼ି
ଲାଗି ରଥଗଲା ଅରମ୍ଭ ହେଲା । କୁବଳଦେବ-
କିର୍ତ୍ତି ରଥରେ ଧୂଲିର ସାହେବ, ସୁରତ୍ତା-
ରଥରେ ତିର୍ତ୍ତିକୁ ନଈମୟର ସାହେବ ଏବଂ
ଶ୍ରୀ ଜୀବନାଥ ଦେବକ ରଥରେ ସ୍ଵର୍ଗ ମାକି-
କ୍ଷେତ୍ର ସାହେବ ଓ ମେନେକରବାରୁ ତହାକ-
ଧାରଣ କରସ୍ଥିଲେ । ସାହେବମାନେ ଦସ୍ତରେ
ଲାଗଗାକା ଧର ରଥର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
କରସ୍ଥିଲେ । ଅପରହ୍ନ ଦଳାଶ ଆତାରେ ଦୂରରଥ
ଯଥାକଟେ ସିଂହଦରାରରେ ଭ୍ରମିତ ହେଲେ
ମାତ୍ର ଶ୍ରୀ ଜୀବନାଥ ଦେବକ ରଥ ବଜିହାଉସର
ନିକଟରୁ ଦେବାସମଦ୍ୟେ ରଥର ତବ କାଳରେ
ସତ୍ତରିବାରୁ ପ୍ରାୟ ଅଧିକା ଫଳମୟୋଗୁଁ ଠିକ୍
ସନ୍ଧ୍ୟାବମ୍ବନ୍ଧୁ ବଜାଗାର ସମ୍ମାନ ଦେବାରେ
କ୍ଷୟଂ ସୁଦ୍ଧାବଜା ମନୋଦୟ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀତାରୁବାନୀଙ୍କ
ସମବିକାଶରେ ରଥ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ
“ଦୂରବୋଲ” ଧୂରରେ ମରନ ମେତନ ବଜାଗା
ଦେତ ହେବା ପରେ ସବି ହୋଇଯିବାଯୋଗୁଁ
ମାତ୍ରମୟ ସୁଦ୍ଧାବଜା ମନୋଦୟଙ୍କ ଅଦେଶମତେ
ରଥ ବଜବାଟି ସମ୍ମରରେ ରହିଲ ପରଦିନ
ପା ୨୭ ରଖ ଶୁଭବାର ପରାହରରେ ଶ୍ରୀ ଜୀବନାଥ

ଦେବକ ରଥ ସିଂହବାହରେ * ଲଗିଲୁ ।
ରଥରୁ ମିଳନରେ ଏହକ ଅତ୍ୟବାହର ହେଲା ।
ସଜବାଣୀ ଓ ମନୋନନ୍ଦର ଅଧିକରଣରେ ରୋମ
ଏହଦିକ ହୋଇଥିଲା । ବଢ଼ିଏବାଦଶୀରେ
ସହର ଓ ମଧ୍ୟରକୁ ଅବେଳା ନେବେଦ୍ୟ
ବୃତ୍ତା ଉଖୁତା (ବଦରୀ) ପୁଷ୍ପକୁ ପିଞ୍ଜଳାଦ
ରୋମ ଲାଗିବାର ବିଧ ଥିବାରୁ ସବସାଧାରଣ
ଅନୁରୋଧକମେ ମେଲେଜରବାର ଗା ୯୮ ରାଜ
ଯୋମକାର ବଢ଼ିଏବାଦଶୀଦିନ ପହଞ୍ଚି ସୁକତ
ରଖିଥିଲେ । ଗା ୯୯ ରାଜ ମଙ୍ଗଳବାର ପୂର୍ବାହ୍ୟ
ସତ କୁ ସମୟେ କଥରେ ଫୁଲପ୍ରକର ଧୂପ
ପରେ ପଦଣ୍ଡି ଆବୟ ହୋଇ ଏ ୧୦ ବା ମଧ୍ୟରେ
ଠାକୁରମାନେ ଝା ନାଲାଗଳ୍ବରୁଷ୍ବାସନରେ
ବିଜୟ ହଲେ । ପହଞ୍ଚି ସରଯେ ସାମାଜୀ ବର୍ଣ୍ଣ
ହେଉଥିବାରୁ ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କ ଗ୍ରାଥଙ୍କ ଜାର୍ଦ୍ଦୁ
ହୋଇଥିଲା । ପହଞ୍ଚି ଏହେ ରୂପାକାର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ
କଣ୍ଠାଧୂପତାରୁ ଦେଇବ ନାର ହୋଇଥିଲା ।
ଏବର୍ଧ ଦ୍ଵାଦଶଦିନରେ ଠାକୁରମାନେ ଝା ମନ୍ଦି-
ରକୁ ପ୍ରଥ୍ୟାମନକ ହଲେ ଏବ ରାତ୍ରାତ୍ରା ଗେଣ
ହେଲା । ଶୈଖଣ୍ଡିଲାରୁ ବାହୁଡ଼ାଦିକର ଲୋହ-
ସମା ଜଣା କି ଆର କରଂ ଅଧିକ ଥିଲା ।
ହେଲନ ମଧ୍ୟର ରହିବିଲୁ ଯାତ୍ରିରେ ଝାମ-
ନିରତାରୁ ମାତ୍ରସିମା ହନ୍ୟନ୍ତି ଶ୍ଵରୁ ଲୋକା-
ରଣ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ବିହେଣୀ ଖାଗ ଦଜାର
ସାରୀ ହୋଇଥିଲେ । ଶ୍ଵର୍ଣ୍ଣ କିମ ଥାବି ।

ବଙ୍ଗ ବସିକଲେଜ ।

ବଞ୍ଚିପ୍ରଦେଶର କୁଣ୍ଡଳରେ ସାହା ଗୁମନ-
ପୁରକଳା ସାବୋରତାରେ ଶୁଣିଗ ହୋଇଅଛି
ତାହା ଆମୀ ନବମ୍ରମାସ ତା ୫ ରଙ୍ଗରେ
ପିଟିବ । ସେହି କଲେଜସମ୍ମାୟ ବସ୍ତ୍ରରତ
ନିୟମାବଳୀ ଶିଖାଦିଷ୍ଟଯୁର ଗାଲିକା ଏବଂ ଶିଥା-
ବାସ ନିୟମାଦି ଗତ ତା ୨ ରିକର କଲେଜର
ମନେଟରେ ଉବ୍ଧ୍ୱର୍ମେୟ ଦକ୍ଷିଣକୁଣ୍ଡେ ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇଥାଏ । ସେଉଁମାନେ ଶତ ପଠାଇବେ
ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟକ୍ତି ସମସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଗହିରୁ
ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ ତାର୍ଯ୍ୟ ଦରବେ । ନିୟମା-
ବଳିର ସମେତ ମର୍ମ ଏହି ତ ଆମୀ ନବମ୍ର
ମାସ ପ୍ରଥମଦିନ ଏ କଲେଜ ପିଟିବ । ମାତ୍ର
କଲେଜର ନିୟମିତ ଅଧିବେଶକ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଜ୍ଞାନ-
ମାସରେ ଅର୍ଥମୁଁ ହୋଇ ମର୍ମି ସରେ ଶେଷ
ନହିବ । ସୂର୍ଯ୍ୟ ସେଉଁମାନେ ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରାନବମ୍ର-
ମାସରେ ଦରତ ଦେବେ ସେମାତେ ସଳ ୫-
୬ ସାଲ ମାର୍ଟ୍ଟମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଥମବର୍ଷର
ଶେଷୀରେ ରହିବେ ଓ କଲେଜରେ କାଳ ଶି
ର୍ଥିବାର ନିୟମ ଅବାହେତୁ ସେମାକର୍ତ୍ତର

ପେଣ ପଦ୍ମାରୀ ସତ ୧୯୫ ସାର ମାର୍ଗମାସରେ
ହେବ। ସେଉଁମାନେ ଏକଟ୍ଟାନ୍ତ ପାଥ କରିଅଛନ୍ତି
ଏବଂ ବସୁପାଦ କାହାର କହି ପରିବାରକେ
ପିଲାଶଳୀଙ୍କର ପ୍ରାସ୍ତୁତ ସାରପିକଟ ଏବଂ ସତ-
ରାତର ନିଦର୍ଶନ ପଦ୍ମପୁଷ୍ପ ଅବେଦନ କଲେ
ଦିନର କୋର ପାଇବେ । ଅବେଦନ କଲେ-
ନର ପ୍ରତିକୃତିକର ନିକଟରେ ପଠାଇବାକୁ ହେବ
ଏ ଦିନେକ ଚାରିବର୍ଷାମର ତାରବେଳେକରିବା
କରିବାକାଳରେ ରହିବ । ସେଉଁମାନେ ଏ
ଦିନେକରୁ ଉତ୍ତାପି ହେବେ ସେମାନେ ଏଇ,
ଏଇ, ଉତ୍ତାପି ପାଇବେ । ଏହି ଉତ୍ତାପି ସରକା-
ରରେ ମାନ୍ୟ ହେବ ମାତ୍ର ଏହାବାର ସରବାଳ
କୃତିଗ୍ରହଣ କ୍ଷତ୍ର ଥିବା ବିଜ୍ଞାନରେ ବାର୍ଯ୍ୟ
ପାଇବାର ଅଧିକାର ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ । କଲେ-
ନରେ ପଢ଼ିବାର ବାର୍ଷିକ ପିବ ଟ ୫୦ ଟ ବିନ-
ମାସାନ୍ତର ସମାଜ ଗୃହ ବସ୍ତୁରେ ଦେବକୁ ହେବ
ମାତ୍ର ଏଥର ସରବର୍ତ୍ତର ହୋଇଥାରେ । ଏହର
ପ୍ରଥମେ ଟ ୧୦ ଟଙ୍କା ଜମା ବରବାକୁ ହେବ
ଯେ କେବେ କୌଣସି ଦିବ ଅପାବଧାତା-
ପୂର୍ବକ କ୍ଷତ୍ର ହେଲେ ଗହିର ମୂଳ ବାଟି ନିୟା-
ଯିବ । ଶେଷମାନେ ପାଇବାକାଳରେ ଏକା ରହିବେ
ଟ ପ୍ରତିଜଳ ଟ ୧୦ଟଙ୍କା ଏଇବାରୀ ଏବଂ ଖାଇ-
ଖରତ ଟ ୮୦ଟଙ୍କା ଦେବେ । ବଜାର ଦର-
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଖାଇଖରତ ଉପା ଅଧିକ ହୋଇ-
ଥାରେ । ପୁଷ୍ଟିକ, ଲୁପ୍ତାପତ୍ତା, ଅଳୁଥ ଇତ୍ୟାଦି
ପରି ନିଜେ ଯୋଗାଇବ ଏବଂ ଖେଳ ଟ ପୁଷ୍ଟିକା
ମାରଇ ସାମାଜିକ ହଳ ଦେବା ଦେବା । ଏଥରୁ
ଜଣାଯାଏ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶତର ବାର୍ଷିକ ବୀର୍ଯ୍ୟ
ପ୍ରାୟ ଟ ୨୫୦୦ ଟଙ୍କା ଦେବ ଏବଂ ଖାଇକା
ସୁବା କାହାର ଟ ୨୫୦୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟକ୍ତରେ
ଦୂରମ ଯୋଗ୍ୟତା ଲାଭ କରିବ । ଯେ ସମସ୍ତ
ବିଷୟ ପଢ଼ିବାର ନିକଟରେ ଦୋଷଅଛି ଗହିରେ
ଭୂଷି, ମବାଦ ପୁଣ୍ୟାଳକ ପଣ୍ଡତଦୟା ଓ ସେ-
ସମଜୀଯ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କଥାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ହୋଇଥାଏ । ସେ ସବୁ ଜାଣି ବିଧମଟେ ବ୍ୟକ୍ତ
ଦାର ତମେ ସମ୍ବାଦଯାତ୍ରା କିମ୍ବା ଦିନରେ
ସଙ୍ଗେ ଦେଶର ଦୂରତା ବରାହର ମାତ୍ରରେ
ଥାଏ । ଦୃଷ୍ଟିଗ୍ରହରେ ମଧ୍ୟ ଅଳେକ ଉତ୍ତାପିଶାତ
ବାର୍ଯ୍ୟ ଆଇବେ । ଅମ୍ବେମାନେ ଏହାକୁ ଆପା-
ବରୁଁ ସେ ଉତ୍ତାପିର ଦେବେକ ଶତ ଏ କଲେ-
ନରେ ପଢ଼ିବା ସହାୟେ ଶାନ୍ତି ଅଗ୍ରପଥ ଦେବେ
ଜଙ୍ଗ ଓ ହୃଦୟକର ଶତମାନର ବାସ ଅଗ୍ର-
ପଥୀ ଦେବାର ମବହୁମେଷ ନିଯମ କରିଅଛନ୍ତି
ଏବଂ ଉତ୍ତାପି ବଜାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଥାଏ । ସେଉଁ
ଅମ୍ବେମାନେ ଏ କଲେନ୍ତରୁ ଉତ୍ତାପି ଯୋଗ୍ୟତା-
ହଳଟ ବାହାରକେ ସେମନକୁ ଅଧିକ ଶିଖିବା

କିମ୍ବେ ସୁଧାକଳେଜରୁ ପଠାଇବାର ବିଧାନ
ହୋଇଅଛି ଏବ ଗଢି ଶାର୍ ଦୂର ଦିଅଯାବାର
ଅଣା କୁଥିର ।

—*—

ଗୁରୁଙ୍କୁ ରହ ଓ ମିଳା ।

ତାଣୀଧାମର ହନ୍ଦୁକଲେଇକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା
ଜାଗ ବାସନ୍ତୀମହୋଦୟ ମଧ୍ୟ ଜନମାସ ଥା ୮୮
ତଥରେ ମାତ୍ରମରଗରୁରେ ମାନ୍ୟବର ଗଣ
ଜାହାତୁର ଗମଦ୍ଵୀ କାଏତୁ ଜିନିହାରଙ୍କ ସହ
ତେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଦୋଷତ୍ୱଗା ଭକ୍-
ଗୋରୀ ମେମୋରୀୟ କାହୁରୁଲ ଚୁବର
ପ୍ରତିଷ୍ଠାତାର୍ଥୀ ସମାହତ ଚନ୍ଦ୍ରବାର ସମାପ
ନିଲଇ । ସରସ୍ଵତରେ ଅନେକ ସୁରେଣୀୟ ଓ
ଦେଖିୟ ମାନ୍ୟଗଣ୍ୟ ଦେବକେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ ।
ସେହି ସରସ୍ଵତରେ ଜାଗ ମହୋଦୟ ଯେଉଁ
ଚାହୁର କଲେ ତାହା ଗର୍ଭର ଚନ୍ଦ୍ରତ୍ୱ ଏବଂ
ନିବାନ୍ତ ସମୟେତିଥି ଧ୍ୱନାରୁ ଧାତୁମାନଙ୍କ
ଉପଦାର ନ ଦେଇ ବହୁପାରନ୍ତୁ ଲାଇଁ । ଜାଗ
ମହୋଦୟ କହିଲେ “ଶିଶୀତାରୁ କଳ ବାଳତ୍ତ-
ମାତ୍ରଙ୍କୁ ଅଧିକ ଉପକାର କିଛି ଦିଆଯାଇ
ତ ଥାରେ । ମାତ୍ର ସୋଜିଏ ବିଷୟ ମନେ ରଖି-
ବାଲୁ ଦେବା ମୋଟିଏ ଶିଶୀଦାନର ଶାତ ଅର୍ଥାତ୍
ସେହି ଶିଶୀର ଦୂଳରେ ଧର୍ମ ଏବଂ ନାର ବିଷୟ
ଥିବା କାହାଦୟ । ସେଉଁ ଶିଶୀକାର ଧର୍ମଶିକ୍ଷା ଚ
ଦେଲା, ଚରତ୍ର ସରଠି ବିଦେଶ ହେଲା, ମନୋ-
ଭାବ ଅସୁର ବିଦେଶ ଥର ଅନ୍ତଃକ୍ଷରର
ପଦବ ଏବଂ ବିଶୁଦ୍ଧ ନ ଦେଲେ ତାହା ପ୍ରକରଣିକା
ମନେ । ତେବଳ ମନ୍ତ୍ରିଷ୍ଟରୁ ଶିକ୍ଷିତ ବରିବା ଏବଂ
ଦୂରିର ମୁଣ୍ଡିଷାଧନ କରିବା ଲୋକବିଷୟରେ
ଉପକାରି କଥାର ଥାର ବିଷୟକିନବି ଥିଲେ ।
ତାରିଣ ବୃଦ୍ଧ ପ୍ରତର ଏବଂ ଜାତ ଦେଲେ
ଜାବନକୁ ସଫଳ ଏବଂ ଧିନସହ୍ୟ ବରିବାର
ଲୋକ ପ୍ରସାରୀ ଦ୍ଵାରା ମାତ୍ର ସର୍ବବର ଦୃଢ଼ତା
ପଞ୍ଚାଦତ କରିବାକୁ ଦେଲେ ରଜାକ୍ଷସର
ମତ୍ତୁରୁଦ୍ଧିପ୍ରତି ଏବଂ ଅପଣା ସମ୍ମଦ୍ଦାୟପ୍ରତି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଜୀବ ବିକାଶ କରିବା ନିବାନ୍ତ ପ୍ରଯୋଜନମାୟ ଏବଂ
ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ବାହ୍ୟ ବୋଧ ଏବଂ ପଚାରି
ଜୀବନ୍ଥିବା ଥିବାକି । ଲୋକେ ଅପଣାବିକାଶରେ
ତାହା ଖୋଜିବି ତାହା ସମ୍ମଦ୍ଦାୟର ମଙ୍ଗଳ-
କରିବ ଦୋଷ କଥାରେ । ଏଣୁ ଲୋକେ ଜାତ
ସ୍ଵାର୍ଥପର ଦୋଷ ଧଳ ଲୋକରେ ଏବଂ ଅପଣାର
ବୁଦ୍ଧିକାର୍ଯ୍ୟର ସହାୟ ଯଥ କେବାରୁ ବସନ୍ତ-
ଦେଶେ, ସାଧାରଣ ଉପକାର ଥୁବେ କିଜିବ
ଲାଭ ଖୋଜିଲେ ଏବଂ ସମ୍ମଦ୍ଦାୟର ବଜ୍ରାଣକୁ
ଅବଦେଲା ତର ଅପଣାର ଲାଭ ଚନ୍ଦ୍ରା ତମେ
ଜାଗ୍ୟ ଉନ୍ନତ ଦେବା ଅସମକ । ଏପଣ

ଲେବରେ ମଠିତ ହେଲେ ସତ୍ୟରେ ଦିଗନ୍ତ ପାଇଁ, ନିୟମ ଏବଂ ଜୀବନୀୟ ପ୍ରାକ ପାଇବ ପାଇଁ । ଏହି ଧର୍ମ ଏବଂ ମାତ୍ର ଶିଖାର ପ୍ରଧାନଙ୍କ ଦେବା ଭାଷ୍ୟ । ଏହି ନିୟମରେ ଗାଲିଜବାଳକାଳୀ ଶିଖା ପ୍ରଦାତ ବଲେ ଭାବ ଭାବତର ଉପସ୍ଥିତ ସନ୍ନାତ ଗଠିତ ହୋଇଥାରେ । ସୁରକ୍ଷାଲବେ ଧର୍ମହଁ ଏ ଦେଶର ସାମାଜିକ ଏବଂ ଧର୍ମବାନର ନିୟମର ଧୂଳ ଏବଂ ସେହି ଧର୍ମ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବସ୍ଥାର ବର୍ତ୍ତବ୍ୟଧର୍ମ ଓ ଗାନ୍ଧାର ଦୟିତ ଏବଂ ବ୍ଲାଇଚରଣର ନିୟମମାତ୍ର ଶିଖା-ଭୂଳ । ଭାବନବର୍ତ୍ତରେ ସୁରକ୍ଷାଲରେ ବିଜୟ, ଅଜ୍ଞାନକ ଓ ମୌକଭାବ ଯେତର ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ ଧୂଳ ମାତ୍ର ଏବରୁ ପାଦ ଥନ୍ଦିଗ ହୋଇଥାରୁ । ଏହି ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଧର୍ମ ଓ ମାତ୍ର-ଶିଖା ଦିଅନ୍ତିବାର ଅବଗତ ହୋଇ ସେ ସୁଖୀ ହୋଇଥାରୁ ଏବଂ ଦୂରସା କରନ୍ତି ଦିନେ ଭାବନବର୍ତ୍ତର ସମ୍ମାନ୍ୟ ବିଦ୍ୟାଲୟମାଙ୍କରେ ସେହି ଶିଖା ଦିଅନ୍ତିବ । ଧର୍ମ ସମ୍ମାନ୍ୟ ଅସୁଭିଧା-ମାତ୍ର ଧୂଳରୁ ଘର୍ଷିତମେତେ ଏ ବିଷୟରେ ଅଗ୍ରପର ହୋଇ ପାଇବେବାହିଁ ମାତ୍ର ବାଦ ବୋଲି ଭାବର ସୁବହନ୍ଦକର ଚରନ୍ତ ଧର୍ମ ଏବଂ ମାତ୍ରର ଭିତରେ ଗଢ଼ିବାବାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ମାନ୍ୟରୁ ଉପାହିତ କରିବାରେ ତେଣ୍ଟା ଭଣା କେଉଁ ବାହିଁ । ଭାବନରେ ସୁରକ୍ଷାଲରେ ଯେଉଁଶିଖା ଦିଅନ୍ତିଭୂଳ, ଯେଉଁ ଥିବ୍ୟାସର ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲ, ଯେଉଁ ସୁରମାତ୍ର ବିଭିନ୍ନ ଏବଂ ସୁବହନ୍ଦ ମନ୍ଦରେ ଯେଉଁ ସଦ୍ଵିଷ ସେପିତ ଦେଉଥିଲ ଗହିରେ ଜାଗର୍ପୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଏବଂ ସଫଳତା ବଚ୍ଛିନ୍ନ ମାତ୍ର ଏବରୁ ଜଣାୟା-ଭୂଳ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁବକ ପିଷ୍ଟିତ, ଦେବା-ପୁରେ ତାଦାର ମନ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ପାଇବ ଓ ସୁବହନ୍ଦ ମନ ଓ ଜ୍ଞାନ ବହୁଦେଖିବାରୁ ପ୍ରମାଣ ଦେବା ନିଃୟୋଜିତମ୍ୟ ଏବଂ ସମସ୍ତେ ଅଜ୍ଞା ଦେବାରୁ ବାହାରକେ ମାତ୍ର ହେବ ଅଜ୍ଞା ପଳିବେ କାହିଁ । ଏହିତ ଧୂଳ ପରିଷିତ ମନ ଓ ହୃଦୟରୁ କରୁଣେଶାନ୍ତି, ନିୟମ ବା ଭନ୍ଦରର ଅଶ୍ଵ ଦୟିବ ? ” ଗାନ୍ଧି ମହୋଦୟାଙ୍କ ଶେଷୋକୁ ଉଠିଗା ଦିଅନ୍ତି ଏମନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ଯେ-ଗାନ୍ଧି ସ୍ଵର୍ଗରେ ସମସ୍ତକ ଦେବ ଅଭିଭରହି-ବାର ଭଷୟକୁ । ଅମେରିକେ ତାଦି ଏଠାରେ ଅଭିଭଳ ଉଚ୍ଚତ କିମ୍ବ—ସଥା-

these days, it was thought that the opinion of every youth could be uttered before he was educated, and that the knowledge and temper of youth need not be guided by the maturity of experience, that it was the duty of every one to command and that it was the duty of none to obey; and from a chaos of such untrained minds and hearts how could they expect peace and order and progress. ?"

ପୂରେ ମହା ମହୋଦୟ ଦାଉଦରାବାଦର
ନିଜାମ ଓ ମଧ୍ୟଶର ମହାରାଜା ଅପଣା,
ରାଜୀର ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ହିଲୁ, ମସରମାତ ଓ
ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାକ ଶ୍ରୀମାତଙ୍କୁ ଧର୍ମ ଓ ନାନ୍ଦିଶ୍ଵା
ଦେବାର ବନୋବସ୍ତୁ ବରତ୍ଥବା ଏବଂ ଘନଧୂ-
ଗାବା ଓ ବାନୀଥାତ୍ରରେ ସୁଦ୍ଧା ଏହି ବନୋ-
ବସ୍ତୁ ଥିବାର ଉତ୍ତରାଶ୍ରମ ବହିରେ ସଫଳ
ଦୃଷ୍ଟିରେ ବନ୍ଦର୍ମେସ୍ତ ଆପଣା ଗାଜିଶ୍ଵର ବିଦ୍ୟା-
ଲୟମାନଙ୍କରେ ସେହି ପଦବି ଅବରମଳରେ
ଧର୍ମ ଓ ନାନ୍ଦିଶ୍ଵାର ବିଧାନ ବଳେ ଅଚିରେ
ଦେଶରୁ ଅଣାନ୍ତି ଏବଂ ଅସନ୍ତ୍ରୋଷ ଦୂର ଦେବାର
ପ୍ରକାଶ ବଳେ । — ମହା ମହୋଦୟଙ୍କ ଉତ୍ତରାଶ୍ରମ
ବଣିକାବ ସୁଦ୍ଧା ଅତିରକ୍ଷିତ ବାନୀ କାହିଁ ।
ପାଠ ଶେଷ ନ ଦରବାରୀଏ ଖାତ୍ର ପ୍ରତ୍ତିଗର୍ଭ୍ୟା-
ଶ୍ରମ ଏବଂ ପାଠ ଶେଷ କରି ସମାବର୍ତ୍ତନ କଲେ
ମତ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଅଧିକାର ଜିମ୍ବେ । ମାନ୍ଦି-
ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଦ୍ୟାଲୟର ସୁନ୍ଦରମାନେ ପଠନ-
ପ୍ରାଚୀରେ ଅପଣାଙ୍କୁ ଜିମ୍ବେ ମରି ନାନାପ୍ରକାର
ମତ ପ୍ରକାଶିତ୍ୱବ୍ୟବ ବହିରେ ସମର୍ଥନ ଦରିବାରେ
ମୁରବି ଏବଂ ସ୍ଵରୂପନମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାହନ କରନ୍ତି
କାହିଁ । ଦୃଢ଼ଭୂର ମୌଳିକତ ନିରକାନ ଓ
ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଦେବାପଶେ ନିଗାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ
ମାତ୍ର ଗାହା ଉତ୍ତରମାନେ ଥାବୀ ପ୍ରତିପାଦନ କର
ଯେମନ୍ତ ବାର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଫେମନ୍ତ ଉତ୍ତର ଦେଇ
ଅନ୍ତର୍ଭୁବି ସେଇନ ସତ୍ତବର ପରିଶାର ଭଲ ନ
ଦେବାର ଦେଖାଇଥାଇଥାଇ ଏବଂ ସେଇନ ସତ୍ତବ-
ହାରା ଦେଶର ଭାଷା ଉନ୍ନତିର ଅଶା ବିଭିନ୍ନମାନ-
ମାତ୍ର । ଅମେମାନେ ଭରତୀ କରୁଁ ଉତ୍ତରମାନେ
ନିଜିଷ୍ଟବରେ ଏହା ତିଳା ଭରବେ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ କଲେକ୍ଷମୀ

କଲ୍ପନାରେ ପ୍ରଭିତ୍ତି ଭାବର ଜାଗପୁତ୍ର-
ମୁକ୍ଳାକେଳେ (National medical college
of India) ପ୍ରାଣୀବିଦ୍ୟାଶାନ୍ତ୍ରେ ଖେଳିବାହିନୀ
କଲିକ୍ତା ହାଇକୋର୍ଟର ପ୍ରଧାନ ବିଭୂତିରେ
ଏଇ ଲରେବେସ ଜେକବନ୍ଦୁ କେ, ସି, ଏମ, ଥର,
ମହୋଦୟନ୍ତ୍ର ଅଭିନନ୍ଦ ପଦ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ସର ଉଦୟେନ୍ଦ୍ର ମହୋଦୟୁ' ଉପତ୍ତିଗ ଦୋର କଲେଜ
ଓ ଗ୍ରହନଗୁ ତଡ଼ିଶାଳୟ ପରଦର୍ଶକ କଲେଜରେ
ଉପତ୍ତିଗ ଦ୍ୱାରା ମହୋଦୟମାନେ ତାଙ୍କୁ ଘେନ
ହଲ ମୁହରେ ଏକ ସର ରତ୍ନ ଚଲେ । ଶୟ
ନୁହେନ୍ତିନାଥ ସେନ ବାହାଦୂର ସରସପତିର
ଅଷ୍ଟନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ଉପତ୍ତିଗ ଦେଣିଥୀ
ଓ ଯାନ୍ତିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଣୀମବଜାରର
ମହାବଜାର, ବିଶ୍ୱାସପତି ପ୍ଲେଟର ସାହେବ
ବିଷ୍ଟ ରଧାରଣ ପାଳ ବାହାଦୂର, ତାଙ୍କୁ ଏଥି
କେ, ମିଛିକ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଅନେକ ଲୋକେ ସରସପତିର
ଅଳ୍ପକୁ କରିଥିଲେ । ସରସପତି ମନ୍ଦିରମୁଁ ସର
ଇରେନ୍ଦ୍ର ସମ୍ମୋଧନପୂର୍ବକ ପ୍ରକାଶ କଲେ ସେ
ଯେଉଁ ନିରାପେକ୍ଷ ନୟାୟ ବିଶ୍ୱାସ ଭାବିତାତର
ଗୌରବର ମୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ କାରଣ ତାହା ଏ
ଦେଶରେ ବିତରଣ କରିବାପକାଶେ ଅପଣାର
ଅବସରକୁ କୁହି କର ଅଶାନ୍ତିମୟ ଦୋର ଦୁଇକୁ
କରେ ଅମ୍ବାକଳମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପତ୍ତିଗ ଦୋର
ସେ ସ୍ଵାର୍ଥଗ୍ୟାଗର ପରକାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲୁଛି
ନାନାଦ ରୋଗ ପାତ୍ରିଗ ଲୋକମଳଙ୍କର ତୋଶ-
ଜୀବନର କାର୍ଯ୍ୟ ଏତାବହୁକାଳ ଏକା ଗବଟି-
ମେଣ୍ଟ କରୁଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଲୋକେ ସେ ଭାବ
ଲଦୁତରବା ସମୁଚ୍ଚିତ ଦୂର୍ପରିସ୍ଥିତି ଦେବାର ସମା-
ନ୍ଦି ସ୍ଥରରାଶି ବୋମାଇଠାରେ ଝୟକାଶ-
ବୈଶିଷ୍ଟ ସହାଯେ ମୋଟିଏ ଚିକିତ୍ସାମୟ ଏବଂ
ସ୍ଵାପ୍ନାମାର ନିର୍ମିତ ଦେବର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବା
ସଙ୍ଗେ, ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଏବଂ ସୁନ୍ଦରଦେଶରେ ସୁନ୍ଦା
ସେହିପରି ସ୍ଵାପ୍ନାଗର ପ୍ରକଟିତ ଦେବାର ସ୍ତର
ଦୋରଥିଲୁ । ପାତ୍ରିଗଲୋକଙ୍କର କଞ୍ଚୁ ନିବାର-
ଶାର୍ଯ୍ୟ ଲୋକେ ବେବେଦୂର ଆଶ୍ରମ ଦୋର କାର୍ଯ୍ୟ
ବିର୍ଯ୍ୟାରିବେ ଏହି କଲେଜ ଗହିର ମୋଟିଏ
ନିର୍ଦର୍ଶନ ପହିଛିରୁ ଦେବକର ସ୍ପରଶେଷେଷେ
ହାତର ସମ୍ମାନପୂର୍ବକ ସର ଇରେନ୍ଦ୍ର ସେଉଁ
ଅଭିଜନନ ପାଇ ପ୍ରଦାନ କଲେ ଗହିରେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଥାମଧ୍ୟରେ ଲୋକାନ୍ଧିଲୁ ଯେ ଏହି
କଲେଜ ସରକାରୀ କଲେଜର ସହକାରୀ ଅଟେ
ଦୁଇପଦ୍ମ ଶେଟିଲାଟ ମହୋଦୟ ଏହି ସମିତି-
ପ୍ରାପନରେ ଅନନ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ସୁରୋପ
ଏବଂ ଅମେରିକାର ଉନ୍ନତ ସ୍ଥାନମଳଙ୍କରେ ଏହି
ଦଳ କଲେଜମାକ ଥିଲା । କୁରିତରେ ଏ ଉତ୍ସାହ
ବନ୍ଧୁବରବର୍ତ୍ତାନାକାରୀ ରାଜ୍ୟ ଅବର୍ତ୍ତନ କର-
ଅଛୁ ଏବଂ ଏଠା ଉତ୍ସାହୀ ପରମାନେ ବନ୍ଧୁବର
ପ୍ରଦେଶରୁ ଯାଇ ଥାର୍ଥି ବିଜ୍ଞାନର ସ୍ଥାନ
ପ୍ରାମ୍ରାଣେ ରେ ବାଧୁଅନ୍ତରୁ । ସେଉଁମାତ୍ର ଯୁଗେ
ପରେଶିବା ଲାଭଦର ସ୍ଵର୍ଗବାରେ ସବ ଅନ୍ତିମାନ୍ତରୁ
ତାଙ୍କସହିତ ସ୍ଥାନୀୟ ଶିକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ପଣ୍ଡିତମାନେ ଏହି

ବରେନ୍ଦ୍ର ପଞ୍ଚାପକା ଚାର୍ଯ୍ୟ ବିନା ଦେଗଲାରେ
ପ୍ରିମନରେ ଶାଲ ମାକିଙ୍ଗା କେଇ ଚଳାଉ-
ଅଛି । ଏଥିବେଳେ ସଂଘିଷ୍ଠ ମତ୍ତ ଚିହ୍ନାଳୟ
ବର୍ଷରେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟୁ ବାହାର ରେଣିକର ଚିହ୍ନା
କରୁଥିଲୁ ମାତ୍ର ଅନୁରଙ୍ଗ ସେବିକି ଉନ୍ନିବାର
ସ୍ରାକ ବଢ଼ାଇବାର ପ୍ରୟୋଜନ ଦେଇଥିଲୁ ।
ଭାରତୀୟ ସରବର ଅୟୁଦ୍ଧେଶ୍ୟ ଚିହ୍ନାମୟରେ
ଅଧିକିକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରଦରଶ ମିଶାଇ ଗାହାକୁ
ଜାଗରିତ ଦରବାର ଚେଷ୍ଟା ଏହି କଲେଜରେ
କରିବାରୁଥିଲୁ ଏବି ସେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସଫଳ ଦେବାର
ଆଶା ବିଶ୍ୱାସାବ । ଏହି କଲେଜ ଓ ଗନ୍ଧିଲୟ
ଚିହ୍ନାଳୟର ସର ବଢ଼ାଇବାକାରଣ ଅର୍ଥ
ସଂଗ୍ରହଦଶାଖେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଲାଗିଥିଲୁ । ପରିଷେଷ୍ଟ-
ରେ ସତିଗୀ-ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ମୂଳରେ ସର ଲରେନ୍ଦ୍ର
ମହୋଦୟ ସମାସିକ ହୋଇ ଭାବର ଦେଶ-
ଦେଶାନ୍ତରକୁ ବିମଳ ବିଶ୍ୱରସ୍ତ୍ରୀ ପଠାଉଥିବା-
ଦେବୁ ଗାନ୍ଧି ଧର୍ମବାଦ ଦିଆଯାଇ ଗାନ୍ଧିର ଓ
ଗାନ୍ଧି ସହିତିରୀକ୍ରମ ମଜାଳତାମନୀ ବସ ଯାଇ-
ଥିଲା । ଭାରତୀୟ ଦ୍ୱାରୁହାର୍ଥ ଅଧିକରେ
ସମ୍ବନ୍ଧର ମହାଶୟ ସେହି ଅଭିନନ୍ଦନ ପଦି
ପର ଲରେନ୍ଦ୍ର ମହୋଦୟକୁ ଦାତରୁ ବଢ଼ାଇ
ଦେବାରୁ ସେ ଗାନ୍ଧି ପ୍ରଦରଶପଦ୍ଧତି ସନ୍ତୋଷ
ପ୍ରତାପ ସଙ୍ଗେ ସାଧ୍ୟାବଦ ପ୍ରଦାନ କର କହିଲେ
ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳରେ ପାନ୍ତିରମାନଙ୍କର
ସେଇ ନିବାରଣସକଳ ପେ ଅନ୍ତରୁ ପରିଶ୍ରମ
ସଂଶୋଧନୀୟ ଅଟେ । ଭାରତୀୟ ଚିହ୍ନାଳୟର
ସେଇ ବଳ ଦରାଇବା ସଙ୍ଗେ ପ୍ରକଳ୍ପ ଦର୍ଶନ
ମତ ଅବସ୍ଥା ଏବି କୌଣସି ବନ୍ଦମୂଳ ଲୁପ୍ଷାର
ଦରବାରବାକାରଣ ପଦିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼େ ।
ଏହି ବାଧା ଅନ୍ତର୍କମ କରିବାପକାଶେ ଏହି
ଦେଶର ଦ୍ୱାରା ବୁଝିଯାଇଛି ଚିହ୍ନାଳୟର ପ୍ରଦାନ
କରିବା ଏହାକୁ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ । ବଜାଳାର
ୟୁଦ୍ଧମାନେ ଓକାଲଙ୍ଗ ବ୍ୟବହାରୀୟ ପ୍ରତି ବିଶେଷ
ଅବସ୍ଥା । ଗାନ୍ଧି ନିଜମଧ୍ୟ ଥିଲେହେବୁଚିବିଷ୍ଟ
ବ୍ୟବହାରୀୟ ସହାଯେ ସୁବିଦନ ଥିଲୁ ହେବା
ଆମ୍ବନକବ ଅଟେ । କଲେଜର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ-
ମାନନ୍ଦର ସ୍ଵାର୍ଥଭ୍ୟାନର କୁଳକୁ ଭିଦାଦରଣ
ସୁବିଦମାନଙ୍କ ଅଗରେ ଅଥ ଦୋଷଥିଲୁ ଏବି
ଅୟୁଦ୍ଧବିଦିତ ଚିହ୍ନା ବିଜ୍ଞାନର ମେଟିଏ ସର୍ବଦ
ବିଜନ ଏ ସ୍ଵର ନିଗାନ୍ତ ଉପଦେଶୀଳ ହୋଇଥିଲୁ ।
ମେହୁ ଚିହ୍ନା ବନ୍ଦଦ ଶତା ଉପରେ ପ୍ରକଳ୍ପିତ
ଏବି ଶ୍ରୀରମ୍ଭୁ ପୂର୍ବ ବନ୍ଦପରିଷଦାତୁ ଅଗରୁ
ଅବସ୍ଥା ଓ ସଂବୁଦ୍ଧ ଭାବର ଅଳକାର ମୁରୁ
ଥେହ ଚିହ୍ନାର ଅବସୁରଣ କରିବା ବିଶେଷ-
ବାବ ବାର୍ଷୀ । ଏହି ବରେନ୍ଦ୍ରରେ ସେ ବହିର
ସଂଘୋର ତଳେ ଯେ ପଣ୍ଡିତାର୍ଥ ଅବଶ । ଏଠା

ଶ୍ରୀମାତେ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ମୋଷ୍ଟର ପ୍ରାତମିଳୁ
ସାର ଚକ୍ରା ଦିବରଣ କରନ୍ତି ପ୍ରସାଦମୟ ଏହି
ଏହଠାରେ ଶର୍ଯ୍ୟ ଶାର୍ଥର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରକଞ୍ଚ କହ-
ଣିତ ଦିଦ୍ୟମାନ । ପ୍ରତିକ ଦେଖାନିବ ପଣ୍ଡିତ
ଗଣ୍ଡଲର ଠାକୁର ସାହେବ, ଠାକୁର ସର ମନ୍ତ୍ର-
ପଦ୍ମବୀଶ, ଏବଂ ଠାକୁର ଗର୍ଜମନେ ଏହି
ବଲେଜର ସାହାଯାକାରୀ ଥିବାର ଦେଖି ସେ
ଆଜନିତ ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ପରଶେଷରେ ଏହି
ବଲେଜରେ ସେତେ ଉତ୍ତମ ବାର୍ତ୍ତମାନ ହେଉ-
ଅଛି ଗଢ଼ାର ଦେଶର ପ୍ରଭୁର ଉତ୍ତମାର
ଦେବାର ଅଧୀକର ବଜ୍ରା ମହୋଦୟ ଅନ୍ତରୀର
ବକ୍ରବ୍ୟ ଶୈଖ ବଲେଜୁ ଲୋହକର କରନାଶ-
କର ସମସ୍ତ ବାର୍ତ୍ତମାନରେ ଯୋଗଦାନ ତଥା
ଦେବୁ କରିମ ବଜ୍ରାର ମହାସଜାନ୍ତ୍ର ଥାଣ୍
ଏବଂ ଅକ୍ଷରନିଜ ପଦି ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଲା । କବେ-
ଜସବାଣେ ଉପୟୁକ୍ତ ଗୁହ ନିର୍ମାଣାର୍ଥ ବାହିମ-
ବଜ୍ରାର ମହାସଜାନ୍ତ୍ର ୮ ୨୦୦୦ଙ୍କା ଏବଂ ଦ୍ୱାର-
ବଜ୍ରାର ମହାସଜାନ୍ତ୍ର ୮୦୦୦ଙ୍କା ଦାକ କରସ୍ଵା
ବିଷୟ ସର ଲରେଦ୍ସ ମହୋଦୟ ବାକୁ ବଲେଜୁ
ତାହା ସରସ୍ଵଳରେ ଅବଳମ୍ବନ କରିବାର ଧୂଳି
ସହବାରେ ମୁଖ୍ୟ ହେଲା । ପିଣ୍ଡରେ ସେହି
ଦିତ ବଲେଜର ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ ବାଲର ଶ୍ରୀଚାର୍ଣ୍ଣ
ମୋଲାବାର ସର ଲରେଦ୍ସ ମହୋଦୟ ପ୍ରକାଶ
କଲେ ଏବଂ ଗାନ୍ଧୀ ଓ ସରପତି ମହାସମ୍ବଳ
ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଥ ଯାଇ ସରା ଦଙ୍ଗ ଦେଇ ।—
ଏ ଦିନର ବାର୍ତ୍ତମାନଙ୍କରେ ଥାଣ୍ କର ଅଙ୍ଗକ ପ୍ରାଚିତ ହୋଇ-
ଅଛି । ଦ୍ୱାରାଲଙ୍ଘ ବୃଦ୍ଧିମାନଙ୍କର ଅଶ୍ରୁମୟ
ବାଜା ଯେଉଁ ଅସୁଦେବରେ ପ୍ରାଣିତ ହୋଇ-
ଅଛି ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନପ୍ରଭାବରେ ଗହିର
ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧର କରବାଠାରୁ ଲେଖକ
ପଣେ ଅଧିକ କରିବାର ଆଜି କିମ୍ବା ତାରେ
ଏହି ଅସୁଦେବରେ କାନା ଅଧିକରେ
ତିବାରୀ ଅଛି, ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ତିବାରୀବିଜ୍ଞାନ ଦେଖେ
ଦୂର ଅଶ୍ରୁର ଦୋହର ପାଇ ଗାହୁ ସର୍ବ ମାତ୍ର
ବିଜ୍ଞାନର ଯେ ବିଶେଷ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ପୁରୁଷ-
ଶଶ୍ରୀରେ ହୋଇଥାଏ ଗହିରେ ଦ୍ୱିକୁଣ୍ଡ ଲାହୁ ।
ସେହି ବିଜ୍ଞାନର ପ୍ରଭୁବରେ ଅସୁଦେବର
ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧର ଏବଂ ଏହି କରେଜର ପ୍ରଭୁ
ଦୂର ଅମେରିକା ଗ୍ରାମ । ତେ ଅସୁଦେବାୟ
ସୁତବୁନ୍ଧ ପାଇରେ ହାତେ ୨ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ।
ସେଇ ସମ୍ବନ୍ଧର ପ୍ରଶିତର ଲେଖମାନଙ୍କ ଦେଖି
ସେତେ ଏହିଦୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗତବର ହୃଦୟ
ଦୂରରେ କରନିତ ହୃଦୟ ସେମାନଙ୍କର ଏହି
ବଲେଜରୁ ଯାହି ପ୍ରେରଣ ଓ ଅର୍ଥ ଦାକହାର
ନୟାକର କରିବା ଏହାଜ ଅରଣ୍ୟକ ଏବଂ ପେହି

